

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 2 (35), март 2012 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Европейската комисия предложи всеобхватна реформа на европейската правна рамка в областта на защитата на личните данни	3
Седмица на защита на личните данни	5
Инициативи за повишаване информираността на обществото по въпросите за защитата на личните данни	9
Google започна снимки на територията на България	10
Google променя правилата си за поверителност. Каква информация събира за нас Google?	13
Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните относно неутралността на интернет, управлението на трафика и защитата на правото на неприкосновеност на личния живот и на личните данни	15
Заседание на Работната група по защита на данните по чл.29 от Директива 95/46	17
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	20
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	21
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	23
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	157

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ПРЕДЛОЖИ ВСЕОБХВАТНА РЕФОРМА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРАВНА РАМКА В ОБЛАСТТА НА ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

**EUROPEAN
COMMISSION**

На 25 януари 2012 г. Вивиан Рединг - еврокомисар по правосъдие, основни права и гражданство, представи на специално състояла се за целта пресконференция предложение за всеобхватна реформа на европейската правна рамка в областта на защитата на личните данни. Новите мерки актуализират и модернизират основните принципи на Директива 1995/46 и имат за цел да отговорят на развитието на технологиите и глобализацията, като засилят правото на неприкосновеност и защита на личните данни в интернет пространството. В съобщението на Европейската комисия се подчертава, че глобализацията и бързият темп на развитие на технологиите коренно са променили начина, по който се събират и използват личните данни. Новите начини за обмен на информация и за съхраняване на големи количества данни са неизбежна част от живота на съвременния човек. Изключително

важно е осигуряването на такова ниво на защита на данните, което да повиши доверието в онлайн услугите, необходимо за реализиране на потенциала на цифровата икономика. С това ще се насърчат икономическия растеж и конкурентоспособността на предприятията в Европейския съюз. За да могат данните да преминават безпрепятствено от една държава-членка в друга, са необходими съвременни съгласувани норми в целия Европейски съюз. Предприятията се нуждаят от ясни и уеднаквени правила, които предоставят правна сигурност и свеждат до минимум административната тежест. Това е от съществено значение за функционирането на единния пазар и за стимулирането на икономическия растеж, създаването на нови работни места и поощряването на иновациите.

Анализът на Европейската комисия до момента сочи наличието на различен подход при въвеждането на действащата от 1995 г. Директива 1995/46 в отделните държави-членки, което води до нееднаква практика при прилагането ѝ. За да подготви по прозрачен начин реформата на правната рамка на ЕС за защита на данните, Комисията проведе обществени консултации по въпросите на защитата на личните данни и участва в интензивен диалог със заинтересованите страни. На 4 ноември 2010 г. Комисията публикува съобщение, озаглавено „Всеобхватен подход за защита на личните данни в Европейския съюз“, в което се посочват основните теми на реформата. В периода между септември и декември 2011 г. Комисията проведе засилен диалог с европейските национални органи по защита на данните и Европейския надзорен орган по защита на данните, с цел да проучи варианти за по-съгласувано прилагане на правилата на Европейския съюз за защита на личните данни във всички държави-членки на ЕС.

Европейската комисия предлага стабилна и съгласувана законодателна рамка за политики на Съюза, с която да се усъвършенстват правата на физическите лица и свързаното с единния пазар измерение на защитата на личните данни, както и значително да се намали бюрокрацията за предприятията. Комисията предлага новата рамка да се състои от:

- регламент (заменящ Директива 95/46/ЕО), с който се установява общата правна рамка на ЕС за защита на данните;

- и директива (заменяща Рамково решение 2008/977/ПВР), с която се установяват нормите относно защитата на личните данни, обработвани за целите на предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на престъпления и свързани съдебни дейности.

Вивиан Рединг

С реформата се цели изграждането на съвременна, стабилна, съгласувана и цялостна правна рамка за защита данните за Европейския съюз. Укрепва се основното право на физическите лица за защита на личните данни. Очакванията на Европейската комисия са, че с новия пакет от инструменти ще бъдат премахнати излишни административни затруднения, ще бъдат ясно въведени принципите на отчетност и отговорност на администраторите на лични данни, гарантирането на правата на физическите лица ще се подобри значително и ще се засили институционалната независимост на националните органи по защита на данните. С реформата ще се опрости значително правната среда за предприятията и публичния сектор. Очаква се това да стимулира развитието на цифровата икономика в целия единен пазар на ЕС и извън него в съответствие с целите на стратегията „Европа 2020“ и Програмата в областта на цифровите технологии за Европа. С реформата ще се засили доверието между правоприлагащите органи, ще се улесни обменът на данни между тях, ще се подобри сътрудничество в борбата с тежката престъпност, като същевременно ще се гарантира високо ниво на защита за физическите лица.

Комисията за защита на личните данни се присъедини към общата принципна подкрепа на европейските надзорни органи. Комисията счита, че въпреки необходимостта от по-нататъшни подобрения и прецизиране, законодателните предложения представляват солидна основа за европейска регулаторна правна рамка в областта на защитата на личните данни. Комисията за защита на личните данни ще участва в процеса на поетапно и детайлно анализиране на предложеното законодателно досие в определените за това формати на равнище ЕС и ще депозира своите критични бележки към всички нови аспекти, които счита, че се нуждаят от допълнителен анализ или подобрение с оглед засилване на защитата на личните данни и зачитане на независимостта на надзорните органи.

В предварителен порядък, Комисията за защита на личните данни оценява положително основните елементи на проекта на Регламент. Подкрепя разширяването като обхват и терминология на понятийния апарат (включване на възможността за съвместни администратори, реакция при нарушаване на сигурност на данните, изискване на съгласието на лицата за обработване на техни лични данни, условия при които се обработват лични данни на деца). Оценява като положителна стъпка засилването на правата на физическите лица (право на информация, право на достъп, право на заличаване, право на изтриване на данни, правото „да бъдеш забравен“, право на преносимост на данните, право на възражение срещу профилирането на данни, право на подаване на жалба пред всеки орган по защита на данните в ЕС). Подкрепя текстовете за засилване на отговорностите и отчетността на администраторите на лични данни (задължение за поддържане на изрядна документация във връзка с операциите по обработка на данни, прилагане на установените изисквания за сигурност, назначаване на лице по защита на данните при определени критерии, изискването за провеждане на оценка на риска върху защитата на личните данни, препоръка за предварителни консултации с органа по защита на данните при определени случаи). Новата правна рамка предвижда създаване на по-добра правна регулация по отношение на международните трансфери на данни (вкл. и към международни организации) чрез систематизиране и оптимизиране на изискванията и разписването на нови правни инструменти за гарантиране на адекватно ниво за защита на данните в трети държави. От гледна точка на оперирането на многонационални компании на територията на Европейски съюз, регистрираните в ЕС филиали ще имат задължението за прилагане на европейското законодателство в областта на защитата на личните данни.

Комисията за защита на личните данни счита, че с оглед различията в отделните национални законодателства и различните стандарти, са необходими нови аспекти в проекта на Регламент, като създаването на механизъм за сътрудничество и съвместимост между отделните надзорни органи и техните решения и установяването на обща административно-наказателна правна уредба.

По отношение на избора на правна форма на новата уредба, КЗЛД възприема като много подходящи предложенията за Регламент за защита на данните, чието пряко приложение ще

постигне преодоляването на противоречията, произтичащи от различните регулаторни режими чрез въвеждането на единен набор от правила, и Директива за обработването на лични данни в областта на полицията и правосъдието, която предполага повече гъвкавост в процеса на транспониране предвид специфичното законодателство на държавите в тази област. Счита, че избраният законодателен подход представлява добър баланс на ефективна защита на физическите лица, от една страна, и на обществената сигурност, от друга.

Същевременно Комисията за защита на личните данни е на мнение, че съдържанието на проекта на Директива изисква много задълбочен анализ с цел прецизиране и подсилване на отделните разпоредби с оглед на това, че тя въвежда отклонения от проекта на Регламент и особени правила за обработване на лични данни. Предвид обстоятелството, че двете законодателни предложения са включени в общ пакет, счита, че мерките, които въвеждат те, трябва да се разглеждат паралелно, но с приоритет върху проекта на Регламент, тъй като той въвежда принципни положения при обработката и защитата на лични данни.

Европейската комисия ще работи в тясно сътрудничество с Европейския парламент и Съвета, за да гарантира постигането на споразумение относно новата правна рамка на ЕС за защита на данните до края на 2012 г. По време на процеса на приемане и след това, особено в контекста на прилагането на новите правни инструменти, Комисията ще води тесен и прозрачен диалог с всички заинтересовани страни, включително представители на частния и публичния сектор. Това ще включва представители на полицията и съдебната система, регулаторите на електронни комуникации, организациите на гражданското общество, органите по защита на данните и университетските среди, както и на специализираните агенции на ЕС като Евроюст, Европол, Агенцията за основните права и Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност.

Очаква се новите законодателните предложения да влязат в сила 2 години след тяхното приемане.

10 ГОДИНИ
КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
28 ЯНУАРИ - ДЕН ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

СЕДМИЦА НА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 28 януари страните-членки на Европейския съюз, Европейските институции и органи, както и държави от цял свят, за шести път отбелязаха Деня на защитата на личните данни. На тази дата през 1981 г. Съветът на Европа приема Конвенция 108 за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни - първия юридически обвързващ международен инструмент за защита на данните. От тогава до сега е извървян дълъг път на развитие в сферата на защита на личните данни, съответстващ на бързите темпове на технологичните промени и глобализацията. Все повече нараства значимостта на темата за защита на личните данни и личната неприкосновеност в живота на хората от цял свят. Факт е необходимостта постоянно да се догонват и изпреварващо предвиждат въздействията на нова цифрова среда в живота на хората. Разширява се кръга на влияние и отговорности на органите по защита на личните данни.

Във връзка с отбелязването на Деня за защита на личните данни в България, както и по повод 10 години от създаването на Комисията за защита на личните данни (създадена с решение на Народното събрание през 2002 година), периодът от 23 до 28 януари 2012 г. бе обявен от Комисията за **Седмица за защита на личните данни**.

Предварително бе обявена програма на инициативите и събитията за Седмицата, като поканата за участие в тях бе отправена към всички, които искат да се запознаят отблизо с работата на Комисията и да повишат своята осведоменост относно защитата на личните данни и свързаните с това основни права. Под мотото “2012 година – 10 години Комисия за защита на личните данни. 28 януари – Ден за защита на личните данни” се проведе редица мероприятия

Седмицата за защита на личните данни беше открита на 23 януари с участия на председателя на Комисията, Венета Шопова, в сутрешните блокове „Денят започва” на БНТ и „Бодилник” на ТВ7. Акцентите в изказванията на г-жа Шопова бяха новата Европейска правна рамка за защита на личните данни, рисковете в интернет пространството, най-често срещаните нарушения по отношение на личните данни, както и възможностите за оказване на съдействие от страна на КЗЛД.

На среща с представители на медиите, проведена се по-късно същия ден в сградата на Комисията, Венета Шопова обяви началото на Седмицата за защита на личните данни. Присъстваха представители на БТА, телевизионните канали БТВ и ТВ7, радио “Хоризонт”, вестниците “24 часа”, “Труд”, “Телеграф”, “Новинар” и “Монитор”. Представителите на медиите проявиха интерес към практиката на КЗЛД в качеството ѝ на надзорен орган в Република България в областта на защитата на личните данни. Повдигнати бяха въпроси, свързани с различни аспекти от дейността на Комисията и нейната роля при произнасянето по принципни и актуални въпроси с широк обществен отзвук.

В първия ден от Седмицата за защита на личните данни, Венета Шопова обяви откриването на модернизирания „Център за информация и контакти” на Комисията. Проф. Веселин Целков, член на КЗЛД, представи предимствата на новите функционалности, които ще гарантират удобство и експедитивност при обслужване на гражданите и администраторите на лични данни, както и ще повишат качеството на предоставяните административни услуги.

На 25 януари 2012 г., по инициатива на Комисията за защита на личните данни, се проведе среща с представители на неправителствените организации Програма „Достъп до информация” и Фондация „Право и интернет”. Програма „Достъп до информация” беше представена от изпълнителния директор, д-р Гергана Жулева и от Фани Давидова, а Фондация „Право и интернет” беше представена от председателя, д-р Георги Димитров и от Десислава Кръстева.

Председателят на Комисията за защита на личните данни благодари на представителите на неправителствения сектор за присъствието и акцентира на високата оценка, която Комисията дава на неправителствените организации като ключов фактор и основен партньор в дейността за гарантиране на едни от основните човешки права – правото на неприкосновеност на личния живот и правото на защита на личните данни. Г-жа Шопова подчерта, че Комисията е институцията, която се явява междинното звено между всички ангажирани в процеса по обработване на лични данни и тяхната защита – администраторите от публичния и частния сектор, гражданите и неправителствените организации в качеството им на субекти, които осъществяват гражданско наблюдение върху този процес. Председателят на КЗЛД направи анализ на съвместната работа до настоящия момент и подчерта значимостта на доброто и градивно взаимодействие в името на основната цел – защита на правата на гражданите по отношение на личната им неприкосновеност. Набелязаха се основни направления и инструменти за бъдещо съвместно сътрудничество между Комисията и неправителствения сектор - провеждане на целеви регулярни срещи по въпроси от взаимен интерес и компетентност, обмен на информация и добри практики, обмен на становища по казуси от компетентните на двете

страни. Направени бяха и някои конкретни предложения за бъдещи инициативи. По предложение на проф. Целков, член на Комисията, се обсъди идеята за провеждане на публична дискусия на тема „Публичните личности и правото на лична неприкосновеност“. Неправителствените организации предложиха чрез средствата за връзка на Комисията с обществеността да бъде публикувана и разпространявана актуална информация по защита на личните данни, която е свързана с тяхната работа, както и с работата на други международни организации. Обсъди се идеята за създаване на обществен Консултативен съвет към Комисията за защита на личните данни. Представителите на неправителствените организации приеха поканата за участие в изнесени заседания на КЗЛД през 2012 година в областни градове на страната. Подчерта се общата цел на работата на Комисията и неправителствените организации - подобряване на информираността на гражданите за техни основи права и тяхната защита.

На 27 януари 2012 г. в Националния пресклуб на БТА се състоя пресконференция, на която Комисията за защита на личните данни представи пред медиите своя годишен отчет за 2011 година. Госпожа Шопова запозна представителите на медиите с основните направления от работата на надзорния орган по защита на данните през изминалата година, като акцентира върху практиката по постъпилите жалби и искания за становища, осъществената

контролна дейност и регистрацията на администраторите на лични данни. Експозето на председателя на Комисията включваше статистически данни, анализи и изводи по основните направления. Венета Шопова подчерта, че през 2011 г. са поставени основите на всеобхватна образователно-информационна дейност в два основни аспекта – провеждане на професионална подготовка и обучение на администратори и обработващи лични данни, и повишаване на гражданската образованост относно правото на защита на личните данни. Цитирана бе наскоро публикувана статистика на проучване за информираността на европейските граждани в областта на защита на личните данни, според която нивото на българите е с 5-6% по-високо по отношение на средното за Европейския съюз.

Комисията за защита на личните данни използва възможността да информира присъстващите в залата журналисти за представената на 25 януари 2012 г. от Европейската комисия предстояща всеобхватна реформа на европейската правна рамка в областта на защитата на личните данни. Подчертан бе активният и градивен принос на българския надзорен орган в процеса на модернизирането на европейската правна рамка. Акцентира се върху участието на членове на Комисията на световни и европейски форуми по защита на личните данни, където се дефинират световните тенденции и понятия. Обърна се специално внимание на участието на членове на Комисията в Работни групи и Надзорни органи по защита на личните данни на световно и европейско ниво, както и доброто взаимодействие с други държавни органи при решаване на задачи с общи компетентност и отговорности.

Въпросите на журналистите бяха свързани предимно с правата на лицата при обработването на личните им данни, разглеждането на жалби, най-честите случаи на злоупотреби с лични данни, контролната дейност, методите за подобряване на информираността на обществото и рисковете за личните данни в социалните мрежи. Представителите на медиите проявиха интерес към решения на Комисията по конкретни казуси с обществена значимост. Председателят и членовете на Комисията отговориха изчерпателно на зададените въпроси, а след пресконференцията дадоха множество интервюта за електронните и печатните медии.

На 28 януари 2012 г. в Музея на съобщенията, гр. София, председателят на Комисията за защита на личните данни, Венета Шопова, заместник-министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Валери Борисов и главният изпълнителен директор на Български пощи, Деян Дънешки, валидираха илюстриран пощенски плик и специален пощенски печат на тема „10 години от създаването на Комисията за защита на личните данни”. Специалното

издание е посветено както на 10 години от създаването на Комисията, така и на 28 януари - Ден на защита на личните данни. Пликът е със стандартен знак за цена на пощенската услуга и специален пощенски печат, който бе предоставен за използване в Пощенска станция 1000 София за три работни дни, считано от датата на пускане на изданието в употреба (28 януари). Илюстрираният пощенски плик е с тираж 1 780 броя, а художник на проекта е Славка Божилова. На събитието присъстваха и членовете на Комисията- Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, служители от администрацията, нумизмати. Венета Шопова и Валери Борисов подчертаха активното и плодотворно взаимодействие, изградено в процеса на съвместната работа на двете институции, осигуряващи правото на хората дистанционно и мобилно да общуват и ползват услуги в условията на гарантирана сигурността при събирането, съхранението и обработването на личните им данни. По повод Деня за защита на личните данни, заместник-министър Валери Борисов поздрави всички служители на Комисията за ефективната работа през последните десет години, като подчерта, че издаването на специален пощенско-филателен продукт е признание за значимостта на Комисията за защита на личните данни.

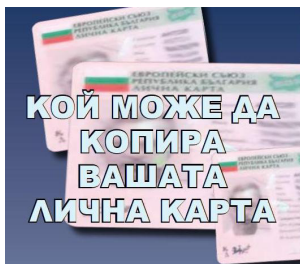
През Седмицата на защита на личните данни бяха обявени два дена на отворени врати и едно открито заседание на Комисията за защита на личните данни. Гражданите и администраторите на лични данни, желаещи да се запознаят с работата на Комисията, имаха възможност да се потопят в работната атмосфера на ръководството и администрацията, да зададат на място своите въпроси, да се запознаят с детайли от различни аспекти на работата на Комисията за защита на личните данни.

През Седмицата на защита на личните данни бяха обявени два дена на отворени врати и едно открито заседание на Комисията за защита на личните данни. Гражданите и администраторите на лични данни, желаещи да се запознаят с работата на Комисията, имаха възможност да се потопят в работната атмосфера на ръководството и администрацията, да зададат на място своите въпроси, да се запознаят с детайли от различни аспекти на работата на Комисията за защита на личните данни.

ИНИЦИАТИВИ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ЗА ПОВИШАВАНЕ ИНФОРМИРАНОСТТА НА ОБЩЕСТВОТО ПО ВЪПРОСИТЕ ЗА ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Повишаването на осведомеността на гражданите за техните права в областта на защитата на личните данни е един от приоритетите на Комисията за защита на личните данни. Информационно-образователната дейност сред различни групи в обществото е постоянна задача с ключово значение. Провеждането на активна образователна и информационна дейност се осъществява както чрез различни форми на онлайн комуникация, така и чрез издаване на аудиовизуални и печатни материали. Първите два месеца от 2012 година преминаха под знака на изключително активна и мащабна информационна кампания, протекла под мотото „10 години Комисия за защита на личните данни. 28 януари – ден за защита на личните данни“.

Подготвени и разпространени бяха **пет вида** информационни брошури- **три тематични**, които отговарят на често повдигани въпроси и **две образователни**, които съдържат съвети и препоръки към децата и родителите по отношение на безопасното поведение в Интернет. Бяха отпечатани общо 53 000 бр. информационни брошури, озаглавени: „Кой може да копира вашата лична карта“, „Видеонаблюдението“, „Личните данни в Шенген“, „Твоите лични данни и интернет“ и „Личните данни и интернет: съвети за родители“. Голяма част от тематичните информационни брошури бяха разпространени в периода от 25 до 28 януари, обявен за Седмица за защита на личните данни, като вложки с вестниците „24 часа“, „Труд“, „Монитор“ и „19 минути“. 6 600 бр. брошури озаглавени „Твоите лични данни и интернет“ и „Личните данни и интернет: съвети за родители“ бяха предоставени на Министерство на образованието, младежта и науката за разпространение в приемната на институцията. По 200 бр. информационни брошури от същите видове бяха предоставени на 28-те регионални инспекторати по образованието в страната. 3700 информационни брошури „Твоите лични данни и интернет“ и „Личните данни и интернет: съвети за родители“ бяха предоставени за разпространение на Агенцията за социално подпомагане, които биват разпределени между приемната и 147-те териториални дирекции на агенцията. 3500 брошури от същите видове бяха разпределени между приемната и 5-те отдели на Главна дирекция „Контрол по правата на детето“ на Агенцията за закрила на детето.

Във връзка с честването на 28 януари – Ден за защита на личните данни и 10 години от създаването на Комисията за защита на личните данни беше заснет информационен видеоклип с дълга и кратка версия съответно от 2 минути и от 30 секунди. Кратката версия на информационния видеоклип беше излъчена общо 37 пъти в ефира на БНТ в периода 23.01.2012 г. – 06.02.2012 г. и 90 пъти в ефира на TV7 в периода 23.01.2012 г. – 05.01.2012 г. Дългата версия на видеоклипа беше публикувана в популярните интернет сайтове You Tube и Vbox7.

В периода от 16 януари до 6 февруари в редица електронни издания и медии бяха публикувани статии на следните теми: „10 години Комисия за защита на личните данни“, „Вашите лични данни в Шенгенската информационна система“, „Вашата лична карта, моля!“, „Обектът е под постоянно видео наблюдение... Живот на ZOOM“, „Интернет – свят без родители“, „Личните данни онлайн“ и „Обучение по защита на личните данни“. Целта, която си поставя съдържанието на статиите, е повишаване на информираността на обществото както по съответните значими и актуални проблеми, така и по отношение на популяризиране дейността на Комисията за защита на личните данни като единствен независим държавен орган в България, чиято основна задача и цел е защитата на личните данни и гарантиране на неприкосновеността на личността.

Създаден бе специализиран информационен сайт на КЛЗД, в който са публикувани:

- кратко институционално представяне на Комисията;
- информация за 28 януари – Деня на защита на личните данни;
- информация за провежданото от Комисията обучение по защита на личните данни и основните теми на обучение, както и въпросник за проучване на конкретни потребности от обучение;
- съдържанията на информационните и образователни брошури;
- кратка полезна информация по често задавани актуални въпроси;
- информационния видеоклип на Комисията;
- препратка към проведения под мотото „Аз и интернет” конкурс за деца.

Специализираният информационен сайт стартира на 16 януари 2012 г. и част от информационната кампанията в интернет бе поместването на банери с линкове към него. Такива банери бяха поместени в периода от 16 януари до 15 февруари в dir.bg, dnes.bg, dariknews.bg, jobs.bg, az-jenata.bg, diploma.bg, blitz.bg.

Много вълнения сред децата предизвика обявеният конкурс с награди под мотото „Аз и интернет”. Конкурсът се проведе он-лайн в az-deteto.bg. Взеха участие повече от 60 деца на възраст от 4 до 17 години. Те имаха възможност да проявят своето творчество в три категории - стихотворения, есета и рисунки. Конкурсът даде възможност както за изява на децата, така и за изключително полезната обратна връзка, от която се добива представа за вижданията на децата за поведението в интернет. Първоначално Комисията за защита на личните данни обяви, че ще раздаде по 5 награди във всяка категория, но впоследствие реши да раздаде и поощрителни награди.

С мащаба и качеството на проведената поредна информационна кампания, Комисията за защита на личните данни показва, че е модерна институция, готова да развива новаторски инициативи. Комисията демонстрира своята гражданска ангажираност, освен изпълнението на своите ежедневни и постоянни задължения, да реализира разнообразни и амбициозни собствени инициативи в услуга на обществото.

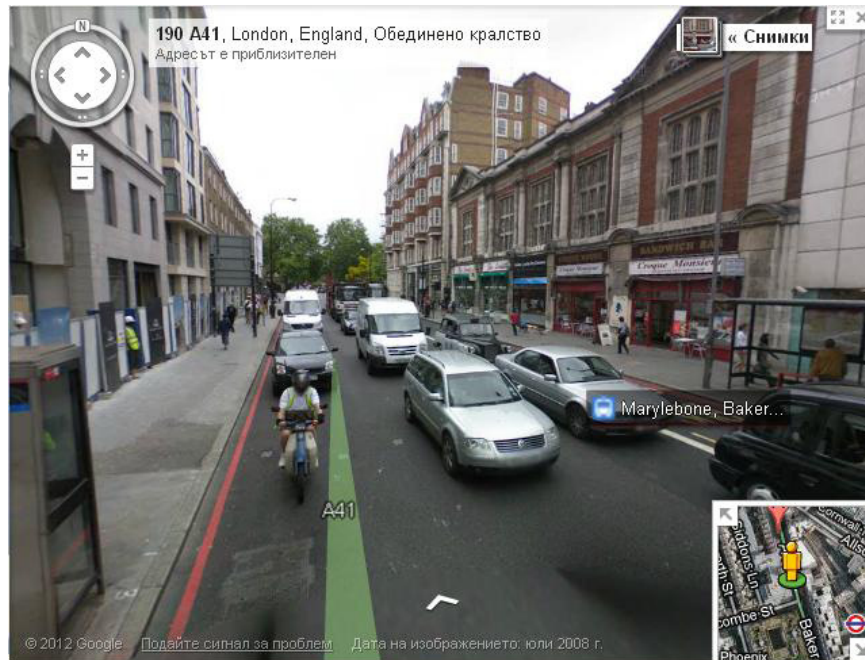
GOOGLE ЗАПОЧНА СНИМКИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА БЪЛГАРИЯ

„Google Street View” е он-лайн услуга на Google, която осигурява възможност за получаване на панорамна картина от различни части на света, предварително заснети и обработени за целите на услугата. Може да се използва паралелно с приложенията Google Map и Google Earth, както за компютри, така и за мобилни устройства. При достигане до най-голямото увеличение на картите в градовете или на сателитните изображения, визуализацията се трансформира в снимки от улици и площади. Образите не представляват актуалната в момента картина, а снимка от датата, в която колите на Google са минали по съответната улица и са направили снимки.

„StreetView” стартира на 25 май 2007 г. и постоянно се разширява, като обхваща все повече градове, улици и селски райони. За да направи своите снимки, Google използва три вида превозни средства, като най-срещани са колите с монтирани на покрива камери. Те заснемат райони, в които има широки и добри пътища. Автомобилите са оборудвани с компютри, които преработват и съхраняват в реално време записаните образи. За тесните улички, архитектурните резервати и паметници на

културата се използва типичен велосипед (триколка) с камера, известен като Google Trike (гугъл трайк). С тези велосипеди се заснема вътрешността на музеи, университетски градини, паркове и стадиони, където движението с автомобил е забранено или невъзможно. Камери на Google са инсталирани и на десетки шейни, специално оборудвани за работа при ниски температури.

В началото на 2010 година Google обедини силите си с UNESCO за появата в Street View на обекти, обявени за световно наследство.

Поради естеството на предлаганата услуга, Google Street View е под постоянно наблюдение от страна на органите по защита на данните и личната неприкосновеност. През ноември 2009 г. швейцарските власти за защита на личните данни обявиха, че ще съдят Google за недостатъчното замъгляване на изображенията. На снимките от Швейцария има лица на хора, регистрационни номера на автомобили и друга чувствителна информация, която не е потъмнена или замъглена. Това е поредният проблем за Street View, след като имаше подобен спор във Великобритания, а в Германия

превозните средства с монтирана на покрива камера предизвикаха притеснения сред гражданите. От офиса на Федералния комисар по защита на данните и информацията на Швейцария твърдят, че замъгляването на лицата не е достатъчно да се скрие идентичността на хората, особено в по-малко населените райони. Височината на камерите също е проблем, защото може да прави снимки през огради, което означава, че камерите имат достъп до области, които пешеходец не може да види. При заснемането в Япония, камерите бяха снижени, за да има по-добро качество на изображенията, тъй като там улиците са по-тесни и сградите са много близко една до друга. При снижаване на камерите се появява друг проблем – твърде близо са до лицата на хората. От Google заявяват, че трябва да се търси необходим баланс. Компанията използва софтуер, който намира лица и регистрационни номера и автоматично ги замъглява, като, тази технология непрекъснато се подобрява и адаптира.

До момента в Google Street View са активни 27 държави. Десет страни членки на Европейския съюз още са “скрити” от камерите - България, Кипър, Румъния, Латвия, Литва, Малта, Полша, Унгария, Словения, Словакия.

Wi-Fi данни са били събирани на територията на 17 страни членки на ЕС. В момента на територията на 2 от тези страни Google Street View не е активен (Австрия и Белгия). В 11 от тези 17 държави са били проведени разследвания, основно във връзка с нерегламентиран достъп до Wi-Fi мрежи и други лични данни (Австрия, Белгия, Чехия, Финландия, Германия, Италия, Великобритания, Испания, Люксембург, Швеция, Ирландия). Понастоящем разследванията са завършили единствено във Франция, Великобритания и Ирландия. Те са допълнени и от разследвания в 4 държави извън ЕС: Австралия, Канада, САЩ и Швейцария. В пет от държавите членки е бил изискан достъп до харддискете на Google.

В 3 държави от ЕС е бил поискан достъп до пълната база payload данни (Испания, Франция, Холандия). Извън държавите членки на ЕС такъв достъп е изискан единствено в Канада. В 6 държави от ЕС е изискано заличаване на данни (Франция, Испания, Австрия, Дания, Ирландия, Великобритания). В 3 държави от ЕС е било проведено и паралелно наказателно разследване. В Белгия и Люксембург то е било под формата на неофициални контакти с прокурор. В Германия е било

проведено цялостно отделно наказателно разследване. Извън страните в ЕС наказателно разследване е било провеждано в Австралия и в 38 щата на САЩ.

Основните скандали с Google Street View досега са свързани с възможността колите с камери да получават данни от безжичните интернет мрежи на местата, където преминават. Ако имате рутер вкъщи, а по улицата снима екип на Google, е възможно да бъдат разкрити вашите MAC адреси (уникален идентификатор в мрежовия интерфейс). В Холандия например на компанията е наложена голяма глоба, защото е събрала 3,6 милиона MAC адреса. Опасенията на интернет специалистите са, че при незащитени Wi-Fi мрежи Google може да извлече имейл адреси, използвани в момента на снимането, IP адреси на компютри, имена и фамилии на хора, както и най-различни други лични данни. Колите с камерите имат способност и да локализируют базовите станции на мобилни оператори, но не е известно дали могат да събират данни за телефонни разговори.

През юни 2011 г. Комисията за защита на личните данни бе посетена от делегация на Google, при което бе направено официално уведомяване за предстоящо извършване на заснемане на територията на България за „Street View”. Снимките се правят еднократно и засега не се актуализират. Заснетото ще се анализира, преработи и монтира в чужбина. Емисарите на Google са декларирали, че по време на снимките вече не събират Wi-Fi данни. На 29.08.2011 г. в Комисията за защита на личните данни е постъпило искане от Google Ireland Ltd за становище на Комисията относно приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с възможността за реализиране на дейностите по осигуряване на услугата Google Street View за България

На проведената през септември 2011 г. в Берлин 50-та Международна среща на Работната група по защита на данните в телекомуникациите, при представянето на доклада от българския орган по защита на данните, се обърна внимание на заявения интерес от страна на Google Street View за извършването на снимки на българска територия и по-конкретно на постъпило искане за становище. Обсъдиха се практиките при получаването на такова искане от компанията, като се отчете фактът, че досега не е имало случай, в който Google Street View да иска становище от орган по защита на данните преди да започне реалната дейност по фотографирането на обекти. Експерти, участващи в Работната група, изразиха желание да получават своевременно информация относно ситуацията в България, какво е решението на органа по защита на данните по писменото запитване на Google Street View.

Относно изискванията за начина и реда за обработване на лични данни в процеса на осъществяване на услугата, Комисията за защита на личните данни, в свое **становище от 04.10.2011г.**, е дала указания на администратора на лични данни - „Google”/Google Inc., САЩ, с които той трябва да се съобрази при и по повод на осъществяваната от него дейност за целите на услугата „Street View” на територията на Република България. **„Google”/Google Inc., САЩ са подали заявление за регистрация като администратори на лични данни и са вписани под идн. № 312603 от 21.12.2011г. в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД на основание чл.1, ал.4, т.3 от Закона за защита на личните данни.** В подаденото към Комисията заявление са посочени данни за представляващия „Google”/Google Inc., САЩ, целите, срока и начина на обработване, обема данни, категорията физически лица, за които ще се отнасят данните, категорията получатели, на които те могат да бъдат разкривани, както и всяка друга съотносима и изискуема информация, съобразно нормативните изисквания в сферата на защита на личните данни.

На 14 февруари 2012 г. Google обяви, че започва да събира изображения в България за услугата Street View, а автомобилите на компанията ще започнат да правят снимки в много градове на страната. Изпълнителите на проекта уверяват, че са взели мерки за защита на неприкосновеността на личния живот. Както при всички Street View изображения, преди публикуването Google ще приложи замъгляване на лицата и регистрационните номера на всички изображения, за да защити личния живот на хората. След като изображенията са на разположение, потребителите ще могат да докладват изображения за отстраняване, чрез натискане на бутона „рапортуване на проблем” в долния ляв ъгъл на изображението. Ще се попълва кратък формуляр, в който трябва да се укаже точно изображението, което да бъде премахнато. Екипът на Google твърди, че реагира бързо. В много държави се практикува предварително обявяване в медиите в кой ден и час излизат колите в даден

град, за да внимават хората, които не искат да бъдат снимани.

По препоръка на Работната група по защита на данните към Европейската комисия, Google трябва да прилага и усъвършенства технологиите за замъгляване на изображенията, като се ориентира към изцяло замъгляване на хората, а не само на лицата им. Освен това, колите с камерите трябва да не заснемат чувствителни сгради като болници и църкви. Европейският съюз изисква от Google задължително да уведомява населението преди снимки в даден град.

Членовете на Комисията за защита на личните данни са поискали да присъстват на първото заснемане у нас, а от Google са обещали, че ще им запазят места в дебютната кола, която ще тръгне с монтирана камера по улиците на българските градове. Очакванията са снимките да продължат 1-2 месеца, тъй като има изискване за слънчево и сухо време. Няколко месеца ще са нужни, за да се обработят заснетите образи и да се качат в интернет, като се напаснат с Google Maps и Google Earth. Така съвсем скоро интернет потребителите от цял свят имат възможност за он-лайн навигиране в България.

GOOGLE ПРОМЕНЯ ПРАВИЛАТА СИ ЗА ПОВЕРИТЕЛНОСТ. КАКВА ИНФОРМАЦИЯ СЪБИРА ЗА НАС GOOGLE?

От 1 март 2012 г. Google премахва повече от 60 различни декларации за поверителност и ги заменя с една декларация, която обхваща много на брой продукти и функции и отразява стремежа на компанията да създаде единна практическа работа с Google.

Принципите за поверителност остават непроменени, а именно:

- Информацията се използва с цел предоставяне на полезни продукти и услуги.
- Изработват се продукти, които отразяват надеждни норми и практики за поверителност.
- Събирането на лична информация е прозрачно.
- На потребителите се предоставят възможности за избор как да защитят своята поверителност.
- Отговорно се съхранява информацията, с която Google разполага.

От Google се ангажират да не продават или споделят лична информация, без разрешението на съответното лице, с изключение на някои редки случаи, като валидни юридически искания.

За да бъдат използвани някои от предоставяните услуги, може да е необходимо създаването на профил в Google. Създаването на профил се състои в предоставяне на определена лична информация (обикновено име, имейл адрес и парола). Всеки потребител може да редактира или да закрива профила си чрез съответните за това настройки. В случай, че профилът е създаден от администратор (пр. работодател или образователна институция), е възможно този администратор да има достъп до профила на потребителя или да може да го деактивира. Всеки потребител на услуги приема, че Google може да ползва данните от профила му съгласно правилата си за поверителност. От 1 март 2012 г. Google променя декларацията си за поверителност, в която обяснява как и каква информация събира, как я използва и възможностите за избор, включително как се осъществява достъп и се актуализира информацията.

Google събира информация за потребителите по два начина – директно (когато потребителят сам предоставя информация за себе си) и индиректно (информация, която се получава когато потребителят ползва услугите на Google).

Информацията, която потребителите предоставят, обикновено е свързана със създаване на профил или ползване на услуга – напр. име, имейл адрес, телефонен номер или номер на кредитна карта. При желание от страна на потребителя да се възползва изцяло от функциите за споделяне, е възможно Google да поиска създаване на публично видим потребителски профил, който може да включва име и снимка.

Информацията, която се получава при използването на услугите на Google (напр. при посещаване на уебсайт, който ползва рекламните услуги на Google, или при преглеждане и взаимодействие с осигурявани от Google реклами и съдържание) включва:

- Информация за устройството (напр. модела на хардуера, версията на операционната система, уникални идентификационни номера на устройството и данни за мобилната мрежа, включително телефонен номер).

- Информация от регистрационни файлове - IP адрес на потребителя, подробности за ползване на услугата, „бисквитки“ (които еднозначно може да идентифицират брауъра или профила в Google), регистрационна информация за телефония (телефонен номер на потребителя, номер на обаждания се, номера за пренасочване, час и дата на обажданията, продължителност на обажданията, данни за маршрутизиране на текстовите съобщения и типове на обажданията), информация за събития на ниво устройство (настройки на хардуера, тип и език на брауъра, дата и час на заявката ви и др.)

- Информация за местоположението – при използване на услуга, свързана с установяване на местоположение, Google може да събира и обработва информация за действителното местоположение на потребителя на услугата

- Уникални номера на приложения – при ползването на услуги, които включват уникален номер на приложение, този номер и информация за инсталирането може да бъдат изпратени до Google, когато се инсталира или деинсталира съответната услуга или когато тя периодично се свързва със сървърите на Google.

- Локално хранилище – информация (вкл. лични данни), локално съхранена от Google на устройството на потребителя.

- „Бисквитки“ и анонимни идентификатори – Google ползва различни технологии, за да събира и съхранява информация, и това може да включва изпращането на една или повече „бисквитки“ или анонимни идентификатори до устройството на потребителя. Това се извършва когато се ползват услугите, предоставяни от Google, както и тези, които Google предлага на партньорите си и които може да се показват на други сайтове.

В своята декларация за поверителност Google заявява, че ползва информацията, събрана от всички услуги, които предоставя, с цел тяхното поддържане, предоставяне и подобряване, както и за разработването на нови такива. Също така използва информацията с цел предлагане на персонализирано съдържание. Google може да замени предишни имена, свързани с профила на даден потребител, така че той да бъде представен по един и същ начин във всички услуги. Може да използва имейл адрес на потребител, за да го информира за услугите си. Информацията, събирана чрез „бисквитки“ и други технологии, се използва за подобряване на общото качество на услугите. В своята декларация за поверителност Google заявява, че преди да използва събраната информация за потребителите за цели, различни от посочените в Декларацията, ще иска тяхното съгласие.

Google напомня за възможността потребителят да настрои брауъра си да блокира всички „бисквитки“, включително свързаните с Google услуги, но предупреждава, че много от услугите не функционират правилно, ако „бисквитките“ са деактивирани.

Google заявява, че не споделя лична информация с фирми, организации и външни лица, освен ако не е в сила някое от следните обстоятелства:

- Съгласие на потребителя. За споделянето на каквато и да е чувствителна лична информация е необходимо потребителят да даде изричното си съгласие.
- Администратор на домейни – ако профилът се управлява от администратор на домейн, тогава той и дистрибуторите, които предоставят потребителска поддръжка, ще имат достъп до информацията от този профил (включително електронна поща и други данни).
- Външно обработване – Google предоставя лична информация на партньорите си или други доверени фирми или лица, за да я обработват вместо него въз основа на неговите инструкции и в съответствие с Декларацията за поверителност и всички други подходящи мерки за поверителност и сигурност.
- Причини от правен характер.

В декларацията за поверителност Google заявява, че с цел защита на информацията, полага усилия да защити потребителите си от неразрешен достъп или неразрешено изменение, разкриване или унищожаване на информацията, която съхранява. Достъпът до личната информация е ограничен до служителите, подизпълнителите и представителите на Google, които я обработват. Те са обвързани със строги договорни задължения за спазване на поверителността. Декларацията за поверителност се отнася за всички услуги, предлагани от Google Inc. и партньорите ѝ. От Google се ангажират със спазването от тяхна страна на Декларацията за поверителност. В случай на официална писмена жалба, се ангажират да се свържат за допълнителна информация с лицето, което я е подало, и при необходимост да работят със съответните регулативни органи, в това число местните органи за защита на данните.

СТАНОВИЩЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАНИЕТЕ ОТНОСНО НЕУТРАЛНОСТТА НА ИНТЕРНЕТ, УПРАВЛЕНИЕТО НА ТРАФИКА И ЗАЩИТАТА НА ПРАВОТО НА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ НА ЛИЧНИЯ ЖИВОТ И НА ЛИЧНИТЕ ДАНИИ

Концепцията за неутралния характер на интернет се основава на становището, че информацията в интернет следва да се предава безпристрастно, без оглед на съдържанието, посоката или източника, и че потребителите следва да могат да решават какви приложения, услуги и хардуер искат да използват. Това означава, че доставчиците на интернет услуги не могат по техен собствен избор да дават приоритет на или да забавят достъпа до определени приложения или услуги. Има дебат относно това дали на доставчиците на интернет услуги (ISPs) следва да им бъде разрешено да ограничават, филтрират или блокират достъпа до интернет или да оказват по друг начин влияние върху функционирането му. Целта на Становището на Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) е да допринесе към текущия политически дебат в рамките на ЕС относно неутралния характер на интернет, особено относно аспекти, свързани със защитата на личните данни и неприкосновеността на личния живот.

Филтрирането, блокирането и проверката на трафика в мрежата поражда важни въпроси, които често са пренебрегвани или оставяни за последващо разглеждане, относно поверителността на съобщенията и зачитането на неприкосновеността на личния живот на физическите лица и техните лични данни, когато използват интернет. Например, определени техники за проверка, които включват наблюдение на съдържанието на съобщения, посетени уебсайтове, изпратени и получени

електронни писма, времето, когато това се извършва, и т.н., позволяват филтриране на съобщенията. При проверка на съобщителните данни, доставчиците на интернет услуги могат да нарушат поверителността на съобщенията, което е основно право, гарантирано Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, от Хартата на основните права на Европейския съюз и от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

Европейският надзорен орган по защита на данните изразява становище, че е необходим сериозен политически дебат относно неутралния характер на интернет. В своето Становище, ЕНОЗД прави кратък преглед на практиките за филтриране от доставчиците на интернет услуги, очертава законодателната рамка на ЕС относно неутралния характер на интернет, продължава с техническо описание, последвано от оценка на последиците върху неприкосновеността на личния живот, в зависимост от използваната техника. Анализират се практическите детайли по отношение на прилагането на текущата рамка на ЕС за правото на неприкосновеност на личния живот и защитата на данните, и въз основа на анализа се правят предложения за по-нататъшно развитие на политиката по защита на данните. Определят се и областите, в които може да е необходимо изясняване и подобряване на правната рамка.

В резултат от задълбочения и изчерпателен анализ по неутралността на интернет, управлението на трафика и защитата на правото на неприкосновеност на личния живот и на личните данни, Европейският надзорен орган по защита на данните прави заключение, че увеличаването на зависимостта на доставчиците на интернет услуги от наблюдението и техниките за проверка засяга неутралния характер на интернет и поверителността на съобщенията, което поражда сериозни въпроси, свързани със защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни на потребителите. ЕНОЗД счита, че следва да се направи повече, за да се достигне до задоволителна политика за бъдещи действия. Необходимо е националните органи и Органът на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) да наблюдават пазара с цел установяване дали пазарът се развива към масивна, протичаща в реално време проверка на съобщенията, както и на въпросите, свързани със спазването на правната рамка. Наблюдението на пазара трябва да бъде съпроводено от анализ на въздействието на новите практики по отношение на защитата на данните и неприкосновеността на личния живот в интернет. ЕНОЗД счита, че Европейската комисия е длъжна да координира и направлява дебата и трябва да предприеме инициатива, която да включва всички заинтересовани страни в платформа или работна група за тази цел. В заключението на своето становище, Европейският надзорен орган по защита на данните набелязва следните въпроси, за които е необходим допълнителен анализ:

- Определяне на практиките за проверка, които са законни с оглед гарантиране на непрекъснатостта на трафика и които могат да бъдат провеждани за целите на сигурността;
- Определяне кога при наблюдението се изисква съгласието на лицето, особено съгласието на всички заинтересовани потребители, и определяне на допустимите технически параметри, за да се гарантира, че техниката за проверка не предполага обработка на данни, която не е пропорционална по отношение на предвиденото ѝ предназначение.
- Възможно е в горепосочените случаи да са необходими насоки относно прилагането на необходимите предпазни мерки за защита на данните (ограничаване на целите, сигурност и т.н.).

В зависимост от съответните констатации може да са необходими допълнителни правни мерки, в които да се разяснят практическите последици от принципа на неутралност на интернет и да се гарантира, че потребителите могат да изискват доставчиците на интернет услуги да предлагат ненаблюдавани връзки. В този случай Комисията следва да приеме политически мерки, които имат за цел укрепване на правната рамка и гарантиране на правната сигурност.

**ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНАТА ГРУПА ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ
ПО ЧЛ.29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46**

На 1 и 2 февруари 2012г. в Брюксел се състоя редовна среща на Работната група по защита на данните, създадена въз основа на чл.29 от Директива 95/46 на Европейския парламент и на Съвета за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (Работна група по чл.29). Участие взеха представители на компетентните органи по защита на данните на държавите-членки на Европейския съюз, експерти от Европейската комисия, както и представители на т.нар. държави-наблюдатели, които не са членки на ЕС. Представител на Комисията за защита на личните данни бе Красимир Димитров, член на Комисията.

Европейската комисия информира за акцентите на конференцията „Компютри, защита на личната неприкосновеност и защита на личните данни”, проведена на от 25 до 27 януари 2012 г. в Брюксел. Основният акцент на дискусиите е бил защитата на личните данни в Интернет, както и новата европейска правна рамка. На Конференцията са изнесени доклади на следните теми: „Докладването за пробив в сигурността на системите при обработване на лични данни”, „Възможности, тенденции и рискови пред защитата на лични данни в Европа”, „Лични данни на пътуващите”, „Поглед върху правната рамка по защита на данните в Испания” и т.н.

Европейската комисия докладва „Съобщение до Европейския парламент, до Съвета, до Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите относно свободно достъпните данни: двигател за иновации, растеж и прозрачно управление”. Съобщението представя пакет от мерки, целящи преодоляването на съществуващите проблеми и е част от Програмата в областта на цифровите технологии за Европа. Европейската комисия се ангажира през 2012 г. да стартира портал за свободно достъпни данни на Комисията, а през 2013 г. - пилотен портал с многоезичен интерфейс и възможности за търсене, съдържащ масиви от данни от целия ЕС. Предвижданото цялостно въздействие включва през 2017 г. (три години след очакваното транспониране на Директивата за повторна употреба на информацията в обществения сектор) общите ползи да достигнат 100 млрд. EUR годишно в ЕС, включително развиването на нова стопанска дейност и повишаване на ефективността на услугите в обществения сектор.

На заседанието се разгледа работата на групата „Бъдеще на личната неприкосновеност”. През март се очаква да бъде даден мандат на подгрупата „Ключови разпоредби”, в която ще се работи по отношение на правната регламентация на понятията и правните инструменти на регламента.

Обсъди се и принципно се прие Работната програма на Европейския орган по защита на данните, като също така се разгледа отчета за дейността на органа през 2011г. Основните задачи на органа според член 41 от Регламент №45/2001 са да наблюдава и осигурява правилното обработване на лични данни от Европейските институции и органи, както и да ги съветва по отношение на всички въпроси, касаещи личните данни. Съществено внимание беше отделено на приетия на 18 март 2005 г. от Работната група по чл.29 документ относно правното положение на органа по защита на данните, даващ възможност на Европейския надзорен орган по защита на данните да дава съвещателни мнения и на практика да участва в обсъждането и предложението на нова политика по отношение на защитата на лични данни. През изминалата 2011 г. органът има издадени 24 правни становища, 12 официални коментара, както и 40 неофициални по отношение на различни правни случаи.

Гости на заседанието на Работната група по чл.29 бяха Дейвид Владек – директор на Бюрото по защита на правата на потребителите и Стейсе Феър, заместник-директор на Дирекция „Международна защита на правата на потребителите” във Федералната комисия по търговия на САЩ. Те споделиха новостите по отношение на защитата на данните в Америка, както и вижданията си относно новата европейска правна рамка.

Дейвид Владек сподели, че и Америка, и Европейският съюз са започнали през 2009 г.

ревизия на съществуващата си правна уредба. Отбеляза, че са открити много сериозни нарушения на личната неприкосновеност във Фейсбук и че е време да се каже, че препоръките, дадени на Фейсбук не се спазват. Правото да бъдеш забравен не се използва от Фейсбук и е необходимо да се предприемат съответни съдебни мерки. Принципите за неприкосновеността на личния живот, заложили в програмата „Safe Harbor”, също не се прилагат от най-голямата социална мрежа. Много компании заявяват, че не събират данни за поведението на потребителите в мрежата, но всъщност не е така. Дейвид Владек заяви, че ЕС подготвя много добра правна рамка и може да каже, че Америка споделя повечето от принципите.

По време на дискусиата бе оценена положително информацията относно сигналите за пробиви в сигурността. От Европейската комисия попитаха дали принципът “privacy by design” (неприкосновеност на личните данни, програмирана още на проектния етап) е задължителен. Услугите и технологиите, разчитащи на обработката на лични данни, трябва да се проектират с настройки по подразбиране за неприкосновеност на личните данни. В това отношение е необходимо включване на неприкосновеността на личните данни в самото начало, не само под формата на мерки за сигурност, но и за свеждане до минимум на количеството лични данни, които се обработват. Някои държави-членки са съставили планове за прилагане, изискващи оценка на въздействието върху неприкосновеността на личните данни и работната група препоръчва такъв подход. Работната група по чл.29 препоръчва системите да бъдат проектирани така, че да дават достъп до лични данни само до степента, необходима за изпълнение на функциите на администратора на данни. Всички лица, които имат достъп до лични данни, трябва да бъдат проверени дали са подходящи и компетентни получатели на личните данни, а така също да имат достъп само до онези лични данни, които са им необходими за изпълнение на техните функции.

По отношение на въпроса за т.нар. автоматично разпознаване на лица (facial recognition), Работна група проверява дали софтуерът за автоматично разпознаване на лица, който трябва да улесни маркирането на снимки от потребители, нарушава директивите на ЕС. Освен самата функция, предмет на проверката на ЕС е и нейното въвеждане. Отделни страни като Великобритания и Ирландия вече са започнали да проверяват съответствието със защитата на данните. Членове на Фейсбук са критикувани, че социалната мрежа е стартирала постепенно функцията „Tag Suggestions” през 2011г., без да информира за това потребителите. С помощта на софтуера за разпознаване на лица, при качването на снимки в мрежата се правят предложения за маркиране на хора, чиито снимки вече са качени. При това, като стандартна настройка се активира и автоматичното предлагане на имена на потребители. Членовете, които не искат тяхното име да бъде предложено автоматично на други потребители, трябва да могат да деактивират тази функция.

Председателят на Работната група по чл.29 предложи да се продължи диалогът с Международната организация по стандартизация (ISO), при което да стане ясно, че при приемането на новата правна рамка, стандартът трябва да е съобразен с нея. В противен случай ще се стигне до различно прилагане и различия при законодателството.

По отношение на обвързващите корпоративни правила се обсъди напредъкът по работния документ за обвързващи правила спрямо обработващия лични данни. Взе се решение Италия и Испания да продължат започнатата през началото на 2011г. работа във връзка с проверките, като Холандия и Великобритания да им бъдат наблюдаващи държави.

Подгрупата „Биометрични данни” представи „Становище относно развитието на биометричните технологии”. Взе се решение документът да бъде допълнително обсъден и едва след направените коментари, да бъде представен за ново обсъждане и евентуално приемане.

Прие се Работен документ по отношение на Проекта за интелигентни отворени услуги за европейските пациенти (ePSOS - European Patients Smart Open Services). Това е широкообхватен проект за създаване на пациентски дневници и информация за електронни рецепти, който ще позволи на пациентите да получават подходящо лечение в която и да е страна-членка. Засега 12 държави и 31 браншови партньора са договорили участието си в проекта.Целта на ePSOS е да се разработи практическата рамка на Електронното здравеопазване (eHealth) и ИТ инфраструктурата, която ще

осигури сигурен достъп през различните европейски системи за здравни грижи до здравните записи за пациентите и в частност - достъп до основните пациентски дневници и електронни рецепти.

Обсъди се становището на Работната група по отношение на FATCA (“Foreign Account Tax Compliance Act”). FATCA е приет на 18 март 2010 година и цели американските данъчни власти да получат информация за инвестиции на американски граждани във чуждестранни финансови институции, включително и европейски. В този смисъл FATCA е близък като характер и цел до Европейската директива за данъчно събиране. Съгласно американския закон, чужди финансови организации, в които има вложения на американски граждани, както и чужди нефинансови структури с американски собственици трябва да дават информация за американските данъкоплатци директно на данъчните служби в САЩ (IRS). Ако информацията не бъде предоставена, то САЩ ще удържи 30% данък върху дохода на американския субект, инвестиращ или участващ в съответната чужда организация. Според изчисления на европейския бизнес модифицирането на информационните му системи спрямо изискванията на FATCA ще костват значителни разходи.

FATCA влиза в сила от 01.01.2013 година. За да прилагат новият закон, американските данъчни служби (IRS - International Revenue Service) ще сключат договори с всички чужди финансови институти, според които тези институти ще се задължат да съобщават на IRS всеки техен клиент, който има задължението да плаща данъци в САЩ, и има сметка, в каквата и да е форма, при съответната чужда банка. Данните на тези клиенти ще бъдат съобщавани един път в годината на IRS. На клиенти на тези институти, които не желаят да бъдат съобщавани, ще бъдат налагани допълнителни данъци в размер на 30%, директно от финансовия институт, на който са клиенти. Това правило важи особено за държави като Швейцария, където със закон е забранено банкови данни на клиенти да се съобщават на друг, без изричното съгласие на клиента, или при липсата на наказателно следствие, изискващо по официален път всякаква информация за даденият клиент. Законът предвижда освен допълнителното налагане на 30% данъци върху състоянието на такива клиенти, и прекъсването на банкови отношения. Под този закон са поставени всякакви видове парични стойности в общ размер над USD 50 000. Ако един финансов институт откаже да подпише споразумението за съобщаване на клиентите си с “американски, данъчни статус” на IRS, или има измежду клиентите си такива, нежелаещи да бъдат съобщени, и продължи да поддържа с тях банкови отношения, то всякакви трансакции на този институт със САЩ, ще бъдат подлагани на 30% допълнителен данък.

По отношение на това споразумение, ще бъде изпратен въпросник до държавите – членки, чиито отговори ще се консолидират и представят от подгрупата на следващото заседание.

Съгласно предложението на Европейската комисия, френският орган по защита на данните се съгласява да стане докладчик по разглеждането на адекватното ниво на защита на данните на Монако. Френският орган по защита на данните е докладчик също така и по отношение на адекватността на защита на данните на Квебек.

Майкъл Донъхи, експерт от Организация за икономическо развитие и сътрудничество (OECD) направи презентация за организацията - международна организация на развити държави, приемащи принципите на представителната демокрация и на свободната пазарна икономика. Информацията относно евентуалното членство на България в Организацията е представена на редовното заседание на КЗЛД, проведено на 1 февруари 2012г.

На заседанието се прие Работната програма на групата, като се обърна специално внимание на това, че трябва да се акцентира на новата правна уредба – дискусията относно нейното приемане и приложение и др. Основните цели на Работната група по чл.29 според Програмата ще бъдат :

- Прилагане на съществуващата Директива, както и подготовка за новата правна
- Засилване на ролята на Работната група по чл.29, както и на отделните органи;
- Отговор на технологичните предизвикателства;
- Осигуряването на ясен и ефективен подход по отношение на защитата на личните данни в правосъдието и вътрешните работи;
- Осъществяване на международните трансфери, с поглед към глобализацията.

Следващото заседание на Работната група по чл. 29 ще се състои на 22 и 23 март 2012г.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА ПРОВЕРКИТЕ ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ-ФЕВРУАРИ 2012 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за месеците януари и февруари 2012 г. са извършени общо 212 проверки.

Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За отчетния период извършените предварителни проверки са 198 бр.

На основание изготвените от тези проверки констативни актове в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД са вписани 194 администратори, на 3 процедурата е прекратена на различни основания, а 1 е заличен на основание чл. 17, ал. 6 от ЗЗЛД.

Във връзка с изпълнение на Решение на Комисията за защита на личните данни, беше извършена последваща проверка на Националната здравноосигурителна каса по отношение спазване на разпоредбите на ЗЗЛД в дейността на касата при издаване на Европейски здравноосигурителни карти. За направените констатации е предложено издаване на задължителни предписания.

През отчетния период приключиха плановите проверки на Министерство на регионалното развитие и благоустройството (с издаване на задължителни предписания) и в ГД „Гранична полиция“ към МВР относно дейността на ГКПП – Олтоманци, ГКПП – Станке Лисичково, ГКПП – Лесово. Проверките на ГКПП са свързани с предстоящото присъединяване на Р България към Шенгенското пространство.

Във връзка с изпълнение на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за 2012 г.“ започнаха проверките на Българска народна банка и Министерството на здравеопазването.

За отчетния период са съставени 11 акта за установяване на административни нарушения и са издадени 4 наказателни постановления, в т.ч. на Министерство на външните работи. Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД остава неспазване разпоредбите на чл. 18, ал. 3 във връзка с ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД (администраторът не е уведомил комисията за промяна на данните в заявлението и регистрите) и чл. 23 от ЗЗЛД (не са предприели мерки за защита на личните данни и/или не са определени с инструкция техническите и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване).

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

ИНФОРМАЦИЯТА ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ” ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ-ФЕВРУАРИ 2012 г.

С последното изменение на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ДВ бр. 12 от 10 февруари 2012 г.) се правят някои промени в режима на регистрация на администраторите на лични данни.

Комисията продължава да води регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни. Този регистър е публичен, води се в електронен вид и е достъпен през интернет страницата на Комисията за защита на личните данни. Всеки администратор се вписва в отделна партида на регистъра със свой уникален идентификационен номер.

В регистъра се вписват данни по чл. 18, ал. 2 ЗЗЛД в съответствие с утвърдените от Комисията [образци за регистрация](#) на администратори на лични данни. Всяка настъпила промяна в обстоятелствата по чл. 18, ал. 2, чл. 25, ал. 3, ал. 4 и ал. 5 от ЗЗЛД подлежи на отбелязване в регистъра, като отбелязването по партида на администратор на лични данни се извършва по начин, незасягащ вписаните вече обстоятелства. Всички допуснати грешки се поправят служебно или по искане от администратора, като се извършва отбелязване по партидата на администратора. Администраторите уведомяват Комисията за всяка настъпила промяна чрез [уведомление](#).

Предоставяне на информация от регистъра се осъществява въз основа на подадено писмено искане до дирекция “Информационни фондове и системи” при спазване на [утвърдената процедура](#).

Комисията може да освободи от задължение за регистрация администратори на лични данни, които отговарят най-малко на един от следните критерии:

1. когато администраторът обработва лични данни със съгласието на физическото лице за срок не по-дълъг от шест месеца;
2. когато данните се обработват в публични регистри на основата на закони, които осигуряват реда за достъп и мерките за защита;
3. когато администраторът обработва данни, свързани с трудови или членствени правоотношения, и броят на лицата, за които се обработват данните, са не повече от 15.

Освобождаването от задължение за регистрация се извършва по [молба](#) от администратора на лични данни, подадена по образец, утвърден от Комисията. Комисията се произнася с решение не по-късно от 14 дни от постъпване на молбата.

Освобождаването от задължение за регистрация не изключва тези администратори от контрола на комисията по ЗЗЛД.

Заявлението за регистрация и молбата за освобождаване от задължение за регистрация се подава от администратора или от изрично упълномощено от него лице чрез нотариално заверено пълномощно.

Производство по заличаване на администратори на лични данни се образува въз основа на заявление, подадено от администратора на лични данни или по инициатива на Комисията. Всяко заличаване на администратор на лични данни подлежи на отбелязване в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни. Към заявлението администраторът следва да представи:

1. информация относно правното основание за заличаване на администратора от регистъра по чл. 42, ал. 1;
2. доказателства относно изпълнението на задължението за унищожаване на обработваните до този момент лични данни, респ. тяхното предаване на друг администратор на основание чл. 25, ал. 1 ЗЗЛД.

При стартиране на производството по заличаване на администратор на лични данни, Комисията може да реши да бъде извършена проверка относно изпълнението на изискванията на чл.

17, ал. 4 и 5 ЗЗЛД, преди да бъде извършено заличаването от регистъра.

При заличаване на администратор от регистъра, се отбелязват основаниято, датата на заличаването, начинът на подаване на заявлението за заличаване, представените доказателства за изпълнение на задълженията по чл. 25, ал. 1 ЗЗЛД. Заявлението за заличаване се подава от администратора или от изрично упълномощено от него лице чрез нотариално заверено пълномощно.

Отдел „Регистър и архив” поддържа активно процесът по регистрация на администратори на лични данни, освобождаване от регистрация и актуализация на информацията за вече регистрирани администратори. Цялостната дейност по поддържане на публичните регистри е изградена в съответствие с концепцията на електронното правителство за предоставяне на гражданите на високо ефективна и лесна за използване електронна услуга, изградена по технологията „на едно гише“. Използваната система за електронна регистрация на администратори на лични данни (eРАЛД) позволява поддържането на публични регистри за:

- вписаните АД;
- освободените от задължението за регистрация АД;
- АД, на които е било отказано вписване в регистъра на КЗЛД.

През периода януари-февруари 2012 г. завърши обработването на всички подадени в КЗЛД молби за освобождаване от регистрация. В публичния регистър бяха вписани 8563 администратора на лични данни, а 82 бяха освободени от регистрация.

Към настоящия момент в публичния регистър са вписани общо над 145 900 АД, а над 26 700 са освободени от регистрация.

Регистрите на вписаните администратори на лични данни, на освободените от задължение за регистрация, както и на тези с отказа регистрация, са публични и достъпни от [интернет сайта на Комисията за защита на личните данни](#).

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ 2444/2011 г.

София, 10.01.2012 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 14.12.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № 2444/31.05.2011 г., подадена от Г.Й.Н. срещу „БТК” АД.

Г-н Г.Й.Н. сезира КЗЛД с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „БТК” АД („В.”) неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с него лични данни. Жалбоподателят сочи, че мобилният оператор злоупотребява с обработването на личните му данни. В жалбата се допълва, че на 19.04.2011 г. при извършена справка по отношение на размера на месечната сметка се установява, че от името на жалбоподателя е закупено под лизингова форма – мобилно устройство, като договорът, предвиждащ разсрочено плащане е сключен за една година. Г-н Г.Й.Н. твърди, че е депозирал жалба в офис на „БТК” АД с рег. № 128/19.04.2011г. Посочва също така, че е подал заявление с рег. № 137/30.04.2011г., с което изисква договора за закупуване на мобилното устройство, ведно с приложенията към него. Жалбоподателят обяснява, че „мобилния оператор е отговорен за кражба и злоупотреба с личните му данни” и по този повод търси съдействие и правна защита от Комисията.

В условията на принципа на служебното начало и във връзка с изясняване на обстоятелствата относно изложените в жалбата твърдения е извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, който се поддържа от Комисията. Установено е, че „БТК” АД е изпълнило задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е вписано като администратор на лични данни, регистрирано с идентификационен номер 14414 – като поддържа шест броя регистри.

С писмо с изх. № 2444/11/09.06.2011 г. на Председателя на КЗЛД от мобилния оператор е изискано становище по отношение на изложените в жалбата твърдения.

Същото е депозирано под рег. № 2444/11/22.06.2011 г. и в него „БТК” АД посочва, че г-н Г.Й.Н. се намира в действащи договорни отношения с телекомуникационната компания, съгласно договор № 640827638818032011-21611481 от 18.03.2011 г. Същият е абонат на мобилния оператор и е титуляр на мобилен телефонен номер ***** по тарифен план „В. UniCall XS”. Твърди се, че жалбоподателят е сключил договора за предоставяне на мобилни услуги като е закупил под лизингова форма телекомуникационно устройство и е подписал приемо-предавателен протокол за това.

Към становището са приложени заверено копие от договор за предоставяне на мобилни услуги № 640827638818032011-21611481/18.03.2011 г., сключен между г-н Г.Й.Н. и „БТК” АД, заверено копие от договор заявка „Форма 1А”, ведно с приложенията към него, както и заверено копие от приемо-предавателен протокол, копие от писмо – отговор, адресирано до жалбоподателя и пълномощно.

С писмо с изх. № 2444/11/08.07.2011 г. на Председателя на КЗЛД от жалбоподателя е изискана информация за това дали е сезирал органите на прокуратурата. Отговор не е депозирал до този момент.

Подадената жалба с вх. № 2444, депозирана в деловодството на Комисията на 31.05.2011 г. е процесуално допустима.

В условията на принципа на служебното начало КЗЛД съблюдава предписанията на чл.27, ал. 2 от АПК при анализа на предпоставките по отношение на допустимостта на предявените пред административния орган жалби и/или искания. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличието на посочените в текста изисквания. Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Това изискване е абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. С акта на подаване на процесната жалба, г-н Г.Й.Н. индивидуализира страните в производството пред административния орган и определя процесуалното им качество. „БТК” АД е администратор на лични данни по смисъла на разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД и като такъв следва да обработва личните данни на гражданите, предоставени му във връзка с осъществяваната от него дейност, в съблюдаване на изискванията на чл. 2, ал. 2 от същия закон.

Жалбата съдържа всички законово изискуеми реквизити, определени в разпоредбата на чл. 30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), като същата е подадена от надлежна страна и при наличието на правен интерес. КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът посочва като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон. Въз основа на гореизложеното следва, че компетентен орган да разгледа и да се произнесе с решение по съществуващото на правния спор е КЗЛД.

По смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД и видно от приложените към административната преписка доказателства е налице обработване на личните данни на жалбоподателя. В жалбата, с която е сезирана Комисията е посочена датата на твърдяното нарушение – 19.04.2011 г. Въз основа на гореизложеното следва да се направи обоснован извод, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

За откритото заседание на КЗЛД, проведено на 14.12.2011г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява и не се представлява, за БТК АД се явява юрисконсулт Б.И. с пълномощно по преписката.

Процесуалният представител на ответното дружество представя доказателства, от които се установява, че жалбоподателят е сигнализирал 09 РПУ-СДВР с жалба рег.№20934/2011г., касаеща злоупотреба с данните от личната му карта, вследствие на което без негово знание и съгласие е подписан договор за мобилни услуги.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания.

С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата, удостоверение от Столична дирекция на вътрешните работи 09 РПУ-СДВР, в което се сочи, че има образувано друго производство по същия повод, по което е образувано административно производство пред КЗЛД, следва че са налице предпоставките за спиране на производството. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са преюдициални към образуваното пред Комисията административно производство и са от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни – БТК АД е извършил “обработване” по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД на свързаните с Г.Й.Н. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от

значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба № 2444/31.05.2011 г., подадена от Г.Й.Н. срещу „БТК” АД, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2641/11г.

София, 10.01.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 14.12.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № 2641/10.06.2011г., подадена от М.П.Г. срещу „БТК” АД.

Жалбоподателката уведомява, че е абонат на две пакетни услуги на „В.” – Vivacom Duo (стационарен телефон и сим карта за мобилен апарат) и Vivacom Duo – Net + TV M (телевизия и интернет), за които на 24.09.2010г. е подписала едногодишен договор.

При получаване на сметката си за периода 15.09.2010г. – 14.10.2010г. госпожа М.П.Г. е изненадана от по-голямата ѝ стойност.

След обаждане на тел.123 жалбоподателката е информирана, че вероятно е налице технически проблем и че през следващия месец сметката ѝ ще бъде коригирана.

При получаване на сметката си за периода 15.10.2010г. – 14.11.2010г. тя остава още по-шокирана, защото установява, че ѝ е начислен „Трафик 750 МВ и Устройство за изплащане за 24 месеца” на стойност 41,59 лева, без ДДС.

Госпожа М.П.Г. иска от „В.” да ѝ бъде предоставен договора, който дружеството твърди, че е подписала с тях и установява, че той наистина е сключен с нейните лични данни, но не и с подписа ѝ.

Жалбоподателката се оплаква, че във връзка с договора, който не е подписвала е приканвана, нееднократно, както от служители на „В.“, така и от фирмата „Е.М.“ ООД, да плати натрупаните по него задължения.

Госпожа М.П.Г. сочи, че с фактите и обстоятелствата, изнесени в жалбата ѝ пред КЗЛД е сезирала 4-то РПУ на МВР, където е подала заявление и приложила досие с договори и сметки.

Тези документи биват препратени в 7-мо РПУ на МВР, където на 08.06.2011г. е заведено досъдебно производство срещу неизвестен извършител.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането, отправено до Комисията за защита на личните данни.

Формата на искането за откриване на административно производство е определена в чл.29, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълните имена и адреси на лицата, естество на искането, дата и подпис.

Според чл.29, ал.2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД, с писмо, по факса или по електронен път, по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис, тоест при подаване по електронен път, е нужно подателя да притежава електронен подпис.

Получената по имейла жалба от госпожа М.П.Г. не е подписана и не може да се установи от кого изхожда.

Изготвено е писмо изх.№ 2641/11/ 14.07.2010 г. до жалбоподателката, в което ѝ се указва, че жалбата ѝ страда от порок и че на основание чл.30, ал.2 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.30, ал.1 от АПК, следва да я потвърди, в тридневен срок от получаване на съобщението за това, със собственоръчен или електронен подпис. На жалбоподателката е указано, че при неизпълнение на дадените указания в срок, на основание чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, образуваното административно производство ще бъде прекратено.

Същевременно, на госпожа М.П.Г. е обърнато внимание, че установяването на фалшификацията на подпис не е от компетентността на КЗЛД.

Комисията не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията ѝ.

Установяването на достоверността на подпис не попада в приложното поле на Закона за защита на личните данни, а е предмет на евентуален наказателен процес, тъй като използването на неистински подпис може да бъде квалифицирано като престъпление по смисъла на чл. 308 и следващите от Наказателния кодекс, а в тези случаи компетентни са органите на прокуратурата.

Съгласно чл. 81 във връзка с чл. 24, ал. 4 от Наказателно процесуалния кодекс наказателно производство се образува по тѣжба на пострадалия. В тази връзка не намира приложение нормата на чл. 31, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, която въвежда в задължение образуваната административна преписка да бъде изпратена служебно по компетентност. Още повече, че органите на прокуратурата не са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК и актовете, които издават нямат характер на административни актове.

В случай, че потвърди с подпис жалбата си пред КЗЛД, на жалбоподателката е указано, че в дадения ѝ срок следва да предостави и информация относно номера, под който е образувано досъдебното производство по жалбата ѝ в 7-мо РПУ на МВР.

Видно от известието за доставяне, писмото е получено от госпожа М.П.Г. на 30.06.2011г. и макар дадения ѝ срок да е изтекъл на 03.07.2011г., нередовностите по жалбата ѝ не са изправени и към настоящия момент.

Съгласно чл.29, ал.1 от ПДКЗЛДНА, производствата пред КЗЛД започват по писмено или устно искане на физическо или юридическо лице или по инициатива на комисията. Според ал.2 на

чл.29 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на Комисията, с писмо, по факса или по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис. В чл.30 от ПДКЗЛДНА, изчерпателно, са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането, отправено до Комисията за защита на личните данни.

Жалбата на госпожа М.П.Г., получена по електронната поща, с вх.№ 2641/ 10.06.2011г. не е подписана. В тази връзка, до нея е изготвено и изпратено писмо, с указания да потвърди жалбата си, със собственоръчен или електронен подпис, в законоустановения тридневен срок, от получаване на съобщението.

Писмото на КЗЛД е получено лично от жалбоподателката на 30.06.2011г. и в законовоопределения срок, както и към момента, нередностите не са отстранени, и жалбата ѝ не е потвърдена с подпис.

С оглед гореизложеното, на основание чл.30,ал.1 от АПК, във връзка с чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА и чл. 38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба рег.№ 2641/ 10.06.2011г., подадена от М.П.Г. срещу „БТК” АД за недопустима, оставя е без разглеждане и прекратява административното производство, образувано по нея.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева/п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№3586/2011 г.

София, 10.01.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 07.12.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа по същество жалба с рег. №3586/19.08.2011г., подадена от В.И.Н. срещу „М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Г-жа В.И.Н. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи следните правни доводи:

В жалбата се излагат твърдения за извършено от страна на „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с г-жа В.И.Н. лични данни. Жалбоподателката обяснява, че през месец април 2011 г. получава известие от „М.” ЕАД за формирано парично задължение към мобилния оператор в размер на 1836.32 лв. На 22.06.2011 г. получава писмо от „К.Б.” ЕООД, което представлява извънсъдебна покана за изпълнение на парично задължение в размер на 2023.02 лв. Г-жа В.И.Н. заявява, че е изпратила молба до „М.” ЕАД и е пожелала детайлна

разпечатка за проведените телефонни разговори. Жалбоподателката подчертава, че неправомерно ѝ се вменяват парични задължения за мобилни услуги, които не е използвала и счита че вероятно се касае за техническа грешка при начисляване на паричното задължение. В тази връзка г-жа В.И.Н. обобщава, че е обезпокоявана от служители на „К.Б.” ЕООД – като допълва, че С.В.Н., нейна дъщеря, е позвънявала на телефон от мрежата на „М.” ЕАД с цел участие в смс игра. В жалбата се оспорва размера на дължимите суми. Жалбоподателката счита, че личните ѝ данни се обработват без нейното съгласие – неправомерно и нецелесъобразно.

В условията на принципа на служебното начало и във връзка с изясняване на обстоятелствата относно изложените в жалбата твърдения е извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, който се поддържа от Комисията. Установено е, че „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД са изпълнили задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и са вписани като администратори на лични данни. Мобилният оператор е регистриран с идентификационен номер 50151 – като дружеството е заявило, че поддържа четири броя регистри. „К.Б.” ЕООД е регистрирано с идентификационен номер 50075, като е заявило, че поддържа два броя регистри.

С оглед изясняване на обстоятелствата от значение за разкриване на фактичката обстановка са изпратени уведомителни писма с изх. № 3586/11/31.08.2011г. на Председателя на КЗЛД, с които са изискани становища и доказателства от горепосочените дружества.

В становището си с вх. № 3586/11/08.09.2011 г. „К.Б.” ЕООД обяснява, че на 20.05.2003 г. е сключен договор с „М.” ЕАД, съгласно който дружеството е оправомощено да събира извънсъдебно незаплатените просрочени парични задължения от абонати на мобилния оператор. В тази връзка обработващият лични данни изпраща на жалбоподателката писмена покана за доброволно плащане на дължимото парично възнаграждение. В становището се излагат твърдения, че на 14.04.2011 г. г-жа В.И.Н. се е свързала със служители на дружеството и не е оспорила изискуемата сума. „К.Б.” ЕООД е предложило план за разсрочено изплащане на паричното задължение, с който жалбоподателката се е съгласила. Поради неизпълнение на поетите от г-жа Н. обещания на, 22.06.2011 г. същата е приканена доброволно да плати дължимото, съгласно потребените от нея мобилни услуги.

Към становището на „К.Б.” ЕООД са приложени заверено копие от поканата за доброволно изпълнение, както и заверено копие от действащия договор, сключен на 20.05.2003 г. между „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД, ведно с копие на анексите към него.

На 13.09.2011 г. в деловодството на Комисията е депозирано писмено становище на „М.” ЕАД по съществото на материалноправния спор. Администраторът на лични данни заявява, че г-жа В.И.Н. е в облигационноправни правоотношения с мобилния оператор, като същата е сключила договор за мобилни услуги с дружеството №Н1200179/30.09.2009г. и чието действие е продължено за срок до 30.09.2011 г. В становището се допълва, че в съдържанието на договора е изрично уговорено между страните, че в случай на неизпълнение и незаплащане на дължимата месечна сума за потребление на мобилни услуги, то личните данни на задълженото лице ще бъдат предоставяни на трети лица с цел удовлетворяване на претенцията на мобилния оператор. „М.” ЕАД подчертава, че г-жа В.И.Н. е дала изрично своето съгласие да бъдат съхранявани, обработвани и предоставяни на трети лица, свързаните с нея лични данни с цел събиране на възникнали по договора вземания. В становището се обобщава, че мобилният оператор е в действащи облигационноправни правоотношения с „К.Б.” ЕООД – като на 20.05.2003 г. между „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД е сключен договор, по силата на който последното дружество е оправомощено да събира паричните вземания, произтичащи от неизплатени суми по сключени договори с потребителите. Допълва се още, че г-жа В.И.Н. в качеството си на длъжник е уведомена за дължимото от нея парично задължение. Администраторът на лични данни предоставя свързаните с жалбоподателката лични данни на „К.Б.” ЕООД във връзка с удовлетворяване на претенцията си и събиране на вземането си.

Към писменото становище на „М.” ЕАД е приложено заверено копие от пълномощно, заверено копие от договор № Н1200179/30.09.2009 г., 2 броя копия от фактури, както и справка от системата

за обслужване на клиенти за дължимите суми на мобилния оператор.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалба с вх. № 3586, депозирана в деловодството на КЗЛД на 19.08.2011 г. е процесуално допустима. Съображенията за това са следните:

В условията на принципа на служебно начало, КЗЛД съблюдава предписанията на чл. 27, ал. 2 от АПК при анализа на предпоставките по отношение на допустимостта на предявените пред административния орган искания. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличието на посочените в текста изисквания. Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Това изискване е абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. С акта на подаване на процесната жалба, г-жа В.И.Н. индивидуализира страните в производството пред административния орган и определя процесуалното им качество. „М.” ЕАД е администратор на лични данни по смисъла на разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, а „К.Б.” ЕООД е обработващ лични данни и като такива следва да обработват личните данни на гражданите, предоставени им във връзка с осъществяваната от последните дейност, в съблюдаване на изискванията на чл. 2, ал. 2 от същия закон.

По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД и видно от приложените към административната преписка доказателства е налице обработване на личните данни на жалбоподателката. В жалбата, с която е сезирана Комисията е обобщено, че г-жа В.И.Н. е информирана за наличието на дължимото парично задължение през месец април 2011 г. Въз основа на гореизложеното следва да се направи обоснован извод, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Жалбата съдържа всички законово изискуеми реквизити, определени в разпоредбата на чл. 30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), като същата е подадена от надлежна страна. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7, във вр. с чл. 38 от ЗЗЛД, административният орган разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът посочва като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон. Въз основа на гореизложеното следва, че компетентен орган да разгледа и да се произнесе с решение по съществуването на правния спор е КЗЛД.

Г-жа В.И.Н., в качеството си на жалбоподател има правен интерес да сезира държавния орган, тъй като предприема действия насочени срещу неправомерното обработване на личните ѝ данни от страна на „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

В условията на принципа на служебното начало и с оглед изясняване на обективната истина, КЗЛД съблюдава предписанията на чл. 35 от АПК при анализа относно основателността на предявените пред административния орган жалби и постановява решение след изясняване в пълнота на фактите и обстоятелствата от значение за решаване на случая. „М.” ЕАД е администратор на лични данни и като такъв следва да обработва личните данни на гражданите, предоставени му във връзка с осъществяваната от него дейност, в съблюдаване на изискванията на чл. 2, ал. 2 от същия закон. Жалбоподателката търси защита и съдействие от КЗЛД за нарушаването на правата ѝ по отношение на обработването на личните ѝ данни в съответствие с разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД. Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от същия закон личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

От приобщените към административната преписка писмени доказателства и от становището

на „М.“ ЕАД е видно, че дружеството обработва личните данни на г-жа В.И.Н. „К.Б.“ ЕООД е обработващ лични данни, като дружеството е придобило това субективно право след като е изрично овластено от мобилния оператор по силата на договор за събиране на просрочени вземания от 20.05.2003 г. Жалбоподателката се намира в действащи облигационноправни взаимоотношения с „М.“ ЕАД. Сключеният договор за предоставяне на мобилни услуги № Н1200179/30.09.2009 г. представлява правопораждащ юридически факт от категорията на юридическите действия, с който се целят определени от страните субективни права и задължения. В съдържанието на договора са уговорени правните последици, които потребителите на мобилни услуги желаят да бъдат породени. Г-жа В.И.Н. е клиент на мобилния оператор и като такъв използва предоставяните ѝ от дружеството мобилни услуги. При наличие на изискуемо парично вземане, въпреки че не се дължи изрично покана за доброволно изпълнение – „М.“ ЕАД предприема правни действия с цел извънсъдебно удовлетворяване на претенциите си. Възникването на паричното задължение е правопораждащият юридически факт, който е основание за извънсъдебното поканване на длъжника да плати доброволно дължимото.

В чл. 4 от ЗЗЛД, законодателят е посочил изчерпателно условията, при наличието на поне едно от тях, обработването на лични данни е допустимо. Чл. 4, ал. 1, т. 3, предложение първо от ЗЗЛД регламентира: „обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.“ Г-жа В.И.Н. не предприема действия, с които да предизвика правна промяна в действащите между нея и „М.“ ЕАД облигационни правоотношения. Към административната преписка липсват доказателства, от които да се установи, че жалбоподателката е прекратила към днешна дата договора за предоставяне на мобилни услуги. Съгласно уговореното съдържание в действащия между страните договор за мобилни услуги и общите условия към него, г-жа В.И.Н. следва да заплаща дължимата цена съгласно направеното потребление. Водима от последното КЗЛД приема, че е налице правно основание за обработване на личните данни на жалбоподателката, намиращо проявление в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД.

Въпреки, че текстът на чл. 4 от ЗЗЛД предвижда, че обработването на лични данни на физическите лица е допустимо при наличието на една от посочените в неговата ал. 1 или ал. 2 предпоставки, то в конкретния случай е налице и друго законово правно основание, изразяващо се във валидно сключен договор за предоставяне на мобилни услуги. Освен посоченото основание е налице и второ такова, а именно – изразеното съгласие от страна на г-жа В.И.Н.. Визираните предпоставки за допустимостта на обработването на личните данни са изброени в условията на алтернативност. С акта на сключване на договора за мобилни услуги се поражда не само субективни права и ползи, но и възникват правни задължения, изразяващи се в заплащане на периодични месечни парични вноски, свързани с обслужването на предоставените услуги.

От изразеното от „М.“ ЕАД писмено становище, както и от приложените към него договор за мобилни услуги и фактури следва да се направи обоснован извод, че г-жа В.И.Н. има изискуеми парични задължения към мобилния оператор. В договора жалбоподателката е дала изрично своето съгласие, свързаните с нея лични данни да бъдат обработвани от трети лица в случай на неизпълнение.

„К.Б.“ ЕООД е юридическо лице, чийто предмет на дейност включва извънсъдебно събиране на вземания. Съгласно приложения към административната преписка договор за събиране на просрочени вземания от 20.05.2003 г., сключен между „М.“ ЕАД и посоченото дружество и е видно, че „К.Б.“ ЕООД организира събирането на вземания от длъжници на мобилния оператор чрез позволени от закона средства срещу възнаграждение. От това следва заключението, че след като г-жа В.И.Н. има просрочени задължения към мобилния оператор, то следователно и свързаните с нея лични данни следва да са предоставени за обработване на „К.Б.“ ЕООД, събиращо вземания от парично задължени клиенти.

В подкрепа на този извод е и депозираното становище от „К.Б.“ ЕООД, от което е видно, че жалбоподателката фигурира в списъка на задължените към мобилния оператор лица – като паричното

й задължение е в размер на 2023.02 лв.

В конкретния случай правата на г-жа В.И.Н. не са нарушени. Личните данни на жалбоподателката са обработени при спазване на принципите, залегнали в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД и в съответствие с нормите на чл. 4 от ЗЗЛД. От събраните по административното производство писмени доказателства следва да се направи обоснован извод, че личните данни на жалбоподателката се обработват на законово правно основание от страна на администратора на лични данни „М.” ЕАД и обработващия лични данни „К.Б.” ЕООД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. с рег. №3586/19.08.2011г., подадена от В.И.Н. срещу „М.” ЕАД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд –София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3855/2011 г.

София, 10.01.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.12.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 3855/24.08.2011г., подадена от С.И.М. срещу МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 16.11.2011г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София.

С.И.М. сочи в жалбата си, че през месец юни ѝ се наложило да бъде оперирана в болница „С.И.Р.” в клиниката по неврохирургия. При изчакване на анестезиологичния екип, жалбоподателката

забелязала в операционната зала в едни от ъглите поставена камера. Госпожа С.И.М. разбрала в последствие, че камерата не е поставена с учебна цел, а за извършване на наблюдение на персонала и на болните.

Жалбоподателката е притеснена от факта, че е снимана без нейно съгласие и моли КЗЛД в рамките на своите правомощия да вземе мерки за прекратяването на нарушаването на правото на неприкосновеност и личен живот.

Към жалбата не са представени доказателства.

В условията на служебното начало, залегнало в административното производство с писма на Председателя на КЗЛД е изискано представяне на писмено становище и относими доказателства от МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София и министерство на здравеопазването.

На 26.09.2011г. е постъпило в КЗЛД писмено становище по жалбата от ответната страна в административното производство. В него се излагат твърдения, че жалбата е неоснователна, тъй като не е подкрепена с доказателства. Посочва се, че в действащото законодателство няма законова забрана да бъдат поставяни камери за видео наблюдение в операционните зали. Сочи се още, че болничното заведение е коректно с оглед на това, че е поставило информационни табели, на които посетителите са уведомени, че в сградата има поставени камери. Излагат се доводи, че този факт се потвърждава и от самата жалбоподателка в жалбата й. Д.Д. – изпълнителният директор на болницата, излага аргументи в подкрепа на монтирането на камерите с оглед осигуряването на защита на правата на пациентите и осигуряването на възможност да се осъществи контрол на персонала, които от своя страна да гарантира качеството на предоставяната медицинска помощ. Контролът по организация на работата в операционните зали е бил препоръчан и от Агенция медицински одит, чиито органи при извършена проверка са констатирали нарушения на лекари от клиниката по неврохирургия. В становището се посочва, че монтираните видеокамери не създават абсолютно никаква информация за пациентите, тъй като няма как да бъдат идентифицирани пряко или косвено. Твърди се още, че до края на месец юли 2011г. не е провеждано видеонаблюдение, включително и видеозаснемане в операционните зали и жалбоподателката не е заснета, тъй като заснемането е въведено след 01.08.2011г., тоест след като тя вече е била оперирана и изписана от болничното заведение.

Към становището като доказателство е приложено заверено копие от Правила за извършване на видеонаблюдение в оперативните зали.

Министерство на здравеопазването със своето становище уведомява КЗЛД, че във връзка с жалбите срещу поставените видеокамери в операционните зали на клиниката по неврохирургия, Изпълнителна агенция „Медицински одит” е извършила цялостна проверка на дейността на болницата. Министерството съобщава, че след получаването на доклада от изпълнителната агенция ще предостави пълната информация на Комисията.

Към становището са приложени копия на заповеди на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит” за извършване на проверка.

С писма от 26.10.2011г. на Председателя на КЗЛД е изискано от Изпълнителна агенция „Медицински одит” доклада от извършената проверка и относимите доказателства по случая. В отговор ИА „Медицински одит” е изпратила към административните преписки констативният протокол и след преценката на събраните доказателства и необходимостта от представянето им пред КЗЛД същите ще бъдат приложени.

На откритото заседание на КЗЛД, проведено на 14.12.2011г., страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателката не се явява и не се представлява. За МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София се явява лично – директора на болницата Д.Д., заедно с юрисконсулт Б.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените

към нея доказателства може да се приеме, че е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрацията му като администратор на лични данни.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезират Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

В жалба се сочи, че госпожа М. не е давала съгласието си да бъде снимана по време на извършваната ѝ медицинска манипулация. Конкретното оплакване, с което е сезирана Комисията, е за неправомерното ѝ заснемане по време на извършване на операцията ѝ.

По административната преписка се събраха доказателства, че камерите не са работели по времето, по което е извършена операцията на жалбоподателката, от което следва, че твърдяното от нея неправомерно обработване на личните ѝ данни остава недоказано. Наличието на поставени камери в операционните зали, които не са работели не може да се възприеме като обработване на лични данни.

В изразеното писмено становище от ответната страна и от констативния протокол на Изпълнителна агенция „Медицински одит” се установява, че камерите в операционните зали на клиниката по неврохирургия са почнали да работят от 01.08.2011г. В констативен протокол №КП 27-248/17.10.2011г. на комисия назначена от ИА „Медицински одит” в пункт III са направени констатации след като са иззети от болничното заведение записи от камерите и е установено, че жалбата е неоснователна, поради факта, че камерите не са работели към момента на извършените операции на жалбоподателката. Установено е още при проверката, че наблюдението се извършва в реално време и качеството на изображението не позволява идентификацията както на работещите в операционните зали, така и на пациентите. Установено е, че изображението на камерите се предопределя от позиционирането на операционната маса, като възможностите са две: към главата на лежащия на масата пациент и странично към долната част на тялото. „в първия случай от предоставените и разгледани от комисията записи се установи, че изображението не позволява детайлизиране на пола, лицето както и части от тялото на пациента”. „От записите проверяващият екип не може да направи идентификация на работещите в операционната зала.” „При втората позиция на камерите предоставените изображения на пациентите могат да се проследят по детайлно като пол, лице и телесни части, но също не позволява идентификация на работещите в операционната зала.” „При разглеждането на предоставените записи може да се установи времетраенето на всички действия и процедури по отношение на пациента, без да може да се определи часът на започването им. „На

самия запис няма отбелязана дата и час”.

Съгласно легалното определение на понятието „лични данни”, дадено в разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД е всяка информация отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

От направените констатации от проверяващият екип на ИА „Медицински одит” се установява, че от направените записи в операционните зали, след извършената на жалбоподателката операция, „не позволява идентификацията както на работещите в операционните зали, така и на пациентите”. От изложеното следва, че твърдяното от С.И.М. неправомерно обработване на личните й данни не е доказано, въпреки дадените й указания в тази насока.

КЗЛД приема на базата на събраните по административната преписка доказателства, че по смисъла на ЗЗЛД, личните данни на госпожа М. не са обработени чрез заснемането на жалбоподателката по времето по което й е извършена оперативната намеса. Налага се извода, че след като липсва обработване на лични данни чрез твърдяното в жалбата конкретно действие – заснемане, няма как да са извършени неправомерни действия спрямо данните, което да представлява нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД.

Твърдяното от С.И.М. неправомерно обработване на личните й данни, изразяващо се в заснемането им по време на извършената върху нея оперативна намеса, представлява положителен юридически факт. Доказателствената тежест за наличието му е на лицето което го твърди и иска да се ползва от установяването му. Към жалбата не са представени доказателства от страна на жалбоподателката, че е извършено видеозаснемане по време на операциите им. Госпожа М. само предполага за наличието на запис, съдейки от факта, че е видяла поставени камери в операционните зали, но това не може да се приеме като годно доказателство, установяващо твърдяното обстоятелство.

Във връзка с изложеното, КЗЛД приема, че жалбата на С.И.М. е недоказана, поради което се явява и неоснователна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба рег.№ 3855/24.08.2011г., подадена от С.И.М. срещу МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 3856/2011 г.
София, 10.01.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.12.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 3856/24.08.2011г., подадена от Н.М.Б. срещу МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 16.11.2011г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София.

Н.М.Б. твърди в жалбата си, че през месец април е била оперирана в клиниката по неврохирургия на болница „С.И.Р.”. След като е настанена на операционната маса, госпожа Н.М.Б. установила наличието на камера в операционната зала. Жалбоподателката се възмушава от факта, че камерите са заснели голото ѝ тяло на операционната маса и направените върху нея медицински манипулации без знанието и съгласието ѝ за това. В жалбата се сочи, че при изписването ѝ е забелязала поставените информационни табели в сградата на болницата, които уведомяват за наличието на поставени камери.

Госпожа Н.М.Б. възприема, че правата ѝ по ЗЗЛД за неприкосновеност и право на личен живот са нарушени с това действие от страна на болничното заведение.

Към жалбата не се приложени доказателства.

В условията на служебното начало, залегнало в административното производство с писма на Председателя на КЗЛД е изискано представяне на писмено становище и относими доказателства от МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София и Министерство на здравеопазването.

На 26.09.2011г. е постъпило в КЗЛД писмено становище по жалбата от ответната страна в административното производство. В него се излагат твърдения, че жалбата е неоснователна, тъй като не е подкрепена с доказателства. Посочва се, че в действащото законодателство няма законова забрана да бъдат поставяни камери за видео наблюдение в операционните зали. Соци се още, че болничното заведение е коректно с оглед на това, че е поставило информационни табели, на които посетителите са уведомени, че в сградата има поставени камери. Излагат се доводи, че този факт се потвърждава и от самите жалбоподатели в жалбите им. Д.Д. – изпълнителният директор на болницата, излага аргументи в подкрепа на монтирането на камерите с оглед осигуряването на защита на правата на пациентите и осигуряването на възможност да се осъществи контрол на персонала, които от своя страна да гарантира качеството на предоставяната медицинска помощ. Контролът по организация на работата в операционните зали е бил препоръчан и от Агенция медицински одит, чийто органи при извършена проверка са констатирани нарушения на лекари от клиниката по неврохирургия. В становището се посочва, че монтираните видеокамери не създават абсолютно никаква информация за пациентите, тъй като няма как да бъдат идентифицирани пряко или косвено. Твърди се още, че до края на месец юли 2011г. не е провеждано видеонаблюдение, включително и видеозаснемане в операционните зали и жалбоподателката не е заснета, тъй като заснемането е въведено след 01.08.2011г., тоест след като те вече са била оперирана и изписана от болничното заведение.

Към становището като доказателство е приложено заверено копие от Правила за извършване на видеонаблюдение в оперативните зали.

Министерство на здравеопазването със своето становище уведомява КЗЛД, че във връзка с жалбата срещу поставените видеокамери в операционните зали на клиниката по неврохирургия,

Изпълнителна агенция „Медицински одит“ е извършила цялостна проверка на дейността на болницата. Министерство съобщава, че след получаването на доклада от изпълнителната агенция ще предостави пълната информация на Комисията.

Към становището са приложени копия на заповеди на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ за извършване на проверка.

С писмо от 26.10.2011г. на Председателя на КЗЛД е изискано от Изпълнителна агенция „Медицински одит“ доклада от извършената проверка и относимите доказателства по случая. В отговор ИА „Медицински одит“ е изпратила към административните преписки констативният протокол и след преценката на събраните доказателства и необходимостта от представянето им пред КЗЛД същите ще бъдат приложени.

На откритото заседание на КЗЛД, проведено на 14.12.2011г., страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателката не се явява и не се представлява. За МБАЛ „С.И.Р.“ ЕАД-София се явява лично – директорът на болницата Д.Д., заедно с юрисконсулт Б.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е МБАЛ „С.И.Р.“ ЕАД-София е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрацията му като администратор на лични данни.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезират Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

В жалба се сочи, че госпожа Н.М.Б. не е дала съгласието си да бъде снимана по време на извършваната ѝ медицинска манипулация. Конкретното оплакване, с което е сезирана Комисията е за неправомерното ѝ заснемане по време на извършване на операцията ѝ.

По административната преписка се събраха доказателства, че камерите не са работели по времето, по което е извършена операцията на жалбоподателката, от което следва, че твърдяното от нея неправомерно обработване на личните ѝ данни остава недоказано. Наличието на поставени камери в операционните зали, които не са работели не може да се възприеме като обработване на лични данни.

В изразеното писмено становище от ответната страна и от констативния протокол на

Изпълнителна агенция „Медицински одит“ се установява, че камерите в операционните зали на клиниката по неврохирургия са почнали да работят от 01.08.2011г. В констативен протокол №КП 27-248/17.10.2011г. на комисия назначена от ИА „Медицински одит“ в пункт III са направени констатации след като са иззети от болничното заведение записи от камерите и е установено, че жалбата е неоснователна, поради факта, че камерите не са работели към момента на извършените операции на жалбоподателката. Установено е още при проверката, че наблюдението се извършва в реално време и качеството на изображението не позволява идентификацията както на работещите в операционните зали, така и на пациентите. Установено е, че изображението на камерите се предопределя от позиционирането на операционната маса, като възможностите са две: към главата на лежащия на масата пациент и странично към долната част на тялото. „в първия случай от предоставените и разгледани от комисията записи се установи, че изображението не позволява детайлизиране на пола, лицето както и части от тялото на пациента“. „От записите проверяващия екип не може да направи идентификация на работещите в операционната зала.“ „При втората позиция на камерите предоставените изображения на пациентите могат да се проследят по детайлно като пол, лице и телесни части, но също не позволява идентификация на работещите в операционната зала.“ „При разглеждането на предоставените записи може да се установи времетраенето на всички действия и процедури по отношение на пациента, без да може да се определи часът на започването им. „На самия запис няма отбелязана дата и час“.

Съгласно легалното определение на понятието „лични данни“, дадено в разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД е всяка информация отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

От направените констатации от проверяващият екип на ИА „Медицински одит“ се установява, че от направените записи в операционните зали, след извършената на жалбоподателката операция, „не позволява идентификацията както на работещите в операционните зали, така и на пациентите“. От изложеното следва, че твърдяното от Н.М.Б. неправомерно обработване на личните й данни не е доказано, въпреки дадените й указания в тази насока.

КЗЛД приема на базата на събраните по административната преписка доказателства, че по смисъла на ЗЗЛД, личните данни на госпожа Н.М.Б. не са обработени чрез заснемането на жалбоподателката по времето по което й е извършена оперативната намеса. Налага се извода, че след като липсва обработване на лични данни чрез твърдяното в жалбата конкретно действие – заснемане, няма как да са извършени неправомерни действия спрямо данните, което да представлява нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД.

Твърдяното от Н.М.Б. неправомерно обработване на личните й данни, изразяващо се в заснемането им по време на извършените върху нея оперативна намеса, представлява положителен юридически факт. Доказателствената тежест за наличието му е на лицето, което го твърди и иска да се ползва от установяването му. Към жалбата не са представени доказателства от страна на жалбоподателката, че е извършено видеозаснемане по време на операциите им. Госпожа Н.М.Б. само предполага за наличието на запис, съдейки от факта, че е видяла поставени камери в операционните зали, но това не може да се приеме като годно доказателство установяващо твърдяното обстоятелство.

Във връзка с изложеното, КЗЛД приема, че жалбата на Н.М.Б. е недоказана, поради което се явява и неоснователна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба рег.№ 3856/24.08.2011г., подадена от Н.М.Б. срещу МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3934/2011 г.

София, 10.01.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 16.11.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 3934/29.08.2011г., подадена от И.К.-С. срещу община О.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 12.10.2011г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана община О.

Районно управление Полиция гр. О. е препратило по компетентност в Комисия за защита на личните данни жалба от И.К.-С. с мнение за извършено нарушение на чл.5 от ЗЗЛД.

В сигналът на И.К.-С. до Районна прокуратура гр. О. е описано, че същата е определена по системата на случайно разпределяне на делата в Район съд гр. О. за докладчик по нох. дело №155/2011г. и №156/2011г. по двете дела са постановени решения, които са обжалвани. Към жалбите срещу решенията на районния съд като доказателства са приложени: удостоверение за родствени връзки №000086/19.07.2011г., издадено от община О., удостоверение от Общински съвет гр. О. №752/19.07.2011г. Удостоверението за родствени връзки е на съдията докладчик по двете дела и на нейни близки, като в него се съдържа информация по отношение на трите й имена, единният граждански номер, гражданство, месторождение, постоянен адрес, родство месторабота и длъжност. Документите са предоставени на трето лице, различно от лицата, за които се отнасят личните данни.

Госпожа И.К.-С. изразява мнение, че свързаните с нея лични данни са неправомерно разпространени, с което е нарушено правото ѝ на личен живот неприкосновеност, тъй като в качеството ѝ на съдия разглежда различни по вид и характер дела и предоставянето на лични данни може да застраши нейната и на семейството ѝ сигурност.

Към сигнала до прокуратурата са приложени двете жалби срещу решенията на районен съд гр. О. и приложенияте към тях доказателства.

Във връзка със сигнала на госпожа И.К.-С. са извършени процесуални действия, изразяващи се в снемането на сведения и обяснения от тъжителката, председателя на Общински съвет гр. О. и служители в община О. Събрани са и други писмени доказателства, от които в тяхната цялост се установява следната фактическа обстановка:

С молба, подадена до кмета на община О., Д.Ч. (оспорваща решенията на Районен съд гр. О.) е поискала на основание Закона за достъп до обществена информация да ѝ бъде издадено удостоверение за родствена връзка на В.К. – Председател на Общински съвет О. и И.К.С. – Председател на Районен съд гр. О. В молбата е посочено, че удостоверението е необходимо като доказателство във връзка със Закона за административните нарушения и наказания и Административно-процесуалния кодекс за обжалване на съдебно решение.

В обясненията на госпожа Д.Ч. пред органите на МВР се сочи, че е служител в община О. на длъжност – технически сътрудник. През 2010г. ѝ е издадено наказателно постановление от АДФИ. Общият брой на съставените ѝ постановления е 3. Госпожа Д.Ч. е обжалвала постановленията, които били потвърдени от районния съд. Соци, че на друга служителка също ѝ били съставени наказателни постановления по същия повод като нейния, които били отменени от съда. Проверката на АДФС, вследствие на която са ѝ съставени постановленията е иницирана от Общински съвет О., чиито председател е В.К.-баща на съдията докладчик, който е оставил в сила постановленията. Госпожа Д.Ч. е посочила, че удостоверението за родствени връзки е получила от В.Н., която ѝ се обадила, че е готово. Соци се, че никъде не се е подписвала, с което действие да удостовери получаването на удостоверението, нито пък е заплащала такса за неговото издаване.

От снетите обяснения на длъжностното лице в общината, което е издало удостоверението за родствени връзки се установява, че на 19.07.2001г. В.Н. - служител на общината ѝ е казала да издаде удостоверение за родствени връзки на председателя на общинския съвет. От думите ѝ, служителката останала с убеждението, че исканото удостоверение е за В.К. В обясненията се сочи, че към момента на издаването на удостоверението, служителката не е била виждала молбата на Д.Ч., по чиято инициатива то е издадено.

В.Н. твърди в обясненията си, че я извикал кмета на общината и ѝ казал да издаде удостоверение за родствени връзки на председателя на общинския съвет. След като удостоверението било изготвено, същата го предала на Д.Ч., за да го предаде на кмета. След това служителката получила молба, която не била от името на В.К., а от госпожа Д.Ч.

От събраните по преписката материали, разследващите органи са стигнали до извода, че не е налице извършено престъпление от общ характер, а че има данни за извършено административно нарушение на ЗЗЛД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от община О.

На 27.09.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило писмено становище на ответната страна, като към него са приложени и доказателства.

В становището се излагат твърдения, които се припокриват със събраните в досъдебното разследване факти. Кметът на общината развива и теза за наличието на конфликт на интереси при постановяване на съдебните решения от съдия И.К.-С., което е и повода Д.Ч. да подаде молба до община О. за достъп до обществена информация – удостоверение за родствени връзки. Кметът на общината иска от Комисията да направи насрещна проверка, от която да се установи, че Д.Ч. е действала с подаването на молбата си в условията на „абсолютна крайна необходимост”, за да защити накърнените си права от съдебните актове.

Към становището на ответната страна са представени следните доказателства: молба от Д.Ч. с вх.№АО-94-1236/18.07.2011г., решение №154/16.06.2011г. на О.-ски районен съд, решение

№153/16.06.2011г. на О.-ски районен съд, решение №151/16.06.2011г. на О.-ски районен съд, решение №160/11.07.2011г. на О.-ски районен съд, решение №159/07.07.2011г. на О.-ски районен съд, решение №157/07.07.2011г. на О.-ски районен съд, решение №163/13.07.2011г. на О.-ски районен съд и решение №162/08.07.2011г. на О.-ски районен съд.

На откритото заседание на КЗЛД, проведено на 16.11.2011г., страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателката не се явява, не изпраща представител. За община О. се явява адвокат Г.И.П.-С. от Софийска адвокатска колегия, с пълномощно от 25 октомври 2011 г.

По хода по съществото на жалбата, процесуалният представител на ответната страна моли Комисията да остави без уважение жалбата като неоснователна и недоказана. Аргументите са, че ответната страна е администратор на лични данни, поради което има правото да обработва лични данни по силата на Закона за гражданската регистрация. Лицето, което си е послужило с данните на жалбоподателя, е също служител на общината и в това му качество има достъп до информация, която представлява лични данни. Информация е послужила за защита на законни права и интереси на Д.Х.Ч. при въззивното обжалване на постановените от жалбоподателя няколко броя съдебни решения.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е община О. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрацията му като администратор на лични данни. Заявени са 22 регистъра.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

Община О. е администратор на лични данни и като такава е длъжна да обработва личните данни на физическите лица, съобразно принципите на чл.2, ал.2 от ЗЗЛД и при наличието на поне едно от условията за допустимост, определите в чл.4 от същия закон.

Жалбата на И.К.-С. е насочена срещу точно определено действие от страна на община О., а именно издаването на удостоверение за родствени връзки на баща й В.К., в което се съдържат и свърни с нея лични данни. Удостоверението е издадено по молба с правно основание ЗДОИ, на лице,

което се явява трето по отношение на съдържащите се лични данни.

Предоставянето на лични данни е едно от действията, които са изброени в §1 от ДР на ЗЗЛД и се определя като „обработване” на лични данни.

Следва да се отбележи, че общината се явява задължен субект по Закона за достъп до обществена информация, а поисканата от Д.Ч. информация е „обществена” по смисъла на същия закон.

В специалния закон, уреждащ достъпа до обществена информация е определено, че след получаване на заявление от субект на правото на достъп, задълженият орган разглежда заявлението и взема решение, с което предоставя или отказва достъпа. Решението се съобщава на заявителя, тъй като то подлежи на съдебен контрол по неговата законосъобразност. В случаите, когато с решението се разрешава достъп, следва да се определи срокът, времевият диапазон, в които ще бъде осигурен достъпа, както и размера на сумата, която следва да се заплати, определена по реда на Заповед №10 на Министерство на финансите от 10.01.2011г. за определяне на нормативи за разходите при предоставяне на обществена информация по ЗДОИ според вида на носителя.

Видно от приложените към административната преписка доказателства, молбата на Д.Ч. е депозирана в община О. на 18.07.2011г., а датата на издаване на удостоверението за родствени връзки е 19.07.2011г. Към преписката не е приложено решението на кмета на общината, с което е разрешен достъпа, както и начина на съобщаването му.

Направената резолюция върху молбата, която гласи: ”Да! При спазване на Закона за личните данни” не може да се възприеме за решение по смисъла на ЗДОИ. В цитираният нормативен акт в чл.34, ал.1 са определени реквизитите, които следва да съдържа решението.

Във връзка с изложеното, КЗЛД приема, че кметът на община О. не е изпълнил и спазил изискванията на ЗДОИ по осигуряване на достъп до обществена информация, като контролът не е в кръга на компетентност на Комисията, но деянието е довело и до нарушаване на ЗЗЛД.

На следващо място в чл.24, ал.2 от Закона за гражданска регистрация е определено, че общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението, като редът и образците се утвърждават с наредба на Министъра на регионалното развитие и благоустройството съвместно с Министъра на правосъдието. В разпоредбата на чл.106 от същия закон е очертан кръга на лицата, на които могат да се предоставят данни от ЕСГРАОН. Една от хипотезите за даване на достъп от данните съдържащи се в ЕСГРАОН, на физически или юридически лица се извършва въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни. Следва да се подчертае, че извършването на административната услуга става въз основа на проверка, от страна на лицето по гражданското състояние в регистъра за населението и личния регистрационен картон и сравнява данните за родствени връзки с данните попълнени от заявителя в декларацията, като по този начин удостоверява достоверността на информацията за родствени връзки. В конкретния случай, не е налице нито една от посочените законови предпоставки, както и изискуеми се документи към молбата, от което следва извода, че кметът на община О. е нямал правно основание да издаде и предаде удостоверението на госпожа Д.Ч.

На следващо място следва да се отчете факта, че независимо какво правно основание е посочено в молбата на заявителката Д.Ч., компетентният орган в лицето на кмета на общината е следвало да съобрази обстоятелството, че в исканото удостоверение се съдържат лични данни на лицата, между които се установява родствена връзка и защитата им е регламентирана в специален закон – ЗЗЛД.

В специалния закон е предвиден ред за достъп до лични данни. Достъп до лични данни се осъществява от лицето, за което се отнасят данните или от негов пълномощник, като законодателят е определил, че пълномощното трябва да има нотариална заверка на подписа. При преценката на посочените обстоятелства, кмета на общината е следвало да стигне до логичния извод, че с извършването на административната услуга, нарушава както ЗДОИ, ЗГР, така и ЗЗЛД.

Изложените от ответната страна аргументи за наличието на конфликт на интереси при постановяване на съдебните решения и „абсолютната крайна необходимост” на госпожа Д.Ч.,

да защити накърнените си права от потвърждаването на постановените срещу нея наказателни постановления не са относими към предмета на настоящето производство и не са в кръга от правомощията на КЗЛД да извърши контрол по тях.

На основание изложеното, Комисия за защита на личните данни приема, че с предоставянето на достъп до личните данни на жалбоподателката, администраторът на лични данни – община О., чрез кмета е извършил административно нарушение по смисъла на ЗЗЛД. Извършеното нарушение се състои в това, че следствие на извършени нарушения по други закони –/ЗДОИ и ЗГР/ и непредприемането на технически и организационни мерки за защита на лични данни, неправомерно ги е разпространил на трето лице. Нарушена е разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, с която се вменява в задължение на администраторите на лични данни да предприемат всички необходими технически и организационни мерки за защита на личните данни, което в случая по отношение на свързаните с жалбоподателката лични данни не е сторено.

Аргументите на ответната страна в административното производство в насока, че И.К.-С. със сезирането на Комисията нарушава принцип в правото, гласящ, че никой не може да черпи права от собственото си противоправно поведение не се споделят и няма да се взимат от Комисията при постановяването на решението. Твърдените нарушения на процесуалния закон, извършени от съдия И.К.-С. по повод отказът ѝ да си направи отвод по образуваното пред нея дело не са предмет на административното производство пред КЗЛД, а и не е в правомощията на Комисията да се произнася по тези въпроси.

Остава без уважение искането на процесуалния представител на община О. за присъждане на направени разноски в административното производство в размер на 600 лв., представляващи адвокатски хонорар с оглед уважаването на жалбата.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 във връзка с чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1.Уважава жалба с рег. рег. № 3934/29.08.2011г., подадена от И.К.-С. срещу община О.

2. Налага на община О., БУЛСТАТ 000193414, със седалище: град О., община О., ул. Андрей Чапразов №15, представлявана от кмета на общината Р.Ж.Д., имуществена санкция в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) за нарушаване на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД – непредприемане на технически и организационни мерки за защита на личните данни от неправомерен достъп до тях, посочени в мотивите на настоящето решение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 4011/2011 г.
София, 10.01.2012г.

Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.12.2011г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и при условията на чл.32 от АПК, разгледа по същество жалба с рег. №4011/02.09.2011г., подадена от Б.Н.Ф. срещу „Г.Д.-Т.” АД и жалба рег.№4228/14.09.2011г., подадена от Й.А.З. срещу „Г.Д.-Т.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбите отговарят на нормативно установените изисквания, поради което се явяват редовни. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание проведено на 09.11.2011г. жалбите се обявени за допустими и като ответна страна в административното производство е конституирано „Г.Д.-Т.” АД. На основание чл.32 от АПК, Комисията е обединила разглеждането на двете жалби в едно общо производство, тъй като се отнасят за едно и също фактическо състояние и твърдяното нарушение е извършено от едни и същ администратор на лични данни по повод на едно и също действие.

Б.Н.Ф. сочи в жалбата си, че в качеството му на миноритарен акционер на „Г.Д.-Т.” АД е бил поканен да присъства на редовно годишно заседание Общото събрание на „Г.Д.-Т.” АД, проведено на 30.07.2011г. С оглед невъзможността да присъства лично, господин Б.Н.Ф. е упълномощил трето лице, което да го представлява пред Общото събрание. Пълномощното, което жалбоподателят дал било съобразено с изискванията на чл.226 от Търговския закон във вр. с чл.116 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

Господин Б.Н.Ф. установил, че след проведеното заседание, на официалната интернет страница на „Г.Д.-Т.” АД са публикувани документи. Два от публикуваните документи са даденото от господин Б.Н.Ф. пълномощно и списък на регистрираните за участие в заседанието акционери.

Жалбоподателят счита, че разпространяването на свързаните с него лични данни от „Г.Д.-Т.” АД, съдържащи се в публикуваните документи е извършено в нарушение на принципите, залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД и без да е налице условието на чл.4 от същия закон за допустимост при обработване на лични данни, а именно съгласието му. Изтъкват се доводи, че администраторът на лични данни не е спазил изискването на чл.23 от ЗЗЛД и не е предприел всички технически и организационни мерки за защита на личните данни от неправомерен достъп или разпространение, което също представлява административно нарушение.

Б.Н.Ф. твърди, че след като установил, че личните му данни са неправомерно разпространени се е възползвал от правото си по чл.28а от ЗЗЛД и е поискал от администратора на лични данни да заличи неговите и на пълномощника му данни, което последният не е сторил.

Към жалбата като доказателства са приложени: списък на акционерните на „Г.Д.-Т.” АД към 30.07.2011г. и нотариално заверено пълномощно.

Й.А.З. сезира КЗЛД с твърдения, че в качеството му на пълномощник на миноритарен акционер в „Г.Д.-Т.” АД е участвал в годишно редовно заседание на дружеството.

След направена от него проверка в официалната интернет страница на дружеството установил, че е било публикувано пълномощното, с което той бил упълномощен от господин Б.Н.Ф..

Жалбоподателят счита, че има извършено нарушение, изразяващо се в неправомерно разпространяване на свързаните с него лични данни, съдържащи се в пълномощното.

Към жалбата е приложено като доказателство копие от пълномощното на Б.Н.Ф.

В условията на служебното начало, залегнало в административното производство с писма на Председателя на КЗЛД е изискано представяне на писмено становище и относими доказателства от „Г.Д.-Т.” АД.

На 29.09.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило становище от ответната страна по жалбата на Б.Н.Ф. В становището се застъпва тезата, че личните данни на жалбоподателят Б.Н.Ф. са предоставени на дружеството от неговия пълномощник Й.А.З. и от Централния депозитар, съдържащи се в акционерната книга.

Излагат се аргументи от страна на администратора на лични данни, че спазвайки Закона за публичното предлагане на ценни книжа е задължен да разкрива информация, която съдържа лични данни пред Комисията за финансов надзор, Българската фондова борса, Централния депозитар, Агенция по вписванията – Търговски регистър. За него съществува и задължението да публикува информацията и на официалната си интернет страница, за да може обществеността да бъде информирана.

„Г.Д.-Т.” АД потвърждава, че пълномощното на жалбоподателя и акционерна книга са публикувани на интернет страницата, аргументирайки се, че при непредставянето им в Търговския регистър са постановени откази за публикуването на годишният финансов отчет.

В становището се посочва информация, свързана с използването на личните данни на жалбоподателя по други поводи и участието му в други търговски дружества.

Към становището са приложени следните документи: отказ от 04.07.2009г. на Агенция по вписванията, списък на акционерите, списък на акционерите, присъствали на общо събрание на 30.06.2011г. на „Е.Б.” АД, списък на акционерите, присъствали на общо събрание на 29.06.2011г. на „Е.Б.” АД, заповедно съобщение от 18.10.2010г., протокол от учредително събрание на „П.Б.М.” ООД, списък-извлечение от книгата на член-кооператорите на кооперация „А.” гр. Д., присъствен списък на акционерите на УД „А.К.” АД и протокол от 30.06.2011г. от заседание на „Е.Б.” АД.

На 06.10.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило становище от ответната страна и по жалбата на Й.А.З.

Администраторът на лични данни излага аналогични аргументи на тези, посочени в становището му по жалбата на господин Б.Н.Ф. Цитира се разпоредбата на чл.13, ал.6 от Закона за търговския регистър, която задължава търговеца при подаване на заявление за вписване, заличаване и обявяване да приложи документи. Изискването е документите да се представят в оригинал, заверен от заявителя препис или нотариално заверен препис. Заявителят трябва да представи и заверени преписи от актовете, подлежащи на обявяване в търговския регистър, в които личните данни, освен тези, които се изискват по закон, са заличени.

Към становището са представени следните доказателства: отказ от 04.07.2009г. на Агенция по вписванията.

На откритото заседание, насрочено за 07.12.2011г. за разглеждане на жалбата по същество, страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателят Б.Н.Ф. се явява лично, Й.А.З. не се явява и не се представлява, за „Г.Д.-Т.” АД се явява адвокат С.Ц.Ц.

Приложението на Закона за защита на личните данни се обвързва с обработването на информация, представляваща „лични данни” по смисъла на легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1, съгласно която тя трябва да е достатъчна, за да може физическото лице да може да бъде идентифицирано.

Жалбите са процесуално допустими, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбите твърдения и от приложените към тях доказателства може да се приеме, че са подадени в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване

на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай - „Г.Д.-Т.” АД е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрацията му като администратор на лични данни. Заявени са 2 регистъра.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателите имат правен интерес да сезират Комисията за защита на личните данни и да потърсят защита на нарушените си права.

Разгледани по същество жалбите са основателни, поради следните съображения:

По административните преписки се събраха доказателства, а те не се отричат и от ответната страна, че свързаните с жалбоподателите лични данни са били разпространени чрез публикуването на документи, в които те се съдържат.

Администраторът на лични данни излага аргументи в писменото си становище, че за него е налице условието, посочено в чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД – нормативно установено задължение за обработването на лични данни.

Сочи се, че акционерното дружество е публично и спазвайки закона за публичното предлагане на ценни книжа е задължено да разкрива информация пред Комисия за финансов надзор, Българска фондова борса, Централен депозитар, Агенция по вписванията – Търговски регистър и др.

Не е спорно задължението на публичното дружество, съгласно действащото законодателство да извърши уведомяване на контролните органи. В закона за публичното предлагане на ценни книжа за различните дейности са определени и различни срокове, в които да се извърши това уведомяване. Следва да се приеме, че публикуването на протоколи от проведени редовни годишни общи събрания и съпътстващите ги документи не кореспондира с идеята на законодателят за уведомяване. За публичното дружество съществува задължението да уведоми Комисията за финансов надзор, централния депозитар за извършени промени по дружеството лично, а не чрез съобщаването в официалната си страница в интернет. Съгласно чл.111а, ал.4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Комисията е тази, която след като получи информация от публичните дружества, оправомощена е да ѝ даде публичност чрез водения от нея регистър за публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа. От цитираната разпоредба следва, че съобщаването на Комисията става по обичайния за това начин, а не чрез публикуването на информацията в интернет. Във връзка с изложеното не следва да се споделят аргументите на „Г.Д.-Т.” АД, че при извършеното от негова страна обработване - разпространяване на личните данни на жалбоподателите е било налице едно от нормативно установените условия за допустимост при обработването.

Обхвата на подлежащата на разкриване от публичното дружество последваща информация обхваща:

1. Периодичната информация (като част от регулираната информация);

2. Вътрешната информация (като част от регулираната информация);
3. Другата регулирана информация (Разкриване на дялово участие);
4. Информацията, относно подлежащите на вписване в регистъра на Комисията за финансов надзор обстоятелства и промените в тях;
5. Документът, съдържащ или препращащ към информацията, публикувана или предоставена на обществеността по друг начин (освен чрез публикувания проспект) през последните 12 месеца;
6. Поканата за общо събрание на акционерите и материалите за него;
7. Протокола от общо събрание на акционерите.

Регулирана информация, съгласно дефиницията, дадена в § 1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗППЦК е информацията, която емитентът или лицето, което е поискало без съгласие на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, се изисква да разкриват по реда на глава шеста “а”, раздел II, глава единадесета, раздел I от ЗППЦК и по чл. 12 от Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти и актовете по прилагането им. Регулираната информация обхваща периодичната информация (финансови отчети), вътрешната информация и друга регулирана информация (разкриване на дялово участие).

Предоставянето на периодична информация от своя страна се състои от изготвянето и представянето на годишните и междинните финансови отчети на емитентите, а именно:

1. ГФО за дейността (чл. 100н, ал. 1 ЗППЦК и чл. 32 от Наредба № 2), който следва да бъде представен в срок до 90 дни от завършването на финансовата година).
2. Консолидиран ГФО за дейността (чл. 100н, ал. 2 ЗППЦК и чл. 32а от Наредба № 2), дължим в срок до 120 дни от завършването на финансовата година.
3. Тримесечен (междинен) финансов отчет за дейността (чл. 100о, ал. 1 ЗППЦК и чл. 33 от Наредба № 2) - в срок до 30 дни от края на всяко тримесечие.
4. Консолидиран тримесечен (междинен) финансов отчет за дейността - (чл. 100о, ал. 2 ЗППЦК и чл. 33а от Наредба № 2) - в срок до 60 дни от края на всяко тримесечие.

Вътрешната информация е дефинирана с чл. 4 от Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (ЗПЗФИ). Вътрешна информация е конкретна информация, която не е публично огласена, отнасяща се пряко или непряко до един или повече емитенти на финансови инструменти или до един или повече финансови инструменти, ако публичното ѝ огласяване може да окаже съществено влияние върху цената на тези финансови инструменти или на цената на свързани с тях дериватни финансови инструменти. Вътрешната информация включва още всяка информация, която:

1. посочва факти или обстоятелства, които са настъпили или обосновано може да се очаква да настъпят в бъдеще, и е достатъчно конкретна, за да се направи заключение относно възможния им ефект върху цената на финансовите инструменти или на свързани с тях дериватни финансови инструменти;
2. обичайно се използва от инвеститорите при вземането на решение за инвестиране в даден финансов инструмент.

По отношение на лицата, които изпълняват нареждания относно финансови инструменти, вътрешна информация е също и конкретна информация, съобщена от клиент, свързана с подадени, но още неизпълнени нареждания на клиента, която се отнася пряко или непряко до един или повече емитенти на финансови инструменти или до един или повече финансови инструменти и която, ако бъде огласена публично, може да окаже съществено влияние върху цената на тези финансови инструменти или на цената на свързани с тях дериватни финансови инструменти.

Друга регулирана информация по смисъла на ЗППЦК е информацията, дължима по реда на

глава единадесета, раздел I от ЗППЦК, касаеща разкриването на дялово участие.

В тази връзка чл. 148б от ЗППЦК вмения на публичното дружество задължение за разкриване пред обществеността по реда на чл. 100г от ЗППЦК на информацията, която му е предоставена с уведомленията за дялово участие на лицата по чл. 145 и 146 от ЗППЦК в срок три работни дни от уведомяването му.

Като част от задължението за последващо разкриване на информация се дължи и представянето на поканата за свикване на общо събрание на акционерите (ОСА) и материалите за него. Освен информацията по чл. 223, ал. 4 от ТЗ поканата за ОСА трябва да включва информация относно общия брой на акциите и правата на глас в ОСА, както и правото на акционерите да участват в него.

Дружеството е длъжно да обяви поканата по чл. 223, ал. 4 от Търговския закон (ТЗ) в търговския регистър и да я публикува в един централен ежедневник най-малко 30 дни преди неговото откриване.

Същевременно поканата и материалите следва да бъдат представени най-малко 45 дни преди провеждане на ОСА на съответните институции (КФН, БФБ и ЦД) съгласно чл. 115, ал. 4 ЗППЦК. Освен това публичното дружество е длъжно да предостави образец на писменото пълномощно на хартиен носител или чрез електронни средства, ако е приложимо, заедно с материалите за общото събрание или при поискване след свикването му (чл. 116, ал. 3 от ЗППЦК).

В срок 3 работни дни от провеждането на ОСА, съгласно чл. 117, ал. 1 от ЗППЦК, протоколът от събранието се изпраща на КФН и на регулирания пазар (на който акциите на дружеството са допуснати до търговия), които дават публичност на приетите от общото събрание решения по протокола.

Лицата, задължени да разкриват последваща информация са субектите, които са емитирали публично емисии ценни книжа. Сред тях попадат публичните дружества, в това число и дружествата със специална инвестиционна цел, чиито специфичен предмет на дейност включва секюритизиране на вземания или на недвижими имоти; други емитенти на ценни книжа (напр. емитентите на облигации); колективните инвестиционни схеми, включващи инвестиционните дружества от отворен и затворен тип и договорните фондове. В кръга на задължените лица са включени и някои специфични правни субекти като лицето, поискало без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, лицата по чл. 16 от ЗПЗФИ, лицата, чието право на глас в публично дружество или инвестиционно дружество достигне до, надхвърли или падне под 5 на сто или числократно на 5 на сто от броя на гласовете в общото събрание на акционерите (ОСА) на дружество, чиито ЦК са приети за търговия на регулиран пазар и др.

Целта на задължението за разкриване на регулирана информация е гарантиране на правата на акционерите и стабилността на пазара, чрез разкриване на последваща информация, относно всички съществени за тях и дейността им факти, финансови, корпоративни или други събития, настъпили след одобряването на проспект, които са или биха били от значение при формирането на обосновано инвестиционно решение или биха могли да повлияят върху цената на ценните книжа, издадени от дружеството емитент, които са предложени за търговия на капиталовия пазар

Емитентът е длъжен да разкрива регулираната информация на обществеността чрез информационна агенция или друга медия, която може да осигури нейното възможно най-широко и едновременно разпространение в Република България, в държавата членка, в която ценните книжа на емитента са допуснати до търговия на регулиран пазар, в случаите, когато неговите ценни книжа не са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България и Република България е изпращаща държава, и в другите държави членки. За тази цел емитентът ползва различни средства за масово осведомяване, като вестници и информационни агенции с национално и европейско покритие, специализирани новинарски агенции, медии за финансова информация, включително специализирани електронни страници (чл. 43, ал. 2 от Наредба № 2).

Публикуването на пълномощното, с което Б.Н.Ф. е упълномощил Й.А.З. да го представлява пред общото събрание на „Г.Д.-Т.“ АД не е сред информацията, която задълженото лице- публичното

дружество е длъжно да я разкрие с оглед задълженията му като такава.

Съгласно дефиницията, дадена в §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни обработване на лични данни е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Допустимостта на обработване на лични данни се преценява с оглед наличието на основание по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Доколкото последващата информация съдържа лични данни, може да се приеме, че е налице обработване на лични данни чрез тяхното събиране, записване, употреба, разкриване чрез предаване или разпространяване.

Предвид нормативното изискване за предоставяне на последващата информация пред обществеността, разпространението на лични данни, които се съдържат в тази информация е допустимо с оглед наличието на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

Едновременно с това личните данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно; да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват (чл. 2, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от ЗЗЛД).

Обработването на свързаните с жалбоподателите лични данни е извършено от администратора на лични данни, при наличие на правно основание, условие за допустимост при обработването на данните, но в противоречие на принципа на съразмерност и пропорционалност на данните спрямо целите, за които са събрани. Нарушението на принципа съставлява административно нарушение по смисъла от ЗЗЛД.

Несъстоятелни и неотнوسими към настоящия случай са твърденията, че при не представяне на необходими документи в Търговския регистър от страна на публичното дружество следва постановяване на отказ за публикуване на годишен финансов отчет. Предоставянето на изискуемата се по закон информация на Търговския регистър се извършва по определен ред, а не чрез публикуването на информацията в официалния интернет сайт на дружеството.

По отношение на изнесената информация, къде в кои дружества жалбоподателят Б.Н.Ф. също е акционер е неотносима и не следва да бъдат разглеждани. Основаваните на факта, че господин Б.Н.Ф. е публична личност на дава правомощия на нито едни администратор на лични данни да обработва данните в нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД.

С настоящето решение Комисия за защита на личните данни, установи по безспорен начин, че „Г.Д.-Т.“ АД, представлявано от И.Т. е извършило административно нарушение, изразяващо се в обработване на свързаните с жалбоподателите лични данни в нарушение на принципа на съразмерност и пропорционалност. Личните данни на Б.Н.Ф. и Й.А.З. са неправомерно разпространени на неограничен кръг от лица, посредством публикуването им на интернет страницата на дружеството, което е довело до неправомерен достъп до тях на лица, които не са оторизирани от администратора да обработват от негово име и за негова сметка данните. С нарушаване на чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД, ответната страна в административното производство е извършила административно нарушение по смисъла на ЗЗЛД, което подлежи на санкциониране.

При определяне размера на налаганото с настоящето решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. В конкретния случай, неправомерно са обработени личните данни на две лица, което предопределя и по-големият размер на наложеното наказание от минимално законово установения. По отношение на личните данни на Б.Н.Ф., в качеството му на акционер в ответното публично

дружество е налице правно основание за обработването на личните му данни, но по отношение на свързаните лични данни с другият жалбоподател господин Й.А.З. за администратора не съществува и правно основание за обработването им.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледани по същество жалбите са основателни, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.39, ал.2 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация,

РЕШИ :

1.Уважава жалби с рег. №4011/02.09.2011г., подадена от Б.Н.Ф. срещу „Г.Д.-Т.” АД и жалба рег.№4228/14.09.2011г., подадена от Й.А.З. срещу „Г.Д.-Т.” АД.

2. На основание чл.42, ал.9 във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага на „Г.Д.-Т.” АД, БУЛСТАТ 811155180, със седалище и адрес на управление: гр. Г.Д., община Г.Д., ул. Царица Йоанна №12, представлявано от И.Т., административно наказание– имуществена санкция в размер на 23 000 / двадесет и три хиляди/ лв. за нарушение на чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 4411/11 г.

София, 10.01.2012 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 14.12.2011 г. (Протокол № 50), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № 4411/20.09.2011 г. от Г.М.К. срещу БТК АД (В.).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, подадена от Г.М.К., в която жалбоподателят сочи, че е абонат на БТК АД за стационарен телефон с номер ***** и от 02.10.2008 г. - за ползване на интернет услуги. Посочва, че през м. ноември 2010 г. служител от В. се е свързвал с него по телефона неколkokратно, като му е предлагал мобилен телефон и СИМ карта, за които г-н Г.М.К. сочи, че е отказал да се възползва. В месечната фактура, която е получил за м. ноември 2010

г. е установил, че следва да заплати сметки както за стационарния си телефон и за ползваните от него интернет услуги, така също и за мобилен телефон с номер *****. През следващите месеци към месечните сметки му е начислявана сума в размер на 4.17 лв. На подадена от него на 28.03.2011 г. жалба до БТК АД е отговорено, че има приподписан договор за посочения мобилен номер със срок до 25.11.2012 г., като копие от цитирания договор не му предоставено. По „неофициален път”, е узнал, че служител от офис на „Д.К.” ЕАД, находящ се в гр. Б., е подписал договор от негово име. Г.М.К. е обезпокоен, че без знанието и съгласието му е сключен договор за мобилни услуги. Счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни и моли Комисията с оглед своите правомощия да предприеме необходимото за случая.

Към жалбата са приложени копия на: Договор № S1-364012029/30.09.2008 г. за стационарен телефон; Договор № S1365825743/02.10.2008 г. за интернет услуга; Допълнително споразумение за смяна на абонаментен план; месечни сметки с № 1057208150, № 1078268252, 1082600951, 1084746179, 109012812 и 1095330393 и Писмо от 20.05.2011 г. от БТК АД.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата с писмо, с изх. №4411/11/05.10.2011 г. и повторно с изх. № 4411/11/30.11.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от Г.М.К. е изискана информация дали е сезирал прокуратурата или други органи по случая. В отговор, с писмо с вх. № 4411/11/09.11.2011 г., Г.М.К. уведомява Комисията, че на 04.11.2011 г. по случая е подал жалба до ОДП – гр. Б. Заявява, че е образувана преписка № М-1622/04.11.2011 г., по която се провежда разследване.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № 4411/11/05.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс дружеството БТК АД е уведомено за образуваното административно производство, като на основание чл. 36 от АПК е указано да предостави писмено становище по жалбата, както и други относими доказателства.

В отговор с писмо, вх. № 4411/11/25.10.2011 г., от БТК АД е получено становище, в което се твърди, че на 25.11.2010 г. Г.М.К. е сключил Договор № 5808120886-25112010-20844737 с предмет мобилна гласова услуга за номер ***** , който договор считат за валидно сключен. От дружеството посочват, че жалбоподателят е подал оплакване с вх. №232/28.03.2011 г. и повторно - на 09.09.2011 г., с искане да му бъде прекратен договора за интернет услуга и за мобилен номер. В отговор, от БТК АД г-н Г.М.К. е напътен, ако оспорва срочния договор за мобилна услуга, да се обърне към разследващите органи по случая.

Към писмото са приложени заверени копия на: Договор № 5808120886-25112010-20844737 от 25.11.2010 г.; Заявление за клиентско оплакване с вх. № 11-12616/25.03.2011 г.; Писмо до г-н Г.М.К. от 20.05.2011 г.; Жалба с вх. № 94-Г-110/12.09.2011 г.; Писмо до Г.М.К. от 29.09.2011 г. и Пълномощно от 06.12.2010 г.

С писмо с изх. № 4411/11/01.11.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от БТК АД е изискано заверено копие на договор с „Д.К.” ЕАД. С писмо с вх. № 4411/11/10.11.2011 г. от БТК АД са изпратени заверени копия на: Договор за дистрибуция от 21.03.2008 г. и Допълнително споразумение от 25.11.2010 г. към него.

С писмо с изх. № 4411/11/30.11.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс дружеството „Д.К.” ЕАД е уведомено за образуваното административно производство и на основание чл. 36 от АПК му е указано да предостави писмено становище по жалбата, договор с жалбоподателя, договор с БТК АД, както и други относими доказателства.

С писмо с вх. № 4411/11/07.12.2011 г. от „Д.К.” ЕАД е получено становище, в което се посочва, че в качеството си на представител на БТК АД, „Д.К.” ЕАД може да сключва договори, оригиналите на които се изпращат към В.. При извършена проверка по случая е установено, че на 25.11.2010 г. лицето Г.М.К. е сключил договор за предоставяне на мобилна услуга.

Жалбата, подадена от Г.М.К. срещу БТК АД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и

съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава БТК АД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружеството БТК АД е издадено Удостоверение № 14414. Заявени са пет регистъра: „Здравни досиета”, „Клиентски данни - фиксирани услуги”, „Клиентски данни – мобилни услуги”, „Персонал”, „Сигурност” и „Финансови документи”. На „Д.К.” ЕАД е издадено Удостоверение № 205110. Двете дружества са вписани в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения злоупотреба с личните данни на Г.М.К., изразяваща се в попълването и подписването на договор без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД, „употреба” на лични данни е действие по обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Обработването на лични данни от администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал.1, т. 1 от ЗЗЛД следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от Закона изрично са определени условията, при наличие на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е когато обработването на лични данни е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна. В конкретния случай, според изложените в жалбата твърдения, жалбоподателят не е страна по договор за мобилни услуги и заявява, че не се е съгласявал и не е сключвал този договор с БТК АД. От друга страна, от БТК АД са представени заверено копие на Договор №5808120886-25112010-20844737 от 25.11.2010 г., който считат надлежно подписан от жалбоподателя. КЗЛД не е компетентният орган да изследва истинността на положения върху договора подпис дали е подправен или истински. В тази връзка обработването на личните данни на жалбоподателя без неговото съгласие и подправянето на подписа му не може да се обвърже по категоричен начин с администратора на лични данни.

Съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване.

Видно от приложеното към административната преписка писмо с вх.№4411/11/09.11.2011 г., по случая в ОДП – гр. Б. е образувана преписка № М-1622/04.11.2011 г., по която се провежда разследване.

Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му е преюдициално към образуваното пред Комисията административно производство и са от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни –БТК АД е извършил обработване по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД на свързаните с Г.М.К. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № 4411/20.09.2011 г., подадена от Г.М.К. срещу БТК АД за допустимата.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Г.М.К., ответна страна – БТК АД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „Д.К.” ЕАД.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 5240/2011 г.

София, 10.01.2012 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 14.12.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. №5240/28.10.2011 г., подадена от К.Г.З. срещу „М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Комисия за защита на личните данни е сезирана с жалба от К.Г.З., в която се излагат твърдения, че е получила писмо от фирма „К.Б.” ЕООД, с което дружеството я информира за наличието на просрочени задължения към мобилния оператор. При извършената на място от жалбоподателката справка се установило, че на нейно име се води договор, сключен в гр. Д. При направеното обаждане в офиса на мобилния оператор в гр. Д. било съобщено, че при тях не се намира договор с жалбоподателката.

Госпожа К.Г.З. уведомява Комисията, че е абонат на мобилното дружество и е редовен платец на задълженията си по договора за предоставяне на мобилни услуги. К.Г.З. иска от комисията да бъде разгледан, изнесеният от нея случай и да бъде снета от нея отговорността да заплаща суми за

услуги, които не е ползвала.

Към жалбата като доказателства са приложени писмо от „К.Б.” ЕООД от 19.10.2011г. и жалба от госпожа К.Г.З. до М-тел от 25.10.2011г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД.

От жалбоподателката е изискано да представи допълнителна информация, дали по случая, с които е сигнализираща Комисията е сезирала и органите на прокуратурата. -

На 08.11.2011г. в деловодството на КЗЛД е получено писмено становище по жалбата от „К.Б.” ЕООД. В него се сочи, че между мобилният оператор и дружеството за събиране на вземания има сключен договор, което представлява валидно правно основание за обработване на личните данни на госпожа К.Г.З. Уточнява се, че във връзка със сключеният договор, дружеството е изпратило на 18.10.2011г. писмо до госпожа К.Г.З., с което я информират за просроченото задължение към „М.” ЕАД и срока за доброволното му погасяване.

Към становището са приложени: договор от 20.05.2003г. между „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД, анекс към договора от 20.05.2004г., анекс към договора от 16.05.2005г., анекс към договора от 17.05.2006г., анекс към договора от 30.05.2007г., анекс към договора от 23.08.2007г., анекс към договора от 14.08.2008г., анекс към договора от 17.09.2009г. и анекс към договора от 08.09.2010г.

На 11.11.2011г. мобилният оператор е депозирал писменото си становище по жалбата на госпожа К.Г.З., в което се сочи, че жалбоподателката е била абонат на дружеството за 2 броя СИМ карти, а също така и страна по договор за лизинг на два броя телефонни апарати. Във връзка с договорите са издавани фактури. Поради наличието на просрочени задължения са предприети действия по събиране на неизплатените задължения. Излагат се твърдения, че в клаузите на сключения договор с жалбоподателката е разписано, че тя дава съгласието си свързаните с нея лични данни да бъдат обработвани, както за целите на договора, така и да бъдат предоставяни на трети лица, с които мобилният оператор има сключени договори с цел събиране на просрочени вземания. Соци се още, че на подадената от жалбоподателката жалба е отговорно и сключеният договор от 25.05.2011г. е прекратен и са издадени кредитни известия за сумите по него.

Като приложения към становището са приложени: пълномощно, договор с жалбоподателката №М2786259 и приложение към него, договор за лизинг №М2786259, 5 броя кредитни известия, фактура от 21.05.2011г.-20.06.2011г., фактура от 21.06.2011г.-20.07.2011г., фактура от 21.07.2011г.-20.08.2011г., фактура от 21.08.2011г.-20.09.2011г., фактура от 21.09.2011г. – 20.10.2011г. и договор №30050676 от 07.02.2009г. и приложението към договора и договор и анекс с „К.Б.” ЕООД.

На 22.11.2011г. е депозирана в деловодството на КЗЛД молба от К.Г.З., с която уведомява Комисията, че е получила отговор на жалбата си адресирана до „М.” ЕАД, който напълно я удовлетворява и счита преписката за приключена.

Комисия за защита на личните данни констатира, че молбата за оттегляне на жалбата, съдържа всички законово изискуеми се реквизити и с нея е изразена безусловната воля на К.Г.З. за десезиране на Комисията.

Във връзка с изложеното и на основание чл.56, ал.1 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Прекратява административното производство, образувано по жалба с рег.№5240/28.10.2011г., подадена от К.Г.З. срещу „М.” ЕАД, поради оттеглянето на жалбата.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****РЕШЕНИЕ****№ 5646/2011 г.****София, 10.01.2012 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 14.12.2011 г. (Протокол № 50), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа жалба с рег. № 5646/21.11.2011 г., подадена от И.П.И. срещу ПОК „С.“ АД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят твърди, че от ПОК (ПОК) „Д.“ АД през м. март 2010 г. е получил писмо, с което е уведомен, че е стартирала и приключила процедура по прехвърлянето на неговите средства за допълнително задължително пенсионно осигуряване в Универсален пенсионен фонд (УПФ) „С.“. Посочва, че е сезирал Софийска районна прокуратура за извършване на проверка по случая. В образуваната пред СРП преписка, от ПОК „Д.“ АД е приложено подписаното от него Заявление с вх. № 57-02.484/11.02.2010 г. за промяна на участие и прехвърлянето на натрупаните суми по индивидуалната му партида в друг съответен фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване, заверено с печат от 13.02.2010 г. на кмета на гр. Б. – Д.Ч. И.П.И. заявява, че никога и по никакъв повод не е посещавал кметството, нито е подписвал заявление за прехвърляне в друг пенсионен фонд. Г-н И.П.И. счита, че по повод прекратяването на трудовото си правоотношение с „Ю.И.“ ООД е подписал голям брой документи, с чието съдържание не е имал време да се запознае, поради което допуска сред тях да е приложено за подпис и процесното заявление.

Посочва, че в края на м. юни 2010 г. е подал жалба до СРП, която е отказала да образува досъдебно производство по пр. преп. 26206/2010 г., позовавайки се на експертната справка, че подписът и печатът на заверката върху заявлението са истински.

И.П.И. сочи, че в края на м. юни 2010 г. е посетен от служители на ПОК „С.“ АД с настояване да оттегли подадената до СРП жалба срещу обезщетение, което той не е приел.

Жалбоподателят заявява, че не е подписвал заявление и не е давал съгласието си ПОК „С.“ АД да обработва личните му данни. Счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни и моли Комисията да извърши проверка и с оглед правомощията си да наложи санкция.

В жалбата са изброени доказателства, които не са приложени към нея.

Жалбата, подадена от И.П.И. срещу ПОК „С.“ АД се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), при постъпване на искането административният орган е длъжен да провери предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В правомощията на КЗЛД е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазване на закона, с цел гарантиране правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, съгласно която администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни. Администратор на лични данни е и физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

В разглеждания случай дружеството ПОК „С.“ АД притежава качеството администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

По своето съдържание жалбата е насочена срещу злоупотреба с лични данни на И.П., изразяваща се в попълване на заявление за прехвърлянето на неговите средства за допълнително задължително пенсионно осигуряване от ПОК „Д.“ АД в Универсален пенсионен фонд „С.“ без знанието и съгласието му.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира КЗЛД в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Определеният срок е преклузивен, след изтичането на който правната последица е погасяване на субективното право и съответстващото му правно задължение.

Жалбоподателят е узнал за неправомерното, според него, обработване на личните му данни през месец март 2010 г., когато е получил писмо от ПОК „Д.“ АД.

Жалба с рег. № 5646/21.11.2011 г. е депозирана в деловодството на КЗЛД на 21.11.2011г. след срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Срокът за подаването на жалба е изтекъл през м. март 2011 г., до която дата г-н И.П.И. е следвало да упражни правото си на жалба пред КЗЛД.

С оглед изложеното поради просрочие, Комисията обявява жалбата за **недопустима**.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 5646/21.11.2011 г., подадена от И.П.И. срещу ПОК „С.“ АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 2299/2011 г.
гр. София, 11.01.2012 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове- Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.12.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалби с рег. № 2297/20.05.2011 г., 2298/20.05.2011 и 2299/20.05.2011 подадени от М.Т.М. от гр. С. срещу О.Д.И. от гр. Л., Й.З. от гр. Л., и длъжностно лице Т.В. в кметство с. Т., общ. Л.

С Решение от 16.11.2011 г. (Протокол № 46) като ответна страна по жалбата е конституирана община Л. в качеството ѝ на администратор на лични данни, като заинтересовани страни- кметство Т. в качеството му на обработващ лични данни по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД и частен съдебен изпълнител с рег. № 747 А.В.Я.

Страните са редовно уведомени за разглеждането на жалбата по същество. Жалбоподателката М.Т.М.- явява се лично.

Ответната страна и заинтересованите страни- не се явяват, не се представляват, не ангажират допълнителни доказателства в рамките на провежданото административно производство.

М.Т.М. сезира КЗЛД с жалби, в които сочи, че О.Д.И., Й.З. и длъжностно лице Т.В. в кметство с. Т., общ. Л. обработват незаконосъобразно личните ѝ данни, като за целта излага следните факти:

На 29.03.2011 г. при проверка от длъжника Л.Т. по изп. дело № 630/2010 г. по описа на ЧСИ А.В. с рег. № 747 с район на действие Окръжен съд М., се констатира, че по същото дело е приложена молба от вискателя О.Д.И., с приложение удостоверение за наследници №000037/25.03.2011 г., издадено от длъжностно лице Т.В. и заверено от кмета на с. Т. и удостоверение за наследници № 000038/25.03.2011 г. В посочените удостоверения фигурират имената и ЕГН на жалбоподателката, което тя счита за нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД, тъй като без нейно знание и съгласие лицата О.Д.И. и Й.З. разполагат с посочената информация, тъй като видно от приложените документи е са се снабдили с копие от книгата по делото.

Жалбоподателката сочи, че не е страна по горечитираното изпълнително дело, както и че О.Д.И. и Й.З. са се е сдобили с въпросните удостоверения за наследници без изричен акт на съда или частния съдебен изпълнител, информацията е предоставена от длъжностното лице Т.В. неправомерно.

В условията на служебното начало, с оглед гарантиране принципа на бързина и процесуална икономия в административния процес, са предприети следните действия:

С писмо изх. № 2299/11/31.05.2011 г. от кмета на с. Т. е изискано писмено становище по жалбата и изложените в нея факти.

С писмо вх. № 2299/11/14.06.2011 г. от страна на кметство – Т. предоставят становище, в което се сочи, че предоставянето на удостоверенията за наследници на горепосочените лица е извършено на основание представено от тях съдебно удостоверение, копие от което се прилага към писмото.

С писмо изх. № 2299/11/31.05.2011 г. е изискано становище по жалбата и от ЧСИ А.Я. С писмо вх. № 2299/15.06.2011 г. съдия Я. предоставя становище, в което излага фактологията относно ИД № 63/2010 г. по описа на архива на кантората ѝ, като сочи, че не ѝ е известно как вискателите по делото О.Д.И. и Й.З. са се сдобили с въпросните удостоверения за наследници, но информацията от тях е нужна за целите на изпълнителното дело.

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техни лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легална-

та дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, М.Т.М. сезира комисията с жалба в качеството си на физическо лице срещу възискателите по ИД № 63/2010 г. по описа на архива на кантората на ЧСИ А.Я., както и срещу служител на кметство Т., Община Л., издал удостоверение за наследници, връчени на лицата О.Д.И. и Й.З. при липса на правно основание за това.

По отношение на жалбите срещу лицата О.Д.И. и Й.З. е налице липса на пасивна процесуална легитимация, поради което на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с изискването на чл. 3 от ЗЗЛД относно правния статут на лицата срещу които Комисията може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, жалбите следва да бъдат прекратени.

Изложените твърдения от страна на кметство Т., че документите са издадени въз основа на съдебно удостоверение не подкрепят становището за неоснователност на жалбата, тъй като издаденото от съдия А.Я. удостоверение има за цел да послужи пред Районен съд - гр. Л., за да удостовери качеството на възискател на О.Д.И. по посоченото изпълнително дело. Видно от документите по административните преписки възискателите подкрепяйки исканията си за извършване на принудителни действия спрямо майката на жалбоподателката, чийто дълг са платили, се снабдяват с удостоверение за наследници- информация, която е нужна за целите на изпълнителното дело съгласно чл. 500 от ГПК, съгласно който при извършване на опис на недвижими имоти, съдебният изпълнител е длъжен да изпрати съобщение до съсобствениците на имотите на длъжника, които имат право да участват в проданта.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. В конкретния случай е налице нарушение на тази разпоредба с оглед невъзможността на кметство Т. да докаже правомерното обработване на личните данни на жалбоподателката с оглед предоставените на 25.03.2011 г. на О.Д.И. и Й.З. удостоверения за наследници с рег. № 000037 и 000038 на М.К. и С.К., в които се съдържат личните данни на М.Т.М.-име, ЕГН и родствени връзки. Кметството не е предприело необходимите мерки, за да гарантира правомерността на обработване на личните данни на М.Т.М. Налага се извода, че община Л. е извършила административно нарушение, като в качеството си на администратор на лични данни не упражнила достатъчно ефективен контрол по отношение на кметство Т. за спазване на нормативно установените изисквания, свързани с обработването на лични данни на физическите лица в общината, изразяващо се в бездействие и непредприемане на адекватни мерки за защита на личните данни от неправомерно обработване.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

1. На основание чл. 32 от АПК обединява в едно производство производствата по жалби с рег. № 2297/20.05.2011 г., 2298/20.05.2011 и 2299/20.05.2011 г., тъй касаят едно и също фактическо състояние, от което произтичат правата и задълженията на страните;

2. На основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с изискването на чл. 3 от ЗЗЛД прекратява жалбата в частта ѝ срещу лицата О.Д.И. и Й.З.;

3. Уважава жалба с рег. № 2299/20.05.2011 г. от М.Т.М. срещу Община Л.;

4. На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева на кметство Т. с кмет Р.Р. в качеството му на обработващ на лични данни, за това, че е нарушил разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД като не е предприел необходимите технически и организационни изисквания при обработването на личните данни на М.Т.М., което е довело до неправомерното им предоставяне на О.Д.И. и Й.З.;

5. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД издава задължително предписание на община Л. да вземе необходимите мерки за осъществяване на ефикасен контрол за спазване на нормативно установените изисквания, свързани с обработването на лични данни на физическите лица в общината.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3161/2011 г.

София, 11.01.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 16.11.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. №3161/15.07.2011г., подадена от М.Г. срещу Н.Р.Ж.

М.Г. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че лицето Н.Р.Ж. неправомерно обработва свързаните с него лични данни. Твърди се, че по повод заведено гражданско дело в гр. Линц /Австрия/ по повод промяна на режима на контакт на господин Н.Р.Ж. с непълнолетната му дъщеря се е установило, че същият се е снабдил с личните данни на жалбоподателя по незаконен начин от българско ведомство. Обемът от данни за които се твърди, че са предоставени, респективно неправомерно обработени са: лично име и фамилия, адрес и информация за семейно положение.

В жалбата се сочи още, че информацията, съдържаща лични данни на господин М.Г. е предоставена в периода 01.01.2009г. – 31.12.2009г., но източникът не е упоменат.

В жалбата е обективизирано и искане от господин М.Г. към Комисията, което се състои в това да му бъде предоставена информация „за максимално дълъг период, какви лични данни за него съществуват в информационните системи на Република България, кои администратори на лични данни са обработвали личните му данни, по какъв повод и на какво основание”.

С жалбата се иска установяване на извършено нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД и налагане на административна санкция на виновните лица.

Към жалбата е приложено незаверено копие на молба от Н.Р.Ж. до директора на СДВР – комисар Валери Йорданов /молбата е неподписана и липсва индикация, от която да се установи дали е входирана в посочената в нея институция/.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК с писмо изх.№3161/29.07.2011г. на Председателя на КЗЛД е изискано от господин Н.Р.Ж. изразяване на писмено становище по жалбата, както и представяне на относими по случая доказателства.

На 08.08.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило писмено становище от Н.Р.Ж., в което се сочи че името и адреса на жалбоподателя М.Г. е научил в процеса на издирване на отвлечената от майка ѝ Е.Ш, по настоящем Г. негова дъщеря Р.Ж. В становището се твърди, че жалбоподателят отишъл в 05 РПУ в гр.София, за да подаде молба за обявяване на национално и международно издирване на дъщеря му. Служителите от районното прочел това, което бил написал и му казал, че няма да му отговори писмено и ще направи справка в компютърната система. От извършената справка се установило, че бившата съпруга на господин Н.Р.Ж., Е.Ш. и майка на дъщеря му е сменила фамилията, както че е променила и името и фамилията на общата им дъщеря. Установило се още, че бившата му съпруга е омъжена за лицето М.П.

Към становището са приложени заявление до 05 РПУ – гр. София от Н.Р.Ж. /неподписано и липсваща индикация на входиране към посочената в него институция/ и насрещна жалба срещу М.Г. за неправомерно обработване на лични данни.

Във връзка със събраните по административната преписка доказателства е изискано становище от началника на 05 РПУ гр. София

По повод подадената насрещна жалба от Н.Р.Ж. срещу М.Г. е дадена възможност на господин М.Г. да се запознае с нея и да изрази становище.

На 06.10.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило становището на М.Г. по насрещната жалба на Н.Р.Ж. В становището се сочи, че във връзка със сключването му на граждански брак със съпругата му Е.Г., властите в Република Австрия изискват удостоверяване на факти, което се извършва с представяне на съответните документи и потвърждаване на фактите от подателите им. Като доказателство, господин М.Г. е получил от общината в Линц, копие от решението, с което се прекратява брака между бъдещата му съпруга и Н.Р.Ж. В съдебното решение се посочени трите имена, единният граждански номер на господин Н.Р.Ж. В този смисъл, господин М.Г. твърди, че е получил свързаните с бившия съпруг на съпругата си лични данни. Сочил се, че ги е използвал еднократно, само при подаването на жалбата пред КЗЛД с цел установяване на самоличността на считаният от него нарушител.

М.Г. моли КЗЛД, жалбата от Н.Р.Ж. да бъде оставен без уважение.

Към становището е приложено като доказателство - бракоразводно решение на Софийски районен съд от 12.05.2000г. /на български и немски език/.

На 10.10.2011г. е депозирана справка от началник С „ПКП” при 05 РПУ-СДВР. От извършената справка се е установило, че в деловодството на районното няма постъпвал заявителски материал от Н.Р.Ж. От направена справка в регистъра за подаване на жалби е установено, че няма такава. Извършена е и справка в информационния масив на МВР-АИС, от която е установено, че Е.С.Ш. /бивша съпруга на Н.Р.Ж./ и дъщеря им Р.Н.Ж. не са обявявани за общодържавно издирване. От справката се установява, че Е.С.Ш. фигурира от 2003г. с фамилия П. В справката не се съдържа информация за настоящето семейно положение, както и данни за настоящият ѝ съпруг. Посочен е адрес в гр. Линц и имената на детето фигурират с данните от биологичния му баща.

Извършена е и проверка в ИДПС при 05 РПУ-СДВР, като е установено, че Н.Р.Ж. се е явил в 05 РПУ-СДВР и е заявил, че дъщеря му е отвлечена в Австрия от майка ѝ. В справката се твърди, че това обстоятелство не кореспондира с действителността, тъй като със съдебно решение, на детето са извадени документи за самоличност и е заминало с майка си за Австрия.

На 25.10.2011г. М.Г. е подал последващо становище, в което сочи, че Република България в качеството ѝ на администратор на лични данни чрез многобройните си органи обработва, от своя страна предоставя свързаните с него лични данни на други администратори на лични данни, което прави невъзможно за него да посочи конкретен орган, който е обработвал личните му данни. Във връзка с тази невъзможност, господин М.Г. отново отправя искане с правно основание чл.28 от

ЗЗЛД до Комисията с което иска да му бъде предоставена информация за максимално дълъг период, какви негови лични данни съществуват в информационните системи на Република България, кои администратори на лични данни са обработвали свързаните с него лични данни, по какъв повод и на какво основание. Към становището е приложена жалба от Е.Г., в която изразява несъгласието си личните данни на настоящият ѝ съпруг да бъдат предоставяни на бившият ѝ такъв и също отправя искане до КЗЛД с правно основание чл.28 от ЗЗЛД, изразяващо се в предоставянето на информация за периода 01.01.-31.12.2009г., кои администратори на лични данни са обработвали свързаните с нея и съпругът ѝ лични данни, повода и основанието за обработването.

Жалбоподателите М.Г. са уведомени писмено за правните възможности по реда на чл.28 от ЗЗЛД, като им е посочен реда и начина за упражняването на тези им права.

Жалбите на М.Г. и Н.Р.Ж. са процесуално недопустими, поради следните съображения:

Съгласно чл. 1 от ЗЗЛД, приложението на закона е свързано с уреждането защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни, като целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. Съгласно цитираната разпоредба, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Предпоставките за недопустимост на жалбата са, че и при двете жалби /основна от М.Г. и насрещна от Н.Р.Ж./ липсва пасивно легитимирана страна в административното производство, което е пречка за развиването му и за този вид обработване на лични данни не се прилага ЗЗЛД. И двете жалби са насочени срещу физически лица и с твърдяно неправомерно снабдяване с личните данни на другия, което според тях представлява нарушение на правата им по ЗЗЛД.

На следващо място приложимостта на ЗЗЛД е при обработването на лични данни с автоматични или не автоматични средства. При обработване на данните с неавтоматични средства, данните трябва да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. В конкретния случай личните данни на жалбоподателите са обработени от физически лица и не съставляват част от регистър.

С оглед гореизложеното, поради невъзможността да се конституира ответна страна-администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД и в съответствие с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, на основание с чл. 10, ал. 1, т. 7, Комисията,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. №3161/15.07.2011г., подадена от М.Г. срещу Н.Р.Ж. и насрещна жалба, подадена от Н.Р.Ж. срещу М.Г. за недопустими, оставя ги без разглеждане и прекратява образуваното административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 4062/2011 г.****София, 11.01.2012 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир В.А.Д. и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 23.11.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 4062/07.09.2011 г., подадена от В.А.Д. срещу „БДЖ-Пътнически превози” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 26.10.2011 г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана „БДЖ-Пътнически превози” ЕООД.

В Комисия за защита на личните данни е постъпила жалба от В.А.Д., в която се излага следната фактическа обстановка:

На 16.08.2011 г. жалбоподателят е закупил в Жп бюро гр. П. абонаментна карта „Класик”. Картата дава право на притежателя да пътува с 50% намаление в рамките на една календарна година. Абонаментната карта е поименна, а също така съдържа и снимка на притежателя й.

Същият ден след закупуването на картата, жалбоподателят забравя картата си в купето. След установяването на липсата на картата, жалбоподателят се е върнал да я търси, но установил, че нея я няма.

На 17.08.2011 г. господин В.А.Д. е подал искане до „БДЖ-пътнически превози” ЕООД да му се издаде нова карта, за което той да не заплати дължимата такса.

За възникналия проблем с картата му, жалбоподателят е сигнализирал и РУ на Транспортна полиция гр. София. Поводът за уведомяването на транспортна полиция е породеното в жалбоподателят безпокойство за сигурността на личните му данни, които се съдържат в абонаментната карта.

Жалбоподателят уведомява КЗЛД, че е сезирал и Комисия за защита на потребителите и Омбудсмана на Република България.

Господин В.А.Д. иска от Комисията да изрази становище по изложените от него твърдения в жалбата, като даде отговор дали е допустимо личните данни, като единен граждански номер и номер на личната карта да се съдържат в картите, издавани от БДЖ за ползване на намаления при пътуване. Господин В.А.Д. иска от Комисията, в случай, че установи нарушение по ЗЗЛД да санкционира

администратора на лични данни и да се преустанови незабавно тази практика.

Като доказателства към жалбата е приложен отговор от БДЖ до жалбоподателят от 24.08.2011г. и формуляри на железопътни карати „Класик” и „Младеж”.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „БДЖ-Пътнически превози” ЕООД.

На 12.10.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило становище от ответната страна, в което се излагат следните твърдения и аргументи:

В дружеството е постъпила молба от В.А.Д. за издаване на нова карта „Класик”, тъй като вече издадената карта е загубена. На жалбоподателя е отговорно, че съгласно Тарифата за превози на пътници, багажи и колетни пратки по железопътния транспорт, дубликат на загубена, открадната или унищожена железопътна карта не се издава.

Директорът на „Експлоатация” при „БДЖ-Пътнически превози” ЕООД е изпратил телеграма до всички гари, началници на РЦПП и др., с която уведомява лицата за изгубена карта „Класик” на името на жалбоподателя и разпорежда при издаване на билети или абонаментни карти, както и при проверка на същите във влаковете да се следят номерата на картите и при откриването на картата същата да бъде отнета от лицето, което я ползва.

В становището се сочи, че БДЖ притежава разрешение №У-ЦК-104/27.08.2009г., издадено от министерство на финансите за отпечатване на ценни книжа по съгласувани с министерството проекти, включително и железопътната карта „Класик”.

Към становището са приложени: искане от В.А.Д. до БДА от 17.08.2-11г., отговор на БДЖ от 24.08.2011г., телеграма №207/24.08.2011г., тарифа за превоз на пътници, багажи и колетни пратки по железопътния транспорт във вътрешно съобщение от август 2004г., писмо от МФ до БДЖ от 15.06.2009г., писмо от БДЖ до МФ, с приложен опис на ценните книжа, отпечатвани от „БДЖ-Пътнически превози” ЕООД, формуляр на ЖП карта „Класик”, писмо на МФ от 27.08.2009г.

На откритото заседание на КЗЛД, проведено на 23.11.2011г., страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. За жалбоподателя В.А.Д. се явява И.И.У., с нотариално заверено пълномощно, рег. № 6937/21.09.2011 г. на помощник нотариус Я.Б. при нотариус В.Г., рег. № 071 на Нотариалната камара. Пълномощното включва и представителство пред Комисията за защита на личните данни. „БДЖ – пътнически превози” ЕООД – редовно уведомени, не изпращат представител.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „БДЖ-Пътнически превози” ЕООД, което е изпълнило задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрацията му като администратори на лични данни и е вписано като такъв.

Жалбата е изпратена по електронната поща, но е подписана с електронен подпис, съдържа всички изискуеми се от закона реквизити, от което следва, че е допустима.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Жалбоподателя е поискал от ответната страна да му издаде пътническа карта „Класик”, която да му дава права при пътуване по железопътния транспорт да ползва намаление с 50% в рамките на една календарна година. Господин В.А.Д. е предоставил лично информация на администратора на лични данни за свързаните с него лични данни, както е и предоставил снимка за издаването на картата.

Действията по „употреба” на лични данни за издаването и използването на карта даваща преференциални условия при ползването на железопътния транспорт, представлява обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

Във връзка с изложеното следва, че е налице едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно съгласие на физическото лице. В конкретния случай съгласието е изразено чрез доброволно предоставяне на личните данни.

Налице е още едно от условията за допустимост- наличието на сключен договор между администратора на лични данни и физическото лице. Закупуването на билет за ползването на какъвто и да е превоз представлява сключване на договор за превоз.

Договор за превоз на пътници е договор между физическо лице и превозвач, с който превозвачът се задължава да превози лицето от едно до друго място срещу заплащане на определен възнаграждение. Договорът е двустранен, възмезден, неформален по общите правила на ТЗ. Превозвача е длъжен да издаде съответен документ – билет или карта, с който се установява, до доказване на противното, за сключването и съдържанието на договора за превоз, в чиято цена е включена и застраховка на отговорността на превозвача. Билетът има доказателствено значение, а не е форма за действителност. Той легитимира пътника като страна по превозния договор и не може да се прехвърля.

В конкретния случай, жалбоподателят се е възползвал от предоставеното му право да ползва намаление с 50% от цената на билета при пътуването му с влак. В.А.Д. не е изразил несъгласието си, при издаването на картата „Класик”, даваща му право да ползва отстъпки, че съдържа голям обем от свързаните с него лични данни. Притесненията за жалбоподателя за сигурността на личните му данни възникват в момента, в който той забравя картата си във влака и същата не е намерена.

Съгласно разпоредбата на чл.68, ал.1 от Тарифата за превози на пътници, багажи и колетни пратки по железопътния транспорт е определено, че железопътната карта е лична и не може да се преотстъпва. Това изискване предопределя и факта, че картата трябва да съдържа определен обем от лични данни, чрез който притежателят да бъде индивидуализиран по безспорен начин.

В Тарифата на БДЖ е разписано, че дубликат на загубена, открадната или унищожена железопътна карта не се издава и сумата не се възстановява. Въпросите, свързани с факта, че на жалбоподателя му е отказано да му бъде издадена нова карта без заплащане на цената ѝ са неотнормирани към настоящия спор и не се от компетентността на КЗЛД.

На следващо място трябва да се отбележи, че издаваните от БДЖ документи, с които извършва превоз на пътници и товари, представляват ценни книжа. Министерство на финансите е одобрило формата /реквизитите/ и отпечатването на ценните книжа от страна на БДЖ. Фактът, че карта „Класик” е ценна книга, предопределя и факта на съдържащия се в нея обем от информация за притежателят ѝ. Обемът от лични данни следва да бъде в такъв размер, който да позволява ползвателят на картата да бъде безспорно установен и да бъде направена съпоставка дали ползвателят е титулярът на картата или същата е преотстъпена на друго лице.

Обработването на личните данни на жалбоподателя, изразяващо се в издаването на железопътна карта „Класик” е правомерно, при наличие на две от условията за допустимост. Обработването на данните е съобразено и с принципите, залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

Вината в конкретния случай на жалбоподателя, че не е положил необходимата грижа на добър стопанин да защити картата, даваща му право да ползва намаление при пътуването с железопътен превоз не може да бъде вменена на администратора на лични данни, който правомерно обработва свързаните с него лични данни за целите, за които са събрани.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба рег.№ 4062/07.09.2011г., подадена от В.А.Д. срещу „БДЖ-Пътнически превози” ЕООД като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 4187/2011 г.

гр. София, 11.01.2012 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове- Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.12.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 4187/12.09.2011 г. подадена от И.Д.Ж. от гр. П. срещу община П.- район “Централен“.

С Решение от 16.11.2011 г. (Протокол № 46) като ответни страни по жалбата са конституирани община П.- район “Централен“ и община П.

Страните са редовно уведомени за разглеждането на жалбата по същество- не се явяват, не се представляват, не ангажират допълнителни доказателства в рамките на провежданото администра-

тивно производство.

Жалбоподателят И.Д.Ж. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че община П.- район "Централен" неправомерно обработва личните му данни като предоставя достъп до тях на неограничен кръг лица и съгласно изложените твърдения, фактическата обстановка по случая е следната:

На 28.06.2011 г. жалбоподателят е известен от живущите в кооперация с посочен адрес, че на входа има разлепени документи, относно личността му, имотното състояние и протоколи, касаещи провеждани административни процедури по отношение притежаване от него имот.

Г-н И.Д.Ж. иска от КЗЛД да наложи санкции на поименно изброени в жалбата служители на община П.- район "Централен".

Становище по жалбата е изискано от община П.- район "Централен".

С писмо вх. № 4187/11/12.10.2011 г. от страна на общината изразяват становище за неоснователност на жалбата, в което се сочи, че предприетите действия по обработване на личните данни на жалбоподателя са в изпълнение на процедура по ЗУТ във връзка с изпълнение на задълженията си съгласно Заповед № РД-11-95/02.03.2011 г. на Кмета на района във връзка с чл.196, ал. 1 от ЗУТ.

Копие от цялата административна преписка се прилага към становището.

Жалбата е подадена в срок, при наличие на правен интерес, от изправна страна, поради което е обявена от Комисията за процесуално допустима с Решение от 16.11.2011 г. (Протокол №46).

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Видно от представените по преписката писмени доказателства община П.- район "Централен" в качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД обработва личните данни на жалбоподателя И.Д.Ж. във връзка с процедура по чл. 196, ал. 1 и 2 от ЗУТ. Приложеният доказателствен материал от страна на администратора на лични данни доказва предприетите действия по обработване на лични данни на жалбоподателя във връзка със задължението му за уведомяване относно процедурата по премахване на собствен имот, който поради естествено износване или други обстоятелства е станал опасен за здравето и живота на гражданите, негоден е за използване, застрашен е от самосрутване, създава условия за възникване на пожар или е вреден в санитарно-хигиенно отношение и не може да се поправи или заздравя. Тъй като писмата с уведомление се връщат като непотърсени, обявлението за преприетата процедура е извършено по реда на §4, ал. 1, изречение 2 от ДР на ЗУТ, който предвижда залепване на съобщението на жилището или на недвижимия имот на отсъстващите лица и в този смисъл обработването на личните данни на жалбоподателя е нормативно установено задължение за община П.- район "Централен".

Изложените по случая факти не установяват по категоричен начин действия по обработване на личните данни на жалбоподателя от страна на община П.- район "Централен", които да нарушават правата му по ЗЗЛД и да съставляват елемент от фактически състав на административно нарушение. Видно от ангажирания по случая доказателствен материал, личните данни на И.Д.Ж. се обработват от община П.- район "Централен" в изпълнение на нормативно уредени правила, което попада в хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД за допустимост на обработване на личните данни.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 4187/12.09.2011 г. подадена от И.Д.Ж. от гр. П. срещу община П.- район "Централен".

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 9911/2010****гр. София 11.01.2012 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 23.11.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. №9911/30.09.2010 г. от М.К.Г. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

На 30.09.2010 г. в деловодството на КЗЛД постъпва жалба от М.К.Г. от гр. П. до С.Г.Г. ООД, с копие до РП- П. и КЗЛД. В жалбата си г-жа М.К.Г. протестира срещу неправомерното обработване на личните й данни от „К.Б.М.” ЕАД, като за целта излага следните факти:

През м. септември 2010 г. жалбоподателката получава покана в пощенската си кутия от С.Г.Г. ООД за изплащане на задължение, без да се уточнява размера му и спрямо кой субект е дължимо. След проведен разговор на телефон, посочен в поканата, се установява, че поканата е относно задължение в размер на 99 лв. към Г. Твърди се, че последвали още разговори, в които били отправяни заплахи в случай на забава в плащането.

Жалбоподателката счита, че са нарушени правата й по ЗЗЛД, тъй като не е предоставяла съгласието си на мобилния оператор относно обработване на личните й данни от трети лица.

Подадената жалба е до С.Г.Г. ООД, с копие до РП- П. и КЗЛД.

Не се прилагат писмени доказателства.

С писмо изх. № 9911/10/18.10.2010 г. е изискано становище по случая от Г. В отговор с писмо рег. № 9911/10/29.10.2010 г. от страна на мобилния оператор се заявява, че дружеството има сключен договор за цесия със С.Г.Г. ООД, по силата на който вземанията на Г. са прехвърлени на С.Г.Г. ООД и че реализиране на вземанията представлява законов интерес за дружеството да обработва личните данни на клиентите си на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

С писмо изх. № 9911/10/18.10.2010 г. е изискано становище по случая и от С.Г.Г. ООД. В отговор с писмо рег. № 9911/10/17.11.2010 г. от страна на дружеството потвърждават изнесената в становището на Г. информация, като прилагат и копие от горепосочения договор.

С писма рег. №№ 9911/08.11.2010 г. и 9911/30.12.2010 г. на жалбоподателката е разяснено фактическата и правна обстановка, при която се обработват личните й данни от С.Г.Г. ООД и Г., като й е съобщено, че към настоящия момент „С.Г.Г.” ООД се явява кредитор по отношение на нейните

задължения, за което тя е декларирала съгласието си чрез установяване на договорни отношения с мобилния оператор, част от които са и неговите Общи условия за предоставяне на мобилни услуги. Именно в чл. 104 от Общите условия на „К.Б.М.“ ЕАД за взаимоотношенията с крайните потребители на услугата „достъп до гласова телефонна услуга чрез услугата избор на оператор“, които имат задължителен характер за страните, освен ако в индивидуалния договор не е предвидено друго, „крайният потребител дава съгласието си Г. да събира, съхранява, обработва и предоставя на трети лица-кредитни или други институции, лични данни с цел индивидуално определяне на кредитния лимит, извършване на кредитна оценка и/или събиране на вземания”.

С оглед на дадените пояснения на жалбоподателката е указан 3-дневен срок за потвърждение на жалбата. Писмата се връщат с обратни разписки с отметка “непотърсен“. Съобщение за дадените указания е обявено и на интернет страницата на КЗЛД в периода 04.02.2011 г.- 10.03.2011 г.

С писмо рег. № 9911/10/02.06.2011 г. от Районна прокуратура- гр. П. уведомяват, че в техните регистри няма данни за заведена жалба от името на М.К.Г.

Жалбоподателката не предприема никакви действия, въпреки задължението си за съдействие на административния орган с оглед защита на интересите си, което се явява нейно задължение по силата на разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от АПК.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА и чл. 30, ал. 2 от АПК, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 9911/30.09.2011 г. от М.К.Г. срещу „К.Б.М.“ ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 11461/2011

гр. София, 11.01.2012 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 23.11.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег.№11461/30.12.2010 г. от Д.Ц. и Л.Ц. срещу ОББ АД до Комисията за защита на потребителите.

На 30.12.2010 г. в деловодството на КЗЛД постъпва жалба от г-н и г-жа Ц.и срещу ОББ, служебно препратена от КЗП. Жалбоподателите подават жалбата до КЗП по електронен път. В нея протестира срещу действия на банкови служители, с които засегнатите лица считат, че се нарушава правото им на личен живот. Според твърденията в жалбата, г-н Д.Ц. сезира с жалба ОББ, при което управителят на клона на ОББ- гр. Л. призовава заинтересована страна по нея с оглед изясняването на случая. Тъй като желае анонимност при разглеждане на жалбата му по отношение на заинтересованото лице, г-н Д.Ц. счита, че с тези действия банката нарушава задължението си за конфиден-

циалност по отношение на обработваните за него данни.

Жалбата не е подписана, не се прилагат писмени доказателства.

С оглед изясняване фактичестката и правна страна по случая, както и с оглед преценка на процесуалната допустимост на жалбата, с писмо изх. № 11461/10/07.01.2011 г. на жалбоподателите са дадени указания за отстраняване нередовностите в 3-дн. срок, като се уведомяват и за последиците от непредприемане на действия в тази насока.

Видно от обратната разписка, г-н и г-жа Ц. са получили писмото с указанията на 12.01.2011 г., като към момента не са предприети необходимите действия за отстраняване на нередовностите.

Жалбата е нередовна, респ. процесуално недопустима поради неотстраняване на нередовностите, по следните съображения:

Правомощията на КЗЛД по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. Предмет на административното производство по разглеждане на жалби следва да бъдат искания, които да бъдат редовни и допустими, реквизитите за които са определени в ПДКЗЛДНА и АПК. Подадената жалба е недопустима, тъй като не удостоверява по надлежния ред, че изхожда от лице, чийто правен интерес е засегнат.

В жалбата не е уточнено естеството на искането, както и периода, в който е извършено твърдяното нарушение.

Дадените указания за отстраняване на нередовностите не са изпълнени от жалбоподателите.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА и чл. 30, ал. 1 от АПК, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 11461/30.12.2010 г. от Д.Ц. и Л.Ц. срещу ОББ АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 76/2011 г.

София, 12.01.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 16.11.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-76/05.10.2009г., подадена от Д. и Б. А. срещу НПМГ „А.Л.Ч.“.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с

която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 12.10.2011г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана НПМГ „А.Л.Ч.“.

Жалбоподателите сезират Комисията с твърдение, че личните им данни и тези на родителите им са оповестени незаконосъобразно, манипулативно и злонамерено пред 79 члена на педагогическия съвет на гимназията, на заседанието му проведено на 30.09.2008г. Личните данни се съдържат в декларация от бащата на жалбоподателите, Д. П. А., нотариално заверено от нотариус Д.Д. Твърдят още, че са подали на 14.01.2009г. със съгласието на майка им, всеки един от тях жалби, които Комисията не е разгледала. Жалбите били окачествени като допълнителни доказателства към жалба с рег.№Ж-73/2008г., като в решението си КЗЛД е приела, че същите са недопустими, поради ограничената им процесуална правоспособност. Случая с неправомерното обработване на данните им е бил изнесен и в жалбата на майка им, която е подадена на 08.04.2009г. пред КЗЛД. С настоящата жалба се пресъздава съдържанието на жалбата на майка им. Описано е, че в продължение на два часа преди да започне заседанието на педагогическия съвет, проведен на 30.09.2008г., педагогически съветник ги е извел от час и ги е завел в кабинета му. Там пред включена камера се държал спрямо тях по фашистки начин и е изпачавал данните, които се съдържат в нотариално заверената декларация на баща им. Оплакванията им са срещу злоупотреба с техни лични данни и крайна непрозрачност на администрацията на НПМГ. Молят Комисията да им бъде дадена възможност да развият и конкретизират нарушенията спрямо личните им данни.

Към жалбата не са приложени доказателства.

При служебна проверка на жалбата е установено, че в титулната ѝ част е посочена годината на раждане на жалбоподателите, от която е видно, че същите са непълнолетни. В тази част е посочено, че жалбата се подава с попечителското съдействие на майка им М.Д.

В жалбата се сочи, че се подава в последния ден от срока, предвиден в чл.38 от ЗЗЛД. Това обстоятелство се потвърждава и от твърденията на оспорващите, че конкретното неправомерно обработване на данните им е извършено на 30.09.2008г. на педагогическия съвет на НПМГ.

В края на жалбата, където са положени подписите на жалбоподателите е изразено съгласието на майка им М.Д. чрез полагане на подписа ѝ.

Във връзка с уточняване на срочността на жалбата, с оглед преценката на нейната допустимост и дали е подадена, при условията на чл.28, ал.2 от ГПК е изпратено писмо изх.№И-4786/20.10.2009г. до жалбоподателите. С него се изискват допълнителни доказателства, от които да се установи срочността на жалбата, родствената връзка между оспорващите и М.Д. и дали при подаване на жалбата е действала като законен представител или попечител. Определен е 7-дневен срок, в който да се представят доказателствата. Жалбоподателите в срок са изпълнили указанията на Комисията.

КЗЛД е постановила решение №76/11.11.2009г., с което е прекратила административното производство. Мотивите за решението са, че се е произнесла по аналогични жалби, които са били присъединени към жалба рег.Ж-73/14.01.2009г. възприето е, че жалбите на Д. и Б. А., присъединени към тази на баща им с рег. № Ж-73/2008г. не променя факта, че са разгледани в общото производство и има произнасяне по тях. Решението на Комисията по жалбите на Д. и Б. А. е обективизирано в решение №73/14.01.2009г., страница втора, абзац шест. С него е прието, че жалбите са недопустими, поради липсата на процесуална дееспособност на жалбоподателите. Видно от известие за доставка /обратна разписка/ R №И-458/04.02.2009г. Решение №73/2009г. на КЗЛД е съобщено на М.Д. От представените към административното производство доказателства, същата е майка на оспорващите и техен законен представител. В тази връзка Комисията е приела, че решението е съобщено на лицата чрез техния представител и те са могли да упражнят правото си на жалба в законоустановения срок, което не са сторили.

Решението на Комисията е оспорено пред съда. С определение №3035/01.03.2011г. Върховен

административен съд е констатирал, че изводите на административния орган за недопустимост на жалбата на Д. и Б. А., поради наличие на влязъл в сила административен акт със същия предмет и страни са незаконосъобразни и постановени в противоречие със събраните доказателства. Сочи се, че действително пред Комисията за защита на личните данни е образувано предходно административно производство против НПМГ с твърдения за неправомерно обработени лични данни. Това производство обаче е иницирано от Д. А. с жалба рег. № Ж-73/17.11.2008 г., в него настоящите жалбоподатели Д. и Б. А. не са конституирани като страни, а постановеното по този повод решение на комисията № 73/ 14.01.2009 г., с което жалбата на А. против НПМГ е оставена без уважение, не е влязло в сила. Във връзка с това ВАС приема, че не са налице процесуални пречки по смисъла на чл.27, ал. 2, т. 1 от АПК за разглеждане и произнасяне по жалбите на Д. и Б. А. Обстоятелството, че в решение № 73/14.01.2009 г. на административния орган жалбите, подадени от Д. и Б. А., са възприети като „допълнителни писмени доказателства” (стр. 2 от решение № 73/ 14.01.2009 г.), не променя горните изводи, тъй като жалбоподателите не са конституирани като страни в производството, в което е постановено посоченото решение, жалбите им не са разгледани и по тях административният орган не се е произнесъл с влязъл в сила административен акт.

Върховен административен съд е отменил решение №76/11.11.2009г. на КЗЛД и е изпратил преписката за разглеждане и произнасяне.

С решение, взето на проведено на 12.10.2011г. редовно заседание на КЗЛД жалбата е обявена за допустима и като ответна страна в административното производство е конституирана НПМГ „А.Л.Ч.”.

На 26.10.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило писмено становище от гимназията, в което се излагат аргументи за неоснователността на жалбата. Администраторът на лични данни счита, че не е налице незаконосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателите, което да е довело до накърняване на личността им или личния живот. Обработването е станало по повод прилагането на педагогически мерки за защита правата и интересите на Д. и Б. А.. Сочи се, че декларацията, в която се твърди че се съдържат личните данни на жалбоподателите е дадена на педагогическият съвет от М.Д., по нейна инициатива. Твърди се, че в конкретния случай не е налице незаконно разкриване на лични данни пред трети лица по смисъла на т.1 от §1 от ДР на ЗЗЛД.

НПМГ в становището си възприема, че обработването на личните данни на жалбоподателите е извършено в изпълнение на нормативно установеното в чл.128, ал.4 от Правилника за прилагане на закона за народната просвета, задължение за опазване на живота и здравето на учениците и децата по време на образователно-възпитателния процес, което от своя страна е и условие за допустимост за обработване на лични данни, визирано в разпоредбата на чл.4, ал.1, т.6 от ЗЗЛД.

На откритото заседание на КЗЛД, проведено на 16.11.2011г., страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. За жалбоподателите се явява М.Д. с нарочно пълномощно, за НПМГ „А.Л.Ч.” се явява адвокат Д.В.-М. – от Софийска адвокатска колегия, с пълномощно, представено по преписката.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е НПМГ „А.Л.Ч.“, която е изпълнила задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подаде заявление за регистрацията ѝ като администратори на лични данни и е вписана като такъв.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателите имат правен интерес да сезират Комисията за защита на личните данни и да потърсят защита на нарушените си права.

Представителят на жалбоподателите, изразява становище, че не следва да се разгледа по същество жалбата в насроченото открито заседание и моли същото да бъде отложено за друга дата. Като мотиви за това искане, госпожа Д. сочи, че в решенията на Върховен административен съд 3-членен и 5 членен състав, с които е отменено първоначалното решение на КЗЛД и е върнато за ново разглеждане е изписано в диспозитива, че Комисията следва да се произнесе по „жалбите – в множествено число“. В тази връзка госпожа Д. иска от Комисията към настоящето производство да се присъединят жалбите на Д. и Б. А., които са подадени на 14 януари и не са разгледани по надлежния ред, нито по допустимост, нито по същество, и жалбата от 5 октомври.

Комисия за защита на личните данни приема, че разгледана по същество жалбата се явява неоснователна, поради следните съображения:

На 11.09.2006 г. Д. А. – баща на жалбоподателите подписва декларация, която е нотариално заверена. Изготвянето на декларацията е продиктувано от желанието на декларатора да уреди влошените си лични отношения с бившата си съпруга /майка на жалбоподателите/ и припознатите от него нейни деца. С декларацията, Д. А. поема ангажимент да не безпокои по никакъв повод бившето си семейство.

В декларацията са изложени факти и обстоятелства, описващи семейният и личен живот на лицата, посочени в нея. В съдържанието е обрисувано от декларатора психическото му състояние към момента на подписването ѝ. Самият той сочи за развитата от него „лъжезависимост“, която не може да контролира и чийто размери безпокоят дори самия него и опасенията му, че този порок се отразява негативно на децата му. Соци се за отказа му да се грижи за децата и да плаща присъдената издръжка, въпреки крайно мизерните условия, в които живеят.

Обезпокоена от състоянието, в което се намира бившият ѝ съпруг и баща на децата ѝ, М.Д. се обръща за помощ към помощник- директора на НПМГ, като представя лично копие от нотариално заверената декларация на господин Д. А.

В жалбата, с която е сезирана КЗЛД се твърди, че декларацията е разгледана на заседание на педагогическия съвет на гимназията, провело се на 30.09.2009г. Твърди се още, че след запознаването с декларацията на членовете на педагогическия съвет е довело до упражнен психически тормоз върху жалбоподателите от едни от съветниците. Тормозът се състоял в това, че ги е извел от час и кабинетът му пред включена камера се е държал по „най-фашисткия начин, изопачавайки данни, съдържащи се в посочената декларация“. Запознаването със съдържанието на декларацията е довело до налаган системен психически тормоз и открита дискриминация. Твърдените подбуди за упражняването на тормоза според жалбоподателите били за смяната на формата на обучение от дневна в неприсъствена самостоятелна. Конкретизирано е, че жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателите и „крайна непрозрачност на администрацията на НПМГ“.

Във връзка с изложеното може да се приеме за установено, че администраторът на лични данни е обработил информация свързана с жалбоподателите, съдържаща се предоставената от тяхната майка нотариално заверена декларация на техния баща, дотолкова, доколкото да се вземат адекватни мерки за защита на здравето на жалбоподателите. Разглеждането на съдържанието на декларацията е породено от притесненията, които е имала тяхната майка, които са я подтикнали да потърси помощ от представянето на декларацията от ръководството на гимназията.

Личните данни на жалбоподателите, доколкото се съдържат в декларацията на първо място са обработени от тяхната майка – М.Д. Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.9 от ЗЗЛД е изключено от приложното поле на закона разглеждането на обработване, извършено от физически лица за техни лични или домашни дейности, поради което следва, че КЗЛД не следва да се произнася по отношение на извършеното обработване от страна на М.Д.

Следва да се отбележи, че в конкретния случай по отношение на личните данни, съдържащи се в декларацията, НПМГ се явява „обработващ лични данни” по смисъла на § 1, т.3 от ДР на ЗЗЛД, а не администратор. При анализ на изложените твърдения и събрани доказателства по административната преписка може да се заключи, че гимназията е обработила личните данни единствено и само за целите, за които са ѝ били предоставени, а именно защитата на живота и здравето на жалбоподателите. По административната преписка липсват доказателства, от които да се установи, че данните са били използвани и за други цели, надхвърлящи тези, с които М.Д. е дала на педагогическия съвет декларацията. За обработващия лични данни е било налице нормативно установено задължение да предприеме необходимите мерки за защита на живота и здравето на учениците, което е регламентирано в Закона за народната просвета и правилника за приложението му. Наличието на нормативно установено задължение е и условие за допустимост при обработването на лични данни, което от своя страна е предпоставка за правомерността при обработването.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни съгласно ЗЗЛД, следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Липсват по административната преписка доказателства за нарушение на принципите при обработването на лични данни

Относно изложените твърдения, че върху жалбоподателите е наложен психически тормоз от страна на педагогически съветник следва да се отбележи, че не е в кръга от правомощия на КЗЛД да разглежда подобни въпроси, поради което няма как да се произнесе по тях. Жалбоподателите имат правната възможност да потърсят правата си пред компетентните за това органи. От страна на жалбоподателите не са представени никакви доказателства подкрепящи твърденията им за нанесеният им психически тормоз.

Видно от представените писмени доказателства, ръководството на НПМГ „А.Л.Ч.” е положило максимални усилия в ангажираността си и в учебно- възпитателната си работа с жалбоподателите, изпълнявайки едно от основните си задължения за интегриране на децата в училищната и социална среда. Обсъждането и решенията за конкретно предприеманите мерки по педагогическите въпроси се извършва от педагогически съвет, който съгласно чл. 151, ал. 1 от Правилника за прилагане на закона за народната просвета /ППЗНП/ включва в състава си помощник-директорите, учителите, възпитателите и другите специалисти с педагогически функции. В този смисъл, не се потвърждават твърденията на жалбоподателите за разпространение на личните им данни, тъй като до последните не е бил предоставен неограничен достъп за неограничен кръг лица. Достъпът до данните им е предоставен на членовете на педагогическия съвет в съответствие с разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 6 и т. 7 от ЗЗЛД в изпълнение на нормативно установеното в чл. 128, т. 4 от ППЗНП задължение за опазване живота и здравето на учениците и децата по време на образователно-възпитателния процес и на други дейности, организирани от него и от училището.

Завеждането на въпросната декларация в деловодството на НПМГ от класния ръководител следва да се разглежда като част от нормативно установеното задължение на учителя за активното му

участие при пълноценното интегриране на учениците в училищната и социалната среда и усилията за разрешаване на въпроси и проблеми в тази насока.

Целта на Закона за защита на личните данни е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, като се защитят физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни и се регламентира правото на достъп до събираните и обработвани такива данни. Предвидената в закона защита на личните данни не е абсолютна и подлежи на ограничение в изрично предвидени в закона случаи. Налице е правно основание, условие за допустимост при обработването на личните данни на жалбоподателите от страна на администратора на лични данни - чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД. Класният ръководител, съответно директорът на гимназията не са използвали лични данни с цел злоупотреба с тях в нарушение на целта на закона така както се твърди, а са използвали същите за упражняване на правомощия, предоставени на администратора със Закона за народната просвета и Правилника за прилагането му, както и за реализиране на законните интереси на жалбоподателите. Огласяването на извадки от декларацията на бащата на жалбоподателите пред педагогическия съвет е осъществено предвид необходимостта педагогическия съвет при НПМГ да упражни закрепени в закона свои правомощия, а именно: правомощията си по чл.38 ал.1 от ЗНП, във вр. с чл.150 от ППЗНП, съгласно които педагогическия съвет е специализиран орган, който обсъжда и решава основни педагогически въпроси, в т.ч. и резултатите от предприетите по отношение Д. и Б. специфични педагогически мерки и специализирана работа с психолог–промените в поведението им като ученици и участници в учебния процес – в т.ч. степента на усвояване на учебните знания, както и промените в поведението им със съученици, учители, други членове на обществото. Липсват доказателства класният ръководител, директорът или членовете на педагогическия съвет да са използвали личните данни на жалбоподателите за други цели, извън грижата за обучението и изграждането им като пълноценни и уравновесени граждани, поради което неоснователни се явяват твърденията на жалбоподателите за нарушение на ЗЗЛД.

Комисия за защита на личните данни оставя без уважение искането за отлагане на разглеждането на жалбата в друго откритото заседание. Счита, че изложените мотиви от страна на представителя на жалбоподателите, че е необходимо да се съберат допълнителни доказателства, а именно техни жалби подадени към 14 януари 2009г. за неоснователни. В случай, че жалбоподателите считат, че липсва произнасяне от страна на Комисията по жалбите им от 2009г., то те са могли да се възползват от правната възможност да обжалват мълчалив отказ на административния орган. Следва да се отбележи, че оспорването на мълчалив отказ е обвързано с преклузивен срок, който към настоящият момент е изтекъл. Принцип в правото е, че никой не може да черпи права от собственото си бездействие и неполагане на необходимата грижа за защита на интересите си и в този смисъл да навежда доводи за процесуални нарушения, допуснати от административният орган. Във връзка с изложеното Комисията приема, че по отношение на двете жалби, за които се иска да бъдат присъединени към настоящето производство има влязъл в сила административен акт – мълчалив отказ, което възпрепятства повторното им разглеждане или прилагането им към настоящето производство.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба рег.№ Ж-76/05.10.2009г., подадена от Д. и Б. А. срещу НПМГ „А.Л.Ч.“ като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 1743/11г.****София, 16.01.2012г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Валентин Енев, на редовно заседание, проведено на 21.12.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № 1743/12.04.2011г., подадена от Д.Ф.Д. и М.Г.Х., в качеството им на представляващи „М.Д.-М.Г.” ООД, срещу „РУМ С.” ЕООД

Жалбоподателите уведомяват, че на 05.04.2011г. са установили, че на витрината на ползваното от тях помещение – магазин номер 39, находящо се в търговски център „РУМ М.2”, са разлепени известия, адресирани до представляваната от тях фирма.

Сочи се, че в съобщенията освен наименованието на фирмата са изписани трите имена и ЕГН –тата на жалбоподателите.

Предвид горното госпожа Д.Ф.Д. и господин М.Г.Х. считат, че личните им данни са обработени неправомерно от „РУМ С.” ЕООД и молят Комисията да извърши проверка и при установяване на нарушение, да наложи административно наказание на администратора на лични данни.

Към жалбата са приложени 5 броя снимки на известия до фирма „М.Д.-М.Г.” ООД, за които се твърди, че са разлепени на витрината на магазин номер 39, находящ се в Търговски център „РУМ М.2”.

С писмо рег. № 1743/11/20.05.2011г. на Председателя на КЗЛД от „РУМ С.” ЕООД е изискано предоставяне на писмено становище, ведно с относимите доказателства, по фактите и обстоятелствата, описани в жалба рег. № 1743/12.04.2011г.

С писмо рег. № 1743/11/30.05.2011г. от „РУМ С.” ЕООД информират, че дружеството извършва комуналното обслужване на търговския център и с фирма „М.Д.-М.Г.” ООД има сключен договор именно за комунално обслужване.

В становището се сочи, че фирма „М.Д.-М.Г.” ООД, представлявано от жалбоподателите е било наемател на търговско помещение № 39 в търговски център „РУМ М.2”, чийто собственик е, посочения само по име. господин П.

Изяснява се, че „РУМ С.” ЕООД не се намира в наемни отношения с фирма „М.Д.-М.Г.” ООД.

От „РУМ С.” ЕООД уведомяват, че през 2010г. „М.Д.-М.Г.” ООД престава да плаща задълженията си към тях.

Във връзка с натрупаните задължения, дружеството периодично връчва типови уведомителни писма към „М.Д.-М.Г.” ООД, в които освен името на фирмата липсват лични данни.

Обръща се внимание, че на 15.04.2011г. жалбоподателите напускат търговския център, без да погасят задълженията си към „РУМ С.” ЕООД и дружеството предприема мерки за събиране на вземанията си по съдебен ред.

Към становището са приложени заверени копия от уведомителни писма до „М.Д.-М.Г.” ООД за заплащане на дължими суми за комунално обслужване на търговско помещение № 39 в търговски център „РУМ М.2”.

На 12.08.2011г., при запознаване с административната преписка по жалба рег. №1743/12.04.2011г. (Протокол рег. № 1743/11/12.08.2011г.), госпожа Д.Ф.Д. и господин М.Г.Х. са уведомени, че следва да предоставят информация за собственика на помещението, отдавано им под наем в рамките на търговски център „РУМ М.2”, както и заверено копие от договора си за наем.

Изискано е уточняване на качеството, в което жалбоподателите са сключили договора си за наем и представяне на доказателства, индивидуализиращи лицето, за което твърдят, че е обработило личните им данни, залепайки, описаните в жалбата съобщения.

Същото е указано на госпожа Д.Ф.Д. и господин М.Г.Х. и с писмо рег. №1743/11/09.09.2011г. на Председателя на КЗЛД.

Въпреки, че е изпратено на адреса за контакти, посочен от жалбоподателите, писмото се връща в КЗЛД, в цялост, с отбелязване, че не е потърсено от получателя.

На основание чл.61, ал.3 от Административно-процесуалния кодекс до госпожа Д.Ф.Д. и господин М.Г.Х. е изготвено съобщение, с което им се указва, че с оглед хода на административното производство, образувано по жалба № 1743/12.04.2011г. е нужно да депозират информация относно собственика на помещението, отдавано им под наем и да предоставят заверено копие от договора за наем за ползването от тях помещение в рамките на търговски център „РУМ М.2”.

В съобщението е посочено, че жалбоподателите следва да уточнят дали са сключили наемния си договор като физически лица или като представляващи търговското си дружество, както и да представят доказателства, индивидуализиращи лицето, за което твърдят, че е обработило личните им данни.

Съобщението, с рег. № 1743/11/05.12.2011г., е поставено на информационното табло и е публикувано на сайта на КЗЛД на 06.12.2011г., но информацията, изискана от жалбоподателите не е получена.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

В жалба рег. № 1743/12.04.2011г. е посочено, че е подадена от госпожа Д.Ф.Д. и господин М.Г.Х. в качеството им на представляващи „М.Д.-М.Г.” ООД и впоследствие жалбоподателите не уточняват дали са подали жалбата в лично качество или в качеството им на представляващи „М.Д.-М.Г.” ООД.

Не са приложени доказателства в подкрепа на твърденията на жалбоподателите, че личните им данни са обработени от „РУМ С.” ЕООД чрез разлепването на съобщения до представляваната от тях фирма.

От копията на известията до „М.Д.-М.Г.” ООД, приложени към жалба рег. №1743/12.04.2011г. не може да се установи от кого изхождат.

Жалбоподателите не предоставят информация за собственика на помещението, отдавано им под наем, нито представят заверено копие от договора за наем на ползването от тях помещение в рамките на търговски център „РУМ М.2”.

ЗЗЛД защитава физическите лица при обработване на данните им от лица, имащи качеството администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД и е неприложим при обработване на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности.

Същевременно, жалбоподателите не правят исканите уточнения, нито депозират относимите към предмета на жалбата доказателства, въпреки задължението си за съдействие на административния орган с оглед защита на интересите им.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 1743/12.04.2011г., подадена от Д.Ф.Д. и М.Г.Х., в качеството им на представляващи „М.Д.-М.Г.” ООД, срещу „РУМ С.” ЕООД за недопустима, оставя я без разглеждане и прекратява административното производство, образувано по нея.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ 5490/11 г.

София, 17.01.2012 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева, в заседание, проведено на 21.12.2011 г. (Протокол № 51), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 56, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, разгледа Заявление с вх.№5490/11/09.12.2011 г., подадено от Й.Н.В. за прекратяване на административното производство.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба с рег. № 5490/14.11.2011 г. от Й.Н.В. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.). Жалбоподателката сочи, че на 24.10.2011 г. била „провокирана и въввлечена” в телевизионната игра „Стани милионер”. Твърди, че на 25.10.2011 г. на личния си мобилен телефон е получила текстово съобщение от Г., с което е уведомена, че е изчерпала кредитния си лимит. След извършена от нея справка е уведомена, че дължи месечна сметка в размер на 115 лв., тъй като е включена в новата игра на „Н.Г.” ООД и подадените от нея съобщения са таксувани по 2.40 лв. Г-жа Й.Н.В. е притеснена, че от страна на мобилния оператор личните й данни, в т.ч. и ЕГН, са били предоставени на „Н.Г.” ЕООД без знанието и съгласието й. Моли Комисията да извърши проверка по случая и с оглед на своите правомощия да предприеме съответните действия.

Жалбата е адресирана и до Районна прокуратура – гр. София и Комисията за регулиране на съобщенията.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на служебното начало с оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата

с писмо, изх. № 5490/11/28.11.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), дружеството „К.Б.М.” ЕАД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предостави писмено становище, както и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо с вх. № 5490/11/07.12.2011 г. от „К.Б.М.” ЕАД предоставят становище, в което се сочи, че във връзка с играта „Стани милионер” дружеството не е предоставяло на „Н.Г.” ООД и на „И-К.” ООД лични данни и мобилни номера на свои клиенти. Подканящите съобщения от номер 145 и позвънявания от +35989145 са изпращани от организатора „Н.Г.” ООД или от доставчика „И-К.” ООД във връзка с участието на потребителите в играта „Стани милионер”. Съгласно правилата на играта, осъществените регистрации в предходните цикли на играта „СМС за милиони” са валидни и тяхното подновяване не е необходимо. За конкретния случай се посочва, че жалбоподателката се е регистрирала за участие на 09.10.2010 г. и е изпратила общо 67 отговора, таксувани по 2.40 лв.

Към писмото са приложени заверени копия на: Фактури с № 7167813782 и 7169137152 и Пълномощно на М.К.

С писмо с изх. № 5490/11/28.11.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката е изискано в случай, че поддържа жалбата си, да подпише съдържанието ѝ, както и да посочи номер на прокурорската преписка.

В деловодството на КЗЛД е депозирано Заявление с вх. № 5490/11/09.12.2011 г., подадено от Й.Н.В., с което **оттегля** подадената жалба с рег. № 5490/14.11.2011 г., срещу „К.Б.М.” ЕАД и искане административното производство пред Комисията да бъде прекратено.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. С оглед посочената разпоредба и чл. 24, ал. 1 от АПК, пред КЗЛД е образувано административно производство по жалбата.

Със Заявление с вх. № 5490/11/09.12.2011 г., в качеството си на страна в административното производство, г-жа Й.Н.В. упражнява правото си да поиска прекратяване на производството пред КЗЛД.

Посочената хипотеза се съдържа в чл. 56, ал. 1 от АПК, съгласно която административният орган прекратява производството по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало, освен ако в закон е предвидено друго. В Заявлението за прекратяване на административното производство, жалбоподателката категорично и ясно изразява волята си да десезира КЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 56, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 5490/14.11.2011 г., подадена от Й.Н.В. срещу „К.Б.М.”.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ 5568/2011 г.
София, 17.01.2012 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева, в заседание, проведено на 21.12.2011 г. (Протокол № 51), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа жалба с рег. № 5568/17.11.2011 г., подадена от И.Б.А. срещу „М.“ ЕАД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от И.Б.А. в качеството му на едноличен собственик и управител на фирма „Е.“ ЕООД. Жалбоподателят твърди, че от „М.“ ЕАД неправомерно са предоставени данните на неговата фирма на „К.Б.“ ЕООД. Г-н И.Б.А. сочи, че на 16.11.2011 г. на адреса на своя офис е получил заплашително писмо от фирмата да събиране на вземания, без да има взаимоотношения с нея. Желаете Комисията да извърши проверка относно законността на тези действия.

Към жалбата е приложено копие на Писмо с референтен номер: 5128915/11.11.2011 г. от „К.Б.“ ЕООД.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата с писмо, изх. № 5568/11/28.11.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 36 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) от жалбоподателя е изисквана информация в какво качество е сключил договор с мобилния оператор – като физическо лице или като управител на фирма.

В отговор, с писмо с вх. № 5568/02.12.2011 г. г-н И.Б.А. уведомява Комисията, че е сключил Договор № E0172773 с „М.“ ЕАД и представляваното от него дружество „Е.“ ЕООД в качеството му на едноличен собственик и управител. Копие на посочения договор не е приложено.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № 5568/11/28.11.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК дружествата „М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД са уведомени за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предоставят становища и относими доказателства към жалбата.

С писмо с вх. № 5568/11/07.12.2011 г. от „К.Б.“ ЕООД е изпратено становище, съгласно което считат жалбата за недопустима, тъй като фирмата, управлявана от г-н И.Б.А. е търговско дружество и информация за нея може да бъде снета от търговския регистър, който е публичен. Относно отношенията с „М.“ ЕАД, от дружеството посочват, че на 20.05.2003 г. е сключен договор, валидно действащ и към настоящия момент, съгласно който „К.Б.“ ЕООД обработва информация за длъжниците на мобилния оператор само и единствено с цел извънсъдебно събиране на техни просрочени задължения.

Към писмото са приложени заверени копия на Договор от 20.05.2003 г. и Анекси към него.

С писмо с вх. № 5568/11/06.12.2011 г. от „М.“ ЕАД е получено становище, в което се твърди, че жалбоподателят в качеството си на управител на „Е.“ ЕООД е сключил с МТел Договор за услуги № E0172773 от 28.10.2008 г. Поради неплащане на ползвани услуги, по силата на действащ договор за извънсъдебно събиране на задължения, вземането на И.Б.А. е възложено за събиране от „К.Б.“ ЕООД.

Към писмото са приложени заверени копия на: Договор с „К.Б.“ ЕООД; Договор за услуги № E0172773 от 28.10.2008 г. и Приложение № 1 към него; Молба за смяна на тарифен план; Фактури с № 0235577239, 0238357688, 0240794060 и приложения към тях.

Жалбата, подадена от И.Б.А. срещу „М.“ ЕАД се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, като наличието на поне една от посочените в нормата представлява пречка за продължаване на производството по издаване на искания индивидуалния административен акт.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон. Администратор на лични данни е и физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

В разглеждания случай дружеството „М.“ ЕАД притежава качеството администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазване на закона, с цел гарантиране правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на ЗЗЛД се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място, законът осигурява защита на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните данни. По смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

На следващо място законодателят е предоставил възможност правомерното обработване на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, да се извършва в съответствие с принципите на добросъвестност и законосъобразност. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалба с вх. № 5568/17.11.2011 г. е подадена от И.Б.А. - управител на фирма „Е.“ ЕООД срещу „М.“ ЕАД. Този факт не се оспорва от жалбоподателя. Видно от приложеното копие в писмо с вх. № 5568/11/06.12.2011 г., Договорът за услуги № E0172773 от 28.10.2008 г. е сключен между две юридически лица - „М.“ ЕАД и „Е.“ ЕООД. Едновременно с посоченото, фактурите за ползвани мобилни услуги, както и уведомителното писмо с реф. №5128915 от 11.11.2011 г. от „К.Б.“ ЕООД, са адресирани до адреса на офиса на фирмата на И.Б.А.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му.

От изложеното следва извода, че жалбата не е подадена от физическо лице, в това му качество и в този смисъл не е съобразена с изискванията на ЗЗЛД и Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, тъй като не съдържа твърдения за нарушени права на физическо лице по Закона. Следователно в конкретния случай не се касае за обработване на лични данни по смисъла на чл. 2 от ЗЗЛД.

С оглед изложеното и събраните в хода на административното производство доказателства, имайки предвид обстоятелството, че личните данни на жалбоподателя не са обработвани в качеството му на физическо лице по смисъла на изискванията на чл. 1, ал. 1 от ЗЗЛД от администратора на лични данни „М.“ ЕАД, Комисията обявява жалбата за **недопустима**.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 5568/17.11.2011 г., подадена от И.Б.А. срещу „М.” ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****РЕШЕНИЕ****№ 7454/2010 г.
гр.София, 20.01.2012г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 21.12.2011 г. /Протокол №51/, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 7454/ 14.05.2010 г., подадена от Т.Ф. лично за себе си и като законен представител на Й.О. и Л.О., в качеството му на законен представител на Й.О. срещу “СБАЛ С.Л.” ООД.

Административното производство е образувано по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Жалбата на Т.Ф. и Л.О. е насочена срещу отказ на “СБАЛ С.Л.” ООД за предоставяне на достъп до лични данни /медицинска документация/, отнасяща се до Т.Ф. и Й.О. В жалбата се сочи, че на 11.03.2009г. Т.Ф. е постъпила в “СБАЛ С.Л.” ООД в напреднала бременност. На 16.03.2009г. жалбоподателката е напуснала болничното заведение, а детето ѝ е изписано на 14.04.2009г. В последствие Т.Ф. е посетила Израел, където е потърсила медицинска консултация във връзка с възстановяването ѝ от раждането на Й.О. Медицинските лица в Израел са ѝ обяснили, че за да ѝ дадат пълна медицинска консултация, следва да се запознаят с историята на раждането, в това число и с данните за проведеното лечение и извършените медицински процедури в болницата. За да се снабди с изисканата информация от лекарите в Израел и упражнявайки правото си по чл.26 от ЗЗЛД, жалбоподателката е отправила заявление до администратора на лични данни – “СБАЛ С.Л.” ООД. Със заявлението е поискано да бъдат предоставени на госпожа Ф. копие от медицинското ѝ досие, както и досието на детето ѝ Й.О.

С писмо, изпратено по електронната поща на 02.04.2009г. от болницата, жалбоподателката е уведомена, че няма да ѝ бъдат предоставени изисканите медицински досиета и единствено ще ѝ бъде предоставена епикриза. Изричен отказ за предоставянето на медицинската документация е заявен и от управителя на болничното заведение доктор Николова в проведен телефонен разговор. Във връзка с направения отказ за достъп, пълномощника на жалбоподателите е отправил искане до Министерството на здравеопазването, с което е изискал издаване на разпореждане от министерството до болничното заведение, за предоставяне на медицинските досиета.

След получения отговор от Министерството на здравеопазването, пълномощникът на жалбоподателите е отправил повторно искане до болницата да му бъде предоставен достъп до досиетата на пълномощниците му.

В заявлението е посочен 10-дневен срок, в който болницата да изпълни задължението си за достъп по чл.26 от ЗЗЛД. В указания срок, медицинското заведение не се е произнесло по направеното искане, поради което се е наложило да бъде сезирана Комисията за защита на личните данни.

КЗЛД е постановила Решение №7454/07.07.2010г., с което е оставила без уважение жалбата. Решението е оспорено от жалбоподателите пред Върховен административен съд.

В решение №9400/27.06.2010г. на ВАС V отделение е възприето, че искането за достъп до личните им данни е удовлетворено на 08.09.2010 г., докато първото искане за достъп е постъпило в болницата на 31.03.2009 г. по електронната поща. За периода **31.03.2009 – 08.09.2010** г. искането за предоставяне на копие от медицинската документация не е било удовлетворено, което обуславя и правния интерес на жалбоподателите от обжалване на решението на КЗЛД. Съдът приема, че хипотетично е възможно освен това О. и Ф., лично и малолетното им дете Й., да са претърпели някакви вреди през този период за които, при уважаване на жалбата им, те да могат да търсят обезщетение. Върховният административен съд приема за безспорно по делото, че болницата е “администратор на лични данни” по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. От факта, че на първото писмо-искане от 31.03.2009 г. на жалбоподателите, адресирано до болницата, е отговорено от д-р В.Н. следва, че последният е действал като „обработващ данните” по смисъла на чл. 3, ал. 3 от ЗЗЛД.

ВАС не споделя тезата на болницата, която е възприета и в решението на КЗЛД, че не е задължена да отговори на отправеното към нея искане, като се позовава на липса на валидно заявление за изготвяне на преписи от медицинската документация. Първото заявление е направено по електронната поща, като не е подписано с електронен подпис, а второто е направено от пълномощник на лицата, имащи право на достъп, но същият не е представил към заявлението нотариално заявено пълномощно, каквото е изискването на ЗЗЛД.

ВАС приема, че “СБАЛ С.Л.” ООД като администратор на лични данни има задължение да осигури реализирането на правата по чл. 26 от ЗЗЛД на физическите лица, чиито лични данни обработва. Това задължение е възникнало с влизането в сила на ЗЗЛД на 01.01.2002 г. и не зависи от влизането в сила на чл. 28б от ЗЗ на 02.06.2009 г. Върховният съд възприема на базата на събраните доказателства, че към 02.04.2009 г. (изпращането по е-поща на отговора, подписан от д-р В.Н.) и към 06.11.2009 г. (изготвянето на писмения отказ на медицинския управител), болницата не се е позовала на нередовност на отправените към нея искания за предоставяне на копия от медицинските документи, с която да обоснове поведението си, а е отказала удовлетворяването им. Т.е. тя е извършила едно явно нарушение на задълженията си да обработва личните данни на жалбоподателката Ф. и малолетното дете Й., по начина, указан в § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД. Тезата, че непредоставянето на копие от създадените и съхранявани от болницата лични данни е поради липса на „валидно” искане от страна на жалбоподателите, съдът я възприема като защитна, а също така че има два изрични отказа, извършени от болницата като администратор на лични данни, на датите 02.04.2009 и 06.11.2009 г. ВАС приема за недопустимо, че след изрични откази за предоставяне, да се обяснява това поведение като се твърди, че извършеното е поради липса на редовно искане. Постъпилото при администратора искане може да бъде редовно (валидно) или не. Фактът, че на искането е отказано на два пъти сочи, че администраторът го е приел като редовно и валидно, но неоснователно. Ако е възприето искането им като нередовно, е следвало реакцията на болничното заведение да съответства на това му качество – да се поиска отстраняването на констатираната нередовност и да бъде то разгледано по същество. Липсата на указания за отстраняване на нередовността и отказът да се удовлетвори съставлява нарушение на правата на жалбоподателите по смисъла на чл. 26 и сл. от ЗЗЛД. Като е приела обратното, КЗЛД е постановила един административен акт в противоречие с материалния закон.

Във връзка с посочените мотиви, ВАС Шотделение е отменил решението на КЗЛД и е върнал административната преписка за ново произнасяне, „при спазване тълкуването на закона” направено в съдебното решение.

Върховният административен съд, със свое Решение 14672/11.11.2011г.-петчленен състав е потвърдил решението на тричления състав с аналогични мотиви. Съдът възприема, че материалната законосъобразност на административния акт се преценява спрямо фактите, посочени като основания за издаването му. От значение за законосъобразността на акта могат да бъдат само тези последващи факти, които променят съществуващото правно положение към момента на постановяване на акта. В конкретния случай новите факти, а именно по-късното удовлетворяване на искането на жалбоподателите за достъп до личните им данни, не може да промени с обратна сила възникналите вече правни последици - отказ за предоставянето на достъп до лични данни.

Предвид изложеното и направените от съда констатации, тълкуване на закона и дадените указания, Комисията за защита на личните данни приема, че жалба рег.№7454/14.05.2010г., подадена от Т.Ф. - лично за себе си и като законен представител на Й.О. и Л.О. в качеството му на законен представител на Й.О. срещу “СБАЛ С.Л.” ООД е основателна.

Комисията приема с настоящето решение въз основа на указанията на съда, че за периода **31.03.2009 – 08.09.2010г.** е бил налице отказ от достъп до лични данни на жалбоподателите.

С оглед последващото предоставяне на достъп до личните данни на жалбоподателите, направено на **08.09.2010 г.**, което е извършено след постановяването на отмененото решение на КЗЛД, Комисията приема, че от значение за законосъобразността на новият административен акт, който ще постанови, не следва да се издава задължително предписание за предоставянето на достъп до личните данни на жалбоподателите.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.39, ал.2 от ПДКЗЛДНА, Комисията,

РЕШИ :

Обявява жалба с рег.№7454/14.05.2010г., подадена от Т.Ф. лично за себе си и като законен представител на Й.О. и Л.О., в качеството му на законен представител на Й.О. срещу “СБАЛ С.Л.” ООД за основателна и приема за установено, че за периода 31.03.2009 – 08.09.2010г. е бил налице отказ на администратор на лични данни да осигури, съобразно изискването на чл.26 и чл.28 от ЗЗЛД, достъп до лични данни.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ 4491/2011 г.
София, 13.02.2012 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 11.01.2012 г. (Протокол № 1), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег.№4491/26.09.2011 г. от Е.В.Л. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката сочи, че на 27.08.2011 г. в магазин „И.”, находящ се в гр. П., е подписала допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с „К.Б.М.” ЕАД (Г.) и договор за лизинг на мобилен апарат. Поради възникнала повреда на телефонния апарат, жалбоподателката е посетила същия магазин, за да се възползва от гаранционния срок и да бъде поправен, но е уведомена, че телефонът не може да се ремонтира, тъй като вече е манипулиран от неоторизирано лице. Е.В.Л. посочва, че е подала жалба до Г. с искане да се провери паметта на телефона, защото счита, че е закупила употребяван вече апарат. Твърди, че служители от „К.Б.М.” ЕАД не са приели жалбата ѝ, докато не представи ксерокопие на личната си карта. При положение, че от дълги години е абонат на посочения мобилен оператор, който съхранява личните ѝ данни, жалбоподателката счита, че с тези действия са нарушени правата ѝ по ЗЗЛД и моли Комисията за съдействие и да извърши проверка по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от Е.В.Л. срещу “К.Б.М.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни. В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „К.Б.М.” ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че на дружеството е издадено Удостоверение № 28772 и е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД. Подадено е Заявление № 60661/27.01.2010 г. за актуализация, в което са заявени два регистъра – „Персонал” и „Потребители”.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Жалбата е насочена срещу изискването от страна на „К.Б.М.” ЕАД на ксерокопие на личната карта на жалбоподателката.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 01.12.2011 г. (Протокол № 48), Комисията за защита на личните данни обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 11.01.2012 г. Като страни в административното производство конституира жалбоподателката Е.В.Л. и ответна страна - „К.Б.М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни.

В изпълнение на решение на Комисията, прието на същото заседание, екип от дирекция „Правни производства и надзор” извършва проверка в централния офис в „К.Б.М.” ЕАД на адрес: гр. София, ЖК „Младост” 4, Бизнес Парк София, сграда 6. Проверката приключва с Констативен акт с изх. № 4491/11/19.12.2011 г.

При извършената проверка в Документната система на дружеството не е установено наличие на ксерокопии на документите за самоличност на г-жа Е.В.Л., както и на други произволно посочени абонати на дружеството. Проверен е и регистъра на получени по пощата жалби, в който също не е установено наличие на ксерокопия на лични карти на подателите.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо с изх. №4491/11/07.11.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката са изискани копия на договор с „К.Б.М.” ЕАД и на подадената от нея жалба до Г.

В отговор, с писмо с вх. № 4491/11/14.11.2011 г., г-жа Е.В.Л. изпраща ксерокопия на Договор за лизинг и Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги, сключени на 27.08.2011 г. и Жалба с вх. № 587-10-40-023752/21.09.2011 г.

В условията на служебното начало, с писмо, изх. № 4491/11/19.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс „К.Б.М.” ЕАД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл.36 от АПК е изискано становище по жалбата, прекратени и настоящи договори с жалбоподателката, вътрешни процедури и инструкции, касаещи обработването на личните данни на клиенти на дружеството, както и други относими към случая доказателства.

С писмо, вх. № 4491/11/07.11.2011 г., от „К.Б.М.” ЕАД е получено становище, в което се сочи, че дружеството няма практика, съответно вътрешни процедури, които да изискват предоставяне на копие на лична карта като условие за приемане на подадени жалби. Към писмото са приложени заверени копия на: Пълномощно на Д.Ц. и Инструкция за мерките за защита на личните данни на абонати и потребители на „К.Б.М.” ЕАД.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал.2, т. 3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от администратора на лични данни „К.Б.М.” ЕАД.

Жалбата е насочена срещу неправомерното обработване на личните данни на г-жа Е.В.Л., изразяващо се в изискването за ксерокопиране на документа ѝ за самоличност. Снемането на копие от български документ за самоличност е действие по обработване на лични данни, осъществено чрез тяхното събиране.

Съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „събиране” на лични данни представлява обработване на лични данни.

За откритото заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на

11.01.2012 г. (Протокол № 1), страните - редовно уведомени, не се явяват, не изпращат процесуален представител.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изчерпателно са посочени основанията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. Видно от Договор за мобилни услуги от 10.09.2009 г., както и от Договор за лизинг от 27.08.2011 г., между г-жа Е.В.Л. и мобилния оператор са налице валидни правоотношения. Този факт не се оспорва от жалбоподателката. От изложеното следва извода, че е налице изричното съгласие на г-жа Е.В.Л. по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

От събраните към жалбата писмени доказателства безспорно е установено обстоятелство, че „К.Б.М.” ЕАД обработва по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД личните данни на жалбоподателката.

От извършената проверка на администратора на лични данни не се установи неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

От събраните в хада на административното производство доказателства няма данни за извършено нарушение на императивни законови разпоредби. Обработването на личните данни на жалбоподателката е законосъобразно по силата на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД с оглед договорните отношения между страните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 4491/26.09.2011 г., подадена от Е.В.Л. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 5265/2011 г.
София, 13.02.2012 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 11.01.2012 г. (Протокол № 1), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег.№5265/11/31.10.2011 г., подадена от С.Й.К. срещу „М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката сочи, че личните ѝ данни са използвани неправомерно от „М.” ЕАД, като без нейното знание и съгласие дружеството ѝ е предоставило на „К.Б.” ЕООД. Твърди, че фирмата за събиране на вземания в писмо с реф. № 5033914/19.10.2011 г., с което е уведомена за дължими суми в размер на 47.70 лв. към мобилния оператор е отправяла предупреждения, които според нея застрашавали личното ѝ спокойствие и репутация. Моли Комисията да извърши проверка за законосъобразност на обработването на личните ѝ данни с оглед разкриването им пред трети лица. Жалбата е адресирана с конкретни искания и до Комисията за регулиране на съобщенията, Комисията за защита на потребителите, Омбудсмана на Република България, и до СДВР.

С.Й.К. счита, че е подложена на изнудване от „М.” ЕАД чрез поставянето ѝ в невъзможност да прекрати „неизгоден и обременителен” договор за мобилни услуги, чийто срок автоматично се подновява. Посочва, че неколккратно е посещавала офиси на мобилния оператор, но е информирана, че следва да заплати дължими неустойки по договора, за да бъде прекратен. Жалбоподателката е преустановила използването на СИМ картата, но твърди, че продължава да получава фактури. Въпреки, че е заявила желанието си да прекрати договора, на 25.10.2011 г. е посетила офис на М., където е уведомена, че договорът отново е подновен автоматично.

Към жалбата са приложени: Писмо с изх. № 65116 от 02.06.2011 г. от „М.” ЕАД и Писмо с реф. № 5033914/19.10.2011 г. от „К.Б.” ЕООД.

Жалбата, подадена от С.Й.К. срещу „М.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава дружеството “М.” ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че на “М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 50151. Заявени са 4 регистъра: „База данни абонати”, „База данни персонал”, „Видеонаблюдение” и „Посетители”. На „К.Б.” ЕООД е издадено Удостоверение № 50075. Двете дружества са вписани в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа С.Й.К., изразяваща се

в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието ѝ. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД "предоставяне" на лични данни представлява обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание, проведено на 01.12.2011 г. (протокол № 48), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 11.01.2012 г. Като страни в административното производство конституира жалбоподателката С.Й.К., ответна страна - "М." ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „К.Б.” ЕООД.

С писмо с изх. № 5265/11/07.11.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката е изискано копие на молба или заявление за прекратяването на договора за мобилни услуги, както и други относими към случая доказателства (ако разполага с такива). Видно от обратната разписка, писмото е получено на 09.11.2011 г., но отговор от г-жа С.Й.К. не е депозиран в деловодството на КЗЛД.

В условията на служебното начало с писма, изх. № 5265/11/07.11.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), дружествата „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД са уведомени за образуването административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предоставят писмени становища, както и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо с вх. № 5265/11/14.11.2011 г., от „М.” ЕАД е получено становище, в което се посочва, че С.Й.К. е била абонат по договор № К0473359 от 07.11.2007 г. по който договор има просрочени суми за ползвани услуги. Нейното задължение е възложено за извънсъдебно събиране от „К.Б.” ЕООД на основание сключен на 20.05.2003 г. договор с дружеството за събиране на вземания. В отговор на подадените жалби от г-жа С.Й.К. до мобилния оператор с искане за прекратяването на договора за мобилни услуги, от „М.” ЕАД заявяват, че същият е прекратен предсрочно на 31.10.2011 г.

Към писмото са приложени заверени копия на: Пълномощно от 04.02.2010 г.; Договор № К0473359 от 07.11.2007 г. и Приложение № 1 към него; Договор от 20.05.2003 г. с „К.Б.” ЕООД и Анекс от 31.08.2011 г. към него.

От „К.Б.” ЕООД е получено становище, в което се сочи, че на правно основание сключен с "М." ЕАД договор за извънсъдебни действия по събиране на вземания, до жалбоподателката е изпратено писмо, с което е уведомена за размера на задължението ѝ към мобилния оператор, което следва за заплати.

Към писмото са приложени заверени копия на: Договор от 20.05.2003 г. с „М.” ЕАД и 8 броя Анекса към него и Писмо с реф. № 5033914/19.10.2011 г.

В изпълнение на решение на КЗЛД, прието на заседание, проведено на 01.12.2011 г. с писмо с изх. № 5265/11/08.12.2011 г. на Председателя на КЗЛД от "М." ЕАД са изискани доказателства за наличие на неизплатени задължения на жалбоподателката към момента на подаване на жалбата.

В отговор, с писмо с вх. № 5265/11/14.12.2011 г., от мобилния оператор е получено становище, в което се твърди, че на 27.10.2011 г. жалбоподателката е заплатила всички задължения по издадените фактури за ползвания от нея мобилен телефон. Посочват се следните номера на фактури за ползвани от г-жа С.Й.К. месечни услуги: № 228696251 от 09.06.2011 г.; № 231168162 от 08.07.2011 г. и № 233499160 от 09.08.2011 г.

За откритото заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 11.01.2012 г. страните са редовно уведомени. Жалбоподателката не се явява, не изпраща процесуален представител. За "М." ЕАД се явява мл. юрк. М.Д.С. с нотариално заверено пълномощно. „К.Б.” ЕООД се представлява от юрк. К.Е.Б. с общо пълномощно.

Юрк. С. счита жалбата за неоснователна, тъй като подписвайки договор с „М.“ ЕАД, към който неразделна част са Общите условия, жалбоподателката се е съгласила личните ѝ данни да бъдат обработвани от трети лица с оглед събирането на просрочени задължения.

Юрк. Б. посочва, че след като са получили информация за възникналото задължение са уведомили г-жа С.Й.К. След погасяване на всички задължения, дружеството е приключило работа по случая.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от администратора на лични данни „М.“ ЕАД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изчерпателно са посочени основанията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. Видно от Договор № K0473359 от 07.11.2007 г. и Приложение № 1 към него, между С.Й.К. и „М.“ ЕАД е налице валидно правоотношение. Този факт не се оспорва от жалбоподателката. „М.“ ЕАД притежава личните данни – адрес, имена, ЕГН и номер на лична карта, предоставени от жалбоподателката във връзка с ползваните от нея мобилни услуги. От изложеното следва извода, че е налице изричното съгласие на г-жа С.Й.К. по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

От събраните към жалбата писмени доказателства безспорно е установено обстоятелство, че по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, „М.“ ЕАД обработва личните данни на жалбоподателката във връзка с договорните отношения между страните.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на С.Й.К., изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието ѝ.

В жалбата г-жа С.Й.К. посочва, че от месец юни е преустановила заплащането за ползвани от нея мобилни услуги, тъй като счита, че срокът на договора е продължен без съгласието ѝ. В подписания от абоната договор са налице конкретни задължения, свързани с начина и сроковете за плащане на услугите, предоставяни по договора. За периода юни - август тя има неизплатени просрочени задължения, поради което са предприети извънсъдебни действия по събирането им чрез фирмата за събиране на вземания „К.Б.“ ЕООД. Във връзка с направеното уточнение в становище с вх. № 5265/11/14.12.2011 г. от мобилния оператор, че на 27.10.2011 г. фактурите за посочения период са платени, следва да се има предвид, че с писмо с реф. № 5033914 на 19.10.2011 г. „К.Б.“ ЕООД уведомява С.Й.К. за съществуващото вземане на „М.“ ЕАД, както и за неговия размер, когато задълженията на г-жа С.Й.К. са били все още налице.

На правно основание сключен на 20.05.2003 г. договор, „М.“ ЕАД предоставя на „К.Б.“ ЕООД информация за свои длъжности с оглед предприемане на законосъобразни действия за извънсъдебно събиране на техните задължения. Договорът е валидно действащ и към настоящия момент, вследствие на подписан на 31.08.2011 г. Анекс към него.

В т. 4.5 от Договора за мобилни услуги се съдържа текст, съгласно който абонатът декларира съгласието си личните му данни да бъдат съхранявани и обработвани законосъобразно за целите на предоставяне на услугите, предмет на договора, както и да бъдат предоставяни на трети лица с цел събиране на вземания, дължими по договора. Едновременно с казаното, в т. 69.г. от Общите условия на „М.“ ЕАД за взаимоотношенията между „М.“ ЕАД и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на „М.“ ЕАД, които са неразделна част от индивидуалния договор, при подписването му абонатът дава съгласието си М. да събира, съхранява, обработва и предоставя на трети лица лични данни, с цел индивидуално определяне на кредитния лимит, извършване на кредитна

оценка и/или събиране на вземания

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

От събраните към административната преписка доказателства няма данни за извършено нарушение на императивни законови разпоредби. Обработването на личните данни на жалбоподателката е законосъобразно по силата на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, тъй като обработването е било необходимо с оглед събирането на изискуеми задължения.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 5265/11/31.10.2011 г., подадена от С.Й.К. срещу „М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 5651/2011 г.

София, 13.02.2012 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 11.01.2012 г. (Протокол № 1), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег.№5651/22.11.2011 г., подадена от П.И.Т. срещу Общинска избирателна комисия – гр. С.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката сочи, че от 2007 г. има настоящ адрес в гр. С., ул. „О.” № 16. За да участва в изборите за президент и

вицепрезидент на Република България и за кмет и общински съветници, произведени на 23.10.2011 г., в законоустановения срок е подала заявление в общината по настоящ адрес. Г-жа П.И.Т. посочва, че е била изненадана, след като от Полицейския участък – С. е призована с други лица на разпит във връзка с гласуването в гр. С.

Посочва, че в Административен съд – В.Т. и в прокуратурата са заведени жалби от представители на политически партии, сред които фигурира и нейното име.

Жалбоподателката твърди, че е упражнила вота си в секция 002 в гр. С. около обяд на 23.10.2011 г. Посочва, че председателят и член на изборителната комисия преписвали от изборителния списък имената и адресите на избиратели, сред които и нейното име и са ги предоставили на трети лица. П.И.Т. не е присъствала, но посочва имена на лица, които са били свидетели на посочените действия.

Счита, че от страна на длъжностните лица от секционната изборителна комисия е извършена злоупотреба с личните й данни и моли Комисията с оглед своите правомощия да предприеме необходимите действия по случая.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, с писма с изх. №5651/11/21.12.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от Административен съд – В.Т., както и от Участък „Полиция” – С. са изискани становища, ведно с относими доказателства към случая.

В отговор, с писмо с вх. № 5651/11/27.12.2011 г., от АС – В.Т. уведомяват Комисията за защита на лични данни, че през м. октомври 2011 г. са образувани 3 дела с предмет оспорване на Решение от 24.10.2011 г. на ОИК – С. за определяне на изборния резултат за избран кмет на Община С. Съгласно протоколно определение от 16.11.2011 г. по адм. дело № 1070/11 г. по описа на АС – В.Т., заверени преписи от съдебен протокол от проведено съдебно заседание, ведно с книгата по делото, са препратени по компетентност на Районна прокуратура – П. за извършване на проверка относно осъществен ли е съставът на престъпление, свързано със съставянето на изборителните списъци.

Към писмото са приложени заверени копия на: Жалба с рег. №ОА-04-20-187 от 27.10.2011 г.; Жалба с рег. №ОА-04-20-184 от 27.10.2011 г.; Жалба с рег. №ОА-04-20-185 от 27.10.2011 г.; Писмо на АС – В.Т. до Районна прокуратура – П.; Определение №537/18.11.2011г.; Протокол от 16.11.2011 г.; Определение №486 от 28.10.2011 г.; Определение № 487 от 31.10.2011 г. и Писмо с изх. №826/15.11.2011 г.

С писмо с вх. № 5651/11/30.12.2011 г., от РУ „Полиция” – гр. П. уведомяват Комисията, че е заведена преписка № Я-7185/24.10.2011 г., по която се извършва проверка. Преписката е изпратена в Районна прокуратура – гр. П. за вземане на отношение по компетентност.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № 5651/11/21.12.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс Общинска изборителна комисия - С. е уведомена за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предостави писмено становище, придружено с относими доказателства към жалбата. В отговор, с писмо с вх. №5651/11/28.12.2011 г., от ОИК – С. е изпратено писмо, в което се твърди, че в качеството си на администратор на лични данни комисията не е предоставяла лични данни на неупълномощени и неоправомощени лица. Твърди се, че в протокола на секционната изборителна комисия в изборния ден няма отразени постъпили сигнали или жалби за нарушения на Изборния кодекс. Към писмото са приложени заверени копия на: Жалба с рег. № ОА-04-20-175 от 23.10.2011 г. и Писмо с рег. № ОА-04-02-175 от 23.10.2011 г.

Жалбата, подадена от П.И.Т. е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава Общинска избирателна комисия – С. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на ЗЗЛД.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че на основание подадено Заявление № 3613/22.08.2011 г., с Протокол № 37/07.09.2011 г. на ОИК – С. е издадено Удостоверение № 312386 и е вписана в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа П.И.Т., изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието ѝ. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД ”предоставяне” на лични данни е обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо, вх. № 5651/11/30.12.2011 г. от РУ „Полиция” – гр. П., преписка № Я-7185/24.10.2011 г. е изпратена в Районна прокуратура – гр. П. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД и ще се установи дали обработването на личните данни на жалбоподателката може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни – ОИК – гр. С. е извършила неправомерно “обработване” по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД на свързаните с П.И.Т. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1.Обявява жалба с рег. № 5651/22.11.2011 г., подадена от П.И.Т. срещу Общинска избирателна комисия – гр. С., за допустима.

2.Конституира като страни в административното производство жалбоподателката П.И.Т. и ответна страна - Общинска избирателна комисия – гр. С. в качеството ѝ на администратор на лични данни.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 6055/2011 г.****София, 13.02.2012 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 11.01.2012 г. (Протокол № 1), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег.№6055/16.12.2011 г., подадена от А.Н.А. срещу “М.” ЕАД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателят твърди, че на 06.12.2011 г. с текстово съобщение на мобилния си апарат е уведомен за месечната сметка към мобилния оператор. След извършена справка на телефон *88 е информиран, че има закупен апарат на негово име. След посещение на офис на М. е узнал, че без знанието му е активирана нова СИМ карта на негово име, поради което той е подал заявление за забрана на изходящите повиквания. Г-н А.Н.А. е подал жалба до „М.” ЕАД в гр. Г.О., в резултат на която са му предоставили договори за лизинг за два апарата и договор за нова СИМ карта на негово име, сключени на 07.11.2011 г. в магазин на М. в гр. С. Жалбоподателят заявява, че не е подписвал посочените договори, че същите са сключени без знанието и съгласието му. По случая е подал жалба в РУП – Г.О. с искане за графологична експертиза на подписите.

Счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни и моли Комисията с оглед своите правомощия да предприеме необходимите действия по случая.

Към жалбата са приложени: Жалба с вх. № 121534 от 07.12.2011 г.; Заявление за смяна на тарифен план; Договор № А0736567/07.11.2011 г.; Договор за лизинг № А0736567 от 07.11.2011 г.; Договор за лизинг № М2942125/07.11.2011 г. и Заявление от 07.12.2011 г.

С писмо с изх. № 4900/11/18.11.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК дружеството “М.” ЕАД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предостави писмено становище, заверени копия на договори с жалбоподателя, както и други относими доказателства към жалбата. От “М.” ЕАД е постъпило становище с вх. № 6055/11/03.01.2012 г., в което се сочи, че жалбоподателят е страна по четири договора за мобилни услуги и два договора за лизинг за мобилни телефони, за които твърдят, че са валидно действащи, тъй като са подписани от г-н А.Н.А.

Към писмото са приложени заверени копия на: Пълномощно от 09.02.2010 г.; Договор

№А0736567/ 04.09.2006 г. и Приложение към него; Данни за абоната от 27.06.2008 г.; Приложение № 1 към Договор №0736567 от 27.06.2008 г.; Приложение за избор/промяна на услуга от 27.06.2008 г.; Договор №А0736567/27.06.2008 г.; договор №А0736567/ 07.11.2011г.; Заявление за смяна на тарифен план от 07.11.2011 г.; Приложение № 1 към Договор №М2942125 от 07.11.2011 г.; Данни за потребителя от 07.11.2011 г.; Приложение № 1 към Договор №М2942125 от 07.11.2011 г.; Договор за лизинг №А0736567/07.11.2011 г.; Договор за лизинг №М2942125 от 07.11.2011 г.; Погасителен план и Фактури №0244126966 и №024321785.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. №6055/11/23.12.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от Районно управление „Полиция”- Г.О. е изисквана информация за хода и резултатите от предприетите действия. В отговор, с писмо с вх.№6055/11/03.01.2012 г., от РУП - Г.О. уведомяват Комисията, че по повод жалбата от А.Н.А. е извършена предварителна проверка №15526/07.12.2011 г. по описа на РУП - Г.О. Материалите по преписката са изпратени на РУП – С. за доизясняване на фактическата обстановка.

Жалбата, подадена от А.Н.А. е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава “М.” ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на ЗЗЛД.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че на “М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 50151 и е вписано в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД. Заявени са 4 регистъра: „База данни абонати”, „База данни персонал”, „Видеонаблюдение” и „Посетители”.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н А.Н.А., изразяваща се в сключването на договори с “М.” ЕАД без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД ”употреба” на лични данни е обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Обработването на лични данни от администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изчерпателно са посочени основанията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. В конкретния случай, в жалбата се съдържат твърдения за злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в попълването и подписването на договори с “М.”

ЕАД за мобилни услуги и за лизинг на два телефонни апарата, без знанието и съгласието му. Г-н А.Н.А. заявява, че договорите не са подписани от него. От друга страна, към административната преписка от мобилния оператор са приложени заверени копия на договори, както и приложения към тях, съдържащи личните данни и подписа на жалбоподателя, които считат за надлежно сключени. КЗЛД не е компетентният орган да изследва истинността на положените върху договорите и приложенията към тях подписи дали са подправени или истински. В тази връзка обработването на личните данни на жалбоподателя без неговото съгласие и подправянето на подписа му не може да се обвърже по категоричен начин с администратора на лични данни.

Съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. Резултатите и заключенията от образуваното производство в РУП - Г.О., препратено за извършване на проверка в РУП – С., могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са преюдициални към образуваното пред Комисията за защита на личните данни административно производство и са от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни “М.” ЕАД е извършил “обработване” по смисъла на §1 от ДР на ЗЗЛД на свързаните с А.Н.А. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

- 1. Обявява жалба с рег. № 6055/16.12.2011 г., подадена от А.Н.А. срещу “М.” ЕАД, за допустима.**
- 2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя А.Н.А. и ответна страна - “М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни.**
- 3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.**

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 887/11г.
София, 21.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 01.02.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 887/23.02.2011г., подадена от Ж.Н.С. срещу „Т.Ф.С.” ЕАД.

Жалбоподателката уведомява, че е на 28.12.2010г., при подаване на документи за потребителски кредит в „У.Б.” АД и при справка в регистъра на БНБ, се оказва, че освен известните ѝ ипотечен кредит и овърдрафт към същата банка, редовно обслужвани и погасени през декември 2010г., тя има и необслужван овърдрафт към неизвестна за нея финансова институция.

Заради него госпожа Ж.Н.С. получава отказ от „У.Б.” АД. за отпускане на потребителски кредит.

От официална справка, направена в БНБ на 04.01.2011г., жалбоподателката се информира, че необслужвания овърдрафт, открит на нейно име е към „Т.Ф.С.” ЕАД.

При посещение в офиса на дружеството тя получава потвърждение за наличие на просрочен овърдрафт, предоставени са ѝ копията от подадената молба и от сключения договор.

Жалбоподателката установява, че и двата документа съдържат личните ѝ данни, но не са подписани с подписа ѝ и че дадения за връзка мобилен телефон също е неверен.

Тя твърди, че в нейно присъствие представители на „Т.Ф.С.” ЕАД проверяват и установяват, че на въпросния телефон отговаря друго лице, представящо се за госпожа Ж.Н.С.

Изяснява се, че данните на жалбоподателката са подадени на фирма за събиране на вземанията, чийто представител многократно е контактувал с въпросното друго лице, даващо обещания за покриване на задълженията по овърдрафта.

Госпожа Ж.Н.С. подава до „Т.Ф.С.” ЕАД жалба вх. № 0021/05.01.2011г.

Във връзка с жалбата си тя получава отговор изх. № 0032/20.01.2011г., в който дружеството сочи, че липсват установени служебни нарушения и потвърждава наличието, в нейна тежест, на задължение, нараснало до сумата 1 948, 24 лева.

Жалбоподателката заявява, че не е губила личната си карта, не я е предоставяла на друго лице, нито е упълномощавала друго със сключване на договор от нейно име.

Госпожа Ж.Н.С. счита, че е злоупотребено с личните ѝ данни и моли Комисията за съдействие за установяване на истината.

Към жалбата са приложени заверени копия от: Извадка от Регистъра на БНБ, направена от „У.Б.” АД; от Справка от БНБ № 94ЖЖ-0002/04.01.2011г.; от жалба вх.№0021/05.01.2011г. и от отговор изх. № 0032/20.01.2011г.

С писмо рег. № 887(11)/05.04.2011г. на Председателя на КЗЛД от жалбоподателката е изискано предоставяне на входящия номер на преписката, образувана по жалбата ѝ в Районна прокуратура – Я.

Видно от известието за доставяне писмото е получено лично на 21.04.2011г., но нито в посочения срок, нито по-късно, въпреки последвалите писма, включително и съобщение, отправено по реда на чл.61, ал.3 от АПК, госпожа Ж.Н.С. не предоставя номера, под който жалбата ѝ е депозирана в прокуратурата.

С писмо рег. № 887(11)/08.04.2011г. на Председателя на КЗЛД, от „Т.Ф.С.” ЕАД е изискано

становище по жалбата, ведно с относимите доказателства.

В становището си по случая - рег. № 887(11)/20.04.2011г., „Т.Ф.С.” ЕАД сочи, че извършената проверка е установила наличие на надлежно попълнени и подписани Заявление за кредитна карта „Т.” и Договор за кредит, свързан с използването на кредитна карта „Т.”, подписани от Ж.Н.С.

От дружеството уведомяват, че въз основа на посочените документи, на 13.07.2009г., заявената кредитна карта е активирана.

Обръща се внимание, че на 04.01.2011г., в офис на „Т.Ф.С.” ЕАД е проведена среща, на която са присъствали госпожа Ж.Н.С. и съпруга ѝ и на която на жалбоподателката е разяснено, че при съмнения за извършена измама и злоупотреба с личните ѝ данни, за облагодетелстване на трети лица, посредством издаване на кредитна карта на нейно име, би трябвало да се обърне към органите на реда, които би следвало да установят твърдяното, а дружеството да се съобрази със становището им по случая.

От „Т.Ф.С.” ЕАД сочат, че на 05.01.2011г. Ж.Н.С. подава пред тях жалба, в която заявява, че не разполага с информация кой е подписал въпросния договор, но описаната в жалбата ситуация противоречи на устните заявления на госпожа Ж.Н.С., направени по време на срещата, проведената на 04.01.2011г.

От дружеството уведомяват, че към 09.04.2011г. жалбоподателката няма задължения към тях и договора ѝ е прекратен, за което е издадено удостоверение.

Към становището са приложени копия от описаните документи, както и копие от действащ договор, уреждащ взаимоотношенията между „Т.Ф.С.” ЕАД и „МДМС” ООД с оглед издирване на нелоялни картодържатели, изпаднали в просрочие към „Т.” и приканването им към изпълнение.

С писмо рег. № 887(11)/16.12.2011г. на Председателя на КЗЛД, от Районна прокуратура – град Я. е изискано представяне на писмено удостоверение за наличието на образувано пред тях производство по жалбата на госпожа Ж.Н.С.

С писмо рег. № 887(11)/29.12.2011г. Районна прокуратура Я. уведомява, че по жалба на госпожа Ж.Н.С. е образувана преписка вх. № 2145/2011г, по описа на РП гр. Я., по посочената жалба е назначена проверка, извършена от ОДМВР град Я.

По преписката е образувано досъдебно производство, дознание № 89/2011г. за престъпление по чл. 212, ал.1 от Наказателния кодекс.

Сочи се, че на основание чл.343, изр. първо от НПК срокът на разследване по преписката е удължен с четири месеца, считано от 28.11.2011г.

Разследването по посоченото досъдебно производство не е приключило, намира се в досъдебна фаза и в качеството ѝ на обвиняем, за извършено престъпление по чл.212, ал.1, предстои да бъде привлечена госпожа Ж.Б.Б. от град Я.

Съгласно чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимост на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите на жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбата на госпожа Ж.Н.С. отговаря на нормативно установените изисквания и е редовна.

Въпреки, че е подадена от физическо лице и в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, материалите, събрани по жалба вх.№ 887/23.02.2011г., навеждат на извода, че към момента липсват предпоставките по чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА за произнасяне от страна на КЗЛД относно квалификацията на искането на жалбоподателката и неговата допустимост.

Не е в компетентността на Комисията да установи достоверността на подписа на госпожа Ж.Н.С., положен под заявлението и договора, сключени между нея и „Т.Ф.С.” ЕАД.

КЗЛД не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията ѝ.

Използването на неистински подпис може да бъде квалифицирано като престъпление по смисъла на чл. 308 и сл. от Наказателния кодекс.

Компетентни в тези случаи са органите на прокуратурата, които жалбоподателката е сезирала с фактите и обстоятелствата, изнесени в жалбата пред КЗЛД.

По жалба на госпожа Ж.Н.С. е образувана преписка вх. № 2145/2011г, по описа на РП гр. Я., по която се води дознание № 89/2011г. за престъпление по чл. 212, ал.1 от Наказателния кодекс.

Разследването по случая не е приключило и се намира в досъдебна фаза.

Предвид описаната по-горе фактическа обстановка, направения правен анализ и на основание чл. 38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, във връзка с чл. 54, ал.1, т.3 от АПК и чл.27, ал.2, т.3 от АПК, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ

Спира административното производство по жалба рег. № 887/23.02.2011г., подадена от Ж.Н.С. срещу „Т.Ф.С.” ЕАД поради наличие на въпрос от компетентността на друг орган, преюдициален по отношение на производството пред КЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 926/11г.

София, 21.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 18.01.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 926/25.02.2011г., подадена от И.Т.И. срещу „БТК” АД („БТК” АД).

Жалбоподателката уведомява, че е управител на „Т.Н.” ООД и че дружеството ѝ е имало сключен договор за услугата VIVACOM Net с „БТК” АД.

С Допълнително споразумение към Договор за електронни съобщителни услуги №20100910180152 госпожа И.Т.И. заявява желание за прекратяване на горепосочената услуга.

Жалбоподателката твърди, че към последваща фактура на „Т.Н.” ООД за гласови телефонни

услуги, в параграф „Други корекции” е начислена, като дължима, сумата от 434, 07 лева.

Опитите за изясняване произхода на горното задължение остават без резултат.

Госпожа И.Т.И. е препратена към оператор, отговарящ на телефонен номер 123, а той на свой ред я насочва за повече информация към офиса на „БТК” АД.

Жалбоподателката информира, че от месец януари 2011г., по мобилния ѝ телефон, предоставен за контакти на „БТК” АД, започват да я безпокоят представители на „К.Б.” ЕООД.

Те също не са в състояние да ѝ обяснят произхода на задължението на „Т.Н.” ООД, но твърдят че такова съществува и заплашват със завеждане на съдебни дела и със съдия – изпълнител.

Госпожа И.Т.И. сочи, че не е получавала уведомление от „БТК” АД, за основанието на въпросните корекции, нито е уведомена, че оператора е възложил на друго дружество уреждането на договорните им взаимоотношения.

Жалбоподателката счита, че става въпрос за извършена злоупотреба не само с данните на „Т.Н.” ООД, но и с информация, която „БТК” АД притежава за други свои клиенти, с които тя има отношения като физическо лице.

На 17.02.2011г. госпожа И.Т.И. получава съобщение от „К.Б.” ЕООД както на мобилния си телефон, така и на телефона на дружество „АСМ” ЕООД, на което също е управител и което има договор с „БТК” АД за мобилни услуги.

Същевременно от „К.Б.” ЕООД се свързват със съседите, по домашен адрес на жалбоподателката, на които оставят съобщение госпожа И.Т.И. спешно да се обади на адв. Г., от дружеството.

Госпожа И.Т.И. подчертава, че във връзка с описаните в жалбата ѝ събития се чувства притеснена тъй като е извършена злоупотреба с личните ѝ данни и предприетите действия от „БТК” АД, респективно от „К.Б.” ЕООД не отговарят на общоприетите норми за нормални търговски взаимоотношения.

Жалбоподателката сочи, че ще алармира и Районна прокуратура град Д., тъй като не счита за нормално в рамките на един ден да ѝ се демонстрира как лица, с които няма търговски и други взаимоотношения с лекота използват телефоните на дружествата, които представлява, домашния ѝ адрес и телефоните на съседите ѝ.

Към жалбата, копия от която са адресирани до „БТК” АД и до Комисията за регулиране на съобщенията, не са приложени допълнителни доказателства.

С писмо рег. № 926/11/20.05.2011г. на Председателя на КЗЛД, от „БТК” АД е изискано писмено становище по фактите и обстоятелствата, предмет на жалбата на госпожа И.Т.И.

Същевременно с писмо рег. № 926/11/20.05.2011г. от жалбоподателката е изискано да уточни дали е сезирала КЗЛД в качеството си на физическо или на юридическо лице, както и качеството, в което е сключила договорите си с „БТК” АД

Писмото, адресирано до жалбоподателката се връща в КЗЛД в цялост, с отбелязване, че не е потърсено от адресата, в следствие на което до госпожа И.Т.И. е изготвено съобщение по чл.61, ал.3 от Административно-процесуалния кодекс.

С него тя е информирана за поставените ѝ от Комисията изисквания.

С писмо рег. № 926/11/14.06.2011г.от „БТК” АД излагат становището си по жалбата на госпожа И.Т.И. и информират, че жалбоподателката е законен представител на дружествата „Т.Н.” ООД и „АСМ” ЕООД, които са клиенти на мобилния оператор и ползват неговите услуги.

„Т.Н.” ООД е ползвало телефонен пост с номер ***** и интернет, посочен е също телефон за контакт с номер *****.

Операторът сочи, че услугите са предсрочно прекратени, в нарушение на сключения между

„БТК” АД и дружеството договор, за което е начислена неустойка.

Изтъква се, че „АСМ” ЕООД има три мобилни номера – ***, *** и ***, както и фиксирани услуги - телефонни постове с номера ***, ***, ***, ***, *** и VIVACOM Net Start към номер ***.

В становището се сочи, че към момента на изготвянето му и двете дружества - „Т.Н.” ООД и „АСМ” ЕООД са неизрядни платци и имат просрочени задължения в размер съответно на 508,65 лв. и 380,12 лв.

От „БТК” АД информират, че „К.Б.” ООД е техен съконтрагент по договор №4877/11.10.2006г., с последен анекс от 02.12.2010г., с предмет събиране на вземания, дължими от трети лица – длъжници на БТК.

Операторът декларира, че не е предоставял лични данни на трети физически лица, с цел събиране вземанията на двете дружества - „Т.Н.” ООД и „АСМ” ЕООД и счита, че е предприел законосъобразни действия за събиране на вземанията си от свои абонати – юридически лица.

„БТК” АД счита, че не е допуснало нарушение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), тъй като обработването на данни на юридически лица – търговци по смисъла на Търговския закон, не представлява обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

Към жалбата са приложени 2бр. пълномощни и извлечение от Договор №4877/11.10.2006г., с последен анекс от 02.12.2010г. между „БТК” АД и „К.Б.” ООД.

На свое редовно заседание, проведено на 27.07.2011г. (Протокол № 33) КЗЛД, преди да се произнесе по допустимостта на жалбата, решава да се изискат заверени копия от договорите, сключени между „БТК” АД, „Т.Н.” ООД и „АСМ” ООД.

С писмо рег. № 926(11)/10.08.2011г. на Председателя на КЗЛД договорите са изискани от „БТК” АД.

Видно от известието за доставяне, писмото е получено на 16.08.2011г., но исканите материали не постъпват нито в дадения седемдневен срок, нито по-късно и до мобилния оператор е отправено второ писмо, рег. № 926(11)/28.12.2011г.

С писмо рег. № 926(11)/05.01.2011г., „БТК” АД предоставя заверени копия от договорите сключени между оператора и дружествата „Т.Н.” ООД и „АСМ” ООД.

Уточнява се, че „БТК” АД предоставя интернет услуга на „Т.Н.” ООД в съответствие с договор за ADSL услуги, сключен на 18.09.2008г.

Става ясно, че на „АСМ” ООД мобилният оператор предоставя фиксирана гласова услуга, в съответствие с договор за служебен телефонен пост, сключен на 14.12.2009г., интернет услуга, в съответствие с договор за VIVACOM Net услуги, сключен на 09.09.2010г., интернет услуга, в съответствие с договор за ADSL услуги, сключен на 19.08.2008г., както и мобилна гласова услуга, в съответствие с договор, сключен на 26.08.2008г.

От „БТК” АД сочат, че към настоящия момент, представляваните от жалбоподателката дружества имат неизплатени в срок задължения, както следва: „Т.Н.” ООД в размер на 508,65 лева, а „АСМ” ООД в размер на 453,37 лева.

Мобилният оператор пояснява, че във връзка с дълга на „Т.Н.” ООД, данните на дружеството са подадени към агенцията за събиране на вземания „К.Б.” ЕООД, чийто представители, в рамките на задълженията си, са търсили контакт с представляващия дружеството-длъжник - в случая – И.Т.И.

Съгласно чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимост на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите на жалбата, с която физическите

лица сезират Комисията за нарушение на правата им по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В нормата на чл.1, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е означено приложното поле на ЗЗЛД, а именно: уреждане защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни.

Фактите, описани от жалбоподателката, както и данните, изнесени в становището на БТК” АД, навеждат на извода, че жалба рег. № 926/25.02.2011г. е подадена от И.Т.И. в качеството ѝ на управител на „Т.Н.” ООД и „АСМ” ЕООД.

С оглед горното може да се приеме, че жалбата на госпожа И.Т.И., подадена в качеството ѝ на управител на горните дружества, е недопустима, тъй като визира правния интерес на юридически лица и по този начин се оказва извън приложното поле на ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 926/25.02.2011г., подадена от И.Т.И. срещу „БТК” АД за недопустима и прекратява административното производство, образувано по нея.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1152/11г.

София, 21.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 01.02.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 1152/16.03.2011г., подадена от Л.И.Л. срещу „У.Б.” АД.

Жалбоподателката уведомява, че през месец януари 2011г., по повод искане на съпруга ѝ за отпускане на личен банков кредит тя, в качеството ѝ на управител на ЕТ „Л.Л.-Б.”, е следвало да декларира кредитите, получени от фирмата ѝ.

Госпожа Л.И.Л. сочи, че при проверката банката установява наличие на кредит в полза на ЕТ „Л.Л.-Б.”, за който тя няма ни най-малка представа.

Поради конфиденциалността на данните, жалбоподателката не получава информация за вида на кредита, нито за кредитната институция, от която е получен.

Госпожа Л.И.Л. информира, че през месец юни 2010г. е открила банкова сметка на фирмата си в „У.Б.” АД –гр.П., клон Р.Д., която не ползва.

Жалбоподателката изисква банковото досие на фирмата си, за да разбере чий е подписа под молбата за кредита и въз основа на какви документи е отпуснат.

На въпросите си госпожа Л.И.Л. получава уклончиви отговори, служителите твърдят, че е станала грешка и ѝ издават единствено удостоверение, за да не се възпрепятства процедурата по отпускане на кредит на съпруга ѝ.

В него е вписано, че представлявана от жалбоподателката фирма ползва кредитна карта с лимит 4000 лева.

Установява се, че след издаването ѝ през август 2010г., от кредитната карта е изтеглен целия кредитен лимит.

Госпожа Л.И.Л. подава жалба вх. № 47/0978/03.02.2011г. до централния офис на „У.Б.” АД, но получения отговор не внася яснота относно подателя на молбата за кредит, приложените документи и получателя на картата.

Жалбоподателката счита, че „У.Б.” АД е нарушило редица закони, в това число и Закона за защита на личните данни и моли Комисията да извърши проверка по случая.

Към жалбата госпожа Л.И.Л. прилага копие от отговора на „У.Б.” АД, получен по жалба вх. № 47/0978/03.02.2011г.

С писмо рег. № 1152/11/08.04.2011г. на Председателя на КЗЛД от „У.Б.” АД е изискано писменото становище по описания случай и депозиране на заверено копие от договора, уреждащ взаимоотношенията между Банката и жалбоподателката.

В становището си рег. № 1152/11/21.04.2011г. от „У.Б.” АД уведомяват, че фирма ЕТ „Л.Л.-Б.”, представлявана от жалбоподателката е титуляр на банкова сметка, открита през месец юни 2010г. във филиал на банката в гр.П., клон Р.Д.

Сочи се, че от 27.07.2010г. същата фирма е титуляр и по Пакетна Програма „Бизнес Лидер”, със сметка, открита съгласно изрично писмено заявление рег. № 22/29.06.2010г., подадено от госпожа Л.И.Л.

Според „У.Б.” АД, тъй като ЕТ „Л.Л.-Б.” е клиент на банката, твърденията на госпожа Л.И.Л. за злоупотреба с нейни лични данни са изцяло неоснователни и се опровергават от съхраняваните и собственооръчно подписани от нея документи, свързани с откриване на сметка на фирмата, която представлява.

Изтъква се, че в досието на фирмата са налични доброволно предоставените от госпожа Л.И.Л.-подписани, подпечатани и заверени с оригинала, фирмени документи.

Според „У.Б.” АД издаването на кредитна карта на ЕТ „Л.Л.-Б.”, е резултат на техническа грешка, която по-късно е отстранена.

В потвърждение на предприетите действия за служебно закриване на картата, от банката предоставят Удостоверение от директора на филиал „П. – Р.Д.” рег. № 071/ 28.01.2011г., както и изпратеното писмо-отговор до госпожа Л.И.Л.

От Банката считат, че в конкретния случай КЗЛД е сезирана от физическо лице, но в качеството му на управител на титуляра на банковата сметка, чийто данни твърди, че са обработвани неправомерно.

Дружеството ангажира становище, че в случая липсва легитимна страна, чийто правен интерес е нарушен.

С писмо рег. № 1152/11/08.04.2011г. на Председателя на КЗЛД от госпожа Л.И.Л. е изискано да уточни дали жалбата ѝ срещу „У.Б.” АД е подадена в качеството ѝ на физическо лице или в качеството ѝ на управител на титуляра на кредитната карта - ЕТ „Л.Л.-Б.”.

В писмо рег. № 1152/11/19.04.2011г. тя уточнява, че е подала жалбата си като физическо лице и като управител на фирма ЕТ „Л.Л.-Б.” и че кредита е наличен по отношение на едноличния търговец.

Жалбоподателката информира, че пред Прокуратурата на град П. е подала жалба вх.№732/14.03.2011г., а пред БНБ жалба вх. № ЯНЛЛ-0075/ 16.03.2011г.

На свое редовно заседание, проведено на 14.07.2011г. КЗЛД, преди да се произнесе по допустимостта на жалбата, решава да се изиска, от Районна прокуратура - град П., информация относно производството, образувано по жалба № 732/ 14.03.2011г., както и за хода на прокурорската преписка.

С писмо рег. № 1152(11)/24.08.2011г. от Районна прокуратура – град П. уведомяват, че по преписката е възложена проверка, която не е приключила.

С писмо рег. № 1152(11)/30.12.2011г. на председателя на КЗЛД, от РП – гр. П. е изискана допълнителна информация относно резултатите от извършената проверка, за развитието на цитираната преписка и за това дали тя е приключена със съответния акт.

С писмо рег. № 1152(11)/16.01.2012г. РП – гр. П. предоставя на КЗЛД копие от постановлението, постановено по преписка № 732/ 14.03.2011г.

В него се сочи, че е установено, че на името на Л.И.Л. има издадена кредитна карта, която е получена и ползвана от Н.Б. – служител в „У.Б.” АД.

Заемайки длъжност „Специалист отношения с бизнес клиенти” и възползвайки се от служебното си положение, Н.Б. регистрирала фирми – клиенти на банката по пакетна програма „Бизнес лидер премиум” и издавала кредитни карти, без знанието и съгласието на едноличните търговци или на представляващите и управляващите дружествата.

За голяма част от фирмите, на които са издадени кредитни карти, Н.Б., без тяхно знание, полага подпис от името на титуляра в искането за включване към пакета „Бизнес лидер премиум”, като на „Картов център” изпращала сканирано копие, за което нямало задължително изискване за полагане на печат на фирмата картоискател.

В други случаи, както при ЕТ „Л.Л.-Б.”, наред с документите за откриване на разплащателна сметка или други банкови документи, Н.Б. представяла за подпис и Искане за издаване на кредитна карта.

В постановлението се сочи, че са налице данни за използването на платежни документи – кредитни карти, издадени на различни фирми и на данни от тези платежни документи, без знанието и съгласието на титулярите им.

На основание чл.199 и чл.35, ал.2 от НПК преписка № 732/ 14.03.2011г. е препратена по компетентност на Окръжна прокуратура – гр. П.

В нормата на чл.1, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е означено приложното поле на ЗЗЛД, а именно: уреждане защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, които са свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Доказателствата, събрани в хода на административното производство сочат, че госпожа Л.И.Л. е сезирала КЗЛД с жалба рег. № 1152/16.03.2011г.в качеството си на управител на титуляра на кре-

дитна карта - ЕТ „Л.Л.-Б.“.

Именно едноличния търговец, е клиент на „У.Б.“ АД и по отношение на него, от страна на Банката, е допуснато издаване на кредитна карта.

Налице са данни за използването, от служител на „У.Б.“ АД, на платежни документи и на данни от тези платежни документи, без знанието и съгласието на титуляра им – в случая ЕТ „Л.Л.-Б.“.

На основание чл.199 и чл.35, ал.2 от НПК, с Постановление на Районна прокуратура – П. от 12.12.2011г. преписка № 732/ 14.03.2011г. е препратена по компетентност на Окръжна прокуратура – гр. П.

Материалите, събрани по жалба вх.№ 1152/16.03.2011г., навеждат на извода, че липсват предпоставките по чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА за произнасяне, от страна на КЗЛД, по квалификация искането на жалбоподателката и по допустимостта му.

Предвид описаната по-горе фактическа обстановка, направения правен анализ и на основание чл. 38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, във връзка с чл. 54, ал.1, т.3 от АПК и чл.27, ал.2, т.3 от АПК, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба рег. № 1152/ 16.03.2011г., подадена от Л.И.Л. срещу „У.Б.“ АД поради наличие на въпрос от компетентността на друг орган, преюдициален по отношение на производството пред КЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3276/11г.

София, 21.02.2012 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 18.01.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 3276/25.07.2011г., подадена от Т.С.Л. срещу „БТК“ АД.

Жалбоподателят уведомява, че представители на „БТК“ АД („В.“) претендират от него суми, по договор за предоставяне на услуги, който той не е сключвал с дружеството.

Господин Т.С.Л. уведомява, че е направил две клиентски оплаквания вх.№№69/22.03.2011г./5267 и 136/03.05.2011г., в които е дал обяснения по повод поканите за незабавно плащане на суми от 301,08 лева и 68,44 лева, дължими към „БТК“ АД, отправени му от „Ф.И.“ АД и „К.“ ООД.

Жалбоподателят моли КЗЛД да приеме, че той не е сключвал или подписвал допълнително

споразумение за ползване на услуги от „В.” и че няма задължения към „БТК” АД или към негови представители.

Той счита, че се злоупотребява с правата му на потребител, с личните му данни и с действителната му воля.

Към жалбата си господин Т.С.Л. прилага: Допълнително споразумение за ползване на услуги от „В.” от 21.05.2010г. (без негов подпис), покани за незабавно плащане, отправени му от „Ф.И.” АД и „К.” ООД, както и клиентски оплаквания вх. № № 69/22.03.2011г./5267 и 136/03.05.2011г.

С писмо изх. № 3276(11)/05.08.2011г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен, че не е в компетентността на Комисията да установи дали е извършена фалшификация на подписа му, че КЗЛД не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията ѝ, от него е поискано да предостави информация дали е сезирал прокуратурата с фактите и обстоятелствата, изнесени в жалбата му до КЗЛД.

Видно от известието за доставяне, писмото е получено, лично, от господин Т.С.Л. на 10.08.2011г., но той не депозира изисканата информация, въпреки изтичане на дадения му срок.

Във връзка с жалбата на Т.С.Л., с писма изх. № 3276(11)/05.08.2011г. на Председателя на КЗЛД, от „БТК” АД, „Ф.И.” АД и „К.” ООД са изискани писмени становища, ведно с относимите доказателства.

С писмо рег. № 3276/11/12.08.2011г. от „К.” ООД уведомяват, че съгласно Договор за услуги № 28774/01.04.2011г., сключен между тях и „БТК” АД, на дружеството е възложено събиране на неизплатени задължения по договори на длъжници на „В.”, произтичащи от продажба на стоки или услуги.

От „К.” ООД сочат, че именно в тази връзка са уведомили жалбоподателя Т.С.Л. относно размера и основанието на неговото задължение към „В.”, така както това им е възложено от оператора.

Към становището е приложено заверено копие от Договор за услуги №28774/01.04.2011г., сключен между „К.” ООД и „БТК” АД, както и удостоверение за регистрация на дружеството като администратор на лични данни.

С писмо рег. № 3276/11/12.08.2011г. становище по жалбата на господин Т.С.Л. депозира и „Ф.И.” АД.

В него се сочи, че дружеството е страна по Договор с „БТК” АД, сключен на 21.12.2009г., актуален и към момента, по силата на който то следва да събира вземания на възложителя „В.” към трети лица.

Съгласно т. 2.2 от този договор „БТК” АД изпраща Поръчка единствено и само по електронната поща, съдържаща списък на длъжници с информация, необходима за изпълнение на услугата.

Уточнява се, че лицето Т.С.Л. е подадено на дружеството за работа в списък от януари 2011г. и случая му е бил обработван от „Ф.И.” АД до 13.04.2011г.

Изяснява се, че с Т.С.Л. са осъществени контакти с цел да се покани доброволно да изпълни задължението си към „В.”, както и с цел да му се разяснят въпроси, свързани с начина на погасяване на задължението.

Последният контакт на дружеството с клиента е с дата 21.03.2011г., когато той информира, че има подадени жалби към „БТК” АД, на които очаква отговор.

От „Ф.И.” АД се съобразяват с този факт и повече не безпокоят жалбоподателя.

Към становището е приложено заверено копие от Договор за услуги от 21.12.2009г., сключен между „Ф.И.” АД и „БТК” АД, както и удостоверение за регистрация на дружеството като администратор на лични данни.

С писмо рег. № 3276/11/22.08.2011г. становище по жалба рег. № 3276/25.07.2011г. депозира и „БТК” АД.

В него мобилният оператор сочи, че на 21.05.2010г. господин Т.С.Л. е подписал Допълнително споразумение към Договор за домашен ПОТС за номер *****, за срок от 12 месеца.

Становището уведомява, че на 06.02.2011г. услугите, които е ползвал жалбоподателя са закрити поради задължения, в размер на 301,08 лева, към „БТК” АД, непогасени в срок.

Тъй като през месец септември 2010г. господин Т.С.Л. е спрял плащанията си, дългът му е предаден за събиране - първоначално към „Ф.И.” АД, а след това, от м. май 2011г. работата по случая е възложена на „К.” ООД.

Към становището са приложени заверени извлечения от договори с „Ф.И.” АД и „К.” ООД, както и заверено копие от Допълнително споразумение от 21.05.2010г., подписано от Т.Л.

На свое редовно заседание, проведено на 07.12.2011г. (Протокол № 10) КЗЛД обявява жалба рег. № 3276/25.07.2011г., подадена от Т.С.Л. срещу „БТК” АД за допустима.

На основание чл. 38, ал 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира „БТК” АД като ответна, а „К.” ООД и Ф.И.” АД като заинтересовани страни в производството.

С писмо рег. № 3276(11)/13.12.2011г. на Председателя на КЗЛД от „БТК” АД е изискана актуална справка за размера на задълженията, натрупани от господин Т.С.Л.

Според известието за доставяне, писмото е получено на 16.12.2011г., но оператора не предоставя исканата информация, в дадения срок.

Жалба № 3276/25.07.2011г. е насрочена за разглеждане по същество на 18 януари 2012г., за което страните са редовно уведомени.

На заседанието се явява юрисконсулт Б.И., процесуален представител на „БТК” АД.

Изяснява се, че мобилния оператор разполага с договор, сключен с господин Т.С.Л., който счита за редовно подписан и реално действащ, преди едностранното му прекратяване, на 06.02.2011г от „БТК” АД, поради неплащане.

Предсрочното прекратяване на договора води до начисляване на неустойки в размер на 301,08 лева, за което жалбоподателя е уведомен с писмо изх. № 11-00-1059/08.02.2011г.

„БТК” АД, в качеството му на администратор на лични данни е обработило данните на жалбоподателя чрез възлагане на обработващ данните - дружествата за събиране на просрочени вземания „Ф.И.” АД и „К.” ООД, като отношенията между администратора и обработващите лични данни са уредени по силата на Договор за услуги № 28774/01.04.2011г. и Рамков договор за услуги от 21.12.2009г.

Не е в компетентността на КЗЛД да установи достоверността на подписа на жалбоподателя, положен под Договора за домашен ПОТС и Допълнителното споразумение от 21.05.2010г., сключени между него и „БТК” АД.

КЗЛД не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията ѝ.

На жалбоподателя е разяснено, че използването на неистински подпис може да бъде квалифицирано като престъпление по смисъла на чл. 308 и сл. от Наказателния кодекс и че компетентни в случая са органите на прокуратурата.

Въпреки, че му е указано с изрично писмо на Председателя на КЗЛД, жалбоподателя не предоставя информация дали е сезирал тези органи с фактите и обстоятелствата, изнесени в жалбата му до Комисията.

Във връзка със задължението за съдействие на административния орган, вменено му по силата на разпоредбата на чл.36, ал.2 от АПК, господин Т.С.Л. не предприема никакви действия с оглед защита на своите интереси.

Съгласно чл. 81 във връзка с чл. 24, ал. 4 от Наказателно процесуалния кодекс наказателно производство се образува по тѣжба на пострадалия. В тази връзка не намира приложение нормата на чл. 31, ал. 2 от АПК, която въвежда в задължение образуваната административна преписка да бъде изпратена служебно по компетентност. Още повече, че органите на прокуратурата не са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на АПК и актовете, които издават нямат характер на административни актове.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 3276/25.07.2011г., подадена от Т.С.Л. срещу „БТК” АД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2087/11г.

София, 21.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 18.01.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 2087/09.05.2011г., подадена от А.Н.А. срещу „БТК” АД („БТК” АД).

Жалбоподателят уведомява, че на 16.09.2010г., в село Л., служители на „БТК” АД са промотирали услуги на мобилния оператор, сключвайки с жалаещите договори на място.

С оглед възможността за ползване на промоции служителите на „БТК” АД проверяват, по ЕГН-то на жалбоподателя, тарифния план на стационарния му телефон.

При промотирането господин А.Н.А. не сключва какъвто и да е договор, но след месец, при получаване на разпечатката за стационарния си телефон и интернет, разбира, че му е регистриран и мобилен номер, с договор за две години.

От предоставеното копие на сключения договор личи, че нищо освен ЕГН-то на жалбоподателя не съответства на личните му данни.

Господин А.Н.А. установява, че договора е подписан от лице с фамилия Ат., което действително го е сключило, но не получава сметки като абонат на мобилния оператор.

След месеци жалбоподателят е уведомен, че наистина е станала грешка и че за отстраняването ѝ следва да посети, заедно с господин Ат., офис на „БТК” АД.

Той е посъветван да търси от господин Ат. и таксите за мобилния номер, които е платил до момента.

Жалбоподателят сочи, че в продължение на седем месеца, се е оказал притежател на мобилен номер, за който не е сключвал договор и не счита, че е негово задължение да го прехвърли на друго лице.

С писма рег. № 2087/11/20.05.2011г. на Председателя на КЗЛД от „БТК” АД е изискано писмено становище по фактите и обстоятелствата, изложени в жалбата, а от Областна дирекция „Полиция” – Б. е поискана информация за действията, предприети от тях по случая, описан от жалбоподателя.

С писмо рег. № 2087/11/03.06.2011г. мобилният оператор уведомява, че поради техническа грешка в билинг системите му, на господин А.Н.А. са се начислявали сметки по договор, който е на името на А.Н.Ат.

Сочи се, че недоразумението е резултат от сходство в имената на клиентите, а не се дължи на злоупотреба с личните данни на господин А.Н.А.

С писмо рег. № 2087/11/01.08.2011г. от ОД на МВР – Б. –РУП – Р. уведомяват, че по повод постъпило копие от жалба на А.Н.А. от село Л., при тях е заведена преписка под вх. №1220/2011г., по която е извършена проверка.

Изяснява се, че в хода на проверката А.Н.А. и А.Ат. са посетили център на „БТК” АД и са подали документи за промяна собствеността на мобилния номер, за който господин Ат. е сключил договор, но който по грешка се е водил на господин А.Н.А.

С писмо рег. № 2087/11/30.12.2011г. господин А.Н.А. е запознат с хода на административното производство, обрзаувано по жалбата му и е поканен да уведоми КЗЛД дали я поддържа с оглед действията, предприети за разрешаване на случая.

С писмо рег. № 2087/11/06.01.2012г. жалбоподателят уведомява, че предвид мерките предприети от „БТК” АД и РУП – Р. не поддържа подадената от него жалба рег.№2087/09.05.2011г., с която е сезирал КЗЛД.

Съгласно чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимост на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите на жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбата на господин А.Н.А. отговаря на нормативно установените изисквания и е редовна.

Тя е подадена от физическо лице и в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, но впоследствие, с писмо рег. № 2087/11/06.01.2012г., жалбоподателят уведомява, че предвид действията, предприети за разрешаване на случая, не поддържа жалбата си срещу „БТК” АД, депозирана в КЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 30 и чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, във връзка с чл.56, ал.1 от АПК

РЕШИ

Прекратява административното производство по жалба рег. № 2087/09.05.2011г., подадена от А.Н.А. срещу „БТК“ АД, поради нейното оттегляне.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 241/2011 г.****гр. София, 27.02.2012 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове- Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 21.12.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 241/20.01.2011 г. подадена от Б.Е.Б. срещу “БТК“ АД.

Жалбоподателят Б.Е.Б. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че В. неправомерно обработва негови лични данни и съгласно твърденията и приложените писмени доказателства, фактичeskата обстановка по случая е следната:

На 13.04.2010 г. без да е клиент на В. жалбоподателят получава фактура на стойност почти 1300 лв., след което подава жалба до мобилния оператор. Междувременно в проведени с кол-центъра на дружеството разговори установява, че според съхраняваната за него информация, притежава сто-тици предплатени карти.

В отговор на отправената жалба, В. уведомява г-н Б.Е.Б., че договорът за абонаментните карти е анулиран и че няма задължения по него, както и че премахва регистрацията на всички останали предплатени сим-карти, поради съмнение за извършена злоупотреба от трети лица.

Моли Комисията да извърши проверка по изнесените в жалбата факти и да предприеме не-обходимите мерки в рамките на нейната компетентност.

Към жалбата се прилагат копия от жалбата на Б.Е.Б. до В., отговорът на мобилния оператор за премахване на регистрацията на предплатени номера на негово име и фактура № 0057977315.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактичeskата и правна страна на жалбата, от страните са изискани становища, доказателства и пояснения.

С писмо изх. № 241/11/02.02.2011 г. от В. е изискано становище по случая, както и заверени копия на всички договори, сключени с жалбоподателя.

С писмо вх. № 241/11/14.02.2011 г. от страна на мобилния оператор се представя становище, в което се уведомява, че жалбоподателят е бил клиент на дружеството в периода 2007-2009 г., след

което договорните отношения с него са прекратени. В следствие, на 30.03.2010 г. в магазин на оторизиран представител на В.- Д.и К., г-н Б.Е.Б. сключва договор /копие от който се прилага/ за предоставяне на мобилни услуги за номера ***** и *****. След подадена жалба от страна на клиента и възникнали съмнения за злоупотреба договорът за посочените сим карти е прекратен, като е сторнирано извършеното от тях потребление. В допълнителна проверка се установява, че на името на Б.Е.Б. има регистрирани и предплатени сим карти, като регистрацията е извършена в периода март-април 2010 г. и от страна на мобилния оператор са взети мерки за ограничаването им.

С писмо изх. № 241/11/23.02.2011 г. от Б.Е.Б. е изискана информация за настоящи и/или минали договорни отношения относно предоставяне на мобилни услуги, които е имал с В., техният брой, срок на действие, момент на прекратяването им, за кои GSM номера.

С писмо вх. № 241/11/01.03.2011 г. жалбоподателят съобщава за двугодишния си договор от 2007 г. до 2009 г. с мобилния оператор.

С писмо изх. № 241/11/23.02.2011 г. от БТК АД в 7-дневен срок е изискано да представи заверени копия на сключения с Б.Е.Б. договор за мобилни услуги за номер *****, както и заверени копия на заявленията за предплатените сим-карти, регистрирани на негово име. Указано е, че в случай на неказване на съдействие дружеството ще бъде санкционирано на основание чл. 42 от ЗЗЛД във връзка с чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД.

С писмо вх. № 241/11/11.03.2011 г. от В. предоставят копие от посочения договор, като моли за 15-дневен допълнителен срок за предоставяне на регистрационните форми за предплатени услуги на името на Б.Е.Б., тъй като се налага изискването им от архив.

С писмо изх. № 241/11/20.04.2011 г. горепосочената информация повторно е изискана с напомнянето за дължимо съдействие по силата на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД.

Към момента на постановяване на настоящото решение В. не предоставя двукратно изисканите регистрационните форми за предплатени услуги на името на Б.Е.Б.

С писмо вх. № 241/11/05.10.2011 г. от страна на мобилния оператор се съобщава, че не се съхраняват регистрационните карти, поради голямата разлика във времето от датата на регистрирането им и датата на подаване на жалбата относно тяхната регистрация.

С Решение от 03.08.2011 г. Комисията обявява жалбата за допустима, като определя дата за разглеждането ѝ по същество с поредно искане към БТК АД за предоставяне на регистрационните форми. На проведеното открито заседание на 05.10.2011 г. поради непредставянето на исканите доказателства, имащи отношение към предмета на жалбата, Комисията отлага вземането на решение по основателността до предоставяне на информация от КРС относно нормативно регулирания срок за съхранение на регистрационните форми от мобилните оператори за предплатени услуги. С писмо вх. № 241/11/07.10.2011 г. от КРС съобщават, че няма нормативна уредба на сроковете за съхранение на заявленията за регистриране на предплатени сим-карти.

Като администратор на лични данни и произтичащите от това му качество задължения по ЗЗЛД "БТК" АД подава Заявление за регистрация в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД на 13.08.2009 г., като заявява първоначално поддържане на 5 бр. регистъра, като в следствие информацията се актуализира и се заявява допълнителен регистър. Дружеството притежава издадено от КЗЛД удостоверение под № 14414. В регистър с наименование "Клиенти данни-мобилни услуги" като срок за съхранение на данните е обявен период от пет години.

От ангажираният по случая доказателствен материал е видно, че към момента В. обработва личните данни на Б.Е.Б. както по повод тяхното съхранение по отношение на прекратен към 2009г. договор за предоставяне на мобилни услуги, така и по отношение на настоящ договор за номера ***** и ***** , сключен на 30.03.2011 г., валидността на който се оспорва от жалбоподателя.

По отношение обработването на лични данни на жалбоподателя по договор за номера ***** и ***** , жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински частен документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 309 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел, респ. Автентичността на положените подписи в договор №7609116547/30.03.2010/10332409, са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

От друга страна с писмо вх. № 241/11/14.02.2011 г. от страна на дружеството се съобщава, че на името на Б.Е.Б. има регистрирани и предплатени сим карти, като регистрацията е извършена в периода март-април 2010 г. Тъй като изложението в жалбата претенциите на Б.Е.Б. са именно по отношение на обработване на личните му данни с тази цел- регистриране на голям брой предплатени сим карти, и което като факт се потвърждава и от страна на “БТК“ АД, в този смисъл жалбата се явява процесуално допустима и следва Комисията да упражни вменените ѝ по силата на закона правомощия по контрол на обработване на лични данни.

Преценката относно правомерността на обработването на данните на жалбоподателя по отношение на така сочените предплатени карти следва да се прецени с оглед съдържанието на регистрационните формуляри за тях.

Основните принципи, на които трябва да се основава правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни са регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 6 на ЗЗЛД повелява личните данни да се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват. Тъй като няма нормативно установен срок за съхранението на лични данни от страна на мобилните оператори във връзка с действията по обработване на лични данни за регистриране на предплатени сим карти, то следва този период да бъде определен от самия администратор на лични данни във вътрешен акт, с който е длъжен да установи техническите и организационни мерки за обработване на лични данни съгласно чл. 23 от ЗЗЛД. Съгласно декларациите в Заявлението за регистрация на администратор на лични данни факти, “БТК“ АД има издадена инструкция, в която по отношение на съхранение данните на клиенти физически лица е определен 5 годишен срок. В случая на името на Б.Е.Б. в периода февруари-март 2010 г. са регистрирани без негово знание и съгласие предплатени сим-карти, и регистрационните им форми не се предоставят на Комисията с мотива, че към месец януари 2011г. когато жалбоподателят сезира Комисията, те не се съхраняват, въпреки установения от дружество пет годишен период за запазването им.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

- 1) Уважава жалба с рег. № 241/20.01.2011 г. подадена от Б.Е.Б. срещу “БТК“ АД.**
- 2) На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 2, ал. 2, т. 6 от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер 30 000 лв. (тридесет хиляди лева) на “БТК“ АД, ЕИК 831642181, седалище - гр. София 1309, гр.София 1784, бул. Цариградско шосе № 115И, с представляващ Б.Ж.Л.М. в качеството му на администратор на лични данни, за това, че е не е спазен заявения пред КЗЛД 5-годишен срок за съхранение**

личните данни на Б.Е.Б., обработени във връзка с регистриране на предплатени сим-карти на негово име в периода февруари-март 2010 г.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

След влизане в сила на настоящото решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. "Акад. Иван Гешов"-№ 15 или преведена по банков път:

Банка **БНБ- ЦУ**

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2835/2011 г.

София, 27.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 08.02.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа по същество жалба с рег. № 2835/06.04.2011г., подадена от Н.Д.Г.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

С писмо вх. № 2835 от 22.06.2011 г. Министерство на правосъдието е препратило по компетентност в КЗЛД жалба на Н.Д.Г. В жалбата е посочена причината за подаването ѝ, а именно твърдяно нарушаване на правата на жалбоподателката от Районен съд гр. Л.

Изложените в жалбата твърдения за извършени нарушения са твърде неясни, както и не може да се определи извършителят им.

Сочи се, че госпожа Г. е ответник по дело от 2010 г. на Районен съд гр.Л., но не се конкретизира твърдяното нарушение, естеството му и неговия извършител.

Уточнява се, че има злоупотреба с лични данни на "отдавна починало лице", но от текста на жалбата не може да се определи кое е това лице.

В жалбата се съдържат още обвинения към правосъдната система и оценките, които ѝ дава за работата Европейския съюз.

Жалбата е подписана от В. Г. с отбелязване, че действа като пълномощник, но пълномощно не е представено.

При извършена проверка на жалбата по отношение на нейната редовност и допустимост се установи, че тя не отговаря на изискването на чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, липсват основни реквизити.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК с писмо изх. № 2835/11/ от 08.07.2011г. на Председателя на КЗЛД е изискано от госпожа Г. да уточни естеството на жалбата си, както и да представи относими по случая доказателства. Писмото се е върнало в КЗЛД с отбелязване "пратката не е потърсена", поради което е изпратено повторно писмо с изх. № 2835/11/ от 09.08.2011г.. Повторното писмо адресирано до жалбоподателката е получено на 25.08.2011 г., но отговор и изпълнение на дадените ѝ указания до настоящият момент няма.

Жалбата на Н.Д.Г. е процесуално недопустима на три основания:

- липсата пасивно легитимирана страна;
- липсата на пълномощно на В. Г., подписала жалбата, което съгласно чл.30, ал.1, т.2 от ПДКЗЛДНА е основание за прекратяване на производството;
- липсата на правен интерес на жалбоподателката по отношение на твърдяното нарушение на правата, на "отдавна починалото лице".

В чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Липсата на пасивно легитимирана страна, имаща качеството на администратор на лични данни води до недопустимост на жалбата.

Предпоставки за недопустимостта на жалбата са и, че съгласно чл.30, ал.1, т.2 от ПДКЗЛДНА жалбоподателка не е уточнила естеството на искането си. С писмо изх. №2835/11/ от 08.07.2011 г. на Председателя на КЗЛД е указано на г-жа Г. в 3- дневен срок да отстрани нередностите по жалбата си, както и да представи относими по случая доказателства. Писмото се е върнало в КЗЛД с отбелязване "пратката не е потърсена", поради което е изпратено повторно писмо с изх. № 2835/11/ от 09.08.2011 г.. Повторното писмо адресирано до жалбоподателката, видно от обратната разписка е получено на 25.08.2011 г., която дата се счита за начало за 3- дневния срок за представяне на информация. Срокът е преклузивен и за крайна дата се счита 30.08.2011 г.. В рамките на указания срок жалбоподателката не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

С оглед гореизложеното, поради невъзможността да се индивидуализира и конституира ответна страна- администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, невъзможността да се определи естеството на искането в съответствие с чл. 30, ал. 1, т.2 от ПДКЗЛДНА, а така също и липсата на приложено пълномощно, което да удостовери правния интерес на госпожа В. Г. в съответствие с чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК, налага извода за недопустимост на жалбата.

На основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК и чл. 38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, Комисията,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № 2835/06.04.2011г., подадена от Н.Д.Г. за недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 3210/2011 г.
София, 27.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 01.02.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа по същество жалба с рег. № 3210/20.07.2011г., подадена от Е.Б.Х. срещу „М.“ ЕАД и „Х.-Т.“ ЕООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Госпожа Е.Б.Х. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи правни доводи за извършено от страна на „Х.-Т.“ ЕООД и „М.“ ЕАД неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с нея лични данни. Жалбоподателката твърди, че е получила фактура на стойност 1529.34 лв. издадена от „М.“ ЕАД и по този начин узнала, че на 20.01.2011 г. в магазин на „Х.-Т.“ ЕООД, находящ се в гр.Я., ул.”О.” № 2 е сключен договор без нейно знание и съгласие, за две сим карти и два мобилни апарата.

Жалбоподателката излага аргументи, че не е подписвала подобен договор и оспорва направеното потребление на мобилни услуги и съответно начисленото парично задължение. Г-жа Е.Б.Х. счита, че личните и данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „М.“ ЕАД и търговския представител на мобилния оператор „Х.-Т.“ ЕООД.

На 18.08.2011г. е постъпило становище с доказателства към него от „М.“ ЕАД. В същото се сочи, че г-жа Е.Б.Х. е подписала договор № M2670090 за SIM карти с обща месечна такса и безплатни минути за разговори между двете карти. Също така и че жалбоподателката е закупила телефон Samsung E1081 на преференциална цена от 9.90 лв. Договорът е сключен в магазин на „Х.-Т.“ ЕООД в гр. Я.

Към становището е представен като доказателство договор с мобилният оператор от 17.01.2011г., данни за потребителя и приложение №1 към същия.

На 19.08.2011 г. е постъпило становище с доказателства към него от „Х.-Т.“ ЕООД, с което уведомяват Комисията, че не са съгласни с твърденията на г-жа Е.Б.Х., относно неправомерното обработване на нейни лични данни. Добавят още, че след запознаване с жалбата на г-жа Е.Б.Х., е направено подробно въртешно проучване на посочените в жалбата обстоятелства, вследствие на което са поискани писмени обяснения от управителя на магазина Т.Г., тъй като служителят извършил сделката вече не е бил в трудово правоотношение с „Х.-Т.“ ЕООД. От така направеното проучване и изисканите писмени обяснения на управителя е констатирано, че г-жа Е.Б.Х. е посетила магазина и е сключила съвсем съзнателно и доброволно договора.

Към становището се прилагат като доказателства два броя писмени обяснения от Т.Г. - управител на „Х.-Т.“ ЕООД гр. Я.

В хода на разглеждането на жалбата, Комисията установи, че следва да се съберат допълнителни доказателства с оглед изясняването на фактическата и правна страна на жалбата. Със свое решение е задължила представителите на „М.“ ЕАД и „Х.-Т.“ ЕООД да представят информация относно основанието за сключването на договор от 17.01.2011 г. за ползването на две SIM карти в пакет с мобилен телефон на преференциална цена.

В указаният от КЗЛД срок, „М.“ ЕАД и „Х.-Т.“ ЕООД са представили изисканите допълнителни доказателства, които са изпратени на останалите страни в административното производство за запознаване и изразяване на мнение по тях.

С писмо вх. № 3210/11/ от 26.10.2011 г. "Х.-Т." ЕООД, уведомява Комисията, че има данни за образувано досъдебно производство по повод жалбата на г-жа Е.Б.Х., а именно ЗМ № 1172/2011 г. по описа на РУП – гр. Я.

След поискана информация от РУП – гр. Я. за наличието на образувано производство, с писмо вх. № 3210/11/ от 10.11.2011 г. разследващ полицай А.П., уведомява Комисията, че е образувано досъдебно производство № 1172/2011 г. по описа на РУП – гр. Я., образувано срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.309, ал.1 от НК.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че госпожа Е.Б.Х. е сезирала Районно управление "Полиция" – гр. Я. с жалба за извършено документно престъпление – подправяна на подписа ѝ под договор сключен с „М.“ ЕАД на 17.01.2011г.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай са „М.“ ЕАД и "Х.-Т." ЕООД.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното досъдебно производство № 1172/2011 г. по описа на РУП – Я. образувано срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.309, ал.1 от НК, могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в следствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на

неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 309 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Спира образуваното административно производство по жалба рег.№3210/20.07.2011г., подадена от Е.Б.Х. срещу „М.” ЕАД и „Х.-Т.” ЕООД, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3307/2011 г.

София, 27.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 08.02.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа по същество жалба с рег. № 3307/26.07.2011г., подадена от Д.А.Ш. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Д.А.Ш. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи правни доводи за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с нея лични данни. Жалбоподателката твърди, че Агенция за събиране на държавни вземания я е уведомила, че дължи сума в размер на 829.36 лв., представляваща неплатени месечни такси за ползване на мобилна услуга. След проверка от страна на г-жа Д.А.Ш., тя разбира, че на 30.01.2010 г. има сключен двугодишен договор между нея и „К.Б.М.” ЕАД, по който не е заплатила нито една месечна такса. Служители на „К.Б.М.” ЕАД, обяснили на г-жа Д.А.Ш., че договорът е подписан от нея ‘интърнити’.

Жалбоподателката излага аргументи, че не е подписвала подобни договори и оспорва направеното потребление на мобилни услуги и съответно начисленото парично задължение. Г-жа Д.А.Ш. счита, че личните и данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно.

Към жалбата са приложени като доказателства: - Договор за мобилни услуги №1846620 от 23.10.2006 г.; - Допълнително споразумение по програма ‘‘Заедно’’ от 30.01.2010 г. и Приложение към договор за мобилни услуги № 1846620 от 23.10.2006 г.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено

становище с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.” ЕАД.

На 29.08.2011г. е постъпило становище с доказателства към него от „К.Б.М.” ЕАД. В същото се сочи, че г-жа Д.А.Ш. е страна по два договора за мобилни услуги с дружеството – Договор за мобилни услуги № 1846620 от 30.01.2010 г. и Допълнително споразумение по програма “Заедно” от 30.01.2010 г.

„К.Б.М.” ЕАД счита, че договорите сключени между мобилния оператор и г-жа Д.А.Ш. са надлежно и законосъобразно подписани, тъй като са спазени всички вътрешни процедури на дружеството, респективно налице е подпис на потребител и собственоръчно изписани имена.

Към становището са представени като доказателства: - договор за мобилни услуги №1846620 от 23.10.2006 г.; - допълнително споразумение по програма “Заедно” от 30.01.2010 г.; - фактура (дубликат) № 7142225471 от 01.03.2010 г. – 5 стр.; - фактура (дубликат) № 7143410623 от 01.04.2010 г. – 3 стр.; - кредитно известие (дубликат) №7144811085 от 01.05.2010 г. – 3 стр.; - фактура (дубликат) № 7146114920 от 01.06.2010 г. – 2 стр. и пълномощно Рег. № 01109 от 25.01.2011 г. – 2 стр.

Видно от жалбата на г-жа Д.А.Ш., същата е адресирана и до РУП- гр. К.

С писмо изх. № 3307/11/ от 09. 08.2011 г. на Председателя на КЗЛД е изискана информация от РУП – гр. К. за хода и резултатите от предприетите от тяхна страна действия, по повод жалбата на Д.А.Ш.

На 15.09.2011 г. с писмо вх. № 3307/11/ РУП – гр. К., уведомява Комисията, че жалбата на г-жа Д.А.Ш. е заведена с вх. № М-326/23.06.2011 г. и след приключване на преписката, същата ще бъде изпратена на Софийска Районна Прокуратура за решаване по компетентност.

С писмо изх. № 3307/11/ от 20.09.2011 г. на Председателя на КЗЛД е изискана информация, както и представяне на необходимите доказателства от Софийска Районна Прокуратура, за образувано наказателно производство, по повод жалбата на г-жа Д.А.Ш.

В отговор с писмо вх. № 3307/11/ от 30.01.2012 г. Софийска Районна Прокуратура, уведомява Комисията, че с постановление на СРП от 23.01.2012 г. по пр.пр. № 45488/2011 г. по описа на СРП е образувано досъдебно производство срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.309, ал.1 от НК.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че госпожа Д.А.Ш. е сезирала РУП- гр.К. с жалба за извършено документно престъпление – подправяне на подписът й. под договор и анекс към него, сключени с „К.Б.М.” ЕАД.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното досъдебно производство срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.309, ал.1 от НК в Районната прокуратура гр.София могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в следствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

КЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 309 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Спира образуваното административно производство по жалба с рег.№3307/26.07.2011г., подадена от Д.А.Ш. срещу „К.Б.М.” ЕАД, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 4427/2011 г.
София, 27.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 01.02.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № 4427/21.09.2011г., подадена от Н.А.Б. срещу „М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Н.А.Б. твърди в жалбата си до Комисията, че през месец април е получила фактура на домашния си адрес. Жалбоподателката твърди, че не е абонат на мобилният оператор и не е подписвала договора за предоставяне на мобилни услуги, въз основа на който е изготвена получената от нея фактура. Госпожа Н.А.Б. твърди, че по този повод е сигнализирала „М.” ЕАД, но е получила временен отговор, както и междуременно е дадена на филма „К.Б.” ЕООД за събиране на вземането.

Към жалбата като доказателства са представени, фактура от 29.03.2011г., писмо-отговор от М-тел и писмо от „К.Б.” ЕООД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилният оператор.

На жалбоподателката са разяснени подробно правомощията на КЗЛД и е изискано от нея представянето на информация, дали е сигнализирала по същия повод прокуратурата или органите на МВР.

На 12.10.2011г. „М.” ЕАД в изпълнение на дадените му указания е представило пред Комисията писмено становище по жалбата, ведно с относими по случая доказателства. Мобилният оператор въз основа на извършена проверка твърди, че има сключен на 03.12.2010г. договор с госпожа Н.А.Б. Уточнява се, че договорът е сключен в офис на партньор на дружеството – „Х.” ЕООД и на абоната са активирани съответните услуги и е издадена фактура за потреблението им.

По повод жалбата на госпожа Н.А.Б. до мобилния оператор, договора за предоставяне на мобилни услуги е прекратен и за всички фактури, издадени във връзка с ползваната услуга са издадени кредитни известия, за което потребителят е известен.

Към становището са приложени: пълномощно и писмо до жалбоподателката от 30.07.2011г.

Госпожа Н.А.Б. предоставя информация, че е подала тъжба в 09 РПУ-СДВР под вх.№37230/12.10.2011г.

От 09 РПУ-СДВР е изискано представяне на информация за наличието на образувана преписка, както и дали тя е приключила със съответния акт. Полицейското управление, предоставя информация, че има подадена жалба от Б.Г.С., за това, че на името на майка ѝ Н.А.Б. е сключен договор за стационарен телефон без нейно знание и съгласие. Заведена е преписка в вх.№37230/2011г. по описа на 09 РПУ-СДВР, по която се извършва проверка.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че госпожа Н.А.Б. е сезирал 09 РУ-СДВР с тъжба за извършено документно престъпление – подправяна на подписът ѝ под договор сключен с „М.” ЕАД.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното наказателно производство от общ характер в Районната прокуратура могат да имат съществено

значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производство и в следствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба рег.№4427/21.09.2011 г., подадена от Н.А.Б. срещу „М.” ЕАД, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 4494/2011 г.

гр. София, 27.02.2012 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 11.01.2012 г. (Протокол № 1), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), постави на разглеждане жалба с рег. № 4494/27.09.2011 г., подадена от И.С.Р. срещу „МБ-2001”.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпило електронно писмо с вх.№4494/27.09.2011 г., с прикачена като файл жалба, в която г-н Р. сочи за извършена злоупотреба с личните му данни от фирма „МБ-2001”, изразяваща се в декларирането на трудов договор на негово име, за който той твърди, че не е подписвал. От проведен на 21.09.2011 г. телефонен разговор със служител от Националния осигурителен институт (НОИ) относно спирането на вноските му за обезщетение за безработица той е узнал, че е бил назначен на трудов договор в „МБ-2001”.

Жалбоподателят заявява, че от 24.08.2011 г. живее в Дания, че не подписвал трудов договор, нито други документи и никога не е имал контакти с горното дружество. Посочва, че е имал сключен трудов договор единствено с „Б.Г.Е.” ЕООД, което дружество е в строителния и енергийния сектор и във връзка със своята дейност е в партньорски взаимоотношения с „МБ-2001”. И.Р. е предявил иск за неизплатени възнаграждения срещу бившия си работодател и допуска, че той е предоставил личните му данни на „МБ-2001”. Моли Комисията да извърши проверка с оглед правомощията си.

Към писмото не се приложени доказателства.

С писмо, изх. № 4494/11/06.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД, съгласно чл. 29, ал. 2 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), И.Р. е уведомен за реда за подаване и разглеждане на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). На г-н Р. е разяснено, ако счита, че правата му по ЗЗЛД са нарушени, на основание чл. 30, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс в 3-дневен срок от получаване на съобщението да потвърди искането си, като го изпрати по електронен път и го подпише с електронен подпис или да го депозира в писмен вид, подписано и съобразено с изискуемите законови реквизити. Съобщено е, че при изпълнение на дадените указания и ако нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Жалбата, съдържаща подписа на г-н И. е депозирана в деловодството на КЗЛД с вх. № 4494/11/04.11.2011 г., подадена от негов представител. С писмо с вх. № 4494/11/08.11.2011 г. И.Р. потвърждава, че лично е подписал жалбата. Към писмото е приложено копие на писмо с изх. № И-2640-0102-10011 от 07.11.2011 г. на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”.

Жалбата, подадена от И.С.Р. срещу „МБ-2001” е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „МБ-2001”. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че от „МБ-2001” е подадено Заявление с № 47557/10.02.2010 г. и към момента е със статус „За редакция”. Заявен е един регистър „Персонал - щатен и извънщатен”. От „Б.Г.Е.” ЕООД е подадено Заявление с вх. № В-1209/21.01.2010 г. и е заявен регистър „Персонал”. Към момента дружеството е със статус „Чакащо одобрение”

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н Р., изразяваща се в декларирането на трудов договор без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД „употреба” на лични данни представлява обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 01.12.2011 г. (Протокол № 48), Комисията за защита на личните данни обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 11.01.2012 г. Като страни в административното производство конституира жалбоподателя И.С.Р., ответна страна - „МБ-

2001” в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „Б.Г.Е.” ЕООД.

В условията на служебното начало с писма, изх. № 4494/11/05.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), дружествата „МБ-2001” и „Б.Г.Е.” ЕООД са уведомени за откритото административно производство по жалбата. На основание чл. 36 от АПК са изискани писмени становища към жалбата, както и относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № 4494/11/10.11.2011 г., от „Б.Г.Е.” ЕООД е получено становище, в което се посочва, че от 29.07.2009 г. до 18.07.2011 г. И.Р. е бил в трудово правоотношение с дружеството. Заради нанесени финансови вреди срещу него е възприета наказателна мярка, изразяваща се в неизплащане на трудовото му възнаграждение за 9 месеца. Срещу г-н Р. има подаден съдебен иск от „Б.Г.Е.” ЕООД. От дружеството твърдят, че под никаква форма не са разпространявали нито предоставяли на трети лица личните данни на г-н Р.

Към писмото са приложени заверени копия на: Трудов договор № 04/29.07.2009 г.; 2 бр. уведомления по чл. 62, ал. 4 от Кодекса на труда (КТ); Допълнителни споразумения от 01.01.2011 г. и от 22.02.2010 г.; Заповед № 14/18.07.2011 г. и 3 бр. страници от Книга III „Образци” към Европейския фонд за регионално развитие.

С писмо с вх. № 4494/11/10.11.2011 г. от „МБ-2001” е получено становище, в което се посочва, че с „Б.Г.Е.” ЕООД са в дълговременни партньорски взаимоотношения във връзка с основната си дейност – строителство. От „МБ-2001” се твърди, че през м. август се е наложило да се наемат допълнително специалисти, с оглед на което е направено предложение на И.Р. за сключване на допълнителен трудов договор, което той е приел. От дружеството се сочи, че са определили дата 15.08.2011 г. за явяване на лицето в офиса на „МБ-2001” за сключване на договора, предвид на което са подготвени необходимите документи за назначаване, включително и проект на трудов договор. Въпреки, че г-н Р. не се е явил, в края на работния ден неговия проект, както и договори, сключени с други лица, са регистрирани в Националната агенция за приходите (НАП). След приключването на дейностите, за които специалистите са били наети, на 31.08.2011 г. са прекратени трудовите им договори, в това число и на И.Р.

Към писмото са приложени заверени копия на: Проект на трудов договор с И.Р.; Заповед №00000360/31.08.2011 г. за прекратяване на трудовото правоотношение; Справка от 15.08.2011 г. за регистриране на трудов договор и Справка от 02.09.2011 г. за прекратяване на трудов договор.

В изпълнение на решение на КЗЛД, прието на заседание, проведено на 01.12.2011 г., с писмо с изх. № 4494/11/05.12.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на жалбоподателя са изпратени събраните в хода на административното производство доказателства за становище по тях. В отговор, с писмо с вх. № 4494/11/09.12.2011 г. г-н Р. изцяло оспорва твърденията на „МБ-2001” за приемането и сключване на договор и заявява, че не се е съгласявал и не е подписвал трудов договор с посоченото дружество.

В отговор на писмо с изх. № 4494/11/05.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от НАП уведомяват Комисията, че г-н Р. е подал идентична жалба и до ТД на НАП, въз основа на която е извършена проверка. Установено е, че в информационната система на НАП за лицето И.С.Р. има подадено Уведомление с вх. № 22388113264014/15.08.2011 г. за сключен трудов договор №371/11.08.2011 г. с „МБ-2001” и Уведомление с вх. № 22388113284044/02.09.2011 г. за прекратяването му. На 13.10.2011 г. от „МБ-2001” е подадено уведомление за заличаването на подадените преди това уведомления за лицето И.Р.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 11.01.2012 г. (Протокол № 1), страните - редовно уведомени, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал изрично в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят не се е съгласявал и не е подписвал трудов договор с „МБ-2001“. Този факт се потвърждава от проект на трудов договор, както и от Заповед № 00000360/31.08.2011 г. за прекратяване на трудовото правоотношение, в които липсва подписа на г-н Р.

Видно от резултатите от извършената проверка относно спазването на трудовото законодателство, отразени в писмо с изх. № И-2640-0102-10011 от 07.11.2011 г. на дирекция „Инспекция по труда“ - София, изготвен е и е предоставен проект на трудов договор №371/11.08.2011 г., който не е подписан от работодател и работник, от което следва извода, че същият не е породил правни последици. Въпреки това, на 15.08.2011 г. от „МБ-2001“ е изпратено уведомление за 10 сключени трудови договори, в това число и на цитирания проект на името на жалбоподателя.

В становище с вх. № 4494/11/31.10.2011 г. от Националната агенция по приходите се сочи, че от извършената проверка в информационната система на НАП е установено, че за И.С.Р. на 15.08.2011 г. е подадено уведомление за сключен трудов договор № 371/11.08.2011 г. с „МБ-2001“ и уведомление от 02.09.2011 г. за прекратяването му, считано от 01.09.2011 г.

Твърденията от дружеството „МБ-2001“, че г-н Р. е дал съгласие и е приел предложението за сключване на трудов договор са недоказани, тъй като липсва подпис на лицето. Напротив, в становище с вх. № 4494/11/10.11.2011 г. от „МБ-2001“ се сочи, че г-н Р. не се е явил за сключването на договора.

В конкретния случай, от събраните в хода на административното производство доказателства е установено, че не е налице условие за допустимост на обработване на личните данни на г-н Р., тъй като между жалбоподателя и „МБ-2001“ не съществува сключен трудов договор и не е възникнало трудово правоотношение между страните. От анализа на приложените писмени доказателства и становища по жалбата е видно, че „МБ-2001“ обработва по смисъла на §1 от ДР на ЗЗЛД свързаните с жалбоподателя лични данни без наличие на валидно правно основание фирмата да ги притежава и обработва. „МБ-2001“ в качеството си на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, е задължен да обработва личните данни на физическите лица само в случаите, когато е налице поне една законова предпоставка.

Дружеството „МБ-2001“ е нарушило императивните разпоредби на ЗЗЛД, съдържащи се в чл. 4 от Закона, като е обработило личните данни на г-н Р. без да е налице условие за допустимост на обработването. Като резултат от неправомерното обработване на личните данни на жалбоподателя е подаването до НАП на 15.08.2011 г. на уведомление за сключен трудов договор между И.Р. и „МБ-2001“ и подаване на 02.09.2011 г. на уведомление за прекратяване на същия.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е **основателна**.

При определяне размера на административното наказание КЗЛД взе предвид обстоятелството, че настоящото наказание е първо за дружеството „МБ-2001”, както и факта, че с действията са увредени правата по ЗЗЛД на едно физическо лице.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Уважава жалба с рег. № 4494/27.09.2011 г., подадена от И.С.Р. срещу „МБ-2001”.

2. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 12 000 лв. (дванадесет хиляди лева) на „МБ-2001”, ЕИК: 130601844, седалище и адрес на управление: гр. София - 1220, ул. „Х.О.” № 2, с управител А.Х.С., за това, че дружеството „МБ-2001” в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на И.С.Р. без наличие на валидно правно основание, с което е нарушен чл. 4 от Закона за защита на личните данни.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. “Акад. Иван Гешов” №15 или преведена по банков път:

Банка **БНБ- ЦУ**

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 4821/2011 г.

София, 27.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 08.02.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 4821/07.10.2011г., подадена от Р.С.А. срещу МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 18.01.2012г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София.

В КЗЛД е постъпило искане от д-р Р.С.А., отправено до директора на УМБАЛ „С.И.Р.” с правно основание чл.26 и чл.28а от ЗЗЛД.

Р.С.А. е поискал от администратора на лични данни да му предостави достъп до личните му данни. Посочено е в искането, че достъпа до личните данни, до които се иска се съдържат на аудио и видео носител и представляват записи от камерите, монтирани в операционните зали. Д-р Р.С.А. твърди, че обработването на свързаните с него лични данни е извършено без наличие на изричното му съгласие и желае информацията, която съдържа личните му данни да не бъде обработвана, да не се предоставя на трети лица и да бъде унищожена.

В условията на служебното начало, залегнало в административното производство с писма на Председателя на КЗЛД е изискано от МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София да представи решението си по повод депозираното искане с правно основание чл.28а от ЗЗЛД.

На 24.10.2011г. в КЗЛД е постъпила жалба от Р.С.А. срещу отказ на УМБАЛ „С.И.Р.” да му предостави достъп до личните му данни. В жалбата се сочи, че в последния ден от срока, в който администратора на лични данни е следвало да се произнесе по искането за достъп и унищожаване на лични данни му е изпратил писмено уведомление, което по своята същност представлява отказ.

В жалбата се поставят и въпроси, относно дали е законно видеонаблюдението и видеозаписването в операционните зали, изпълнил ли е администратора на лични данни, задължението си по чл.17 от ЗЗЛД да регистрира пред комисията регистър, в който ще се обработват лични данни от видеонаблюдение и видеозаснемане и може ли администратор на лични данни да предоставя или разкрива, уронващи престижа и накърняващи достойнството факти или обстоятелства от събраните лични данни на трети лица без да е уведомил за това си действие физическото лице или без разрешение на КЗЛД.

Към жалбата като доказателство е приложено писмено уведомление от МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София от 21.10.2011г. и възражение от Р.С.А. от 24.10.2011г.

На 24.10.2011г. в КЗЛД е постъпило искане от УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД, с което се изисква изразяване на становище на Комисията на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно постъпили искания от д-р Р.С.А. с вх.№3699/07.10.2011г. и от д-р Г.К. Г. с вх. №3733/10.10.2011 г. за предоставяне на достъп до аудио и видео информация, отнасяща се до тях, записана с камери за видеонаблюдение в операционните зали на болницата.

На свое редовно заседание, проведено на 9.11.2011г., КЗЛД е изразила становище по искането на администратора на лични данни, като е приела, че:

1. Видеозаписите от средствата за наблюдение съдържат “лични данни”, тъй като съдържат информация, която по смисъла на чл. 2, ал.1 от Закона за защита на личните данни е способна да разкрие физическата идентичност на лицето, което е записано.

2. На основание чл.26, ал.1 от Закона за защита на личните данни, всяко физическо лице има право на достъп до отнасящите се за него лични данни (вкл. записани чрез камери за видеонаблюдение). При упражняване правото си на достъп по чл.28, ал.1 от ЗЗЛД, физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора на лични данни: 1. Потвърждение за това, дали отнасящите се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват; 2. Съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник; 3. Информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него, поне в случаите на автоматизирани решения по чл.34б. Администраторът на лични данни предоставя цитираната информация безплатно.

3. Достъпът до лични данни на отделно физическо лице по т.2, записани чрез камери за видеонаблюдение, може да бъде предоставен при техническа възможност за временно заличаване на личните данни на трети лица, които биха могли да бъдат разкрити при осъществяване правото на достъп. В случай, че не е технически възможно да бъдат временно заличени личните данни на трети лица, единственото правно основание за осъществяване на правото на достъп би било наличието на изрично съгласие от всички останали физически лица - предмет на конкретното видеонаблюдение.

4. Съгласието на физическите лица за обработване на техните лични данни чрез видеозапис от средства за видеонаблюдение трябва да е дадено предварително преди започване обработването на личните данни (преди стартирането на записа от видеонаблюдението) и да отговоря на следните изисквания съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД: да е свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани.

5. На основание чл.28а от Закона за защита на личните данни, физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора да: 1. Заличи, коригира или блокира негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на този закон; 2. Уведоми третите лица, на които са били разкрити личните му данни, за всяко заличаване, коригиране или блокиране, извършено в съответствие с т.1, с изключение на случаите, когато това е невъзможно или е свързано с прекомерни усилия. Правото на достъп по чл.26 и правата по чл.28а се осъществяват с писмено заявление до администратора на лични данни, като същото се отправя лично от физическото лице или от изрично упълномощено от него лице чрез нотариално заверено пълномощно.

6. Съгласно чл.32, ал.1 от Закона за защита на личните данни, в случаите по чл.28, ал.1 (при упражняване правото на достъп) администраторът на лични данни или изрично оправомощено от него лице разглежда заявлението по чл.29 и се произнася в 14-дневен срок от неговото подаване.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбите твърдения и от приложените към тях доказателства може да се приеме, че са подадени в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрацията му като администратор на лични данни.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Видно от събраните към административната преписка доказателства се установява, че има валидно подадено заявление за достъп и унищожаване на лични данни, от физическо лице до администратор на лични данни, отговарящо на законовите изисквания.

По преписката се съдържат данни, че на 21.10.2011г. с писмено уведомление, администраторът на лични данни е обективирал отказ за достъп до лични данни, които се съдържат на аудио носител с мотива, че те не съществуват и извършваното видеонаблюдение е само визуално. По отношение на искането за предоставяне на лични данни, съдържащи се на записи, направени с видеокамери в операционните зали по преписката липсва информация за произнасяне, както и по искането за унищожаване на личните данни.

Във връзка с направените констатации, Комисията е изисквала допълнителни доказателства от администратора на лични данни.

МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София с писмено уведомление рег.№3699/09.12.2011г. е направила отказ от достъп до лични данни. Мотивът на постановеният отказ е, че липсва техническа възможност за заличаване на личните данни на трети лица, които също са на кадрите. Уточнява се, че за да се получи достъп до исканата информация следва да има съгласието на останалите лица, които са заснети.

Постановен е и отказ за достъп до лични данни, съдържащи се във видеозаписи за периода от 01.08.2011г. до 26.09.2011г. с мотив, че записите от камерите са съхраняват в рамките само на 30 дни от заснемането, след което същите автоматично се изтриват. Сочи се, че последният ден, в който е било извършвано видеонаблюдение е 26.09.2011г., от което следва, че на 26.10.2011г. кадрите са автоматично изтрити. Уведомлението е връчено лично срещу подпис на Р.С.А. на 20.12.2011г.

На откритото заседание на КЗЛД, проведено на 08.02.2012г., страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не изпраща представител. За УМБАЛ “С.И.Р.” ЕАД се явява юриконсулт Й.Г.Б., с изрично пълномощно да представлява болницата по конкретното административно производство.

В административното производство жалбоподателят не представя доказателства и не оспорва твърденията на ответна страна, че заснетите записи от видеокамерите в операционните зали на клиниката по неврохирургия към болницата са автоматично изтрити след изтичането на 30-дни от тяхното заснемане.

От събраните по административната преписка доказателства и служебно известните на Комисията се установява, че последната дата, на която е извършвано видеозаснемане в операционните зали на болницата е 26.09.2011г. Служебно известен е констативен протокол №КП 27-248/17.10.2011г. на комисия, назначена от ИА „Медицински одит”. В него е установено, че наблюдението се извършва в реално време и качеството на изображението не позволява идентификацията както на работещите в операционните зали, така и на пациентите. Установено е, че изображението на камерите се предопределя от позиционирането на операционната маса, като възможностите са две: към главата на лежащия на масата пациент и странично към долната част на тялото. „в първия случай от предоставените и разгледани от комисията записи се установи, че изображението не позволява детайлизиране на пола, лицето както и части от тялото на пациента”. „От записите проверяващия екип не може да направи идентификация на работещите в операционната зала.” „При втората позиция на камерите предоставените изображения на пациентите могат да се проследят по детайлно като пол, лице и телесни части, но също не позволява идентификация на работещите в операционната зала.” „При разглеждането на предоставените записи може да се установи времетраенето на всички действия и процедури по отношение на пациента, без да може да се определи часът на започването им. „На самият запис няма отбелязана дата и час”.

В констативният протокол, както и от извършената проверка на администратора на лични данни от проверяващ екип на КЗЛД се установява, че камерите в операционните зали на клиниката по неврохирургия работят от 01.08.2011г.

От служебно известните на Комисията правила за извършване на видеонаблюдението в операционните зали на клиниката по неврохирургия на УМБАЛ С.И.Р.” ЕАД, София се установява, че записите от камерите се съхраняват в рамките на 30 дни от заснемането им и след изтичането на този срок, записът автоматично се изтрива. Предвидена е възможност, при наблюдението в реално време на записите от оторизирано за това лице да бъде констатирано нарушение. При констатацията, координаторът по медицинските дейности уведомява изпълнителният директор на болничното заведение, който от своя страна може да вземе решение за направата на копие на записа от камерите или отказ.

Процесуалният представител на жалбоподателя в откритото заседание е заявил, че по отношение на доктор Р.С.А. не е констатирано нарушение на работата му, от което следва, че не е правено и копие на записа от камерите.

Във връзка с изложеното, КЗЛД приема, че жалбата на Р.С.А. срещу отказ на УМБАЛ “С.И.Р.”

ЕАД до достъп до свързаните с него лични данни е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № 4821/07.10.2011г., подадена от Р.С.А. срещу МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 4889/2011 г.

София, 27.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 15.02.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа редовността на искане с рег. № 4889/12.10.2011г., подадено от В.К.-Г. срещу „Б.Е.К.” ЕООД.

В.К.-Г. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи правни доводи за извършено от страна на вестник „С.7” с издател „Б.Е.К.” ЕООД, неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с нейната дъщеря лични данни. Жалбоподателката твърди, че на четвърта страница във вестник „С.7” е публикувана снимка, на която присъства нейната дъщеря и добавя, че снимката е направена в детското заведение което посещава. В жалбата си г-жа В.К.-Г., уведомява Комисията, че след проведен разговор със служител от детското заведение е била осведомена, че автор на снимката е г-жа Ц.П. Впоследствие г-жа В.К.-Г. е провела телефонен разговор с г-жа Ц.П., в който последната потвърдила, че е автор на по-горе споменатата снимка.

Жалбата е подадена на електронната поща на КЗЛД, като същата не е подписана с електронен подпис.

Като доказателство подкрепящо твърденията на жалбоподателката е приложено трудно за визуализация, копие от вестник.

При извършена проверка на жалбата по отношение на нейната редовност и допустимост се установи, че тя не отговаря на изискването на чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА, липсват основни рекрзити.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК с писмо изх. № 4889/11/ от 28.10.2011г. на Председателя на КЗЛД е изискано от госпожа В.К.-Г. да отстрани нередовностите по

жалбата си, да приложи доказателства, че е законен представител на физическото лице, изобразено на приложената към жалбата снимка, както и да представи други относими по случая доказателства. Писмото се е върнало в КЗЛД с отбелязване "пратката не е потърсена", поради което е изпратено повторно писмо с изх. № 4889/11/ от 23.01.2012 г. на електронния адрес на г-жа В.К.-Г. Видно от репорт, от електронната поща на КЗЛД, повторното писмо адресирано до жалбоподателката е получено на 23.01.2012г. Г-жа В.К.-Г. не е изпълнила указанията на Комисията в срок.

От една страна искането, подадено от В.К.-Г. не е съобразено с изискванията на чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Искането не е подписано и не може еднозначно да се установи от кого изхожда.

На г-жа В.К.-Г. е разяснено, в случай, че искането е подадено по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис, в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис. От своя страна искането трябва да съдържа естеството на искането, подкрепено с друга информация или документи, дата и подпис. В конкретния случай, от приложеното към жалбата доказателство, не може да се идентифицира лицето, чиито лични данни са били засегнати. На г-жа В.К.-Г. е съобщено в случай, че поддържа искането си, следва да го конкретизира и да го подпише. Жалбоподателката е уведомен, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

От друга страна в изразеното от жалбоподателката искане, се касе за нарушени права на трето лице. Съгласно разпоредбата на чл.29, ал.2 от АПК, искането на г-жа В.К.-Г. следва да бъде придружено от доказателство, че същата е законен представител или пълномощник, на лицето чиито права са нарушени. Г-жа В.К.-Г. е уведомена за това обстоятелство, при неизпълнението на което ще доведе до прекратяване на административното производство, но същата не е предоставила официален документ удостоверяващ представителна власт.

В рамките на указания срок В.К.-Г. не потвърждава своето искане и не предоставя изискваните по надлежния ред документи.

Съгласно чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 29, ал. 2 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Обявява искане с рег. № 4889/12.10.2011г., подадено от В.К.-Г. срещу „Б.Е.К.” ЕООД за нередовно и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 4892/2011 г.
София, 27.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 15.02.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа жалба с рег. № 4892/12.10.2011 г., подадена от Ц.Т.Н. срещу „М.“ ЕАД и „К.Б.М.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Ц.Т.Н. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи правни доводи за извършено от страна на „М.“ ЕАД и „К.Б.М.“ ЕАД неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с него лични данни. Жалбоподателят твърди, че е получил фактури на обща стойност 220.00лв., издадени от „М.“ ЕАД и „К.Б.М.“ ЕАД, като по този начин узнал, че от негово име има сключени договори за лизинг на три броя мобилни апарата.

Жалбоподателят излага аргументи, че не е подписвал подобни договори и оспорва направеното потребление на мобилни услуги и съответно начисленото парично задължение.

Г-н Ц.Т.Н. счита, че личните му данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно.

В жалбата си Ц.Т.Н. уведомява Комисията, че е сезирал Второ РУ на МВР – гр. София, по същият повод, по който е сезирал и КЗЛД.

Към жалбата са приложени следните доказателства: копие от фактура (дубликат) №7165577482 от 05/09/2011 г.; копие от извлечение към фактура №7165577482 от 05/09/2011г.; копие от оплакване, свързано с измама с лични документи с вх. №106217; искане за преразглеждане на сметка с вх. №105391/15.09.2011 г.; копие от фактура (оригинал) №0235180317 от 01.09.2011 г. и копие от приложение А към фактура №0235180317 от 01.09.2011 г.

С писмо изх. № 4892/11/ 28.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД е изискана информация от 02 РУП- СДВР при МВР гр.София за хода и резултатите от предприетите, от тяхна страна действия.

На 27.12.2011 г. с писмо вх. № 4892/11/ 02 РУП- СДВР при МВР гр.София, уведомява Комисията, че в 02 РУП – СДВР при МВР гр.София са заведени преписки с вх.№32250/2011г., № 32868/2011 г. и № 41920/2011 /пр.пр. № 54376/11г./, по същия повод, по който г-н Ц.Т.Н. е сезирал КЗЛД.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че господин Ц.Т.Н. е сезирал 02 РУП- СДВР при МВР гр.София с жалба за извършено документно престъпление – подправяна на подписа му под договори сключени с „М.“ ЕАД и „К.Б.М.“ ЕАД.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното наказателно производство от общ характер, могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в последствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай

са „М.” ЕАД и „К.Б.М.” ЕАД.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от извършените проверки по заведените преписки в 02 РУП – СДВР при МВР гр.София, могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производство и в следствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост от резултатите, от предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 309 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Спира образуваното административно производство по жалба с рег.№4892/12.10.2011г., подадена от Ц.Т.Н. срещу „М.” ЕАД и „К.Б.М.” ЕАД, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 5606/2011 г.
София, 27.02.2012 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 15.02.2012 г. (Протокол № 8), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег.№5606/18.11.2011 г. от С.М.П. срещу „С.2002” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят твърди, че като служител на „С.2002” ООД личните му данни са обработвани неправомерно през периода м. август – м. октомври 2011 г., тъй като през посочения период дружеството не е било вписано в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД. Посочва, че от „С.2002” ООД са изготвяли ведомости за заплати, подавали са информация до Националната агенция по приходите (НАП), както и „вероятно са предоставили личните данни на служителите си” на „О.99” ООД за извършване на одит.

Г-н С.М.П. счита, че след като дружеството няма регистрация към КЗЛД, личните му данни са събирани, обработвани и предоставяни неправомерно от страна на „С.2002” ООД.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

Жалбата, подадена от С.М.П. срещу „С.2002” ООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е срока, определен в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „С.2002” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от страна на „С.2002” ООД, изразяващо се в тяхното събиране, съхраняване и предоставяне без наличие на регистрация на дружеството като администратор на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание, проведено на 25.01.2012 г. (Протокол № 5), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 15.02.2012 г. Като страни в административното производство конституира жалбоподателя С.М.П. и ответна страна - „С.2002” ООД в качеството му на администратор на лични данни.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № 5606/11/05.12.2011 г. и повторно с писмо с изх. № 5606/11/06.01.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), „С.2002” ООД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предостави писмено

становище, заверено копие на договор с жалбоподателя, както и относими доказателства към случая.

В отговор, с писмо с вх. № 5606/11/17.01.2012 г., от „С.2002” ООД заявяват, че дружеството е регистрирано като администратор на лични данни. Към писмото е приложено ксерокопие на Трудов договор № 325/18.08.2011 г.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо с изх. № 5606/11/05.12.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от „О.99” ООД е изискано становище по жалбата. С писмо с вх. № 5606/11/14.12.2011 г., от „О.99” ООД уведомяват Комисията, че за да изпълнят задълженията си по сключен със „С.2002” ООД договор, за целта съгласно изискванията на Закона за независимия финансов одит ползват обобщени документи, справки и счетоводни документи. От „О.99” ООД посочват, че във връзка с одита не са получавали информация, която да съдържа лични данни, а са проверени разходи за заплати, задълженията към персонала към 31.12.2010 г., както и числеността му.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 15.02.2012 г. (Протокол № 8), страните - редовно уведомени, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от администратора на лични данни „С.2002” ООД.

По смисъла на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, законодателят е вменил задължение на всеки администратор на лични данни преди да започне да обработва лични данни, да подаде заявление за регистрация в КЗЛД.

В конкретния случай, видно от извършената служебна проверка в отдел „Регистър и архив” към КЗЛД е установено, че дружество „С.2002” ООД е подало документи за регистрация на 05.11.2003 г. На 30.04.2009 г. е вписано в Публичния регистър с № 119074. В изпълнение на изискването за актуализация на данните на администраторите на лични данни, на 21.12.2009 г. е регистрирано в електронната система за регистрация. Заявен е един регистър „Персонал”. Към този момент дружеството е вписано в публичния регистър със статут „администратор на лични данни с неактуализирани данни”. На 07.12.2011 г. е добавен още един регистър „Финансово счетоводен”. На 09.12.2011 г. „С.2002” ООД е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД с уникален номер 119074.

От изложеното следва извода, че „С.2002” ООД е изпълнило задължението си за регистрация.

Съгласно чл. 17, ал. 3 от ЗЗЛД, след подаването на заявление за регистрация администраторът може да започне обработване на лични данни. В тази връзка, обработването на личните данни на своите служители от „С.2002” ООД през периода м.август – м.октомври 2011 г. е правомерно, тъй като подадените документи за регистрация към КЗЛД са от дата 05.11.2003 г.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изчерпателно са посочени основанията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. Видно от Трудов договор № 325/18.08.2011 г., между С.М.П. и „С.2002” ООД е налице валидно правоотношение. Този факт не се оспорва от

жалбоподателя. „С.2002” ООД притежава личните данни, предоставени от жалбоподателя във връзка със сключения трудов договор. От изложеното следва извода, че е налице изричното съгласие на г-н С.М.П. по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

От събраните към жалбата писмени доказателства безспорно е установено обстоятелство, че по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, „С.2002” ООД обработва личните данни на жалбоподателя във връзка с трудовото правоотношение между страните.

На следващо място, по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, допустимо е обработването на лични данни когато е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни. „С.2002” ООД е дружество с ограничена отговорност, търговец по смисъла на чл. 1 от Търговския закон (ТЗ). Съгласно чл. 53, ал. 3 от ТЗ, всеки търговец е длъжен да обобщава резултатите от търговската си дейност въз основа на записванията в счетоводните книги и на инвентаризацията, като изготвя годишен финансов отчет, а при необходимост и съответни счетоводни справки. Годишният финансов отчет трябва да бъде заверен от регистриран одитор в предвидените от закон случаи. Предоставянето от „С.2002” ООД на „О.99” на информацията, съдържаща се в Годишния финансов отчет на дружеството е с оглед извършването на независим финансов одит съгласно Закона за независимия финансов одит.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

От събраните към административната преписка доказателства няма данни за извършено нарушение на императивни законови разпоредби. Обработването на личните данни на жалбоподателя е законосъобразно по силата на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 1 от ЗЗЛД, тъй като обработването е било необходимо с оглед сключения трудов договор с г-н С.М.П., така също и за изпълнение на нормативно задължение от страна на „С.2002” ООД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, обявява жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 5606/18.11.2011 г., подадена от С.М.П. срещу „С.2002” ООД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 1575/2011 г.
София, 28.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 15.02.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа по същество жалба с рег. № 1575/05.04.2011г., подадена от Я.Е.Д. срещу „А.Ф.” ООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В Комисия за защита на личните данни е постъпила жалба от Я.Е.Д. за това, че кредитната компания „А.Ф.” ООД неправомерно е обработила свързаните с него лични данни. Твърдяното неправомерно обработване се изразява в това, че „А.Ф.” ООД, чрез кредитната система “NetCredit.bg” е сключило договор за кредит с г-н Я.Е.Д. на 10.02.2011г, без негово знание и съгласие.

От приложеното към жалбата доказателство, а именно електронно писмо с дата 04.04.2011 г. от Info Netcredit.bg до Я.Е.Д. , се установява, че на 10.02.2011 г. в 11:56:02 ч. е пусната завка за кредит с личните данни на г-н Я.Е.Д. и е потвърдена в 11:58:09 ч. на същия ден чрез смс от телефонен номер *****. Също така и че от електронния адрес, който е посочен в заявката за кредит, а именно ***** , е изпратено копие до кредитната компания, на личната карта, на г-н Я.Е.Д.. В 13:30 ч. на същия ден е била преведена сума в размер на 399.00 лв. по сметката посочена в заявката за кредит. В настоящото писмо „А.Ф.” ООД допълва, че е извършена последваща проверка в извлеченията на електронното им банкиране в ОББ, в следствие на която е установило, че лицето на чието име е сметката е А.В.Х.

От второто приложено към жалбата доказателство, а именно писмо от „А.Ф.” ООД с дата 31.03.2011 г., изпратено чрез “Български пощи” ЕАД до Я.Е.Д. се установява, че кредитната компания го уведомява, за наличието на задължения в размер на 582.00 лв., съгласно заявен кредит на 10.02.2011 г.

Г-н Я.Е.Д., уведомява Комисията, че по същия повод е сезирал Районна Прокуратура гр. В. и МВР гр. В. – Икономическа полиция.

Жалбата е получена на електронната поща на КЗЛД и в нея липсват основни законови реквизити, респективно – подпис на жалбоподателя.

Жалбоподателят излага аргументи, че не е заявявал и не е потвърждавал подобен кредит, а така също и че не познава лицето А.В.Х. Оспорва направеното потребление на кредитни услуги и съответно начисленото парично задължение. Г-н Я.Е.Д. счита, че личните му данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно.

Я.Е.Д. иска от Комисията да бъде извършена проверка и да се предприемат необходимите действия за отстраняване на допуснатото нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата са приложени като доказателства две писма на „А.Ф.” ООД от 31.03.2011 г. и 04.04.2011 г., до г-н Я.Е.Д.

На 15.04.2011 г. с писмо изх. № 1575/11/ на Председателя на КЗЛД е указано на жалбоподателя да отстрани в три-дневен срок, нередовностите по жалбата си.

Г-н Я.Е.Д. изпълнява указанията на КЗЛД в срок и с писмо вх. № 1575/11/27.04.2011г., депозира в деловодството на КЗЛД надлежно подписана жалба с всички необходими реквизити съгласно чл.30, ал. от ПДКЗЛДНАВ условията на принципа на служебното начало и във връзка с изясняване на обстоятелствата относно изложените в жалбата твърдения е извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, който се поддържа от Комисията. Установено е, че „А.Ф.” ООД е изпълнило задължението си по чл. 17 от

ЗЗЛД и е вписано като администратор на лични данни, регистрирано с идентификационен номер 296487, като са заявени 3 броя регистри.

С оглед изясняване на обстоятелствата от значение за разкриване на фактическата обстановка е изпратено уведомително писмо с изх. № 1575/11/ от 04.05.2011 г. на Председателя на КЗЛД, с което е изискано писмено становище от „А.Ф.” ООД, както и всички относими доказателства.

С писмо вх. № 1575/11/17.05.2011 г. е постъпило писмено становище от „А.Ф.” ООД.

В същото се сочи, че предлаганата от „А.Ф.” ООД финансова услуга представлява предоставяне на паричен заем на физически лица (заемополучатели) в определен размер и срок, срещу заплащане на уговорени между страните такси, като сумата на заема се отпуска по банковата сметка на заемополучателя. Договорянето се осъществява чрез средствата за комуникация от разстояние (електронна поща, уеб-сайт и телефон), като договора за заем се сключва във формата на електронен документ и правоотношението се реализира, при спазване на изискванията на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние (ЗПФУР), Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС), Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) и Закона за електронния документ и електронния подпис (ЗЕДЕП).

В становището си дружеството изяснява процедурата по отпускане на кредит, а именно, че за да получи заем, клиентът трябва да попълни формуляр за кандидатстване, намиращ се на уеб-сайта на дружеството – <http://www.netcredit.bg/>, където предоставя пълни и верни данни относно своята самоличност като: имена, ЕГН, адрес, лична карта, месторабота, мобилен телефонен номер, електронен адрес, банкова сметка на лицето и други. С изпращането на формуляра за кандидатстване, заемополучателят потвърждава, че е запознат и приема общите условия и дава съгласието си за обработка на личните си данни, като упълномощава дружеството да извършва проверки в държавните институции и потвържаните от тях регистри, относно достоверността на представените от заемополучателя данни. След разглеждане на заявката и в случай, че заемодателя е одобрен, договора за заем се изпраща на неговия електронен адрес, посочен в заявката. След като заемополучателя потвърди, че е запознат и приема договора и общите условия, които са били в сила към момента на сключването на договора, се счита, че между заемодателя и „А.Ф.” ООД има сключен договор за заем. Въз основа на този договор „А.Ф.” ООД превежда сумата на кредита по банковата сметка посочена в заявката.

„А.Ф.” ООД добавя още, че според общите условия на договорите подписвани с заемополучателя, дружеството има право да позвъни на посочените във формуляра за кандидатстване телефони и да уточни представените данни от лицето, а така също има право и да изиска копие от лична карта, изпратено по електронен адрес или по факс, в случай, че се усъмни в истиността на данните.

В становището си „А.Ф.” ООД, уведомява Комисията, че на 10.02.2011 г. в 11:56:02 ч. е създадена заявка за кредит № 2415, изпратена от Я.Е.Д. и съдържа неговите лични данни. Заявката е потвърдена със смс /изпратен от мобилния телефон, посочен в заявката/ в 11:58:09ч. Получено е и копие от лична карта на лицето Я.Е.Д., на електронната поща на дружеството. Във връзка със заявката за кредит, кредитните специалисти са изготвили договор за заем № 0002415, като същия е бил изпратен на електронния адрес /посочен в заявката/. Електронното писмо е съдържало линк, който лицето е трябвало да натисне, след като се запознае с договора и в случай, че е съгласно с него. На 10.02.2011 г. в 13:11:59 ч. заемодателя извършва тези действия, в резултат на което договора за заем се счита за сключен. В 13:30 ч. сумата на заема в размер на 399.00 лв. е била преведена по банковата сметка /посочена в заявката/.

„А.Ф.” ООД, уведомява Комисията, че след като зема не е бил погасен в срок, дружеството е направило редица опити да се свърже с Я.Е.Д., на посочените в заявлението мобилни телефони, но безрезултатно. В последствие лицето е уведомено за просрочените задължения с писмо до адреса по личната му карта. В отговор, г-н Я.Е.Д. е уведомил „А.Ф.” ООД, че не е съгласен с направеното потребление на кредитни услуги от дружеството и смята, че личните му данни са неправомерно

обработени. Видно от становището „А.Ф.“ ООД уведомява Комисията, че не е съгласно с твърденията, че е обработвало личните данни на г-н Я.Е.Д. за сключването на договор за заем. Като доказателства „А.Ф.“ ООД, прилага към становището си: информация за заявка № 2415 от 10.02.2011 г. – две стр.; заверено копие от лична карта /нечетливо/; договор за заем № 0002415 от 10.02.2011 г. – три стр. и общи условия приложими към договори сключени с клиенти на „А.Ф.“ ООД – осем стр.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че господин Я.Е.Д. е сезирал Районна прокуратура – гр. В., по същия повод, по който е сезирал и КЗЛД.

С писмо изх. № 1575/11/ от 04.05.2011 г. на Председателя на КЗЛД е изискана информация от Районна прокуратура – гр. В., за наличието на образувано пред същата досъдебно производство. Писмото е получено надлежно на 09.05.2011 г., но указанието на Комисията не е изпълнено.

С писмо с изх. № 1575/11/ от 29.07.2011 г. Председателя на КЗЛД е изискана повторно информация от Районна прокуратура – гр. В., за наличието на образувано пред същата наказателно производство. Писмото е получено надлежно на 01.08.2011 г., но отново указанието на Комисията не е изпълнено.

На 12.01.2012 г. с писмо изх. № 1575/11/ на Председателя на КЗЛД е поискано съдействие за предоставяне на необходимата информация от Главния прокурор на Република България – Борис Велчев.

На 02.02.2012 г. в деловодството на Комисията по факс и електронен адрес, постъпва писмо от Районна прокуратура – гр. В., с което същата уведомява Комисията, че е образувано досъдебно производство № 1373/2011 г., водено срещу неизвестен извършител, за престъпление по чл.308, ал.1 от НК, а именно съставяне на неистински официален документ – договор за кредит на името на Я.Е.Д.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „А.Ф.“ ООД.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното досъдебно производство, водено срещу неизвестен извършител, за престъпление по чл.308, ал.1 от НК в Районната прокуратура гр.В. могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производство и в следствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Спира образуваното административно производство по жалба с рег.№1575/05.04.2011г., подадена от Я.Е.Д. срещу „А.Ф.” ООД, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№2065/2011 г.

София, 28.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 11.01.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа по същество жалба с рег. №2065/05.05.2011г., подадена от Т.В.С. срещу БТК АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Г-жа Т.В.С. сезира КЗЛД с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „БТК” АД неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с нея лични данни. Жалбоподателката заявява, че през месец декември 2010 г. от нейно име и без знанието и съгласието ѝ е сключен договор за мобилни услуги с телекомуникационната компания. Г-жа Т.В.С. допълва, че е злоупотребено с личните ѝ данни.

В условията на принципа на служебното начало и във връзка с изясняване на обстоятелствата относно изложените в жалбата твърдения е извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, който се поддържа от Комисията. Установено е, че „БТК” АД е вписано като администратор на лични данни, регистрирано с идентификационен номер 14414 – като дружеството е заявило, че поддържа шест броя регистри.

С оглед изясняване на обстоятелствата от значение за разкриване на фактичката обстановка е изпратено писмо с изх. № 2065/11/13.05.2011 г. на Председателя на КЗЛД, с което е изискано писмено становище от „БТК” АД по отношение на изложените в жалбата твърдения.

На 27.05.2011 г. в деловодството на Комисията е депозирано писмо от администратора на личните данни, в което мобилният оператор моли КЗЛД да бъде удължен предоставения му срок за изразяване на становище.

Същото е депозирано под рег. № 2065/11/04.08.2011 г. В писменото си становище „БТК” АД обяснява, че стриктно съблюдава предписанията на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Мобилният оператор уточнява, че на 04.12.2010 г. е сключено споразумение, чрез което е осъществена промяна на собствеността на сим карта с номер *****, предоставяща предплатени мобилни услуги. Собствеността е прехвърлена от г-н С.П. на г-жа Т.В.С., която лично е подписала заявление за тази промяна. Телекомуникационната компания допълва в становището си, че в случай че жалбоподателката оспорва истинността на положения в документа подпис, то тя следва да докаже това твърдение по установения правов ред като сезира компетентните разследващи органи.

Към писменото становище на „БТК” АД са приложени заверено копие от Споразумение за заместване на страна по Договор за електронни съобщителни услуги №8810177110-04122010-20906517 от 04.12.2010 г. и пълномощно.

Във връзка с изясняване на фактичката обстановка е изпратено писмо с изх. №2065/11/03.09.2011 г. на Председателя на КЗЛД, с което е изискано писмено становище от Т.В.С. и информация по отношение на това дали жалбоподателката е сезирала органите на прокуратурата, както и да предостави необходимите документи, свидетелстващи че е предприела подобни правни действия.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

КЗЛД конституира страните в административното производство, както следва: жалбоподател: Т.В.С., ответна страна – БТК АД и заинтересована страна – Ф.В.П.

За откритото заседание на КЗЛД, проведено на 11.01.2012г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателката Т.В.С. се явява лично и с младши адвокат Л.Б. от Софийската адвокатска колегия. За БТК АД се явява юрисконсулт Б.И.

Процесуалният представител на жалбоподателката представя информация на Комисията, от която се установява, че има образувана прокурорска преписка № 33480/2011г. пред Софийска районна прокуратура по повод тъжба на госпожа Т.В.С., за твърдяно документно престъпление, извършено от БТК АД във връзка със сключеният договор за мобилни услуги.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното наказателно производство от общ характер в Софийска районната прокуратура могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в следствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

КЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 309 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство, образувано по жалба, рег.№2065/05.05.2011г., подадена от Т.В.С. срещу БТК АД до отпадане на основанието за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд –София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3240/2011

гр. София, 28.02.2012 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 08.02.2012 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег.№3240/21.07.2011 г. от К.Д., Л.М., К.А., М.Р. и В.С. срещу А.В.Г.

К.Д., Л.М., К.А., М.Р. и В.С. сезират КЗЛД с жалба, насочена срещу А.В.Г., в която сочат, че лицето неправомерно обработва личните им данни във връзка с НЧХД № 6617/2011г. по описа на СРС. При завеждане на дело по обвинение за клевета срещу жалбоподателите, А.В.Г. сочи в тъжбата единните им граждански номера, което според лицата представлява нарушение на правата им по ЗЗЛД. Изказват се твърдения, че информацията за тях е придобита от ответника по жалбата в качеството му на длъжностно лице- като зам. директор на ДПЛФК и ръководител катедра “ФВС“.

Към жалбата се прилагат тъжбата на А.В.Г. до СРС срещу жалбоподателите, както и разпореждане по НЧХД № 6617 по описа на СРС, НК, 116-ти с-в за 2011 г. за даване ход на тъжбата и насрочване на делото за открито заседание.

В условията на служебното начало, с оглед гарантиране принципа на бързина и процесуална икономия в административния процес, са предприети следните действия:

С писмо изх. № 3240/11/03.09.2011 г. от ректора на УАСГ е изискано писмено становище по случая. В отговор с писмо вх. № 3240/11/ 15.09.2011 г. ректорът съобщава, че на по-късен етап ще изиска сведения от лицето А.В.Г. По-късно с писмо вх. № 3240/11/28.09.2011 г. се съобщава, че длъжностните лица в УАСГ не са предоставяли на А.В.Г. личните данни на жалбоподателите, както и че наказателното дело има личен характер и няма отношение към УАСГ. В приложеното обяснение на А.В.Г. се пояснява, че съхранението на личните данни не е в прерогативите на ръководители на катедри, зам. директори и директори на департаменти, поради което лицето няма отношение към случая.

С писмо изх. № 3240/11/30.09.2011 г. е изискано становище по жалбата лично от А.В.Г., но към

момента не е предприел действия по ангажиране към административното производство по жалбата.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД, съгласно който комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Изложените твърдения са за обработване на лични данни от физическо лице за целите на наказателно дело от частен характер, от което следва и ангажиране на лична отговорност, поради което следва, че е налице хипотезата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД и чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК поради липса на пасивна процесуална легитимация по смисъла на ЗЗЛД за администратор на лични данни, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 3240/21.07.2011 г. от К.Д., Л.М., К.А., М.Р. и В.С. срещу А.В.Г..

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 4861/2011 г.

София, 28.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 15.02.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 4861/10.10.2011г., подадена от Г.К.Г. срещу МБАЛ„С.И.Р.“ ЕАД-София.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето

на закрито заседание, проведено на 18.01.2012г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София.

В КЗЛД е постъпило искане от д-р Г.К.Г., отправено до директора на УМБАЛ „С.И.Р.” с правно основание чл.26 и чл.28а от ЗЗЛД.

Г.К.Г. е поискал от администратора на лични данни да му предостави достъп до личните му данни. Посочено е в искането, че достъпа до личните данни, до които се иска се съдържат на аудио и видео носител и представляват записи от камерите монтирани в операционните зали и периода, в който са събрани данните е февруари 2010г.-октомври 2011г. д-р Г.К.Г. твърди в искането си, че обработването на свързаните с него лични данни е извършено без наличие на изричното му съгласие и желае информацията, която съдържа личните му данни да не бъде обработвана, да не се предоставя на трети лица.

В условията на служебното начало, залегнало в административното производство с писма на Председателя на КЗЛД е изискано от МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД-София да представи решението си по повод депозираното искане с правно основание чл.28а от ЗЗЛД.

На 01.10.2011г. е постъпило от Г.К.Г. становище по отношение на писмо изх.№3733/24.10.2011г. на УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД, адресирано до директора на болничното заведение с копие до КЗЛД.

В становището се сочи, че доктор Г.К.Г. е отправил искане за достъп до лични данни, които са събрани посредством камерите монтирани в операционните зали, като е посочено, че достъпа до данните е за периода 02.2010г.-10.2010г. Излага се още информация по отношение на законовите разпоредби, които дават право на физическите лица до достъп до свързаните с тях лични данни, както и реда и начина да се осъществи този достъп. Твърди се, че с отправянето на искане за изразяване на становище от страна на Комисията се извършва преднамерен отказ до достъп до лични данни, който е в противоречие на ЗЗЛД.

Като доказателства към становището на д-р Г.К.Г. са приложени два броя нотариално заверени декларации от К.Д. и С.В.

На 17.11.2011г. е постъпило второ становище от д-р Г.К.Г., този път по отношение на Констативен протокол за извършена проверка №КП-27-248/17.10.2011г. на Изпълнителна агенция „Медицински одит” в частта касаеща видеонаблюдение в операционните зали на Клиниката по неврохирургия.

Д-р Г.К.Г. оспорва направените констатации в констативния протокол и счита същите за необосновани. Твърди се, че констатациите са направени на базата на доказателства и документи, които са представени от заинтересована страна – болницата. Твърди се още, че проверяващият екип от изпълнителната агенция е нарушил принципите на независимост, обективност, добросъвестност, обоснованост и доказаност, които са залегнали в Наредба №14/20.04.2010г. за условията и реда за извършване на проверки на лечебните заведения. Изразява се мнение от страна на д-р Г.К.Г., че Правилата за видеонаблюдение в УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД и другите документи, послужили за направата на констатациите на проверяващия екип от изпълнителната агенция не следва да се приемат за годно доказателствено средство.

Жалбоподателят на база изложеното в становището си, изразява мнение, че следва КЗЛД да назначи извършването на проверка в болничното заведение и да издаде задължително предписание на администратора на лични данни, относно обработването и съхранението на личните данни от този регистър. Изразява се мнение, че на болницата следва да се наложи и административно наказание по реда на чл.42, ал.1 и ал.4 от ЗЗЛД, за това защото е водила регистър „Видеонаблюдение” преди да е получила разрешение от Комисията за това.

Към становището отново се прилагат два броя нотариално заверени декларации от К.Д. и С.В. и извадка от констативния протокол на проверяващия екип от изпълнителната агенция.

На 24.10.2011г. в КЗЛД е постъпило искане от УМБАЛ „С.И.Р.”ЕАД, с което се изисква

изразяване на становище на Комисията на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно постъпили искания от д-р Р.С.А. с вх.№3699/07.10.2011г. и от д-р Г.К.Г. с вх.№3733/10.10.2011г. за предоставяне на достъп до аудио и видео информация, отнасяща се до тях, записана с камери за видеонаблюдение в операционните зали на болницата.

На свое редовно заседание, проведено на 9.11.2011г., КЗЛД е изразила становище по искането на администратора на лични данни, като е приела, че:

1. Видеозаписите от средствата за наблюдение съдържат “лични данни”, тъй като съдържат информация, която по смисъла на чл. 2, ал.1 от Закона за защита на личните данни е способна да разкрие физическата идентичност на лицето, което е записано.

2. На основание чл.26, ал.1 от Закона за защита на личните данни, всяко физическо лице има право на достъп до отнасящите се за него лични данни (вкл. записани чрез камери за видеонаблюдение). При упражняване правото си на достъп по чл.28, ал.1 от ЗЗЛД, физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора на лични данни: 1. Потвърждение за това, дали отнасящите се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват;

2. Съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник; 3. Информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него, поне в случаите на автоматизирани решения по чл.34б. Администраторът на лични данни предоставя цитираната информация безплатно.

3. Достъпът до лични данни на отделно физическо лице по т.2, записани чрез камери за видеонаблюдение, може да бъде предоставен при техническа възможност за временно заличаване на личните данни на трети лица, които биха могли да бъдат разкрити при осъществяване правото на достъп. В случай, че не е технически възможно да бъдат временно заличени личните данни на трети лица, единственото правно основание за осъществяване на правото на достъп би било наличието на изрично съгласие от всички останали физически лица - предмет на конкретното видеонаблюдение.

4. Съгласието на физическите лица за обработване на техните лични данни чрез видеозапис от средства за видеонаблюдение трябва да е дадено предварително преди започване обработването на личните данни (преди стартирането на записа от видеонаблюдението) и да отговоря на следните изисквания съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД: да е свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани.

5. На основание чл.28а от Закона за защита на личните данни, физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора да: 1. Заличи, коригира или блокира негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на този закон; 2. Уведоми третите лица, на които са били разкрити личните му данни, за всяко заличаване, коригиране или блокиране, извършено в съответствие с т.1, с изключение на случаите, когато това е невъзможно или е свързано с прекомерни усилия. Правото на достъп по чл.26 и правата по чл.28а се осъществяват с писмено заявление до администратора на лични данни, като същото се отправя лично от физическото лице или от изрично упълномощено от него лице чрез нотариално заверено пълномощно.

6. Съгласно чл.32, ал.1 от Закона за защита на личните данни, в случаите по чл.28, ал.1 (при упражняване правото на достъп) администраторът на лични данни или изрично оправомощено от него лице разглежда заявлението по чл.29 и се произнася в 14-дневен срок от неговото подаване.

За насроченото отрито заседание на КЗЛД за 08.02.2012г., процесуалният представител на жалбоподателят уточнява жалбата, с която е сезирана Комисията. Уточнено е че е насочена

срещу отказ на администратора на лични данни да осигури достъп до свързаните с жалбоподателя лични данни. Процесуалният представител изразява становище, че не е налице, нито една от двете хипотези за отказ от достъп до лични данни: че не съществуват личните данни, заснетите видеокадри в посочения период; и че това е забранено със закон.

С оглед установяването на факти и обстоятелства от значение за случая, Комисията е задължила ответната страна да представи допълнителни доказателства, а именно: заверен препис от Вътрешните правила относно видеонаблюдението в болницата, които разписват процедурите по видеозаснемане и съхраняване на обработените данни; също така видеозаписа, на който е д-р Г.К.Г. и писмени доказателства за спазване на вътрешната процедура на тези правила по отношение на конкретния запис. В указаният срок, болницата представя изисканите доказателства.

На откритото заседание на КЗЛД, проведено на 15.02.2012г., страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. И.А., ответната страна се представлява от юрисконсулт Й.Б., с пълномощно по преписката.

С оглед предмета на жалбата – обжалване на отказ до лични данни, Комисията оставя искането на процесуалния представител на жалбоподателя за налагане на административно наказание на ответната страна. В разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗЗЛД, законодателят е предвидил две алтернативни възможности, компетентния орган да се произнесе, в случай, че намери за основателна жалбата. Преценката, кой вид от двете наказания, които може да наложи е на КЗЛД се извършва съобразно конкретната жалба, вида на извършеното нарушение, нарушено право и най-благоприятните последици за лицето чиито права са нарушени.

Жалбата е основателна, поради следните съображения:

Г.К.Г. е подал писмено заявление до МБАЛ „С.И.Р.“ ЕАД-София за достъп до лични данни, на основание чл.26 от ЗЗЛД. В заявлението е посочено, че исканият достъп е до данни, които се съдържат на видеозаписи /аудио и видео информация/, направени от камери, разположени в операционните зали за периода февруари 2010 до октомври 2011г. В заявлението е уточнено, че господин Г.К.Г. не желае свързаните с него лични данни да се обработват и да бъдат предоставяне на трети лица.

Подаденото заявление отговоря на изискването на чл.30 от ЗЗЛД, въпреки, че жалбоподателят не е уточнил предпочитана форма за предоставяне на изисканата от него информация. С оглед вида на носителя, на който се съдържат личните му данни, този порок в заявлението може да бъде саниран. Заявлението е направено от правоимащо лице до администратор на лични данни.

Видно от събраните по административната преписка доказателства се установи, че болницата е направила отказ до достъп до лични данни. Отказът е обективиран в писмено уведомление с изх.№3733/24.10.2011г. отправено до доктор Г.К.Г. Писменото уведомление е издадено на основание чл.33, ал.1 и ал.2 от ЗЗЛД. В уведомлението се уточнява, че администратора на лични данни е подал искане за изразяване на становище от страна на КЗЛД и след получаването му, ще бъде отговорно на заявлението за достъп. Посочва се още, че за искания период февруари 2010 до октомври 2011г. достъпа не може да бъде осигурен, респективно искането удовлетворено, поради факта, че видеонаблюдението в операционните зали се извършва от 01.08.2011г. и на 26.09.2011г. е преустановено.

Администраторът на лични данни прави отказ до достъп до аудио информация с мотива, че такава не съществува. Уточнено е, че видеозаснемането на камерите в операционните зали се извършва единствено и само визуално без звук. Това твърдение, болничното заведение подкрепя и с констативен протокол от 17.10.2011г. от направената проверка от Изпълнителна агенция „Медицински одит“. Писменото уведомление е връчено лично срещу подпис на жалбоподателят на 24.10.2011г.

Приложено е и второ писмено уведомление до доктор Г.К.Г., в което е обективиран отказ на администратора на лични данни да предостави достъп до видеоинформация с мотив, че липсва техническа възможност за заличаване на личните данни на трети лица, които също са на кадрите.

Уточнява се, че за да се получи достъп до исканата информация следва да има съгласието на останалите лица, които са заснети.

Постановен е и отказ за достъп до лични данни, съдържащи се във видеозаписи за периода 01.08.2011г. до 26.09.2011г. с мотив, че записите от камерите се съхраняват в рамките само на 30 дни от заснемането, след което същите автоматично се изтриват. Сочи се, че последният ден, в който е било извършвано видеонаблюдение е 26.09.2011г., от което следва, че на 26.10.2011г. кадрите са автоматично изтрити. Уведомлението е връчено лично срещу подпис на Г.К.Г. на 19.12.2011г.

От събраните доказателства и от изказванията на процесуалния представител на ответната страна в откритото заседание на Комисията се установи, че съгласно вътрешните правила на болницата за извършване на видеонаблюдение в операционните зали в клиниката по неврохирургия е направено копие на запис от операционна зала, в който е заснет и жалбоподателят. Видно от докладна записка на д-р В.Т. /без посочена дата на изготвянето ѝ/, същата е констатирала при видеонаблюдението нарушения от 08.09.2011г. /четвъртък/. Нарушенията се изразяват в несъответствие на началния час на оперативната интервенция с този, отбелязан в отчета за оперативна дейност за всички оперативни зали; несъответствие на броя на операторите във всички операционни зали, с този, отбелязан в отчета за оперативна дейност и необосновано удължен престой на пациента след интубирането му до началото на операцията в 4 зала. Към преписката липсват доказателства, че във връзка с докладната записка на доктор В.Т. и съгласно правилата за извършване на видеонаблюдение има писмено разрешение на директора на болничното заведение за правенето на запис от видеокамерите в операционните зали. Това въпрос обаче не е от компетентността на Комисията.

От изложеното следва, че съществува запис от видеокамерата в операционна зала на клиниката по неврохирургия на УМБАЛ С.И.Р." ЕАД София, на които е заснет и жалбоподателят, от което следва, че направеният отказ до достъп до лични данни е неоснователен и следва да бъде отменен.

Служебно известен е констативният протокол №КП 27-248/17.10.2011г. на комисия, назначена от ИА „Медицински одит“. В него е установено, че наблюдението се извършва в реално време и качеството на изображението не позволява идентификацията както на работещите в операционните зали, така и на пациентите. Установено е, че изображението на камерите се предопределя от позиционирането на операционната маса, като възможностите са две: към главата на лежащия на масата пациент и странично към долната част на тялото. „В първия случай от предоставените и разгледани от комисията записи се установи, че изображението не позволява детайлизиране на пола, лицето както и части от тялото на пациента“. „От записите проверяващия екип не може да направи идентификация на работещите в операционната зала.“ „При втората позиция на камерите предоставените изображения на пациентите могат да се проследят по детайлно като пол, лице и телесни части, но също не позволява идентификация на работещите в операционната зала.“ „При разглеждането на предоставените записи може да се установи времетраенето на всички действия и процедури по отношение на пациента, без да може да се определи часът на започването им. „На самият запис няма отбелязана дата и час“.

В констативният протокол, както и от установеното от извършената проверка от проверяващ екип на КЗЛД се установява, че камерите в операционните зали на клиниката по неврохирургия работят от 01.08.2011г.

Жалбоподателят представя като доказателство, опровергаващо констатациите, направени от проверяващите екипи на изпълнителната агенция и на КЗЛД, два броя нотариално заверени декларации. В декларациите се декларира, че за периода 04.2010г. до 08.2010г. в стаята на счетоводството, в която са работили двете лица, от които са декларациите е имало възможност да се наблюдава в реално време случващото се в петте операционни зали и коридорите на операционните на болницата, тъй като в тези помещения били монтирани постоянно работещи видеокамери.

С оглед преценката на тези взаимно противоречащи си доказателства, относно периода, през

който са работели камерите в операционните зали следва да се има предвид следното:

Административно-процесуалният кодекс дава възможност административният орган да приема като доказателство писмени декларации, с които се установяват факти и обстоятелства, за които специален закон не предвижда доказване по определен начин или с определени средства. Втората хипотеза, при наличието на която може да се приемат като доказателство писмени декларации е, с която се установяват факти и обстоятелства, за които специален закон, предвижда доказване с официален документ, когато такъв не е издаден на страната в определения срок за това. Приемането на този вид доказателства от административния орган е правна възможност, а не задължение. На следващо място следва да се отбележи, че факта, от кога работят камерите в операционните зали има съставени два официални документа – констативни протоколи на изпълнителна агенция „Медицински одит” и КЗЛД. Липсват доказателства по административната преписа, че официалните документи са оспорени по надлежния ред, поради което считам, че доказателствената им сила е по-голяма от тази на двата броя нотариално заверени декларации. В представените декларации е декларирано, че при желание на деклараторите са могли да наблюдават в реално време случващото се в операционните зали от компютъра на г-жа А. Д. От изложеното следва да се направи анализ, че на двете деклараторки, дейността по наблюдението на операционните зали не им влиза в трудовите задължения и достъпа до наблюдението е осъществяван посредством разрешението на опосредяващо лице. Достоверността на декларациите трябва да се прецени и с оглед обстоятелството, че двете лица /поне така от текста следва/ не са вече служители на болницата. Не е в кръга на компетентност на КЗЛД да извърши контрол, колко правомерен е бил осигуряваният достъп до компютъра на госпожа А.Д. на трети лица и дали това не представлява нарушение на трудовите задължения.

На основание изложеното, Комисия за защита на личните данни приема, че отказът на МБАЛ„С.И.Р.” ЕАД-София за достъп до личните данни на д-р Г.К.Г., съдържащи се на видеозаписи направени във операционните зали на клиниката по неврохирургия към болницата, обективиран в уведомително писмо №3733/09.12.2011г. е неоснователен и следва да се отмени.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е частично основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1.Оставя без уважение жалба рег.№ 4861/10.10.2011г., подадена от Г.К.Г. срещу отказ на МБАЛ„С.И.Р.” ЕАД-София да осигури достъп до аудио информация, тъй като такъв вид информация не е събирана и не се съдържа в болницата, поради което искането за достъп в тази му част е неоснователно.

2.Уважава жалба рег.№ 4861/10.10.2011г., подадена от Г.К.Г. и отменя отказ, обективиран в уведомително писмо №3733/09.12.2011г. на МБАЛ„С.И.Р.” ЕАД-София да осигури достъп до лични данни, съдържащи се във видеозаписи направени от видеокамерите в операционните зали на клиниката по неврохирургия за периода 01.08.2011г. до 26.09.2011г.

3.На основание чл.38, ал.2 във връзка с чл.10, ал.1, т.5 от ЗЗЛД издава задължително предписание на МБАЛ„С.И.Р.” ЕАД-София да предостави в 14-дневен срок от съобщаването на настоящето решение достъп до личните данни на жалбоподателя, а именно до всички направени записи от видеокамерите, разположени в операционните зали на клиниката по неврохирургия за периода 01.08.2011г. до 26.09.2011г.

В определеният срок за изпълнение на задължителното предписание, следва да бъде уведомена Комисията за неговото изпълнение, като се представят надлежни доказателства за това.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 5536/2011 г.****София, 28.02.2012г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 15.02.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 5536/15.11.2011г., подадена от Б.Ц.В. срещу „Б.Ц.В.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 25.01.2012г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана „Б.Ц.В.” ЕАД.

Б.Ц.В. сезира Комисията с жалба, в която излага твърдения, че между него и мобилният оператор „Б.Ц.В.” ЕАД има сключен договор на 28.04.2010г. Господин Б.Ц.В. сочи, че той има парично задължение към дружеството и в опитите на същото да събере вземането си е предоставило личните му данни на „К.Р.М.” ООД.

Жалбоподателят счита, че предоставянето на личните му данни е в нарушение на Закона за защита на личните данни и в противоречие на издаденото задължително предписание от Комисията. В задължителното предписание е указано на мобилните оператори, че още при сключването на договорите с потребителите, следва да бъде включена клауза за даване на изрично съгласие на физическото лице, свързаните с него лични данни да бъдат разкрити на получатели или на категории получатели, както и за доброволния характер на предоставянето им и за последиците при отказ от предоставяне.

Господин Б.Ц.В. счита, че въпреки наличието на клауза в сключеният от него договор за доброволност на даването на личните данни, липсва елемента на доброволност и по-скоро има задължителен характер. Твърди, че не е бил информиран при сключването на договора за това

обстоятелство, както и не са му били разяснени последиците евентуално при отказа му да предостави данните си.

Жалбоподателят сочи, че в сключеният договор не са уговорени лицата, на които ще бъдат предоставени личните му данни.

Б.Ц.В. иска Комисията да наложи административно наказание на „Б.Ц.В.” ЕАД на нарушаването на т.1 и т.2 от задължителното предписание на комисията, дадено към мобилните оператори.

Към жалбата е предоставено копие от договора сключен с М-тел от 28.04.2010г., уведомително писмо от „К.Р.М.” ООД от 25.10.2011г. и задължително предписание от 12.03.2008г. на КЗЛД.

В условията на служебното начало, залегнало в административния процес и изясняване на обстоятелствата от значение за случая, на основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становище от „Б.Ц.В.” ЕАД и „К.Р.М.” ООД.

На 21.1.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило становище от мобилният оператор към което са приложени сключеният с господин Б.Ц.В. договор и копия от фактури. В становището се сочи, че общата стойност на неплатените фактури е в размер на 383.07 лв. с ДДС. Уточнено е, че към момента на изпращане на поканата от „К.Р.М.” ООД до жалбоподателят, сумите по фактурите на са платени и са с изтекъл срок на плащане. В подкрепа на правомерността на предоставянето на личните данни на господин Б.Ц.В. на дружеството за събиране на вземания се цитират текстове от сключеният договор. Приемат, че с подписването на договора физическото лице е изразило съгласието си свързаните с него лични данни да се обработват както за целите на сключения договор, така и с цел предоставянето на трети лица с цел събиране на вземания по договора. Наличието на посочената клауза в договора е в изпълнение на задължителното предписание дадено от КЗЛД.

Администраторът на лични данни приема, че се е съобразил и с т.2 от задължителното предписание. Твърди се, че в задължителното предписание не е посочено, че следва администратора на лични данни поименно да изброи на физическото лице лицата, на които ще предостави личните му данни. На следващо място като аргумент се изтъква, че поименното изброяване не би било възможно, тъй като операторите, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги имат право да сключват по всяко време договори с различни дружества за събиране на вземания и изготвянето на кредитни оценки. Договорите взаимоотношения между администраторите на лични данни и обработващите лични данни са твърде динамични и няма как поименно тези взаимоотношения да бъдат отбелязвани в договорите с крайните потребители.

Към становището като доказателства са приложени: копие от договора с „К.Р.М.” ООД, копие от договора с жалбоподателят и копия от фактури.

„К.Р.М.” ООД е депозирало пред Комисията писменото си становище по жалбата на Б.Ц.В., в което сочи, че жалбоподателят не оспорва валидността на сключеният между него и мобилният оператор договор. Изразява се мнение, че може би са касае за злоупотреба с право да се сезира Комисията и по този начин жалбоподателят иска да постигне въздействие върху „Б.Ц.В.” ЕАД за уреждане на съществуващият спор за неизплатените от него суми.

Към становището е приложен договор с мобилния оператор от 03.10.2011г., анекс от 16.12.2011г. и пълномощно.

На откритото заседание на КЗЛД, проведено на 15.02.2012г., страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателят се явява лично, а ответната страна се представлява от Е.М. – юриконсулт.

В откритото заседание, жалбоподателят уточнява, че жалбата му има два пункта. Единият е, че първоначално не му е бил предоставен никакъв шанс да сключи договор с мобилния оператор, ако клаузата за изразеното съгласие за предоставянето на личните му данни на трети лица липсва в договора. В тази връзка господин Б.Ц.В. твърди, че доброволният характер на предоставянето на личните му данни е абсолютно отнет и е превърнат в задължително условие да се сключи договорът

с „Б.Ц.В.” ЕАД. Жалбоподателят уточнява, че нито в договора, нито в общите условия е разписано конкретно за лицата, на които може и да бъдат предоставени свързаните с него данни. Б.Ц.В. иска от Комисията да уважи жалбата му и да наложи ефективни наказания по реда на Глава осма от Закона за защита на личните данни на „Б.Ц.В.” ЕАД по посочените от него причини, а именно: изкривяване на доброволния характер на предоставянето на лични данни, както и неуведомяването за последиците от неговия отказ, и конкретното уведомяване за лицата, на които „Б.Ц.В.” ЕАД ще предостави тези лични данни.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД и видно от приложените доказателства е налице обработване на личните данни на жалбоподателят. Подадена е в законоустановения срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес.

Жалбата съдържа всички законово изискуеми реквизити, определени в чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА.

В чл.27, ал.2 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличието на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „Б.Ц.В.” ЕАД, а обработващ лични данни „К.Р.М.” ООД.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че двете дружества са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и са подали заявление за регистрацията им като администратор на лични данни.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна.

Не е спорно, че жалбоподателят е длъжник на мобилния оператор. Това обстоятелство се потвърждава както от самия жалбоподател, така и от ответното дружество.

По административната преписка са събрани доказателства, че между Б.Ц.В. и „Б.Ц.В.” ЕАД има сключен договор за представяне на мобилни услуги. Налице е едно от условията за допустимост при обработването на лични данни.

Жалбата на господин Б.Ц.В. е насочена срещу предоставянето на личните му данни от мобилният оператор на фирма за събиране на вземания. Излагат се аргументи, че с това си поведение, „Б.Ц.В.” ЕАД не изпълнява задължително предписание на КЗЛД, прието с решение взето на редовно заседание на 12.03.2008г. /Протокол №8/.

Твърденията на жалбоподателят за нарушение на предписанието и от там на правата му са неоснователни.

Съобразно указанията на Комисията, мобилният оператор е включил като клауза в договора сключен с потребителя на мобилни услуги, че с подписването на договора той дава съгласието си личните му данни да бъдат обработвани за целите на договора, както и обработването да се изразява в предоставянето им на трети лица – „администратори или оператори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими по договора

за услуги”. Законодателят не е посочил конкретна форма на изразяване на изричното съгласие на физическите лица за обработването на свързаните с тях лични данни, от което следва да се приеме, че съгласието може и да се изрази с конклюдентни действия, а именно приемането на договорните клаузи и подписването на договора.

КЗЛД приема, че е налице и изискването на чл. 19 от ЗЗЛД и администраторът на лични данни е посочил целта, при наличието на която данните ще бъдат предоставяни на трети лица, а именно изготвянето на кредитна оценка или събиране на вземания. Във връзка с изложеното, следва, че обработването на свързаните с Б.Ц.В. лични данни чрез предаването им от „Б.Ц.В.” ЕАД на „К.Р.М.” ООД е извършено при наличие на една от предпоставките за допустимост – съгласие на физическото лице, чиито данни се обработват.

По отношение на твърдението на жалбоподателя, че администратор на лични данни не го е информирал за кръга от лица, на които могат да бъдат разкрити личните му данни, с което е нарушено задължителното предписание, КЗЛД приема същото за неоснователно.

Законовата разпоредба на чл. 19 от ЗЗЛД и даденото от Комисията предписание, че администратора на лични данни държи на физическото лице информация за получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити личните данни нямат предвид поименно да бъдат изброени тези лица или категории. Идеята на законодателя и на Комисията е да се посочи целта, поради която ще бъдат предоставени данните. В конкретния случа е уговорено между страните по договора, че предоставянето ще се извършва или за изготвянето на кредитна оценка или събиране на вземания. Изричното поименно изброяване на лицата, на които ще бъдат разкрити данните е невъзможно и с оглед дадената от Закона за задълженията и договорите правна възможност да се сключват и съответно да се прекратяват договори между страните по тях. Вписването на дадено лице в договора, на което биха били предоставени личните данни, при настъпването на едно определено събитие, може в един момент при настъпването му да не е актуално. Стеснителното тълкуване на тази разпоредба би ограничила правата на администратори на лични данни свободно да сключват договори. А и в конкретния случа, дори и в договора на господин Б.Ц.В. да бе конкретно упоменато лицето, на което ще бъдат предоставени свързаните с него лични данни, поради неизпълнение на договорните му задължения да заплати предоставената му услуга, това не променя факта за дължимото от него парично задължение.

Жалбоподателят не оспорва наличието и размерът на дължимото задължение, което мобилният оператор претендира от него във връзка с възникналите им договорни взаимоотношения. Липсата на оспорване на този факт потвърждава установеното от събраните доказателства, а именно, че е налице договор между господин Б.Ц.В. и мобилният оператор и че във връзка с тези взаимоотношения са възникнали задължения за едната страна, които не са погасени в срок. Един от принципите в правото е забраната за злоупотреба с право. Злоупотреба с право е упражняване на субективно право от лице, следствие на което се засяга неправомерно чужда правна сфера. Злоупотребата с право не е правонарушение, а действие по правна норма в разрез с изискванията на фактическия контекст, като основание за упражняване на субективното право. Злоупотребата с право е упражняване на правото в противоречие с неговото предназначение. От гледна точка на социологията на правото, злоупотребата с право е излизане извън границите на субективното право по отношение на позволено и допустимо поведение или на социалната свобода. Злоупотреба с право имаме и когато злоупотребилният няма вина.

Следва да се отбележи, че между администратора на лични данни и обработващия лични данни-„К.Р.М.” ООД има сключен договор, с които съгласно чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД са регламентирани писмено взаимоотношенията и е определен обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия лични данни.

Във връзка с изложеното, КЗЛД приема, че жалбата на Б.Ц.В. е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване

истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба № 5536/15.11.2011г., подадена от Б.Ц.В. срещу „Б.Ц.В.” ЕАД като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 10878/2010 г.

София, 28.02.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 07.12.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. №10878/29.11.2010г., подадена от И.С.И. срещу БТК АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 09.11.2011г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана БТК АД.

Жалбоподателят сезира Комисията с оплакване, че в нарушение на ЗЗЛД администратора на лични данни БТК АД е регистрирал на негово име най-малко 6 предплатени мобилни карти. Жалбоподателят твърди, че не е подавал заявление за регистрацията на тези карти.

Господин И.С.И. иска от Комисията, да извърши проверка на изнесените факти в жалбата.

Към жалбата като доказателства са представени кореспонденцията между жалбоподателя с мобилния оператор и призовки от органите на МВР, за явяване на жалбоподателят във връзка с разследвания по повод извършени с регистрираните на негово име предплатени карти.

В условията на служебното начало, залегнало в административния процес и изясняване на

обстоятелствата от значение за случая, на основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становище от БТК АД.

На 05.01.2011г. е постъпило становище от ответната страна, в което се изразява мнение за недопустимост на жалбата. Твърди се, че номерата за предплатени услуги са регистрирани в съответствие с изискванията на §80, ал1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за електронните съобщения.

Излагат се твърдения, че по същия повод са образувани няколко досъдебни производства, поради което на основание чл.54, ал.1, т.5 от АПК, БТК АД моли Комисията да спре образуваното пред нея административно производство до приключване на съдебните производства.

С допълнително становище от 14.02.2011г.,мобилният оператор е уточнил, че пред Областна дирекция на МВР под номер Д507/2010г. е образувано досъдебно производство, водено по чл.209, ал.1 във връзка с чл.26, ал.1 от НК. Твърди се още, че към момента, материалите по досъдебното производство са препратени към съответна прокуратура за повдигане на обвинение. Ответната страна моли за удължаване на даденият ѝ срок за представяне на доказателства. Уточнено е, че картите са регистрирани от подизпълнител на БТК АД – ЕТ „Д.Б.” гр. Р.

Към становището е приложено копие на договор №4856/01.08.2006г. за продажба на карти между БТК АД и „В.” ООД.

На 08.04.2011г. жалбоподателят е изразил становището си по твърденията на ответната страна и моли да бъде извършена проверка на ЕТ „Д.Б.”и „Д.2002” ЕООД, дали са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД да подадат заявление за регистрацията им като администратори на лични данни.

По повод доказателственото искане на жалбоподателя, бе извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни, който води Комисията, от която се установи, че ЕТ „Д.Б.98” е регистрирана като администратор на лични данни, а фирма „Д.2002” ЕООД не е.

На 18.04.2011г. БТК АД е депозирало допълнително договор от 15.01.201г. между „В.” ООД и ЕТ „Д.Б.”.

За откритото заседание са постъпили становища от ответната страна – БТК АД и от заинтересованата - ЕТ „Д.Б.”, в които се сочи, че са налице образувани производства пред прокуратурата и това е основание, административното производство пред КЗЛД да бъде спряно. Във връзка с това искане и необходимостта да се съберат служебно доказателства, КЗЛД е отложила разглеждането на жалбата по същество. Информация е изискана от прокуратурите и районните управления на МВР, които са посочени в административната преписка по повод на това дали има образувани производства със същия предмет като жалбата на господин И.С.И., депозирана пред Комисията.

От постъпилата информация, може да се обобщи, че има образувани производства за извършено престъпление по смисъла на чл.209 от НПК и лицето И.С.И. е търсено по тези преписки в качеството му на свидетел, а не в качеството му на тъжител. Част от запитаните полицейски управления, отговорят, че при тях няма образувани преписки с И.С.И.

Районно управление „Полиция”-С. сочи в отговора си, че по повод водената на името на жалбоподателя карта от БТК АД има жалба рег.№8310/04.06. 2010г. в 03 РПУ-СДВР за злоупотреба с личните му данни.

Изискана е информация от районното управление и в отговор същото сочи, че има образувана пред него проверка, касаеща неправомерно обработване на личните данни на господин И.С.И., но същата все още не е приключила, тъй като до този момент „К.Б.М.” ЕАД не е представила оригинали на документите свързани с регистрацията на предплатената карта.

Във връзка с допълнителните доказателства, Комисията приема, че няма правно основание административното производство да бъде спряно.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна по следните съображения:

Жалбоподателят И.С.И. твърди, че личните му данни неправомерно се обработват от БТК АД, като за целта дружеството използва неговите лични данни за регистрирането на предплатени карти "Прима" на негово име без негово знание и съгласие.

Ангажираният доказателствен материал по случая потвърждава изнесените в жалбата твърдения.

Видно от приложените доказателства на 09.02.2010г. и на 11.02.2010г. от името на жалбоподателя са подадени две заявления за регистрация на предплатена карта общо за 9 номера. И.С.И. оспорва обстоятелството да е подавал заявленията за регистрация, както и да е подписвал формулярите.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административно-наказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 309 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя относно представените Заявления за регистрация за предплатени услуги са обработвани с престъпна цел, респ. автентичността на положените подписи в регистрационните формуляри за ползване на предплатени услуги на БТК АД, са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

От друга страна, по информация предоставена от мобилния оператор в писмо с вх. № 10878/10/19.07.2011 г., на името на И.С.И. има регистрирани 9 номера. Жалбоподателят категорично заявява, че не е подавал заявленията за регистрация, както не е полагал и подписа си под тях. От събраните по административната преписка доказателства се установява, че с регистрираните карти на името на господин И.С.И. са извършени престъпления, което е наложило той да бъде разпитван в полицейските управления из цялата страна.

С регистрирането на предплатени карти на името без неговото знание и съгласие, администратора налични данни е нарушил принципа, на който следва да се основава обработването – законосъобразност и добросъвестност. Вследствие на неспазването на принципа, БТК АД неправомерно обработва свързаните с И.С.И. лични данни, от което за него са произтекли неблагоприятни последици.

С настоящето решение Комисия за защита на личните данни, установи по безспорен начин, че БТК АД на 09.02.2010г. и на 11.02.2010г. чрез своите дистрибутори: „В.” ООД и ЕТ „Д.Б.” неправомерно е обработила личните данни на И.С.И., изразяващо се в изписването им на формулярите на заявления за регистрация на предплатени мобилни карти. Неправомерността при обработването на личните данни е вследствие от неспазване на принципа в чл.2, ал.2, т.1 от ЗЗЛД, данните да се обработват законосъобразно и добросъвестно.

В § 1 от ДР на ЗЗЛД се съдържа легалната дефиниция на „обработване на лични данни”, което представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване.

Записването и използването на данните за регистрацията на заявления за регистрация на

предплатени услуги е вид обработване, съгласно легалната дефиниция дадена в §1 от ДР на ЗЗЛД.

Комисията установи, че деянието не е извършено при условията на неизбежна отбрана или крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 във връзка с чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1.Уважава жалба с рег. №10878/29.11.2010Г., подадена от И.С.И. срещу БТК АД.

2. Налага на „Българска телекомуникационна компания” АД, ЕИК 831642181, със седалище: гр. София 1784, район район Младост, бул. “Цариградско шосе” No 115и, представлявана от Б.Ж.Л.М., имуществена санкция в размер на 15 000 лв. (петнадесет хиляди лева) за нарушаване на чл.2 ал.2, т.1 от ЗЗЛД, осъществено чрез действия по неправомерно обработване на лични данни, посочени в мотивите на настоящето решение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

След влизане в сила на настоящето решение в сила, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. “Акад. Иван Гешов”-№ 15 или преведена по банков път: Банка **БНБ- ЦУ IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD** - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1877/2011

гр. София, 28.02.2012 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 18.01.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 1877/20.04.2011 г. подадена от Л.Т. срещу Л.И. за нарушения по Закона за защита на личните данни.

С Решение от 21.12.2011 г. (Протокол № 51) на основание чл. 38, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията служебно конституираща като ответна страна по жалбата “М.Х.“ АД (издател на в. „Т.“).

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество - не се явяват, не изпращат процесуални представители, не ангажират допълнително доказателства за целите на на-

стоящото административно производство.

На 20.04.2011 г. в деловодството на КЗЛД по електронен път постъпва жалба от Л.Т., в която лицето излага твърдения за неправомерно обработване на личните данни на синовете му Ч. и М. от страна на журналиста на в. „Т.“- Р. Л.И., който публикувал на 18.04.2011 г. на интернет страницата на вестника статия относно синовете му, които са криминално проявени.

Към жалбата се прилага извадка от сайта на в. „Т.“ с публикация, озаглавена “Двама борци изнасилват 14-годишна“.

Жалбоподателят моли за извършване на проверка по случая и отстраняване на нарушенията.

Жалбата не е подписана.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, с писмо изх. №1877/11/28.04.2011 г. на жалбоподателя са дадени указания за отстраняване нередовностите на жалбата по отношение на подписването ѝ, както и удостоверяване представителна власт по отношение на синовете му Ч. и М.Т. Указанията са изпълнени частично, като с писмо вх. №1877/05.05.2011 г. се предоставя подписана жалба, както и пълномощно, с което Ч.Т. упълномощава баща си Л.Т.Р. да го представлява пред КЗЛД в настоящото административно производство, но не се удостоверява представителната власт по отношение на М.Т.

С писмо изх. № 1877/11/17.06.2011 г. от “М.Х.“ АД е изискано становище по случая, което дружество предоставя, но по технически и организационни причини не е предоставено към преписката.

С писмо изх. 1877/11/16.11.2011 г. повторно е изискано становище от “М.Х.“ АД по изложените в жалбата факти и твърдения.

С писмо вх. № 1877/11/23.11.2011 г. от страна на вестника предоставят становище, в което навеждат доводи за неоснователност на жалбата, позовавайки се на публичността на наказателния процес, както и на конституционно гарантираното право на обществеността да бъде осведомена.

Жалбата се явява нередовна, респ. обявена от Комисията за процесуално недопустима по отношение на М.Т. с Решение от 21.12.2011 г. (Протокол № 51), тъй като не е удостоверена по надлежен ред представителната власт на жалбоподателя- бащата Л.Т. по отношение на него.

Жалбата е недопустима и по отношение на лицето, срещу което е насочена- журналиста Л.И., който няма качество на администратор на лични данни и в този смисъл не са налице специалните изисквания на ЗЗЛД, при които КЗЛД следва да упражни правомощието си по чл. 10, ал.1, т.7 за разглеждане на жалби на физически лица срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД.

По отношение на Ч.Т. жалбата е редовна, подадена в срок, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, Комисията приема жалбата за неоснователна по следните съображения:

Видно от ангажирания по преписката доказателствен материал “М.Х.“ АД в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на М.Т., като публикува статия относно криминална проява на лицето, придружена със снимков материал. Статията излага факти относно криминално деяние, извършено от лицето и установено с влязла в сила присъда.

Условията, при които следва да се обработват личните данни от администраторите на лични данни са указани в чл. 4 от ЗЗЛД. В ал. 2 от ЗЗЛД, законодателят е предвидил, че обработването на лични данни за целите на журналистическата дейност е допустимо.

Съгласно чл. 1 от ЗЗЛД, приложението на закона е свързано с уреждането защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни, като целта на закона е гарантиране

на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В конкретния случай, преценката на основателността на жалбата ще следва да се извърши след намирането на разумния баланс между правото на неприкосновеност на засегнатото лице, правото на свободна журналистика, т.е. баланса между обществения интерес и личният живот.

Свободата на печата и другите средства за масова информация са конституционно гарантирани със забраната за цензура- чл. 40, ал. 1 от Конституцията на Република България. Свободата на словото е един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество. Правото си на информация, на свободно изразяване обществото е делегирало в професионален ангажимент на журналистите, които в името на общественото благо се занимават със събирането, подреждането и разпространението на информация. Задължението на журналистите да предоставят информация и идеи, засягащи въпроси от обществен интерес, произтича от правото на обществеността да я получава. В този смисъл свободата на словото, свободата да се разпространява информация без цензура е оправдано дотолкова, че да се гарантира демократичността на обществените процеси и възможността на гражданите за изграждане на мнение и позиция относно проблеми, касаещи обществен интерес. Това би следвало да са проблеми, свързани с управлението на държавата, проблеми със социален, политически, икономически, спортен или развлекателен характер, чиито последици пряко или косвено биха могли да рефлектират в правната сфера на всеки индивид. Дори законодателят в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България лимитира правото на свободно разпространение на информация, тъй като то има отношение към други основни граждански свободи. Степента, в която е допустимо ограничаването на правото свободно да се изразява мнение е в зависимост от значимостта на интереса, който го налага. Единствено обществен интерес от по- висш порядък би оправдал налагане на ограничение на конституционно гарантирани човешки права от категорията на абсолютните, каквото се явява правото на неприкосновеност на личния живот. Всяка интервенция в защитената сфера на тези свободи от страна на трети лица, които с действията си биха били в състояние да накърнят или ограничат тяхното упражняване, би следвало да се счита за противозаконно до доказване на по- висш обществен интерес, който го е наложил. В конкретния Комисията счита, че общественият интерес, обоснован от правото да бъде информирано за криминално проявените лица, които създават потенциална заплаха за живота и здравето на другите, е преимуществен пред този на физическото лице.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 1877/20.04.2011 г. подадена от Л.Т. срещу “М.Х.“ АД.

Решението на Комисията може да се обжалва чрез КЗЛД пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. №179 гр. София, 26.01.2012 г.

Относно: *Искане с вх. № 179/16.01.2012 г. от Виолета Николова - изпълнителен директор на Агенция по вписванията за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 25.01.2012 г. /Протокол 5/ разгледа искане с вх. № 179/16.01.2012 г. от Виолета Николова - изпълнителен директор на Агенция по вписванията за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД. В искането е посочено, че в Агенция по вписванията се провежда планова комплексна проверка от Инспектората по чл. 46 от Закона за администрацията към Министерство на правосъдието и одит от дирекция „Вътрешен одит“ към Министерство на правосъдието по Закона за вътрешния одит в публичния сектор. Посочва се, че с оглед правилността и законосъобразността на действията на служителите с оторизиран достъп до лични данни, обработващи данните за целите на изпълнението на специфични права и задължения на администратора в областта на трудовото законодателство в отдел „Човешки ресурси и връзки с обществеността“ при Агенция по вписванията, възникват някои въпроси, а именно:

- Налице ли е законово основание за предаване на лични трудови и служебни досиета на служители на агенцията въз основа на устно искане от страна на проверяващите лица;

- Какви документи следва да бъдат представени от членове на проверяващ екип, с които същите да удостоверят правото си за достъп до лични данни, администрирани по повод създаването и съхраняване на лично досие в дейността „човешки ресурси“;

- Законосъобразно ли е изнасянето на лични досиета извън нарочните помещения и заключващи се метални шкафове и съхраняване на същите без фиксиран период в необезопасени помещения от страна на проверяващите лица;

- Кой носи отговорност при евентуално загубване или унищожаване на лични данни при и по повод извършваната проверка, в хода на която личните досиета са предадени на проверяващия екип;

- Под каква форма следва да се регистрира предоставянето на лични данни, обработвани във връзка с изпълнение на правата и задълженията на администратора по трудовото законодателство на проверяващи органи, за които безспорно е установено, че имат право на достъп до данните.

Отправена е молба за спешност на становището на КЗЛД. Посочва се също, че в хода на проверките вече е реализирано предаване на лични досиета на проверяващите екипи, въз основа на заповед на министъра на правосъдието, копие от която е приложена към искането. Към искането е приложено и копие на утвърдени Вътрешни правила за защита на личните данни при обработване на регистър „Човешки ресурси“ в Агенция по вписванията.

По смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Министърът на правосъдието е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал. 1 от ЗЗЛД. В чл.3 от Устройствения правилник на Министерството на правосъдието е посочено, че министърът на правосъдието е централен едноличен орган на изпълнителната власт, който ръководи, координира и контролира осъществяването на държавната политика в областта на правосъдието. Министърът ръководи и представлява Министерството на правосъдието.

Министерството на правосъдието е подало заявление за вписване в регистъра на админи-

страторите на лични данни и на водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД с рег.№ 49118 и има издадено удостоверение за вписване в регистъра с идентификационен номер У - 27489. Агенция по вписванията е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Агенцията е подал заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД на основание чл.10, ал.1, т. 2 от ЗЗЛД с рег.№ 120533 и има издадено удостоверение за вписване в регистъра с идентификационен номер У - 26872.

Съгласно чл.2 от Устройствения правилник на Агенция по вписванията агенцията е администрация към министъра на правосъдието, юридическо лице на бюджетна издръжка, второстепенен разпоредител на бюджетни кредити.

В чл.13 от Устройствения правилник на Министерството на правосъдието е посочено, че администрацията на Министерството на правосъдието е организирана в дирекции и инспекторати. В чл.17 е посочено, че Инспекторатът по чл. 46 от Закона за администрацията осъществява административен контрол в министерството и върху дейността на второстепенните разпоредители с бюджетни кредити към министъра, каквато е Агенция по вписванията. Съгласно ал.3 на чл.17 инспекторатът изпълнява следните функции:

1. проверява административната дейност по прилагането на политиките и законодателството в съответната област;

2. проверява за спазването на вътрешните правила за организацията на работа в министерството и във второстепенните разпоредители с бюджетни кредити към министъра;

3. проверява за изпълнението на актове на министъра и на ръководителите на второстепенните разпоредители с бюджетни кредити, включително изпълнение на задължителни указания за отстраняване на допуснати нарушения и за налагане на дисциплинарна отговорност и на ограничена или пълна имуществена отговорност по Кодекса на труда, Закона за държавния служител, Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража и по Закона за Министерството на вътрешните работи;

4. проверява изпълнението на задължителни указания, дадени от компетентни органи при проверки в министерството и във второстепенните разпоредители с бюджетни кредити, включително задължителни предписания на органите, които упражняват държавен контрол върху дейността по здравното обслужване в местата за лишаване от свобода;

5. извършва проверки по предотвратяване и борба с корупцията, за установяване конфликт на интереси по реда на глава шеста от Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси, както и за други нарушения на служебните задължения в министерството и във второстепенните разпоредители с бюджетни кредити;

6. извършва проверки по предложения и сигнали на граждани и организации срещу служители на министерството и на второстепенните разпоредители с бюджетни кредити по ред, установен от министъра;

7. извършва последващи проверки за изпълнението на дадените задължителни указания във връзка с предходно извършени проверки;

8. участва при осъществяване на съвместни проверки и проекти за прилагане и адаптиране към българските условия на успешните антикорупционни практики и инструменти, прилагани в страните - членки на Европейския съюз;

9. подава информация в оперативен порядък на дирекция „Главен инспекторат“ на Министерския съвет;

10. осъществява контрол на извършените проверки от главните дирекции, дирекциите и второстепенните разпоредители с бюджетни кредити;

11. осъществява други функции във връзка с административния контрол, произтичащи от

нормативни актове или възложени от министъра.

В ал.4 на чл.17 е посочено, че инспекторатът извършва проверките по ал. 3 въз основа на ежегодно утвърден план от министъра, а по конкретни въпроси и случаи проверките се извършват въз основа на писмена заповед на министъра. А ал.5 е посочено, че в резултат на извършените проверки инспекторите представят доклад до министъра, който съдържа констатации и дава предложения за: 1. задължителни указания за отстраняване на допуснати нарушения и за подобряване работата на администрацията; 2. налагане на дисциплинарна отговорност на виновните длъжностни лица по Кодекса на труда, Закона за държавния служител, Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража и по Закона за Министерството на вътрешните работи.

В чл.46, ал.1 от Закона за администрацията е посочено, че в министерството се създава инспекторат на пряко подчинение на министъра за осъществяване на административен контрол. В ал.2 на чл.46 е посочено, че дейността на инспектората е насочена към пълно и точно изясняване на проверяваните случаи и предлагане на мерки за тяхното разрешаване с цел:

1. предотвратяване и отстраняване на нарушения при функционирането на администрацията;
2. независима и обективна оценка на дейността на администрацията;
3. подобряване работата на администрацията.

В ал.4 на чл.46 е посочено, че Инспекторатът:

1. извършва комплексни, планови, тематични, извънпланови и последващи проверки на структури, дейности и процеси в администрацията;
2. прави оценка на корупционния риск и предлага мерки за ограничаването му;
3. събира и анализира информация и извършва проверки за установяване на нарушения, прояви на корупция и неефективна работа на администрацията;
4. следи за спазването на законите, подзаконовите и вътрешноведомствените актове за организацията на работата от служителите на администрацията;
5. може да предлага образуване на дисциплинарно производство при констатирани нарушения на служебните задължения, както и на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация;
6. извършва проверка на сигналите срещу незаконни или неправилни действия или бездействия на служители от администрацията;
7. осъществява контрол и извършва проверки по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси;
8. съставя актове за установяване на административни нарушения при констатирани нарушения от страна на служителите от администрацията, когато е предвидено в закон;
9. изпраща сигнали до органите на прокуратурата, когато при проверки установи данни за извършено престъпление;
10. прави предложения за нови или за изменение на вътрешноведомствени актове, регламентиращи организацията на работата и дейността на администрацията;
11. осъществява други функции във връзка с административния контрол, произтичащи от нормативни актове или възложени от органа на изпълнителната власт.

В ал. 5 на чл.46 е разписано, че инспекторатът в министерството осъществява административен контрол върху дейността на второстепенните разпоредители с бюджетни кредити.

В чл.46 б, ал.2 от Закона за администрацията е посочено, че при осъществяване на своите функции инспекторите имат право да изискват документи, данни, сведения, справки и други носители на информация от проверяваните лица, които са необходими за извършване на проверките. В ал.3 е

разписано, че при извършване на проверките инспекторите имат право да изискват информация от държавните и местните органи, органите на съдебната власт и други институции. В ал.4 се посочва, че служителите в администрацията са длъжни да оказват пълно съдействие на инспекторите при осъществяването на функциите им.

Към искането са приложени две заповеди на министър Диана Ковачева. Със заповед ЛС -04.1/03.01.2012 г., издадена на основание чл.17,ал.4 от Устройствения правилник на Министерството на правосъдието във връзка с чл.46, ал.4 от Закона за администрацията е наредено на трима инспектори от Инспектората по чл. 46 от Закона за администрацията при МП в срок от 20 дни, считано от 09.01.2012 г. да извършат планова комплексна проверка на Агенция по вписванията. Втората приложена заповед № ЛС -04 - 9/11.01.2012 г на министър Ковачева е издадена на база на първата, с нея се нарежда:

1. Всички служители на Агенция по вписванията да оказват пълно съдействие на проверяващите инспектори по отношение на извършваната от Инспектората проверка.

2. Изискващите се от проверяващите справки, документи, становища и обяснения да се изготвят посочения срок без предварително съгласуване с преки ръководители или ръководството на агенцията и без извеждане в деловодната система.

3. Всички служители, от които се изисква информация за нуждите на проверката, са длъжни да я предоставят без да съгласуват действията си с висшестоящ ръководител или ръководството на агенцията.

4. На проверяващите да се предостави пълен достъп до касаещата ги документация, работни помещения, информационни масиви и регистри.

Не са приложени документи от които да е видно, че се извършва и одит от дирекция „Вътрешен одит“ към Министерството на правосъдието.

В закона са определени задълженията на администраторите на лични данни при обработване на данните. Параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД определя какво по смисъла на закона представлява “Обработване на лични данни”. Това е “е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване”.

Законодателят е дал в т.5 на параграф 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД дава определение на термина „Предоставяне на лични данни“. Това са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея.

В изложената хипотеза, обработването на лични данни ще се осъществи чрез разкриването им чрез предаване и предоставяне.

Всеки администратор, включително и Агенция по вписванията, е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД, Текстът на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изрично урежда хипотезите, при наличието на поне една от които на които се допуска обработването на лични данни, а именно:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;

2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Предоставянето на информация, съдържаща лични данни от документите, обработвани в Агенция по вписванията, в изложения казус би се явило законосъобразно обработване на лични данни на основание чл. 4, ал.1 т.1, т.6 и т.7 от ЗЗЛД. Правомощията на инспекторите за разписани както в чл. 46 б, ал.2 от Закона за администрацията, така и в приложената заповед № ЛС -04 - 9/11.01.2012 г на министър Ковачева.

Следва да се има предвид обаче че чл.17, ал.4 от Закона за държавния служител е посочено, че разгласяването на сведения от служебното досие на държавния служител не се допуска без неговото изрично писмено съгласие. По аналогия същото правило би следвало да се прилага и по отношение на досиетата на лицата /работници и служители/, назначени по Кодекса на труда. Ако се приеме, че чрез предаването и предоставянето на трудови и служебни досиета би се осъществило “разгласяване” на сведения от служебното досие на служителите по смисъла на чл.17 от Закона за държавния служител, то тогава обработването на данни от служебните и трудови досиета следва да се осъществява само след изрично писмено съгласие на служителите.

Законът за защита на личните данни не разписва механизъм на издаване на документи, с които да се удостоверява право на достъп до лични данни. Комисията издава е удостоверения на администраторите с които се удостоверява обстоятелството че даден администратор е вписан в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.2, ал.2 от ЗЗЛД събраните лични данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват. Във всички случаи правомерното обработване на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Преценката за наличие на условия за допустимост при осъществяване на действия по обработване на лични данни, следва да се осъществява от администратора с оглед отговорността, която той носи за законосъобразното обработване на лични данни.

Разпоредбата на чл.7 от Наредба № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни разписва задължение на даден администратор на лични данни да осигурява при въвеждане, промяна или предаване на лични данни в регистрите съхраняване на информация за: времето (дата и час) на въвеждане, промяна или предаване на личните данни; лицата, извършващи въвеждането, промяната или предаването на личните данни; лицата, предоставили личните данни; личните данни, които са били въведени, променени или предадени в регистрите. Преценката под каква форма да се осъществи съхраняването на горната информация е оставена на администраторът, в конкретният казус Агенция по вписванията. Тя следва да регистрира предоставянето на информацията от регистър “Човешки ресурси и връзки с обществеността”, като преценката каква да е формата на това регистриране е оставена на администратора.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на лични данни от Агенция по вписванията в изложения казус представлява законосъобразно обработване на лични данни. Агенция по вписванията може да предоставя лични данни на основание на основание чл. 4, ал.1 т.1, т.6 и т.7 от ЗЗЛД.

По отношение на обработването на данни от трудови и служебни досиета обаче следва да се има предвид разпоредбата на чл.17 ал.3 от Закона за държавния служител, а именно - разгласяването на сведения от служебното досие на държавния служител не се допуска без неговото изрично писмено съгласие. По аналогия същото правило би следвало да се прилага и по отношение на досиетата на лицата /работници и служители/, назначени по Кодекса на труда.

Поставените въпроси по отношение на организирането на дейността на административни звена, подчинени на министъра на правосъдието е от компетентността на принципала. Не е от компетентността на КЗЛД да дава оказания как да взаимодействат отделните структури на пряко подчинение на министъра на правосъдието.

Агенцията по вписванията в качеството си на администратор на лични данни има задължението да регистрира обработката чрез предоставяне и предаване на данни от поддържаните регистри, като преценката каква да е формата на това регистриране е оставена на администратора.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****СТАНОВИЩЕ****НА****КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ****рег. №294****гр. София, 26.01.2012 г.**

Относно: *Искане с вх. № 294/21.01.2012 г. от Росен Желязков - главен секретар на Министерския съвет за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 25.01.2012г. /Протокол 5/ разгледа искане с вх. № 294/21.01.2012 г. от Росен Желязков - главен секретар на Министерския съвет с молба за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД. В искането е посочено, че Администрацията на Министерския /АМС/ е вписана в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД на основание чл.10, ал. 1, т.2 от ЗЗЛД с уникален идентификационен номер У - 50418 и по смисъла на чл.3, ал.1 от закона за защита на личните данни е администратор на лични данни. В искането се посочва на основание чл.56 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация,

във връзка с чл.1, ал.4, т.1 и чл.24, ал.4 от ЗЗЛД са утвърдени Вътрешни правила за реда за водене на регистри по ЗЗЛД в Администрацията на Министерския съвет, в които са определени видовете регистри и длъжностните лица, които са отговорни за тяхното водене. В искането е указано, че във връзка с верификацията на разходите по проекти, изпълнявани от дирекции в АМС, дирекция "Оперативна програма "Техническа помощ" при АМС, изпълняваща функциите на управляващ орган на Оперативна програма "Техническа помощ", изисква оригинали и копия на документи от отговорните длъжностни лица "по горепосочените регистри, които представляват лични данни на служителите и се обработват по утвърдения ред, например ведомости за заплати, персонални фишове за заплати, болнични листове и др". В искането се посочва, че във Вътрешните правила за водене на регистри по ЗЗЛД в АМС дирекция „ОПТП“ /б.а. Оперативна програма "Техническа помощ"/ не фигурира като водеща регистър с лични данни. Отправено е искане за писмено становище от Комисията и какъв е реда за предоставянето на този вид информация на дирекция Оперативна програма Техническа помощ /ОПТП/ и какъв е редът за предоставянето ѝ, в случай че отговорът е положителен.

По смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Администрацията на Министерския съвет е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал. 1 от ЗЗЛД. Подадено е заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, с рег.№61072, има издадено удостоверение за вписване в регистъра с идентификационен номер У-50418. При извършена служебна справка в регистра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че са заявени седем регистъра, както следва:

1. служители
2. почивни бази
3. възнаграждения
4. деловодство и архив
5. сигурност на информацията
6. контрол
7. единна информационна система за управление на човешките ресурси

Съгласно чл.4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация текущата дейност на Министерския съвет и подготовката на неговите заседания се осигурява от администрацията на Министерския съвет. Администрацията на Министерския съвет се ръководи от министър-председателя. Главният секретар на Министерския съвет осигурява административно-то ръководство на администрацията на Министерския съвет. Администрацията на Министерския съвет като юридическо лице се представлява от министър-председателя или от овластени от него длъжностни лица.

В чл. 13а, ал.1 от Устройствения правилник е посочено, че министърът по управление на средствата от Европейския съюз отговаря за цялостната организация и ръководство на системата за координация при управлението на средствата от Европейския съюз. При осъществяване на своите функции министърът по ал. 1 се подпомага от дирекциите по чл. 75 - 77а., една от която е Оперативна програма „Техническа помощ“.

Според разпределението на функциите администрацията на Министерския съвет е обща и специализирана. В Чл. 64, ал.2 е посочено, че общата администрация включва:

1. дирекция „Правителствена канцелария“;
2. дирекция „Бюджет и финанси“;
3. дирекция „Административно обслужване“;
4. дирекция „Правителствен протокол“.

В чл.69 е разписано, че специализираната администрация включва звената, които пряко подпомагат и осигуряват осъществяването на правомощията на Министерски съвет. Посочената в искането дирекция оперативна дирекция „Техническа помощ“ е част от специализираната администрация. Към специализираната администрация спадат още:

1. дирекция „Правна“;
2. дирекция „Стратегическо развитие и координация“;
3. дирекция „Координация по въпросите на Европейския съюз“;
4. дирекция „Вероизповедания“;
5. дирекция „Програмиране на средствата от Европейския съюз“;
6. дирекция „Мониторинг на средствата от Европейския съюз“;
7. дирекция „Информация и системи за управление на средствата от Европейския съюз“.

В чл. 77а, ал.1 са разписани функциите на Дирекция „Оперативна програма „Техническа помощ“, както следва:

1. изпълнява функциите на управляващ орган на Оперативна програма „Техническа помощ“, като осъществява цялостно управление на оперативната програма, насочено към постигане на нейните цели и изпълнение на финансовия план;
2. подготвя и актуализира документите, необходими за управлението и изпълнението на оперативната програма;
3. осъществява финансово управление на оперативната програма и предоставя на сертифициращия орган цялата необходима информация за целите на сертифицирането на разходите;
4. установява процедури, които гарантират, че проектите са избрани за финансиране в съответствие с критериите, приложими за оперативната програма;
5. осъществява наблюдението и контрола на проектите и организира осъществяването на оценката на изпълнението на оперативната програма;
6. установява процедури, които гарантират, че бенефициентите и другите звена, включени в осъществяването на проекта, поддържат или отделна счетоводна система, или адекватна счетоводна аналитична сметка за всички трансакции, отнасящи се до проекта/групата проекти, като се спазват националните счетоводни правила;
7. установява процедури, които осигуряват наличието на адекватна одитна пътека;
8. подпомага работата на Комитета за наблюдение и му осигурява необходимите документи, които да позволят да се следи качеството на изпълнение на оперативната програма с оглед на специфичните ѝ цели;
9. изготвя годишните и окончателните доклади за изпълнението на програмата и след одобрение от Комитета за наблюдение осигурява тяхното представяне на Европейската комисия;
10. изготвя предложения за промяна на оперативната програма, включително предложения за прехвърляне на средства между приоритетните оси, и ги представя пред Комитета за наблюдение;
11. осигурява спазването на изискванията за информираност и публичност;
12. докладва за напредъка по ОПТП на структурите и институциите, отговорни за наблюдението и контрола по усвояването на средства от фондове на Европейския съюз;
13. изпълнява и всички други функции на управляващ орган на оперативната програма, произтичащи от приложимото право на Европейския съюз и националното законодателство.

В ал.2 на чл.77 а е посочено, че осъществяването на функциите по ал. 1, т. 1 - 7, 9 - 13 се подпомагат от служители, заемащи по трудово правоотношение длъжността „сътрудник по управление на европейски проекти и програми“, назначени за срок до приключване на Оперативна програма „Техническа помощ“, когато това е предвидено в длъжностното разписание.

Съгласно ал.3, на чл.77 а възнагражденията на служителите по ал. 2 се финансират изцяло от Оперативна програма „Техническа помощ“.

В закона за защита на личните данни са определени задълженията на администраторите на лични данни при обработване на данните. Параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД определя какво по смисъла на закона представлява „Обработване на лични данни“. Това е „всяко

действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване”.

Всеки администратор включително и Администрацията на Министерския съвет е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД, като в чл.4, ал.1 от закона е определено само в кои случаи е допустимо обработване на личните данни на физическите лица. Текстът на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изрично урежда хипотезите, при наличието на поне една от които на които се допуска обработването на лични данни, а именно:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
- 7.обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Следва да се има предвид обаче, че чл.17, ал.4 от Закона за държавния служител е посочено, че разгласяването на сведения от служебното досие на държавния служител не се допуска без неговото изрично писмено съгласие. По аналогия същото правило би следвало да се прилага и по отношение на досиетата на лицата /работници и служителите/, назначени по Кодекса на труда.

Съгласно чл.2, ал.2 от ЗЗЛД събраните лични данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотнесими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват. Във всички случаи правомерното обработване на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Преценката за наличие на условия за допустимост при осъществяване на действия по обработване на лични данни, следва да се осъществява от администратора с оглед отговорността, която той носи за законосъобразното обработване на лични данни.

Разпоредбата на чл.7 от Наредба № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни разписва задължение на даден администратор на лични данни да осигурява при въвеждане, промяна или предаване на лични данни в регистрите съхраняване на информация за: времето (дата и час) на въвеждане, промяна или предаване на личните данни; лицата, извършващи въвеждането, промяната или предаването на личните данни; лицата, предоставили личните данни;личните данни, които са били въведени, променени или предадени в регистрите. Преценката под каква форма да се осъществи съхраняването на горната информация е оставена на администраторът, в конкретният казус Администрацията на Министерския съвет. Тя следва да регистрира предоставянето на информацията от подържаните от нея регистри, като преценката каква да е формата на това регистриране е оставена на администратора.

В правомощията на администратора е да прецени кои структурни звена във връзка с изпъл-

няваните от тях функции, до кои регистри да имат достъп, като това следва да бъде посочено в инструкцията, които той има задължението, съгласно чл.23, ал.4 от ЗЗЛД, да изготви. В този случай обработването на лични данни, би се явило законосъобразно на основание чл. 4, ал.1, т.1, т. 6 и т.7 от ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни в изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни - Администрация на Министерски съвет, включително от Дирекция Оперативна програма "Техническа помощ", която е в структурата на администратора, е законосъобразно, тъй като се извършва при наличие на условия за допустимост за обработването, съгласно чл.4, ал.1 от ЗЗЛД.

Администраторът на лични данни следва да разпише в Инструкцията по чл.23, ал.4 от Закона за защита на личните данни, по най - целесъобразния за него начин, кои служители от администрацията, съобразно компетентностите им, до кои регистри с лични данни имат право на достъп, като и редът, по който този достъп следва да се осъществява. В този случай обработването на лични данни, се явява законосъобразно на основание чл. 4, ал.1 т.1, т. 6 и т.7 от ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

рег. № 484

гр. София, 02.02.2012 г.

Относно: *Искане с вх. № 484/30.01.2012 г. от г-жа Катя Христова - началник на Кабинета на министъра на правосъдието до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.02.2012 г. разгледа искане с вх. №484/30.01.2012 г. от г-жа Катя Христова - началник на Кабинета на министъра на правосъдието с молба за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД. В искането е посочено, че в отговор на писмено искане № 254-06-44/ 18.01.2012 г. на народния представител Я.Я., от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерството на правосъдието, е изготвен списък на лицата, помилвани през последните два мандата на президента на републиката на Република България. Посочва се, че с писмо № 01 - 00 - 5/23.01.2012 г. от г-жа Диана Ковачева, министър на правосъдието, г-н Я. е получил копие на този списък, в който се съдържат инициалите на помилваните лица, номер и дата на указа за помилване, от

кого е подписан и на кой от министрите е изпратен за изпълнение, какъв е вида на помилването, какъв е вида и размера на наложеното наказание и датата, на която присъдата е влязла в сила. Посочва се, че изразеното от Министерството на правосъдието становище е, че предоставянето на пълните имена на помилваните лица би представлявало обработване на лични данни, недопустимо по смисъла на ЗЗЛД, без да са налице цели по закона, които да изискват предоставянето на такива данни.

В искането е указано, че на 27.01.2012 г. е получено ново писмено искане от г-н Я.Я., №254-06-115/27.01.2012 г., с което той настоява да му бъдат предоставени пълните имена на помилваните лица, като твърди, че духът и буквата на Закона за защита на личните данни не могат да бъдат основание да бъде отказвана каквато и да било информация на народен представител.

С оглед на изложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, е отправена молба за становище на Комисията за защита на личните данни, относно това доколко в конкретния случай евентуалното предоставяне на народния представител на исканата от него информация е допустимо и отговаря ли на предвидените в ЗЗЛД цели.

По смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Министърът на правосъдието е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал. 1 от ЗЗЛД. В чл.3 от Устройствения правилник на Министерството на правосъдието е посочено, че министърът на правосъдието е централен едноличен орган на изпълнителната власт, който ръководи, координира и контролира осъществяването на държавната политика в областта на правосъдието. Министърът ръководи и представлява Министерството на правосъдието.

Министерството на правосъдието е подало заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД с рег.№ 49118 и има издадено удостоверение за вписване в регистъра с идентификационен номер У- 27489. Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е юридическо лице към министъра на правосъдието със седалище София и е второстепенен разпоредител с бюджетни кредити. Подала е заявление за регистрация като администратор на лични данни с вх.№ 1325726, като към днешна дата процеса по регистрация не е приключил.

Всеки администратор е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД, като в чл.4, ал.1 от закона е определено само в кои случаи е допустимо обработване на личните данни на физическите лица, а именно:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Съгласно чл.2, ал.2 от ЗЗЛД събраните лични данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват

допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват. Във всички случаи правомерното обработване на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Преценката за наличие на условия за допустимост при осъществяване на действия по обработване на лични данни, следва да се осъществява от администратора с оглед отговорността, която той носи за законосъобразното обработване на лични данни.

В глава четвърта “Президент на Републиката” от Конституцията на Република България са разписани функциите и правомощията на Президента на страната. Съгласно чл.92 от Конституцията президентът е държавен глава. Той олицетворява единството на нацията и представлява Република България в международните отношения. Президентът се подпомага в своята дейност от вицепрезидент. В чл. 98 от Конституцията са разписани правомощията на президента, едно от които е **упражняването на правото на помилване.**

Съгласно чл. 102., ал. 1 от Конституцията, в изпълнение на своите правомощия президентът издава укази, отправя обръщения и послания.

В чл. 104 е разписано, че президентът може да възлага на вицепрезидента правомощията си по чл. 98, т. 7, 9, 10 и 11 едно от които е упражняване правото на помилване. /т. 7. *назначава и освобождава от длъжност и други държавни служители, определени със закон; т. 9. дава и възстановява българско гражданство и освобождава и лишава от него; т. 10. предоставя убежище; т. 11. упражнява право на помилване;/*

Съгласно чл.4, ал.1, т.5 от Закона за „Държавен вестник“ в официалния раздел на „Държавен вестник“ се обнародват указите на президента на републиката, с изключение на указите по чл. 98, т. 9, 10, 11 и 12, един от които е указа, с който се упражнява правото на помилване / т.11/.

Законът за изпълнение на наказанията и задържането под стража урежда изпълнението на наказанията /ЗИНЗПС/, наложени от съдилищата с влезли в сила съдебни актове, както и правното положение на лица, задържани под стража по реда на Наказателно – процесуалния кодекс. В чл.10, ал.1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража и чл.5, т.21 от Устройствения правилник на Министерството на правосъдието, министърът на правосъдието осъществява общо ръководство и контрол върху дейността по изпълнение на наказанията, но само по отношение на лицата, които изтърпяват наказания на територията на Република България.

Предоставянето на информация - три имена на визираната категория физически лица, на народния представител Я.Я., би представлявало обработване на лични данни, съгласно определението, посочено в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. По смисъла на параграф 1, т.5 от ДР на ЗЗЛД предоставяне на лични данни е действие по цялостното или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея.

Изискванията на ЗЗЛД при предоставяне на лични данни, разглеждано като действие, съставляващо обработване на лични данни, по смисъла на параграф 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, са регламентирани в чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. В посочената разпоредба са изрично указани условията, при наличието на поне едно от които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е физическото лице, за което се отнасят данните, да е дало изрично своето съгласие. Съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, съгласие на физическото лице е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласяват те да бъдат обработвани.

Редът за обработване на лични данни, включително за предоставянето им, е регламентиран с

изчерпателното изброяване на законовите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД, при наличието на които е допустимо обработване на лични данни.

Изводът който се налага, е че в конкретния случай единственото възможно условие за допустимост на обработването на лични данни (в случая, под формата на предоставяне) е съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните. Случаите, при които е допустимо обработване на лични данни без съгласието на съответното лице, са изрично посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни на трети лица е в правомощието на администратора на лични данни, в зависимост от конкретния случай.

В точка 5 на писмо вх.№ 254 -06-115/27.01.2012 г. от народния представител Я.Я., подадено чрез председателя на Народното събрание - г-жа Цеца Цачева до министъра на правосъдието на Република България - г-жа Диана Ковачева е посочено, че отговорът на въпрос по реда на парламентарния контрол е задача от обществен интерес по смисъла на ЗЗЛД. Точният текст на разпоредбата на чл. 82 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание е, че народните представители отправят до министър-председателя, заместник министър-председател или до министър въпроси от актуален характер, които представляват обществен интерес и са в техния ресор на управление или засягат дейността на възглавяваната от тях администрация. Във всеки един конкретен случай на обработване на лични данни, обаче, следва да се следи за баланса между значимостта на обществения интерес, който налага това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, до което се отнасят данните. Следва да се има предвид и целта на закона за защита на личните данни, която е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване и на свързаните с тях лични данни. В тази връзка следва да се направи разлика между въпроси от актуален характер, които представляват обществен интерес и изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес.

В цитираното по-горе писмо, депутатът Я. посочва, че е nonsens да се твърди, че присъдите с имената на осъдените са публични, а имената на помилваните трябва да са тайна. Действително, съгласно чл. 132, ал.1 от Закона за съдебната власт, съдилищата разглеждат делата в открити съдебни заседания. В ал.2, изр.2 на чл.132 е посочено, че във всички случаи присъдата се обявява публично. Съгласно, чл.64 от ЗСВ обаче актовете на съдилищата се публикуват незабавно след постановяването им на интернет страницата на съответния съд, при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация. Публикуването на актовете по ал. 1 се извършва по начин, който не позволява идентифицирането на физическите лица, упоменати в тези актове. Актовете по дела, които засягат гражданския или здравния статус на лицата, се публикуват без мотивите им. В случая следва да се прави разлика между публично обявяване на акт на съда, каквато е присъдата и твърдението, че „присъдите с имената са публични“.

В заключение на изложеното, следва изводът, че предоставянето на лични данни на трети лица, като форма на обработването им е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от визираните в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД условия. Във връзка с горното Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД информацията за имена на помилвани лица, даваща възможност за индивидуализацията на лицата, съставлява лични данни.

Предоставянето на исканата информация, попадаща в категорията лични данни на трети лица е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от посочените в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД условия. При липса на някое от условията по чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 3 - 7 от ЗЗЛД

единственото възможно условие за допустимост на обработването под формата на предоставяне на данните е наличието на съгласие на съответните физически лица.

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни на трети лица, е предоставена изцяло на администратора на лични данни, предоставящ данните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № 472
гр. София, 03.02.2012 г.**

Относно: *Искане с вх. №472/30.01.2012 г. от г-жа Екатерина Захариева - главен секретар на Президента на Република България до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.02.2012 г. разгледа искане с вх. № 472/30.01.2012 г. от г-жа Екатерина Захариева - главен секретар на Президента на Република България с молба за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД.

В искането е посочено, че в администрацията на президента на Република България на 23.01.2012 г. е получено заявление от г-жа Д.Д.Г., журналист от в."Т.", с искане за предоставяне на достъп до обществена информация по смисъла на чл. 3, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Указано е, че част от информацията, до която е поискан достъп, е за предоставяне на списък на лишените от свобода, които са били помилвани по силата на чл. 98, т. 11 от Конституцията на Република България (КРБ) и имената на членовете на Комисията по помилване. В искането се посочва, че Комисията по помилването е създадена с Указ № 241 от 24 юни 2002 г. на президента, издаден на основание чл.102, ал.3, т. 5 от КРБ. Указано е, че Комисията изпълнява функции на помощен орган със съвещателни функции, подпомагаща вицепрезидента при упражняване на правомощията по чл. 98, т. 11 от КРБ. В искането се сочи, че съставът на Комисията е определен с Указ № 107 от 26 март 2002 г. на президента, изменен с Указ № 165 от 28 май 2002 г.

Посочено е също, че в състава на комисията са включени известни юристи и общественици, които могат да бъдат идентифицирани само със собствено и фамилно име. Уточнява се, че членовете на комисията не са служители в Администрацията на президента, а са привлечени по граждански договори.

Към искането не е приложено цитираното в него заявление за достъп от г-жа Д.Д.Г.

С оглед на изложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните

данни, във връзка с чл. 54, т. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация е отправена молба за становище на Комисията за защита на личните данни, относно това имената на помилваните лица и на членовете на комисията представляват ли лични данни по смисъла на чл. 2 от ЗЗЛД. В случай, че исканата информация представлява лични данни, налице ли са законови основания за нейното предоставяне.

По смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Администрацията на президента е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал. 1 от ЗЗЛД. При служебна справка в отдел «Регистър и архив» към Дирекция «Информационни фондове и системи» се установи, че е подадено заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, с рег.№ 66905 и има издадено удостоверение за вписване в регистъра с идентификационен номер У -156601. Данните на администратора не са актуализирани към днешна дата.

В глава четвърта „Президент на Републиката“ от Конституцията на Република България са разписани функциите и правомощията на Президента на страната. Съгласно чл.92 от Конституцията президентът е държавен глава. Той олицетворява единството на нацията и представлява Република България в международните отношения. Президентът се подпомага в своята дейност от вицепрезидент. В чл. 98 от Конституцията са посочени правомощията на президента, едно от които е упражняване на право на помилване /т.11/

Съгласно чл. 102, ал. 1 от Конституцията, в изпълнение на своите правомощия президентът издава укази, отправя обръщения и послания.

В ал.2 на чл.102 е разписано, че указите се приподписват от министър-председателя или от съответния министър.

В ал.3 са разписани случаите, в които указите не подлежат на преподписване - един от тези случаи е, когато се определя организацията и реда на дейност на службите към Президентството и назначаване на персонала/ т.5/

В чл. 104 КРБ е разписано, че президентът може да възлага на вицепрезидента правомощията си по чл. 98, т. 7, 9, 10 и 11, едно от които е упражняване правото на помилване /т. 7. *назначава и освобождава от длъжност и други държавни служители, определени със закон; т. 9. дава и възстановява българско гражданство и освобождава и лишава от него; т. 10. предоставя убежище; т. 11. упражнява право на помилване;*/

Съгласно чл.4, ал.1, т.5 от Закона за „Държавен вестник“ в официалния раздел на „Държавен вестник“ се обнародват указите на президента на републиката, с изключение на указите по чл. 98, т. 9, 10, 11 и 12 КРБ, един от които е и указа, с който се упражнява правото на помилване / т.11/ и по чл. 102, ал. 3, т. 5 КРБ, т.е указите, с които се определя организацията и реда на дейност на службите към Президентството и се назначава персонала.

Всеки администратор на лични данни, включително и Администрацията на Президента на Република България, е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД, като в чл.4, ал.1 от закона е определено само в кои случаи е допустимо обработване на личните данни на физическите лица, а именно:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Съгласно чл.2, ал.2 от ЗЗЛД събраните лични данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотнесими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват. Във всички случаи правомерното обработване на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Преценката за наличие на условия за допустимост при осъществяване на действия по обработване на лични данни, следва да се осъществява от администратора с оглед отговорността, която той носи за законосъобразното обработване на лични данни.

С искане вх. № 472/30.01.2012 г. главният секретар на Президента на Републиката, поставя за разглеждане от КЗЛД въпроса доколко посочената по-горе информация - имената на помилваните лица и членовете на Комисията по помилванията, представлява лични данни по смисъла на чл.2 от Закона за защита на личните данни и налице ли са законовите основания за предоставяне на тази информация.

Лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

В параграф 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД се съдържа законното определение на понятието „обработване на лични данни”, а именно: „Обработване на лични данни е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване”.

В настоящия случай, запитването касае възможността за обработване на лични данни под формата на предоставяне.

Редът за обработване на лични данни, включително за предоставянето им, е регламентиран с изчерпателното изброяване на законовите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД, при наличието, на които, е допустимо обработване на лични данни.

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни на трети лица е в правомощието на администратора на лични данни, в зависимост от конкретния случай.

По отношение информацията в молба вх. № 472/30.01.2012 г., че лицето, искащо информацията относно имената на помилвани лица, се позовава на Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), следва да се отбележи, че същият е неприложим по отношение личните данни на помилваните. В този смисъл е разпоредбата на чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ, съгласно която законът не се прилага за достъпа до лични данни.

Във всеки един конкретен случай на обработване на лични данни, обаче, следва да се следи за баланса между значимостта на обществения интерес, който налага това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се

отнасят данните. Следва да се има предвид и целта на закона за защита на личните данни, която е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни. Съгласно чл. 132, ал.1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), съдилищата разглеждат делата в открити съдебни заседания. В ал.2, изр.2 на чл.132 ЗСВ е посочено, че във всички случаи присъдата се обявява публично. Съгласно, чл.64, ал.1 от ЗСВ актовете на съдилищата се публикуват незабавно след постановяването им на интернет страницата на съответния съд, при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация. Публикуването на актовете по ал. 1 се извършва по начин, който не позволява идентифицирането на физическите лица, упоменати в тези актове. Актовете по дела, които засягат гражданския или здравния статус на лицата, се публикуват без мотивите им. Във връзка с разглеждането на въпроса относно обработването, чрез предоставянето им, на имената на помилваните лица следва да се вземат предвид мотивите на административен съд София - град, изложени в решение №1767/14.04.2011 г. по административно дело №9104/2009 г. В мотивите на цитираното решение е посочено, че помилването на осъдени лица се осъществява с издаване на индивидуален указ на Президента, с който осъденото лице се освобождава от изтърпяване на наложеното наказание без да се отменя присъдата. Указва се, че предвид това, че липсва нормативно изискване за обнародване на указите за помилване, то действително достъпът до информацията относно тези укази се осъществява по предвидения в ЗДОИ ред за предоставяне на обществена информация, като по правило е свободен, освен когато са налице основанията за отказ, предвидени в чл.37, ал.1 от ЗДОИ. Цитиран е и чл.2, ал.4 от ЗДОИ, съгласно който законът не се прилага за достъп до лични данни. В решението си съдът задължава ответника, в случая главния секретар на Президента на Република България, да предостави обществена информация без индивидуализиращи данни на помилваните лица.

Дейността на Президента, в качеството му на държавен глава, олицетворяващ единството на нацията, както и на администрацията към него по начало е публична и обществено достъпна.

Съгласно Правилата за работа на Комисията по помилването на Президента на Републиката, които съставляват Приложение 2 към Указ 241 от м.юни 2002 г., Комисията по помилването е помощен орган на Президента на Републиката със съвещателни функции. Комисията отчита работата си пред президента на Републиката, съответно вицепрезидента, когато на него е възложена функцията по помилването. Комисията по помилването подпомага с експертни становища държавния глава при осъществяване на функциите му по чл.98, т.11 от Конституцията на Република България и изготвя мотивирани предложения по всяка конкретна молба за помилване. Комисията приема предложенията си с обикновено мнозинство от гласовете на присъстващите. При равенство на гласовете, решаващ е гласът на председателя. В заседанията на Комисията председателят може да кани и представители на неправителствени правозащитни организации, които участват без право на глас. На всеки три месеца Комисията има задължението да изготвя информационна справка за работа си и да я огласява чрез прессекретариата на Президентството.

Макар че предложенията на Комисията са със съвещателна функция и президентът, респективно вицепрезидентът, не е обвързан с тях, може да се стигне до извода, че те нерядко са в основата на конкретното решение за помилване. В тази връзка могат да се споделят мотивите на административен съд София - град, изложени в решение № 1767/ 14.04.2011 г., че членовете на тази Комисия осъществяват дейност, която е публична и се осъществява в обществен интерес, предвид същността и целите на института на помилването, като форма на провеждане на държавна политика. Може да бъде споделен и извода, изложен в цитираните по-горе мотиви, че членовете на Комисията по помилването не осъществяват дейност, която по някакъв начин засяга тяхната личност, а осъществяват дейност, която е публична и се осъществява в обществен интерес предвид същността и целите на института на помилването като форма на държавна политика.

Относно възможността за обработване на лични данни за целите на журналистическата дейност, ЗЗЛД не забранява, а дори напротив, допуска тяхното обработване за тези цели, но само до толкова, доколкото това не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните.

В заключение на изложеното, следва изводът, че предоставянето на лични данни на трети лица, като форма на обработването им, е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от визираните в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД условия. Във връзка с горното Комисията за защита на личните данни да изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, информацията за имената на помилваните лица и имената на членовете на Комисията по помилването, даваща възможност за тяхната индивидуализация, представлява лични данни.

Предоставянето на исканата информация, попадаща в категорията лични данни, на трети лица е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от посочените в разпоредбата на чл. 4 от ЗЗЛД условия.

По отношение на имената на помилваните лица такова възможно условие за допустимост на обработването под формата на предоставяне на данните, е наличието на съгласие на съответните физически лица.

По отношение на имената на членовете на Комисията по помилването такова възможно условие за допустимост на обработването под формата на предоставяне на данните, е осъществяването на задача в обществен интерес, както и обработването им единствено за целите на журналистическата дейност, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните.

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни на трети лица съгласно Закона за защита на личните данни, е предоставена изцяло на администратора на лични данни, предоставящ данните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № 753/ 2012 г.
гр. София, 17.02.2012 г.**

Относно: *Искане с вх. № 753/13.02.2012 г. от г-жа Деница Вълкова - заместник - министър на правосъдието за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 15.02.2012 г., разгледа искане с вх. № 753/13.02.2012 г. от г-жа Деница Вълкова - заместник - министър на правосъдието с молба за становище на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД. В искането е отправена молба за становище до КЗЛД по следните въпроси:

1. Представява ли лични данни информация за получени от изпълнителния директор на Агенция по вписванията парични суми за 2011 г. като допълнително материално стимулиране към основната заплата

2. Лични данни ли ще е информация от заключителни доклади на проверяващи органи за разпределени парични суми от изпълнителния директор сам на себе си /с негова заповед/ като допълнително материално стимулиране, без да е спазен редът по чл. 11, т. 1 от Наредба № 2 от 2004 г. за условията и реда за начисляване и разходване на средствата за развитие на материалната база, за повишаване на квалификацията и за стимулиране на служителите от Агенцията по вписванията (обн., ДВ, бр. 101 от 2004 г.; изм., бр. 61 от 2005 г. и бр. 24 от 2008 г.) – не е поискано съгласие от министъра на правосъдието за определяне индивидуалния размер на материалното стимулиране?

3. Ако информацията по въпроси № 1 и № 2 представлява лични данни, допустимо ли е обработването им по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, чрез разпространяването им от контролиращия орган – министъра на правосъдието или негов заместник пред средствата за масово осведомяване?

По смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни, администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Министърът на правосъдието е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД. В чл. 3 от Устройствения правилник на Министерството на правосъдието е посочено, че министърът на правосъдието е централен едноличен орган на изпълнителната власт, който ръководи, координира и контролира осъществяването на държавната политика в областта на правосъдието. Министърът ръководи и представлява Министерството на правосъдието.

Министерството на правосъдието е подало заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, с рег.№ 49118 има издадено удостоверение за вписване с идентификационен номер У - 27489.

Агенцията по вписванията също е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. Тя е подала заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД на основание чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, с рег.№ 120533 и има издадено удостоверение за вписване с идентификационен номер У - 26872.

Съгласно чл. 2 от Устройствения правилник на Агенция по вписванията, агенцията е администрация към министъра на правосъдието, юридическо лице на бюджетна издръжка, второстепенен разпоредител на бюджетни кредити.

Във връзка с конкретните въпроси, поставени с искането за становище, е необходимо да бъде изяснена „границата” между публичността и защитата на личните данни. В Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни длъжности (ЗПИЛЗВДД), който като специален закон въвежда изключения от Закона за защита на личните данни, са изброени лицата, за които е въведено задължение за публично оповестяване на определена информация, в това число и такава, която попада в определението „лични данни”. Изпълнителният директор на Агенция по вписванията е задължено лице по този закон. Предметът на закона е създаването на публичен регистър за деклариране на имущество, доходи и разходи на лица, заемащи висши държавни длъжности в Република България. В чл. 2 е определен кръгът от лица, които следва да декларират своето имущество, доходи и разходи в страната и чужбина. Поради това, че изпълнителният директор на Агенция по вписванията е сред тази категория лица, той се явява публична личност по смисъла на същия закон.

Съгласно Закона за защита на личните данни, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. „Специфични признаци» са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. В конкретния случай,

информацията за получени от изпълнителния директор на Агенция по вписванията парични суми за 2011г., като допълнително материално стимулиране към основната заплата попада в определението „лични данни“ от категорията икономическа идентичност.

Съответните разпределени суми като допълнително материално стимулиране, дори да не следва да се обявяват публично по смисъла на ЗПИЛЗВДД, са бюджетни средства, т.к. съгласно чл.3 от Наредба № 2 от 05.11.2004 г. за условията и реда за начисляване и разходване на средствата за развитие на материалната база, за повишаване на квалификацията и за стимулиране на служителите от Агенцията по вписванията, набраните средства постъпват като собствени приходи в бюджета на агенцията и се включват в закона за държавния бюджет на Република България за съответната година.

В параграф 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД се съдържа законовото определение на понятието „обработване на лични данни“, а именно: „Обработване на лични данни е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване“.

В настоящия случай, запитването касае възможността за обработване на лични данни под формата на разпространяване.

Във връзка с обработването на лични данни, следва да се има предвид, че всеки администратор на лични данни е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД, като в чл.4, ал.1 от закона е определено само в кои случаи е допустимо обработване на личните данни на физическите лица, а именно:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Съгласно чл. 2, ал.2 от ЗЗЛД събраните лични данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват. Във всички случаи правомерното обработване на лични данни е необходимо да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Редът за обработване на лични данни, включително за предоставянето им, е регламентиран с изчерпателното изброяване на законовите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД, при наличието на поне едно от които, е допустимо обработване на лични данни. Преценката за наличие или липса на законово основание за разпространение на лични данни е в правомощието на съответния администратор на лични данни с оглед отговорността, която той носи за законосъобразното обработване на лични данни.

Във всеки един конкретен случай на обработване на лични данни е необходимо да се следи за баланса между значимостта на обществения интерес, който налага това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се отнасят данните. Следва да се има предвид и целта на Закона за защита на личните данни, която е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Относно възможността за обработване на лични данни за целите на журналистическата дейност, ЗЗЛД не забранява, а дори напротив, допуска тяхното обработване, но само до толкова, доколкото това не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните.

В заключение, следва изводът, че обработването на лични данни, чрез разпространението им, е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от визираните в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД условия.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Информацията за получени от изпълнителния директор на Агенция по вписванията парични суми за 2011 г., като допълнително материално стимулиране към основната заплата, представлява лични данни от категорията икономическа идентичност по смисъла на Закона за защита на личните данни. Обработването на тази информация е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от посочените в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД условия. В конкретния случай, възможните условия за допустимост на обработването, под формата на разпространяване на данните, са: осъществяването на задача в обществен интерес, както и обработването на данни единствено за целите на журналистическата дейност, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните. При липса на някое от условията по чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 3 - 7 от ЗЗЛД единственото възможно основание за допустимост на обработването на данните е наличието на съгласие на съответното физическо лице.

Преценката за наличие или липса на законово основание за разпространяване на лични данни, е предоставена изцяло на администратора на лични данни, разпространяващ данните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 2 (35) 2012 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид